

Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)

Contents

Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2 : Bà Chị Là Quái Thai	5
3. Chương 3 : Rất Tiếc Vì Bị Les	7
4. Chương 4 : “con Mồi” Của Vụ Cá Cược	8
5. Chương 5 : Kế Hoạch Một Tuần Hoa	10
6. Chương 6 : Chuyến Đi Ngắn Hạn	12
7. Chương 7 : Kế Hoạch Vô Cùng Hoàn Mỹ	16
8. Chương 8 : Kế Hoạch Nữ Quái Cứu Anh Hùng	18
9. Chương 9 : Đụng Mặt	20
10. Chương 10 : Vỡ Mộng Sau Phút Giây Tưởng Bỏ	23
11. Chương 11 : Có Nợ Phải Trả	26
12. Chương 12 : Thay Đổi	28
13. Chương 13	30
14. Chương 14	34
15. Chương 15	37
16. Chương 16	40
17. Chương 17	43
18. Chương 18	45
19. Chương 19 : Duyên Phận	48
20. Chương 20	52
21. Chương 21	57
22. Chương 22	60
23. Chương 23	64
24. Chương 24	67
25. Chương 25	70
26. Chương 26 : Bí Mật Về Ba Cái Tên	75
27. Chương 27	78
28. Chương 28 : Lời Tỏ Tình Ngọt Ngào Nhất Hành Tinh	82
29. Chương 29 : Giấc Mơ Từ Quá Khứ	85
30. Chương 30 : Rút Ngắn Khoảng Cách	88
31. Chương 31 : Bước Đầu Kế Hoạch Rút Ngắn Khoảng Cách	91
32. Chương 32 : Bữa Tiệc Sinh Nhật Bất Ngờ	96
33. Chương 33 : Bắt Đầu Cho Một Tình Yêu	102
34. Chương 34 : Một Ngày Buồn	107
35. Chương 35 : Ngày Đầu Yêu	110
36. Chương 36 : Spa Quái Dị	114
37. Chương 37 : Spa Ồi! Là Spa	117
38. Chương 38 : Đánh Ghen	119
39. Chương 39 : Bị Cấn Sẽ Phun Độc	123
40. Chương 40	126

41. Chương 41 : Hoàng My	128
42. Chương 42 : Hẹn Hò	131
43. Chương 43 : Hẹn Hò 2	132
44. Chương 44 : Võ Quýt Dày Có Móng Tay Nhọn	135
45. Chương 45 : Lưu Manh	138
46. Chương 46 : Cao Thủ Xuất Hiện	140
47. Chương 47 : Gặp Mặt	142
48. Chương 48 : Em Yêu Anh	144
49. Chương 49 : Lời Tỏ Tình ...hụt	147
50. Chương 50 : Hợp Đồng Mới	150
51. Chương 51 : Bức Màn Che Trái Tim	155
52. Chương 52 : Một Kế Hoạch Đã Bắt Đầutừ Lâu	161
53. Chương 53 : Anh Yêu Em ..trong Vị Máu Và Nước Mắt	164
54. Chương 54 : Bệnh Viện	169
55. Chương 55 : Quân Tử Trả Thù 10 Năm Chưa Muộn	173
56. Chương 56 : Bắt Đầu Của Một Cơ Báo	176
57. Chương 57 : Buông Ra ! Đúng Hay Sai	178
58. Chương 58 : Kết Thúc	181
59. Chương 59 : Dải Băng Của Hộp Quà	182
60. Chương 60 : Dù Cát Có Xoáy Anh Cũng Sẽ Vượt Qua	185
61. Chương 61 : Quá Khứ Của Hoàng My	187
62. Chương 62 : Cô Nàng Dung Hành Động	189
63. Chương 63 : Kết Thúc	192
64. Chương Ngoại Truyện 1	196

Cô Bé Du Côn Của Tôi (Phần Hai)



Giới thiệu

Câu chuyện kể về nhân vật Vũ Hoàng Bảo Anh là con gái đầu lòng của Thiên Linh và Vương Anh. M

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-be-du-con-cua-toi-phan-hai>

1. Chương 1

Bảo Anh ngồi trước hai bậc phụ huynh yêu quý cố tạo gương mặt đáng yêu nhất để lấy lòng hai người tình quái .

Khẽ vuốt vuốt lại cái mái bằng lừ như “ hiên tây “ mỉm cười một cái thật dịu dàng

ba , mẹ này – cô cất giọng nói vô cùng trong trẻo thanh cao của mình để đánh động hai bậc phụ huynh đang ngồi nói chuyện phiếm với nhau rất vui vẻ .

chuyện đó xưa rồi , giờ ta đã là cao thủ rồi những con muỗi vo ve như thế là chuyện thường – nó vẫn ba hoa chích choè một cách hồn nhiên .

xời , thế mày ở đâu tao đến đón –

thì vẫn ở chỗ cũ chứ đâu –

người đầu dây đập máy nó cũng cắt điện thoại vào và tìm một chỗ nào tá túc tạm thời khỏi những ánh nắng đang muốn xử kỷ cho làn da trắng mịn của nó khoẻ khoắn hơn một chút .

Từ đằng xa nó đã nhìn thấy con bạn cười chiếc SH tiến lại

lên xe đi –

nó nhanh chóng hí hửng chạy lên xe rồi đi luôn

Nhà mày không ai ở nhà à – nó bước vào thấy nhà con bạn im như tờ

đi vắng hết rồi có mình tao ở nhà đang ngủ – cô bạn vượt cái chìa khoá sang một bên rồi phi thẳng lên tầng nó cũng lên theo

thế ông Quân nhà mày đâu rồi- nó tò mò hỏi

hôm nay ông đi chơi gái rồi , chơi với mấy con nhỏ hôm trước mình gặp trong bar Đại Cường đó – Dung thả phịch người xuống chiếc giường êm

ờ – nó gập gù như đã hiem rồi cũng nằm xuống .

Dung đột nhiên quay sang hỏi nó

thế còn vụ xin đi học của mày thế nào rồi bảo chưa ? –

nó chán nản thở dài

mày đừng nhắc nữa , tao còn chưa kịp mở miệng hai ông bà đã chặn họng , phớt tao rồi , tao đã tỏ ra vô cùng dễ thương đáng yêu rồi mà vẫn bị cho ra rìa mới cú chứ -

Dung bấu môi

cái mặt mày mà đáng yêu được tao cũng đi bằng sọ chứ không phải chân rồi –

con danh này tao đáng yêu thế này cơ mà – nó sông vào nhảy chồm nên Dung mà hành hạ

sau trận cười đã đời hai cô lẫn ra ngủ đến tận 8h tối (lúc ngủ là 3h nha)

hai đứa mắt nhắm mắt mở đưa nọ đá đứa kia , chân nọ quàng chân kia đá thủng lưng tung đi xuống dưới nhà đã thấy một chàng trai đang ngồi ăn bánh quy ngon lành trên sofa xem phim

hai đứa cùng không hện mà gập xông vào phi thẳng gói bánh mà hạ thủ dành nhau

cuối cùng là gói bánh đồ hết và điểm hạ cánh là người của ông anh trai khó ưa

hai cái con ranh này – tiếng ông anh rít qua kẽ răng

-hề hề , bọn em có việc phải đi , chào anh tụi em đi trước – cả hai đứa cùng biết ý tỉnh ngủ ngay chuồn lẹ không toi thật

mày cho tao về nhà tao ngủ nốt cái , vẫn đang buồn ngủ – nó gục đầu vào vai Dung ngủ tiếp ngon lành .

Dung thì cái bụng đang kêu la nhưng cũng phải gắng chịu vì con bạn điên khùng này

kính koongkính koong- Dung vừa bấm chuông vừa đỡ con bạn ngủ gà ngủ gật , nửa tỉnh nửa mê một cậu con trai vội vàng chạy ra mở cửa

lần nào cũng bắt cậu đưa chị ấy về , ngại quá cảm ơn cậu nha – Tú đỡ lấy bà chị mình (tên đầy đủ là VŨ HOÀNG ANH TÚ (hai người là hai chị em xinh đôi đó)

-không có gì , nó làm phiền mình cũng quen rồi , thôi mình phải về nó giao cho cậu đó – Dung chào rồi xe đi thẳng

TÚ nhìn theo rồi cũng dẫn bà chị vào , ánh đèn trong phòng khiến nó thấy chói mắt **** – thằng nào bị điên cứ soi thẳng đèn vào mặt tao , chúng mày để im tao ngủ – cậu em trai đã quá quen với hình ảnh bà chị này .

Cậu dẫn bà chị lên phòng rồi đắp chăn cẩn thận cho cô nàng ham ngủ như heo này , có thể ngủ ở bất kỳ đâu

Cậu khẽ xuống phòng chờ ba mẹ về .

2. Chương 2 : Bà Chị Là Quái Thai

Nó lẩn qua lẩn lại trên giường nửa muốn tỉnh nửa lại bắt ép ngủ tiếp .

Sau một hồi đấu tranh tư tưởng kịch liệt cuối cùng nó cũng phải xuống giường đi đánh răng rửa mặt đúng là mùa hè nhàn thật .

Nó mặc một chiếc quần đùi bò xanh mài tua tua phần ống trên mặc một chiếc áo trễ vai ngáp ngáp dài bước xuống dưới nhà .

Đập vào mắt nó đầu tiên là vẻ mặt đòi nợ của thằng em trai , nó cũng chỉ biết xoa xoa mũi ingó đi chỗ khác làm lơ ánh mắt của thằng Tú đáng ghét

- chị -

- ờ.... ờ... chị có việc ra ngoài – nó tìm cớ chuồn gấp

nhưng cậu em trai đã chặn cửa

- tính chuồn hả chị, đâu có dễ , em mới đi có hai ngày mà cái phòng em nó như ổ chuột rồi điều này chị giải thích sao – Tú nhìn bà chị mình với ánh mắt vô cùng hình sự

- đâu chị thấy giống ổ heo mà – nó nhanh mồm nhanh miệng nên nhận ngay được cái lườm “ thân thiện của thằng em “

- ờ ...ờ ..được rồi đừng nhìn chị bằng ánh mắt đó , chị chỉ tìm bộ đồ để mặc thôi mà , mặc đồ con trai đánh nhau nó mới xung à , mà hình như chị còn thấy trong tủ của mày có cái áo “ bé “ thì phải – nó nói xong rồi mới hối hận khi thấy mặt thằng em biến dạng như tắc kè hoa

khuôn mặt Tú bỗng nhiên đỏ ửng rồi lại tối sầm lại

- cấm chị được lục lọi phòng của em , đừng bao giờ được bước chân vào phòng em nữa – Tú cố kìm chế cơn giận với cái bà chuyên gia không biết điều này.

Từ bé đến lớn người bị bắt nạt luôn là cậu , cậu đã nhường nhịn rất nhiều vì không muốn làm mất tình chị em làm bố mẹ phiền lòng nhưng bà già này đâu chịu để yên cho cậu , mỗi khi cậu vắng nhà là lại vào phòng kiểm quần áo của cậu đi để quây , mượn đồ khi chủ tạm vắng mặt .

Cậu nhớ năm cậu học lớp 7, cuối tiết 5 của buổi cuối tuần bà ta chón tiết lấy quần áo cậu đi đánh một thằng nào đó học lớp 9 khối trên .

Nó được ăn lo đòn rồi lên mách với nhà trường

Sáng thứ hai chàng Tú nhà ta mặt ngu ngơ không biết làm sao bị vác lên phòng hội đồng điểm danh uống nước chè vì “ thành tích “ đánh bạn .

Mất gần một tuần cậu mới được giải oan nhưng tuy nhiên vẫn để lại một tiếng xấu .

- biết rồi , biết rồi nói nhiều chị không lấy đồ của mày nữa là được chứ gì – nó chu mỏ lên vẻ không thèm đồ rẻ rách của mày .

đột nhiên nó cười ranh mãnh khiến Tú cũng hơi chột dạ

- mà cái áo đó là của nhỏ nào vậy , thấy size cũng lớn thân ta , chắc đẹp biết chừng , mày kiếm ở đâu vậy – Bảo Anh hầy hầy vai Tú

Tú muốn phát điên với cái bà đầu óc không trong sáng này tự hỏi không biết bà này có phải con gái không hay do trời định nhằm đáng nhẽ phải sinh đôi hai trai chứ sao lại một trai một gái .

Tú nghiêng hai hàm răng vào nhau kêu ken két rồi bỏ lên phòng không thèm để ý đến bà chị quái thai

- khiếp , làm gì mà ghê vậy chị em chia sẻ cho nhau mà cũng ki bo – nó đi vào bếp kiếm đồ ăn

mở chiếc tủ lạnh nó lấy ra hộp sữa và một hộp bánh quy , nó ngồi xuống bàn ăn, ăn một cách ngon lành .

Cốccốc

Tú ngồi trong phòng chơi game nghe tiếng gõ cửa đoán ngay bà quái thai , nhà có hai chị em không bà ta thì còn ai nữa

- có chuyện gì vậy ? – hần hỏi vọng ra mắt vẫn dí vào máy tính

-mày mở cửa không được hả mà bắt chị mày đứng canh cửa như trông “ tiểu cầu “ vậy –

Tú kệ lời kích bác của bà ta vẫn tiếp tục công việc

- có chuyện gì nói đi em đang bận mắc không ra được –

Tú ngồi còn nghe thấy tiếng dậm chân ỳnh ỳnh của bà ta , Tú biết bà ta giận lắm nên cậu cười khúc khích vui sướng không nguôi .

Nhưng hạnh phúc chưa hề được chọn vẹn thì cậu đã thấy bà quái thai lù lù ở cửa sổ phòng cậu khiến cậu thót tim tí thì ngã ghế .

Cậu đâu có ngờ bà này còn có chiêu này sai đúng là nắm bắt thói quen cứ vào phòng là mở cửa sổ của cậu .

- chị không còn đường nào khác đành hoàng hơn là leo cửa sổ à –

- thì tao đã lịch sự gõ cửa đành hoàng nhưng mày có thêm đêm xía đầu nên mới phải dùng chiêu lịch sự mày thôi – nó nhảy bộp một cái xuống sàn .

- chị cứ lịch sự vài lần kiểu này em chắc phải đi trại tâm thần điều trị cấp bách –hần vuốt vuốt lại ngược lấy tinh thần

- xì đồ nhát gan , thế mà cũng mắc tâm thần hả , chả xứng mặt nam nhi gì cả – nó nhảy lên giường ngồi chồm chồm

- này , em đã bảo chị cấm vào phòng em rồi mà – Tú chột nhớ tới cái ổ chuột mà tối qua cậu phải dọi mà khê rùng người .

- hì , chị quên nhưng vào thì cũng vào rồi í xóa đi – nó xua xua tay làm hoà

Tú nhìn bà chị với ánh mắt vô cùng không có thiện cảm , sao bà này có thể mặt dày như thế nhỉ

- mà ba mẹ đâu rồi , chắc sáng sớm rủ nhau đi tập thể dục tình yêu bồi đắp tình cảm chứ gì – nó bữ môi khi nhớ cái điệu thể dục đây da gà của hai ba mẹ gương mẫu rồi .

- ba mẹ đi làm từ lâu rồi , chị biết giờ gần trưa rồi không hả , chị đúng là quái vật mà – Tú lắc đầu với bà chị

- á giờ đã trưa rồi hả ,, hôm nay chị dậy sớm lắm mà còn cùng cái Dung đi dạo mà – nó chớp chớp mắt suy nghĩ

chị mơ ngủ hử , sáng giờ Dung có qua đây đâu , chị ngủ liền một mạch say như chết đến giờ mới dậy mà mơ tưởng đi dạo với Dung –

nó há hốc mồm , hoá ra là mơ sao

- thế còn cái áo “ bé ‘ có phải mơ khôn nhỉ – nó suy nghĩ vu vơ nửa tỉnh nửa mơ thì bị Tú phi cho cái gối hoàn hồn

- thằng danh này tạo phản hử – nó hùng hổ lao vào thằng em

tú biết ý chuẩn ngay ra khỏi phòng bay vào xuống phòng khách tránh cơn giông bão sắp đổ bộ vào người .

3. Chương 3 : Rất Tiếc Vì Bị Les

Một không gian sôi nổi giữa lòng thành phố , nơi đem lại cho người ta những cảm xúc thăng hoa , nhịp sống tươi mới của tuổi trẻ , nơi để khẳng định chính mình , cũng là nơi khiến người ta thư giãn theo một cách vô cùng đặc biệt .

ở nơi đây tụ tập đủ loại người phức tạp ,từ học sinh thanh thiếu niên tìm cách ăn chơi đàn đúm đến những người mượn rượu giải sầu và cả những người đi tìm cuộc tình một đêmrất nhiều vân vân và vân vân

nếu bạn hỏi một người nào đó trong cái bar này về người nổi tiếng nhất ở đây thì chắc chắn bạn sẽ nhận được một cái tên mà dường như gần hết số người trong quán bar này đều biết đó là cái tênanh Bảo

nhắc đến tên anh Bảo ai cũng tỏ ra dè chừng vài phần

vì sao ư ??????????????????????

rất đơn giản vì cái tên này đã từng quây một cách tưng bừng và vô cùng kỳ quái làm cho cái bar này xem thì đông cửa , nhiều người còn tí bị đi bóc lịch dăm bữa nửa tháng và còn nhiều người tí thì đi chuyển hộ khẩu vào bệnh viện hoặc nhà xác .

cái tên anh bảo đã làm mưa làm gió trong cái bar này bao nhiêu năm nay , có rất nhiều người phải kiêng nể .

nếu ai chưa từng gặp anh Bảo thì sẽ nghĩ đây là một chàng trai khoẻ mạnh cơ bắp đầy mình nhưng sự thật hoàn toàn trái ngược .

anh Bảo lại là một cô gái vô cùng dễ thương xinh xắn , thông minh hoạt bát nhưng rất kỳ quái

bạn bè đều gọi cô ấy là anh Bảo

cô ấy thích vũ lực , cô ấy từng nói rằng: “ bạo lực là món ăn tinh thần không thể thiếu trong cuộc sống của tao “

đây là một câu tuyên bố vô cùng hùng hồn khiến ột số người khiếp sợ .

mọi người cho rằng anh Bảo là đồng tính (les) nên rất nhiều cô nàng xăm xăm lại gần tán tỉnh .

anh Bảo cũng không gạt ra lại còn tỏ vẻ vô cùng thích thú khiến người ta càng nghi ngờ nhưng chỉ có bạn cô biết rằng cô có thực sự bị Les không thôi .

- ngủ đã chưa mày – Dung nhìn thấy con bạn đang vươn vai vắn gẹo người sau một giấc ngủ ngon lành .

- tự nhiên hứng gọi tao ra đây ngồi uống rượu rồi trông mày ngủ hử -

nó khẽ dụi mắt cho tỉnh hẳn rồi đưa ly rượu lên uống

- tao muốn sang Anh du học nhưng hai ông bà không đồng ý bảo không thể quản được tao , nói tao chưa tự chăm sóc được bản thân nên không yên tâm , tao bảo cho thằng Tú đi cùng hai chị em chăm sóc nhau nhưng nó nhất quyết không đi làm tao muốn đã nó một trận , hai ông bà còn sợ tao quây tung cái đất ấy lên nữa – nó lại nốc thêm một ly rượu .

- thôi đừng uống nữa mày ra làm vài bản DJ cho nó xung , quên hết mọi chuyện – Dung gựt cốc rượu của nó rồi đẩy nó ra khỏi phòng .

nhìn thấy nó và Dung bước ra mọi người cũng trở nên e dè không được thoải mái chút nào .

nó mặc không thèm để ý tiến thẳng đến nơi cần đến .

- mày tránh ra để tao – nó hát hàm cho thằng kia biết điều mà ra khỏi cái chỗ nó muốn vào

cậu ta liền buông hết đồ nghề rồi đi ra nhường chỗ cho nó

nó bắt đầu đeo chụp tai vào và bắt đầu pha chọn những baen nhạc bốc lửa đốt cháy nhiệt huyết trong người .

- chị Dung , anh Bảo làm sao vậy ? – cậu ta rùng mình khi nhìn thấy hình tượng muốn nổ tung của nó .

- kệ nó đi , nó đang bức xúc đó đừng ngu mà động vào kéo hồi không kịp đó –

- dạ , em biết rồi – cậu ta khẽ khúm núm chuồn đi chỗ khác .

Dung đứng đó nhìn con bạn đang say xưa với những bản nhạc , nó chắc phải tức nầm .

Nhưng Dung biết nó chỉ cần có nhạc mọi thứ trong đầu nó sẽ vào trật tự vào từng nốt nhạc .

Nhìn cách nó say xưa , cuốn theo những dòng điệu , nó giờ chỉ có nhạc , ở đây không ai không biết nó là DJ giỏi nhất ở đây .

Dung tiến thẳng quầy bar kiểm ly rượu uống cho nó phê chứ nếu không chắc cô nổ đầu với cái điệu bốc lửa của con bạn .

ở cách đó không xa , tại một chiếc bàn trong góc bar có hai chàng trai ngồi đó .

cả hai đều có phong thái của công tử , ngồi nhàn nhã uống rượu .

- mày thích nhỏ đó à – Dương khẽ nhìn thẳng bạn cười đều

- tao chỉ thấy nhỏ lạ nên nhìn thôi – hấn nhẩn mày bức dọc nhìn thẳng bạn .

- lạ thì cũng không nên nhìn chăm chăm từ lấy đến giờ chứ như thế là bất lịch sự lắm đó , với đây cũng không phải tính cách của mày , mày đâu có coi lũ con gái ra gì đâu – Dương vẫn cười nhẩn nhở mặc sự khó chịu của thằng bạn .

- tao khuyên mà , nếu chót thích hay để ý nhỏ đó thì dập tắt cái ý nghĩ đó đi , mày không có cơ hội đâu –

Nguyên lườm thẳng bạn khó hiểu

- tao nghe nói nhỏ bị les không thích con trai , một người rất cá tính, rất tiếc vì bị les nếu không tao đã tán nhỏ từ hai năm trước khi tao bị lôi về Việt Nam rồi – Dương đưa ly rượu lên uống cạn sạch .

trong mắt Nguyên xuất hiện lên tia kinh ngạc nhưng cũng biến mất , hấn chỉ lặng im nhìn cô gái đó đang cuồng nhiệt với cái bản nhạc được xếp vào hàng đặc biệt của hấn.

4. Chương 4 : “con Mồi” Của Vụ Cá Cược

Thật sự ánh mắt cậu không thể dời khỏi cô gái đó

Đối với hấn cô quá đặc biệt dù biết cô ta là les nhưng cậu cũng không thể cưỡng lại sự tò mò về cô gái đó .

Nhưng theo cậu không nên động vào les sẽ có nhiều rắc rối khiến cậu đau đầu hơn thôi .

Cậu cầm ly rượu lên uống để có thể dời ánh mắt của mình khỏi con người sôi động kia

- tao nhìn thấy mục tiêu của mình rồi , mày thấy nhỏ mặc chiếc áo lệch vai kia không ,cũng là dân có tiếng đó – Thanh Dương vỗ vai hấn rồi cầm ly rượu tiến đến cô gái mà hấn nhắm .

Dung thưởng thức ly rượu mạnh và dung đưa theo bản nhạc sôi động của con bạn thì thấy một chàng trai tiến lại gần

Trông anh ta cũng phong độ , đẹp trai , cả người toát lên vẻ lãng tử

- không tệ – cô khẽ nhếch khoé miệng cười

quả như cô dự đoán mục tiêu của anh ta là cô , cô thừa biết cái loại đàn ông trong quán bar này thì làm gì có người nào xứng danh với hai chữ quân tử , bọn họ chỉ muốn tìm nơi để giải trí thôi , nhưng đã vào đây thì cũng không nên thất lễ

-cô bé sao ngồi một mình vậy –

- Đúng là cái giọng của lũ dê già – cô thầm nghĩ

- chỉ tại tôi chưa tìm thấy ai quân tử để tâm sự thôi –

Dương khẽ mỉm cười cô ta là đang ***** cậu tiểu nhân sao , cậu đã làm gì đâu mà gán cho cậu cái mác tiểu nhân rồi

- anh cũng là quân tử chẳng qua em chưa nhìn ra thôi –

Dung thầm khinh bỉ, loại người này mà quân tử , cái mặt cợt nhả nhơn nhơn trông mà muốn đâm .

- ồ vậy à – Dung khẽ cười nhỏ nhẹ khiến ai kia có vẻ hơi lúng túng đỏ mặt, điều đầu tiên xuất hiện trong lịch sử của gái của cậu .

chưa để hẳn phát biểu thêm câu nào nó đã lù lù xuất hiện

- tránh ra cho anh vào , đứng như cẩu canh đường vậy hả , tránh xa bạn tao ra – nó xô Dương ra rồi kéo con bạn lại gần

- hẳn nói cái gì vậy ? hay định đòi nợ mày, đừng có bảo tao hẳn là dân cho vay nặng lãi – nó nhún mày hỏi còn có chút vẻ kinh ngạc

Dương há hốc mồm , nhìn hẳn phờ phợt thế này mà bảo giống bọn cho vay nặng lãi đầu đường vô học .

Dung cốc nhẹ con bạn cho nó tỉnh

- Mày xem phim nhiều quá hoá thật hả , tao vay nặng lãi về lo đám cưới ày hả -

-

- ờ cũng phải ha , tao đã cưới đâu mà mày vay nhỉ , thôi bao giờ cưới tao mày vay tiền lo cho tao. Chả cần phải vay đâu xa, tao ày vay nặng lãi , lãi cũng như bọn kia thôi nhưng yên tâm lúc đòi tao cũng sẽ nhẹ tay hơn nhiều –

Dung muốn đập co bạn khôn lỏi này

- mày khôn thế con ,mày làm thế khác gì cưới đầu cưới cổ tao để mày hạnh phúc bên chồng yêu mày hả -

hai cô cười vui vẻ rồi nhanh chóng bước đi nơi khác để lại một tên mặt ***** ra ngơ ngác .

Nguyên thấy thằng bạn thất thế về , trong lòng không khỏi mừng rên

- kiêu quá hả hầy trình độ sát gái của mày suy giảm trầm trọng rồi – hẳn cười mỉa mai

- hai nhỏ đó là đồ quái dị , kinh dị quá- Dương nhắc đến mà mặt méo xệch

Hẳn khẽ cười

Thằng bạn sát gái này cũng có ngày sợ gái.

- mày nhìn thấy hai thằng cha ngồi kia không ? – Dung khều khều vai nó rồi chỉ hướng chiếc bàn trong góc

- thấy là thằng tiểu cẩu nặng lãi vừa nãy – nó nhét một miếng lê vào miệng nhai ngon lành

- mày thấy anh chàng tóc vàng vàng không? – Dung tiếp tục chỉ chỉ

- cả hai thằng đó đều tóc vàng – nó vẫn gián vào đĩa trái cây

Dung đánh bốp vào tay nó

- mày tập chung vào đây này , tao là bạn mày hay đĩa trái cây là bạn mày – Dung giận giữ

- trái cây ăn được còn mày tao không ăn được – cái tính nhanh mồm nhanh miệng của nó phát tác khiến nó muốn phanh cũng không phanh được đành phun ra hết ,.

Nó nhận được cái lườm chết người nên cũng ngoan ngoãn chs tâm vào thứ con bạn chỉ

Hoá ra là một anh chàng trông rất cuốn hút , từ gương mặt , vóc dáng hay khí chất đều hơn người

Nó vỗ vai an ủi con bạn

- tao nói thực hần không hợp với mày đâu , nhìn hần thì phong độ hơn người thật nhưng hơn người thì không phải con người đâu nên mày bỏ ý nghĩ tơ tưởng hần đi –

Dung muốn cho con bạn một cái đá , nó đang nghĩ đi đâu vậy , thực chất cô muốn tạo cho nó một cái thật mới mẻ trong cái kỳ nghỉ hè này để cho nó quên đi những chuyện buồn không vừa lòng , cô quan sát và thấy hần không hề gần một cô gái nào trong quán bar , cô nghĩ hai tên đó bị gay nên quyết định cho con bạn một thử thách

- mày nghe tao nói đây , tao muốn cùng mày chơi một vụ cá cược nếu mày thắng tao nhất định năn nỉ bố mẹ tao sang thuyết phục bố ***** ày đi du học bằng được và tao còn cấp ày thêm 40 triệu nữa , nhưng nếu mày thua thì mày phải mất tao 100 triệu –

- nó nghe đến truyện đi du học mà mắt sáng như đèn pha gạt đầu đồng ý liền ai chứ cô Trang với chú Huy mà nói thì ba mẹ nó chắc chắn cho đi ngay .

- điều kiện của tao là trong vòng 3 tháng mày phải tán đổ cậu ta khiến cậu ta yêu mày thật sự rồi cuối cùng cho hần ăn một cú” đá” thật đau –

- nó suy nghĩ một hồi có nên làm hay không thì lại bị nhỏ Dung kích bác

- nếu mày sợ thì cũng không sao coi như tao chưa nói gì , cái tên anh Bảo cũng là hảo huyên –

nó tức lộn máu lảo liên quả quyết gạt đầu mặc kệ hậu quả

nó gọi một tên nào đó trong quán sai cậu ta đi điều tra tên “ con mồi “ của nó để nó dựng sẵn kế hoạch

5. Chương 5 : Kế Hoạch Một Tuần Hoa

Hần vô cùng bức bối sáng sớm đang trên giường đánh một giấc ngon lành bù lại giấc ngủ thiếu vì việc chơi bar khuya thì bị tiếng chuông cửa inh ỏi bắt buộc hần phải tỉnh giấc.

Hần bức bối đi ra mở cửa , đập vào mắt hần là một đoá hoa hồng rực rỡ .

ở đằng sau bó hoa ló lên một giọng nói

- anh có phải là Nguyễn Tuấn Nguyên không ạ -

nghe anh ta hỏi hần cũng ngây ngốc ậm ừ

- mời anh ký nhận cho , đây là một người có tên anh Bảo gửi tặng cậu – anh ta nói xong như được giải thoát cúi luôn bó hoa to vào tay hần rồi anh chóng bảo hần ký

hần bê bó hoa vào nhà rồi ký cho anh chàng đó .

anh ta nhanh chóng rời đi trông vô cùng phấn khởi như thoát được của nợ

hần nhìn bó hoa mà ngây người không biết ai điên mà đi gửi hoa cho hần

hần cầm tờ thiệp lên đọc

bên trong không phải là những nét bút uyển chuyển viết tay mà lại là những đường nét uốn lượn doin máy tính

bên trong có dòng chữ

- mỗi buổi sáng là một khởi đầu mới , mong ước mới, hy vọng mới . hôm nay là một ngày tuyệt vời vì là món quà do ông trời ban tặng . em hãy nhận lời chúc này ột ngày hoàn hảo GOOD MORNING!-

hắn thầm nghĩ chắc chắn là tên nào đó gửi nhầm hoa cho bạn gái

cái tên anh Bảo hắn không hề quen biết tại sao lại gửi hoa đến nhà hắn chứ , lại còn nói đúng tên hắn nữa nhưng hắn cũng chẳng quan tâm ,quảng luôn sang một bên và tiếp tục vào phòng ngủ tiếp

Điều khiến hắn vô cùng ngạc nhiên là một tuần nay sáng sớm nào

Hắn lúc nào cũng nhận được một bó hoa vào sáng sớm với những tấm thiệp khác nhau nhưng vô cùng biến thái và hình như hơi ngược đời

Mỗi ngày đều có một tấm thiệp mang sắc thái khác nhau như

-

- Hãy nhận một bó hoa đơn giản của anh vào buổi sáng được bao bọc bởi sự chân thành , được buộc lại bởi sự quan tâm và được gắn với lời cầu xin cho em được bình yên và hạnh phúc mỗi ngày –

- đêm đã kết thúc để bắt đầu một ngày mới , chúc nụ cười của em như những vệt nắng lấp lánh của bình minh và để âu lo lại với màn đêm –

-châu Âu ngủ , châu Á ngủ , Châu Mỹ đang tối dần chỉ có đôi mắt đẹp nhất trên thế giới đang đọc bức thiệp này –

.....

Mỗi lần đọc một bức thiệp hắn lại một lần tối mắt , tên điên nào đang muốn trêu ngươi hắn hắn đâu phải gay đâu

Mới một tuần mà tuần mà thùng rác ở nhà hắn đã như cửa hàng hoa

Hắn muốn bấm cái tên Bảo bối đó ra thành chắm mảnh khi hôm nào cũng gửi hoa vào lúc sáu giờ sáng và cái chuông cửa nhà hắn có nguy cơ cháy .

Nó ngồi trong quán bar mà cười khúc khích một mình

Dung nhìn thấy con bạn điên điên khùng khùng ngồi như con tịt kị

- bố ***** có thường xuyên đi bệnh viện khám không ? –Dung hỏi con bạn

- có hay đi khám định kỳ kiểm tra sức khỏe nhưng sao lại tự nhiên hỏi chuyện đó – nó ngáy ra nhìn con bạn với ánh mắt không bình thường tự nhiên lại quan tâm sức khỏe của gia đình nó

- thảo nào ! – Dung ngồi sát xoa – bố ***** lại sinh ra con điên như mày – Dung cười khiến nó tức nổ đom đóm

- bộ mày rảnh mà đi chọc tao , chỉ có con điên mới chơi với con điên thôi , tao điên thì mày là loại gì – nó gân cổ lên hét

- ừ nhỉ – Dung ngẩn tò te , mình chơi với con điên bao năm nay mình bị nhiễm bệnh hả

- haha mày cũng đâu có bình thường – nó cười khoái chí

- tao cũng không ngồi cười một mình như mày – Dung giấy nẩy ngồi xuống chả treo với con bạn

- tao lúc nào chẳng cười có bao giờ khóc đâu – nó vẫn thản nhiên

- nhưng có bao giờ mày ngồi mình mà tủm tỉm cười đâu –

nó chợt à lên một tiếng rồi lại cười sảng khoái

- tưởng gì , tao cười là vì , sớm thôi chắc chắn cậu nhóc đó sẽ hẹn gặp tao , đờn hoa hồng em nào chả thích lại còn những lời chúc đáng yêu rung động lòng người nữ chứ – nó cười tự đắc

- mày tự tin nhỉ , thế mày gặp trực tiếp hần lần nào chưa ? – dung hai mắt tròn xoe nhìn nó

- chưa , tất nhiên anh Bảo này đã sẵn thì mỗi phải chết –

- Dung vô cùng ngạc nhiên với con bạn , chẳng lẽ chuyện tình yêu nó không ngây thơ như cô biết và nghĩ hay sao , đúng là cô cần xem lại

- Mày chưa gặp thì làm sao hần đến tìm mày –

- Đầu thiếu cách đầu – nó cười một cái bí hiểm

Đúng lúc đó một thằng chạy vào đưa cho nó một cái bưu thiếp

- anh Bảo , đây là bưu thiếp tiệm hoa gửi cho anh -

nó nhìn tấm thiệp khẽ cười

nó chắc chắn đây là lá thiệp mời gặp mặt hay ăn tối , hoặc là thiệp tỏ tình , không thì cũng là cảm ơn

nó hí hửng mở ra , Dung cũng tò mò đến đọc

nội dung thiệp là

- mày là thằng điên nào tao không quan tâm , nhưng thôi ngay cái trò dở hơi của mày vào mỗi buổi sáng làm mất giấc ngủ tao và rác nhà tao nữa –

nó như sock toàn tập , dung bên cạnh thì cười mỉm

tại sao thế này chứ , nó đã làm theo hướng dẫn rồi mà , thằng Anh Tú đáng ghét mày sao lại nghĩ ra cái dở hơi này vậy thảo nào chưa có bạn gái lâu dài là phải

nó nguyên rửa thằng em

- mày làm gì mà bị người ta **** ghê vậy ? – Dung cố nín cười hỏi con bạn

- tao đến cửa hàng hoa đặt mỗi ngày một bó gửi đến địa chỉ của hần với những tấm thiệp tao đã in sẵn –

- ai bày ày trò này – Dung cười cười hỏi nó

- tao hỏi thằng Tú là mày hay tán gái kiểu gì , nó bảo với tao là nó thường tặng hoa vào mỗi buổi sáng với những lời chúc ngọt ngào thế là mấy cô đồ , tao liền lên mạng cóp mấy lời nói ngọt ngào tán gái rồi in ra và gửi thôi –

Dung nghe nó nói mà há hốc mồm , nó đúng là không phải con gái thật rồi .

6. Chương 6 : Chuyến Đi Ngắn Hạn

Một chàng trai ngồi trong phòng làm việc hăng say cật lực , ánh mắt chăm chăm vào những sổ sách và những con số .

Cửa phòng khẽ bật mở một cách vô cùng nhẹ nhàng nhất để không phát ra tiếng động .

Cậu ta vẫn vô tư làm việc đến tận khi người vừa bước vào phòng đập ột cái dật thóp mình .

Cậu quay lên nhìn con người vừa làm phong độ nam nhi đại trượng phu của mình không cánh mà chạy

Con người đó đang cười lăn lóc thiếu mỗi hành động bò ra sàm thui nhưng giờ thì cũng bò ra ghé rùi .

Khẽ nhìn từ đầu đến chân con người đó cậu khẽ nhíu mày .

Chiếc quần bò rộng mài rác te tua như ăn xin , đôi giày màu đen đầy thứ quái gở như đầu lâu xương chéo các loại hình mà bọn thanh niên hay dùng .

Chiếc áo khác cũng cùng tông màu với chiếc giấy , trên đầu đội một chiếc mũ lưỡi trai và chùm bên ngoài là chiếc mũ áo rộng .

Trên vai cũng khoác một chiếc balo màu đen

Hôm nay cậu đúng là đen thật rồi nên mới chạm chán nhóc quý này .

- mày cười xong chưa vậy , ai ày sang đây làm phiền cậu hả về nước đi – hần hần giọng lấy lại phong thái nhàn nhã hàng ngày

nó vẫn cười diên đại vừa cười vừa nói

- cháu ..cháu không ngờ cậu cũng nhất gan như vậy , , thế mà cứ tỏ ra mình cứng rắn –

- nó vẫn cười vang khiến Zin tức chỉ muốn tống con nhỏ về nước

- nhìn thấy nó có khác nhìn thấy ôn thần đâu

- mày cứ thử như cậu xem rồi biết , ai trong trường hợp cậu cũng giật mình – Zin nhìn cô cháu bằng ánh mắt không thể thiện cảm hơn

nó bấu môi

- nhất thì cậu cứ bảo nhất đi còn đòi chống chế , đây này cậu thử oà cháu đi xem cháu có giật mình không ? – nó ngồi xuống bàn làm việc của cậu rồi chà vờ cái tư thế vừa rồi như như nó đang làm việc thật ấy

Zin nhìn nó như muốn ăn tươi nuốt sống ,nó sinh ra để làm người khác bức mình sao , nhỏ nó không tha già như cậu nó đây nó cũng không thương .

- – mày muốn tự về nước hay để cậu bảo bố ***** sang xách cổ về – cậu chán nản tiến tới đẩy nó ra khỏi chỗ làm việc của mình .

Bảo Anh bị đẩy ra một cách phũ phàng ầm ức lăm nhưng cũng nuốt xuôi tính xỏ sau

- cháu xin bố mẹ cho cháu sang đây học rồi mà , sao cậu lại đuổi cháu về – nó bắt đầu phụng phịu

-

- Cậu biết ngay nó sẽ dở chiều này mà

mặt ngọt chết ruồi nhưng may sao cậu không phải ruồi

- đừng lằng nhằng về đi , cậu không muốn cái đất nước này bị sôi tungđầu , giờ nó đã đủ mệt rồi – Zin nói với cái giọng lạnh tanh khiến nó dậm chân giậm dỗi

nhìn cái mặt xị ra của nó là cậu muốn bật cười nhưng may sao kìm được .

nếu cậu mà cười nó sẽ bắt ngay được điểm yếu của cậu mà nhắm chỗ đó nắn nỉ .

- cậu ơi , cậu à , cháu vượt đại dương xa xôi , nắn nỉ bố mẹ để sang thăm cậu mà cậu nỡ đuổi cháu về sao – nó kéo ống tay áo của cậu khiến cậu nhột nhột

- cảm ơn cậu khoẻ cháu có thể về – cậu cũng dữ vững lập trường của mình không thể để cho nó đổ được

nó thở mạnh ra một cái , cái mặt lộ rõ vẻ tức giận nhưng rồi cũng giãn ra và nở một nụ cười ngọt lịm

- cậu à , bố mẹ bảo cháu sang đây chăm sóc cậu sợ cậu làm việc vất vả có ít thời gian nghỉ ngơi -

Zin khẽ nuốt nước bọt cái ực

Làm cậu của nó 16 năm nay chẳng lẽ cậu lại không biết cái sự chăm sóc ngọt ngào của nó .

Điều này cậu có thể thấy rõ ở nó khi nó chỉ là một cô nhóc bé tí hon chưa biết nói

Nhưng một điều cậu không thể phủ nhận cô cháu mình tuy nghịch ngợm nhưng lại có một nụ cười khiến người ta phải xao xuyến , nụ cười này ngay cả người em sinh đôi của nó cũng không được sở hữu mà chỉ mình nó thôi

Nhưng nó thì lại luôn giấu nụ cười này đi mà thay vào là nụ cười nửa miệng tinh nghịch .

Đang định từ chối nhã ý tốt của nó thì điện thoại chợt reo

Cậu nhắc máy liền

- alo -

- < bảo=“” anh=“” ở=“” bên=“” đó=“” đúng=“” không=“” hã=“” zin=“” -=“” giọng=“” nói=“” nhẹ=“” nhàng=“” thanh=“” thoát=“” cùng=“” với=“” tiếng=“” nghiêng=“” rằng=“” kèn=“” kẹt=“” phát=“” ra=“” trong=“” điện=“”>

Zin nhìn nó chăm chăm

Về mặt của nó vô cùng hình sự , tay khuỵu loạn xạ đầu lắc liên hồi

Cậu biết nó muốn cậu nói nó không ở đây nhưng đáng tiếc cậu lại rất muốn tống cái của nợ này về Việt Nam

- có , nó đang ở chỗ em -

nghe câu nói của hắn mà mẹ nó tiếp tục nghiêng rằng như đang nhai nó ngầu nghiêng

nó thì hừ một cái thật lớn thẳm chữ rửa ông cậu không biết thương sót cô cháu nhỏ

- bằng mọi cách em lôi ngay cổ nó về đây cho chị trước khi chị cho nó cạo trọc đi tu – mẹ nó đập máy một cách vô cùng thô bạo

nó nghe tiếng đập điện thoại thì lăm bằm

-“ tất cả là tại mẹ di truyền cho con cái tính bướng bỉnh này , có cạo thì nên cạo đầu mẹ trước “-

- thế này mà cũng gọi là xin phép rồi sao , bố mẹ nhờ mày chăm sóc cậu hay nhờ cậu tống cổ mày về -

nó lườm cậu một cái

- cháu xin phép rồi chứ bộ chẳng qua mẹ cháu không nhớ thôi , cậu thử hỏi mẹ cháu xem , rõ ràng cháu để lại ẹ một bức thư xin phép đi chơi dài ngày với bạn – nó gân cổ lên cãi rõ ràng nó xin rồi mà

- để lại thư mà bảo xin rồi à – cậu muốn cười cái sự ngố của nó

nó phùng má lên thanh minh tiếp

- cháu rõ ràng viết trong thư như thế này

_____ THƯ GỬI BỐ MẸ _____ -

CON ; ba mẹ ơi con có chuyện muốn nói

BỐ MẸ : im lặng

CON : concon

BỐ MẸ: im lặng

CON : con muốn xin phép ba mẹ cho con đi hơi với bạn vài hôm con hứa sẽ ngoan ngoãn và chăm sóc bạn bè tận tình

BỐ MẸ : im lặng

CON : ba mẹ cho con đi nhé

BỐ MẸ : im lặng

CON : im lặng là đồng ý nhé , cảm ơn bố mẹ nhiều con yêu ba mẹ .

Ông cậu đứng hình với nó kiểu xin phép này thì có một không hai trên đời rồi chỉ có mình cái đầu tinh quái của nó thôi

- mày đứng dậy ra sân bay rồi về đi – cậu nên cấp tốc tống nó về nước
- cho cháu ở đây đi cậu , cháu sẽ ngoan không quậy phá đâu mà – nó xuống giọng nài nỉ để được ở lại nơi này
- không lằng nhằng cậu còn rất nhiều việc phải làm –
- nhưng cháu không có tiền về nước , cậu cho cháu ở đây nhá – nó hớn hở
- ừ- nó nghe xong xướng diên lên được

-

- ừ , cháu không có nhưng cậu có , ra sân bay về nước đi -
- sao cậu có thể cặn tình cặn nghĩa như thế với cháu nhỉ , cháu là cô gái cháu xinh đẹp đáng yêu ngoan ngoãn duy nhất của cậu mà –

Zin tròn tròn nhìn nó

- cậu cũng thương cháu nhưng cậu thương bản thân mình hơn –
- nó nhìn cậu chằm chằm
- uống công từ bé đến giờ cháu thương cậu nhất , có bánh kẹo cũng chia cậu một phần –
- chưa để nó nói hết cậu đã bổ xung

- 1

20 của hộp bánh và 1/50 của gói kẹo và cả hai thứ cậu đều mua –

Nó tức nghẹn

- lần nào cậu đến cháu đều đưa cậu đi chơi đó đây ngắm thành phố -
- thế không phải đi sau dọn chiến trường cho cháu à –
- cháu nói cậu cứ che ngang ý nhỉ ...-

chẳng để nó tiếp tục âm ỉ cậu đã gọi vệ sĩ để áp tải nó về nước

nó hậm hực hét toáng lên khi bị xách cổ lôi đi .

- cậu là đồ độc ác đồ sói già ế vợ , đồ voi già khó tính , đồ sói xám khó ưa , đồ hổ lùn xấu xí , đồ chuột nhất hôi hám , đồ cáo già nhỏ mọn-

Zin khê thở phào khi tổng được của nợ đó đi nếu không cậu không thể tưởng tượng nổi cậu sẽ biến thành con gì trong bộ siêu tập quái thú của nó nữa .

Cậu tự hỏi mình cậu 29 tuổi là già rồi sao , chắc cậu già thật

Khê thở dài cậu lại tiếp tục quay lại làm việc

Nó bị giam trong phòng mà ẩm ướt , trốn cũng không được rồi nó cũng chỉ còn cách thực hiện cái vụ cá cược của con bạn vậy , tuy vô lý nhưng nó cũng đạt được ý thích của mình , đã hai tuần từ ngày vụ cá cược nó cũng chẳng tiến thêm bước nào mà còn bị mừng hụt một vố .

Nó sẽ cố , sẽ thực hiện kế hoạch này , một tháng nữa là nó cũng hết nghỉ hè bước vào học kỳ rồi thời gian tiếp cận con mồi sẽ hạn hẹp đi nên trong khoảng thời gian một tháng này nó sẽ phải tranh thủ .

Nó đập tay xuống giường cái rầm làm con mèo trong phòng nó đang say giấc ngủ cũng giật nảy kêu “ngео một cái .

7. Chương 7 : Kế Hoạch Vô Cùng Hoàn Mỹ

Anh Tú bị bà chị quái thai lôi một cách thô bạo vào phòng , cậu kêu oai oái

- chị lên cơn hả , thả em ra , đừng kéo tai emáđaua aaaaaa.....-

nó không thèm nói gì hùng hổ kéo thằng em vào phòng

nó quăng thằng em một cách thô bạo lên giường khiến cậu nhóc tưởng rằng mình đang chơi đu quay

- thằng kia ngồi thẳng dậy cho chị – nó một tay chống hông một tay chỉ thẳng vào Tú mà quát khiến tú giật thót trước cơn động kinh bất thành linh của bà chị

- này , chị làm sao vậy , chón không được quay ra chút giận lên em à – cậu nhìn bà chị với ánh mắt ai oán

- tao không tính đến chuyện đó nữa , giờ tao có kế hoạch khác rồi nhưng tao cần mày giúp – nó vênh mặt lên với cậu

đôi mắt cậu tròn tròn , có kế hoạch ao mà cần cậu giúp nữa thì đó không phải chuyện thường , bà này đang mưu mô gì cậu không thể biết được nhưng ít nhất cậu cũng biết cái gì được nghĩ ra từ cái đădfu không bình thường kia thì chắc chắn nó sẽ không bình thường và cũng chẳng tốt lành gì cho nhân loại

mà chưa nói đến nhân loại mà bản thân cậu cũng chẳng có may mắn rồi

- em không giúp được chị đâu , cái kế hoạch của chị chẳng có gì tốt đẹp em không muốn giúp chị hại người , hoảng thanh danh một đời của em – cậu vuốt lại cái mái tóc bị rối tung do thói bạo lực của bà chị

cậu còn chưa kịp bước chân ra khỏi cửa đã bị véo tai , xách cổ quay lại

- may nói gì đó hả , chị mày xinh đẹp , hiền hậu đảm đang thế này mà mày nói cứ như yêu nữ thế hả – hai hàm răng của nó nghiến lại

– “ xì thì chả đúng , không những là yêu nữ mà còn là đại đại đại yêu nữ khó ai sánh bằng trên đời này “-

- mày ần bầm cái gì đó hả tao ày xong đời giờ -

- em đâu nói xấu chị đâu , em đang bảo chị là cô gái đẹp nhất xinh nhất , hiền nhất , đảm đang nhất , nữ tính nhất , ngoan ngoãn nhất ...và cũng khác xa với cái chuẩn trên nhất – cậu buột miệng nói ra một câu mà ngần lẩn không thể để nó nghe thấy được nhưngđã quá trễ rồi .

- MÀY VỪA NÓI GÌ HẢ THẲNG RANH NÀY – hai tai nó phùng phùng lửa giận

Nó muốn nghiền nhỏ thằng oắt con này ra cho nó biết nó động vào cái gì

Tú vội vã ôm đầu , cả thân người co rúm , bao phong độ hàng ngày ai ai cũng nể cậu vài phần cũng bay đi hết , đứng trước bà chị này cậu luôn cảm thấy sợ đúng là oan gia nên mới lam em cái bà này .

- chị chịem xin lỗi em nguyện sẽ lên núi bán bánh xuống biển kẹo , nhảy vào mật ngọt , mía đường quyết không từ chối mong chị tha cho em –

nó đang sẵn tay áo nghe thấy vậy thì dừng lại và nhìn thằng em đầy ý cười

đúng là không dùng biện pháp mạnh nó sao lại chịu giúp cho đàn hoàng .

- thôi được tạm tha nhưng như mày hứa mày phải giúp chị -

thằng em nhận được lệnh thì gật đầu lia lịa

nó ngoắc tay chỉ xuống giường ý bảo thằng em đứng lên và ngồi xuống giường .

Tú không ngần ngại mà đứng bật dậy luôn

- chị muốn mày giúp chị của một người –

nó vào thẳng vấn đề khiến thằng em há hốc tự hỏi bà này đổi tính khi nào vậy trời

Tú tiến đến gần nó nhìn nó một cách chăm chăm , cậu cả gan vỗ vỗ má nó hai cái khiến nó nhăn mày

- giả chị tao đây , mày là đứa nào hả , giả bà chị quái gở nhưng ngây thơ của tao đây-

....CỐC....

Cậu nhận lấy ngay một cái cốc thật mạnh vào đầu

- gan nhĩ giám phản hả , muốn chết không toàn thân phải không ? – nó lừ mắt với cậu

- em không ngờ chị cũng mê trai , đây mưu mô quỷ kế trong cái vụ này – Tú ôm đầu kêu than

- kệ tao , mày có giúp không hả – nó dơ nắm đấm đe dọa

tú lại gật đầu như một cái máy

cậu xoa xoa cầm đấm chiêu suy nghĩ

- hay chị sử dụng chiêu anh hùng cứu mỹ nhân đi nhĩ – hẳn liên tưởng đến cái cảnh bà chị mình tỏ ra yếu đuối bị người khác bắt nạt , nam chính đi qua và sẽ gia tay tương trợ .

- đúng là vô cùng hoàn hảo – cậu cười đắc trí

nó nghe mà cũng gật gù

- em sẽ là cướp – nó chỉ thẳng tay vào cậu khiến cậu suýt ngã giường

- em làm cướp á – Tú chỉ vào mặt mình

nó gật đầu một cái chắc lịch

- em đẹp trai , phong độ thế này mà đi làm cướp sao , không bao giờ- cậu mỉm cười lắc đầu

Tú nhìn thấy cái lườm thân thương của bà chị thì nuốt khan một cái

- mày có làm không ? –

cậu cũng hơi choáng váng không biết tính sao , càng ngày nó càng nhìn cậu một cách dữ tợn

- thôi ...thôi được em sẽ đi thuê người cho chị được không , chị tha cho em đi – cậu nhìn nó với ánh mắt lải nhải

- ừ ha , nhưng tao vẫn tin tưởng mày hơn lũ người khác – nó nhú đôi lông mày lại

- hai chị em mình là sinh đôi , giống nhau như đúc vậy , nếu em mà làm cướp thì cậu ta sẽ nhận ra ngay đây là một vở kịch , tốt nhất là nên tìm người khác – cuối cùng cậu cũng tìm được một cái lý do hợp lý

nó chớp chớp hàng lông mày dài gật gù

- thôi được , việc tìm cướp giao cho chú , giờ chị sẽ phổ biến một lần kế hoạch mỹ nhân kế của chị ...-

- em nghĩ ra mà – chưa để nó nói hết cậu liền phản bác và tất nhiên ăn một cái lườm của nó – của chị ...của chị – cậu cười cầu hoà

- tại một nơi không gian tĩnh mịch , em sẽ phải cho người đến dí dao vào cổ và cướp đồ của cậu ta-

- hình như cái này có vấn đề ...- đúng là lắm mồm là chết mà , cậu biết điều im bặt dù nó có nói sai cũng không nên lên tiếng .

- trong lúc cậu ta bị hoảng loạn , sợ hãi chị sẽ bay ra và giúp cậu ta thoát khỏi vòng nguy hiểm , cậu ta sẽ vô cùng cảm kích chị và nguyện làm tất cả cho chị – nó cười một cách vô cùng quái dị

Tú cười méo mặt , cái chiêu này lần đầu tiên hẳn được nghe cái kiểu này

Đúng là chỉ có mình chị hẳn mới có cái suy nghĩ kiểu này . Tú khẽ lắc đầu thở dài .

8. Chương 8 : Kế Hoạch Nữ Quái Cứu Anh Hùng

- em chuẩn bị người cho chị đi , cái này chị giao hoàn toàn trách nhiệm cho em – nó nở một nụ cười mà khiến Tú khẽ run người .

- được em biết rồi , thế chị định bao giờ tiến hành cái hành động “ mĩ nhân cứu anh hùng “ – tuy mồm cậu thì hỏi như thế nhưng trong lòng cậu lại muốn hét lên là “ nữ quái cứu anh hùng “ cái chiêu quái gở .

- tối nay luôn đi hôm nay cậu ta sẽ đi bar , chị hỏi bọn đàn em rồi – nó ngồi xuống cái ghế rồi vắt chéo chân .

Tú nuốt khan một cái đối tượng đã vào tầm ngắm không thể thoát được .

7 giờ tối

Hắn đang khoá cửa để đến quán bar chơi như mọi khi nghe nói hôm nay thằng bạn muốn giới thiệu bạn gái mới của cậu ta cho hắn .

Hắn cầm trên tay chiếc chìa khoá của chiếc ô tô mới toanh hắn vừa mua hôm trước mới Sài có một lần .

Hắn đang tiến gần chiếc xe yêu dấu của mình thì đột nhiên có khoảng 3 người che mặt trên tay lăm lăm những con dao xông vào cậu.

Một người còn cả gan kề dao vào cổ đe dọa cậu , hai tên còn lại cũng vây quanh .

- này nàychị đừng xông ra vội lộ hết , đợi một chút hẵng – Túnhạnh tay lôi bà chị lại nếu không nóp đã xông ra ngay rồi.

- mày làm cái gì đó sao kéo tao lại làm gì , bọn kia uy hiếp hắn tao phải xông ra giải cứu là đúng rồi chứ – nó nhăn mày định dơ tay đập vào đầu Tú một phát may sao cậu nhanh chóng đỡ được

- chị bình tĩnh , đừng ra vội , phải để đến lúc cao trào, chị nhìn xem khuôn mặt hắn ta đang đỏ dần vì sợ kìa , đợi thêm chút nữa chị ra chắc chắn hắn sẽ biết ơn chị lắm và sẵn sàng quỳ sụp xuống chân chị – Tú nhanh nhẹn phân tích tình hình gay go cho bà chị .

nó vẫn nhìn vụ việc chăm chăm và khẽ nhăn mày lăm lăm

- có gì không ổn –

- chị thời cơ đến rồi mau ra đi – Tú đẩy bà chị mình ra khiến nó cũng hơi lúng túng nhưng cũng nhanh chóng lấy lại phong độ .

- ba tên kia , tránh xa cậu ấy ra có ta ở đây mà các người cũng có gan làm bậy sao –

sự suất hiện của nó chính là thời cơ hắn nắm bắt để phản công

quả không ngoài dự cảm của nó là có vấn đề .

tình hình trước mắt nó xoay như trong chóng , một pha hành động đẹp mắt đang diễn ra trước mặt

hắn từ thế bị động đã chuyển sang thế chủ động liên tiếp ra những đòn đánh đẹp mắt khiến ba tiên lưu manh phải lúng túng , lóng ngóng .

nó thì chỉ biết đứng trơ mắt miệng cơ cứng

- không phải chứ người đánh nhau với bọn kia phải là mình chứ sao lại là hắn ta –

từng đòn của hắn nhanh nhẹn chính xác và vô cùng đẹp mắt khiến ba tiên lưu manh

Tú ở trong bụi cây cũng không khỏi há mồm

Hắn rút một thứ gì đó trong áo , nó có thể xác định chuẩn xác

Đó chính là một khẩu súng mini lắp lánh anh bạc

- oa ...nó đôi mắt sáng long lanhđây là khẩu súng AZI do Nhật sản xuất năm 1930 , trên đời này chỉ tồn tại 2 khẩu có giá tương đương với hàng tỷ ĐỒ , súng được thiết kế vô cùng nhỏ gọn tiện dụng nhưng lực sát thương thì không nhỏ như khẩu súng – nó không thể ngờ hắn lại sở hữu vật có giá trị như thế .

hắn chìa thẳng khẩu súng vào ba tên mặt không hề biến sắc

- ai sai các người , giám đưng vào ta thì chán sống rồi –

nó nhìn khẩu súng mà nuốt khan một ngụm

ba tên sợ hãi lắp bắp

- mong đại ca tha cho em ...chỉ là nhà em quá nghèo , mẹ già lại đau ốm nên mới phải làm cái trò vô đạo đức này , mong anh rộng lượng bỏ qua- giọng hắn run lấy bầy .

- hắn chợt cười nửa miệng , cái kiểu cầu xin này đã quá lỗi mốt rồi mà hắn vẫn còn xài

- cút –

hắn cất khẩu súng vào chỗ cũ và quay đi

thẳng hướng nó mà tiến

nhìn khẩu súng bị cất đi lòng nó đau như ruột cắt nước mắt đầm đìa nuốt khan thêm một cái

hắn nhìn tổng thể cái người trai chẳng ra trai gái chẳng ra gái trong bộ đồ đen xì

người này hắn nhìn rất quen , chắc chắn hắn đã gặp ở đâu

nhưng nếu hắn đã để ý thì chắc chắn người này phải đặc biệt mới thu hút được tầm ngắm của hắn .

càng tiến lại gần khuôn mặt trắng trẻo xinh đẹp hiện trước mắt hắn càng gần và ...càng gây ức hút với hắn

- cô cũng biết nhiều về khẩu súng này nhĩ – nghe hắn nói mà nó thèm thường sao hắn có mà nó không có nhĩ

- cũng sơ sơ , nhưng anh chôm được ở đâu vậy ? – nó hỏi rất ngây thơ với ý định học tập người đi trước

hắn bật cười

trông hắn giống bọn đi chôm đồ lắm sao ?

- trông tôi thảm đến vậy sao ? – hắn hỏi lại nó

- chia sẻ kinh nghiệm thui mà – nó cười tinh quái

- nếu tôi bảo đó là do tôi mua – hắn nhìn nó chờ đợi câu trả lời

- xì , anh định lừa người à , anh mà đủ tiền mua thì tôi có mà trở thành bà hoàng kho tiền của thế giới rồi – nó chu mỏ nên

- cô không tin tôi – hắn nhăn mày không hài lòng

nó liền biết điều hơn một chút

- không phải tôi không tin anh mà là tôi không tìm ra lý do nào để tin anh –

nghe nó nói mà hắn cũng chẳng biết tính sao

- dù gì cũng cảm ơn cô , cô tên gì vậy ?- hắn rất muốn biết tên cô gái này

- tôi tên là Bảo – nó nở một nụ cười

hắn không nói gì liền quay đi , bước thẳng vào xe , nó chớp chớp mắt rồi cũng đuổi theo nhưng không kịp chỉ còn làn khói của ô tô

- đúng là ...- nó kêu lên tức giận

lúc này Tú mới chui từ bụi ra
vừa ra đến nơi đã bị ăn một cái đập của nó
- mày vô dụng nên thuê một lũ vô dụng để làm cảnh hả , kế hoạch tao phá sản rồi –
- em đâu biết hần có vô và ...có vũ khí đâu-
Tú xì mặt xuống .

9. Chương 9 : Đụng Mặt

Nó mang tâm trạng hậm hực đi đến quán bar quen thuộc , nơi đang có một người chờ đợi nó .

Dương nhìn thấy cậu bạn của mình thì mừng rỡ , một tay vẫn ôm cô người yêu mới bên cạnh, một tay dơ cao vẫy gọi

Hắn chậm rãi tiến lại gần hai người đó với ánh mắt dừng dừng
Cô bạn gái của Dương cũng chẳng nể nang bạn trai mình cứ nhìn một cách thèm thuồng về phía hắn .

Hắn ngồi xuống bàn và gọi ình một ly cooktai nhìn thẳng bạn kẻ mỉm cười

- mày nhìn bồ mới của tao thế nào ? – Dương hất hàm rồi đưa ly rượu lên chạm ly với hắn

hắn nhìn tổng thể co gái từ đầu đến chân

dáng người cô thanh mảnh , làn da trắng nõn nà với khuôn mặt vô cùng khả ái

mái tóc màu tím xoắn nhẹ làm tôn thêm làn da trắng mịn của cô

từng cử chỉ nhẹ nhàng e thẹn , yếu điệu

nhìn cô gái thấy rất tuyệt vời nhưng hắn không vào mắt

vì ấn cảm nhận được cô ta có gì đó giả tạo .

hắn nâng ly đáp trả thẳng bạn rồi nhún vai nói

- được , nhưng không thuộc típ người của tao – hắn vẫn nhàn nhạt

lời nói của hắn có vẻ làm cho cô gái kia hơi buồn và thất vọng nhưng cũng nhanh chóng nở một nụ cười ngọt lịm .

- em là Ngân hà rất vui được biết anh – cô đưa bàn tay thon dài trắng trẻo của mình ra

hắn cũng lịch sự đáp trả nhưng vẫn thờ ơ

- tôi là Tuấn Nguyên rất vui được biết em –

sau cái chào xã giao hắn tiếp tục nhâm nhi với ly rượu của mình . trầm ngâm nghĩ về cô gái hồi tối .

hắn ngẩn người vu vơ

Dương quay ra thì thấy thẳng bạn đang ngồi ngẩn ngơ hồn trên mây với gió chứ không phải đang ở quán bar nhộn nhịp nhất thành phố

- Nguyênnguyên mày nhớ ai mà ngẩn ngơ vậy , hay ***** lại về thăm mày hả -

Nguyên có người bạn rất biết quan tâm đúng lúc đến bạn bè , nhờ cái giọng oanh vàng thỏ thẻ cuat tên bạn mà hắn bình tĩnh , chắt nghĩ đến ba mẹ làm hắn rùng mình

- chắc đang suy tư cô nào chứ gì – dương cười đều , tay siết chặt cô bạn gái đang ngồi chăm chăm nhìn hai người

thẳng bạn tên Dương này rất hiểu hắn , một phát bắn trúng tim đen

chợt hắt hơi mỉm cười mặt có chút đỏ

- tao đã gặp một cô gái rất đặc biệt , vừa gặp lần đầu tiên đã cảm thấy quen quen rồi – hẳn nói có vẻ vui mừng

Dương bật cười khanh khách

- tao không ngờ mày rơi vào lưới tình sớm như vậy , chắc tình hình này là bị đánh điện nên mới dính lưới – hẳn nhìn thấy khuôn mặt nhăn nhó hàng ngày của thằng bạn mà không vừa lòng

hắn không nói gì tiếp tục với ly rượu trên tay , dường như mọi thứ xung quanh đều không thể làm thay đổi tâm trạng của hắn

Nó hậm hực bước xuống xe

- mày không vào chơi à – nó nhăn mày hỏi thằng em

Tú lắc đầu nhiệt tình

- em có hẹn rồi , chỉ vào một mình đi nhé –

chẳng để nó nói thêm câu nào Tú rồ ga phóng chuồn luôn

- thằng oắt này chuồn nhanh nhử-

nó bước vào bên trong với tâm trạng vô cùng ...vô cùng ...bức xúc

nó bước thẳng vào căn phòng bên trong quen thuộc có người đang đợi nó

vừa nhìn thấy người trong phòng nó đã tiến đến và xà vào phòng

- hu hu tự do cả đời của to phá sản sao mày đưa ra đề tài khó vậy , hẳn không đơn giản như tao nghĩ

dung bật cười với con bạn

- ngoan . tao biết mày làm được mà , mới có 3 tuần thôi mà , kỳ hạn 3 tháng vẫn còn dài , hôm nay phải chơi nhiệt tình đi hứ , sang tuần sau là phải đi học rồi –

nó ngược mắt lên nhìn

- chết thật nó còn hứa chọn trường , ba mẹ đều bảo nó vào trường Trưng Vương danh tiếng , nhưng nó quyền sẽ không vào cái trường đó đâu , nơi đó có một số người mang những bộ óc không bình thường (thiên tài đó) , nhưng người nghèo đến nỗi đầu bị cháy (tóc xoăn) thiếu dinh dưỡng bị úa(tóc vàng) vóc đáng khiếm tốn (đi giày cao gót)

cái trường đó nó thấy chỉ được mỗi cái đồng phục đẹp , nhưng nó không thích đồng phục nữ đâu nha mà là đồng phục nam đó . đồng phục nam của nó rất hợp với phong cách của nó

thực ra nó không phải là chưa mặc váy bao giờ , thỉnh thoảng trong các bữa tiệc nó đều bị bắt ép mặc váy , trong tủ của nó có rất nhiều loại váy , nhưng hầu như nó rất ít động đến .

hồi còn nhỏ nó mặc váy là chính nhưng khi lớn lên chút nó cảm thấy mặc váy vô cùng bất tiện , từ việc đi đứng , cách ngồi , ăn nói cử chỉ phải nhẹ nhàng , nó cảm thấy tất cả thật phiền phức

mặc quần áo thoải mái luôn là phong cách mà nó lựa chọn .

mẹ nó thì rất chịu khó đi sắm đồ cho con gái , nó thì cũng vui vẻ nhận nhưng cũng chẳng đụng đến với một lý do đưa ra biện minh ẹ

- đây là quà tặng và đồ mẹ mua cho con , con không nỡ dùng mà cất đi làm kỷ niệm –

-Tú chắc chắn vào trường Trưng Vương rồi , tao cũng vào đó heo ý ba mẹ , mày cũng phải vào đó nha – Dung lay tay cho nó tỉnh

- tao không học ở đó đâu ,tao không thích cái trường toàn lũ khinh người , tỏ vẻ công tử tiểu thư ham chơi dựa hơi vào gia thế ức hiếp người khác –

Dung cười cười đề xuất

- sao mày không vào đó học , nhân tiện dạy cho chúng một bài học , danh tiếng của bảo ca ca sẽ vang xa – nó khuôn mặt lại càng buồn thiu

- tuy tao rất hiếu thắng ,thích gây sự nhưng vẫn là người biết điều , tao đâu phải siêu nhân vô địch thể giới , tao cũng là con gái sức cũng có hạn –

nó đâu phải là đứa mù thông tin giang hồ đâu

trong trường Trưng Vương có rất nhiều bang nhóm , nổi danh nhiều năm trước đây là bang Away và Drem và hiện nay cũng có rất nhiều bang phái khác

tuy nó chẳng lập bang phái gì cho phiền phức nhưng bạn bè có máu mặt thì cũng không thiếu . nhiều người có máu mặt cũng nể cái cách ứng xử nhanh nhẹn , hoạt bát lém lỉnh pha chút hài của nó , tích cách nó lại rất dễ gần .

nói chung là nó rất được lòng người , sợ thì nó cũng chẳng sợ ai nhưng cũng nên nể người ta một chút

- trời ơi hôm nay bảo ca ca cũng biết nhận cái thua thiệt về mình , chắc lúc ra đường bị xô rác úp đầu rồi – dung trêu chọc nó

- kệ tao mày cứ phải bắt bẻ là thế nào – Nó lườm Dung

- thôi được ..thôi được ...mày chọn trường nào cũng được nhưng mày nỡ xa tao hả – Dung sụt xùi đến đangsợ

- tránh được mày là phúc đức ba đời của tao , mong còn chả được nữa là nỡ – nó cười tươi chớp mắt liên tục

- con ranh này ,mày đối xử với bạn bè như thế hả – Dung nhảy vào bóp cổ nó nhiệt tình

nó cười ha hả cố gấp thoát ra rồi vọt lẹ

dung cũng nhanh nhẹn đuổi theo

nó chạy ra chỗ đông người Dung vẫn đuổi theo không hề có ý định tha cho nó

nó chạy quanh bar , mọi người ai cũng biết điều nhường đường cho nó

nó cứ chạy , dung cứ đuổi

Nó cười thích thú vừa chạy vừa ngoái lại đằng sau , tiếng nhạc sập sịch càng làm thêm sôi động bước chạy của nó

- á.....- nó mãi miết ngoái , cứ ngoái mà hậu quả của ngoái chính làbị vấp vào một cái bậc nhỏ , nó sẽ kéo theo sự sụp đổ khi tiếp đất

nó chỉ kịp thốt lên một tiếng rồi nhắm chặt mắt lại

có cái gì đó ấm áp , to lớn , mềm mại đang ôm lấy nó

mọi người xung quanh há hốc mồm “Ồ” lên một tiếng .

trái tim của hắn đập thành thịch , trong vòng tay hắn chính là cô gái hắn đang nghĩ tới

tiếng nhạc cũng đột nhiên im lặng

nó mở mắt ra chớp chớp vài cái rồi bật dậy như tôm tươi

đôi mắt nó tròn vo trong lòng thẳm mắng

- sao mình có thể đăng chí đến vậy hôm nay hắn cũng đến bar này mà

- emem không sao chứ ? – hắn quan tâm hỏi nó

- HẢ .AAAAAAAAAAAAAA-

Chưa kịp để nó trả lời thì cả bar đã há hốc mồm không tin được

- có người dám gọi anh Bảo là em-

nó rất ghét cái từ em này , nó ghét vì nghe từ em thật nhỏ bé và yếu đuốinó không thích vậy .

nó nuốt khan một tiếng

-tôi-

10. Chương 10 : Vỡ Mộng Sau Phút Giây Tưởng Bỏ

Cô tự trách cái bản tính đàng trí của mình , cô đã biết rõ hấn sẽ đến bar , mà chắc chắn rằng công tử như hấn thì phải đến cái bar nổi nhất và tất nhiên chính cái bar này .

Chẳng ai khác mà lại chính là nó tự đẩy mình vào thế bí này , tự gõ vào cái đầu ngu ngốc cô thầm than cái thân hẩm hừ của mình .

Hấn thấy nó im lặng lại đột nhiên tự gõ nhẹ vào đầu mình thì lại thấy hoảng hốt .

- em sao vậy , đầu ở đâu hả ? – hấn sốt sắng chạm vào chỗ nó vừa gõ

một bàn tay

.....một cái chạm nhẹ

Cảm nhận.....

Người nó khẽ co rúm lại , nó thấy sồn da trước tình hình quan tâm thái quá của hấn, nó không quen với cái cảm giác lạnh toát cơ thể này

Mọi người xung quanh được dịp rất ngạc nhiên , có người có thể lầm Bảo ca ca nức tiếng xa gần lại co dúm trước một người nổi cũng không kém cạnh , họ lại càng nể phục hấn hơn .

Từ xa , Dung thấy vậy , cô không nói gì , không tiến gần

....chỉ đứng đó vànở một nụ cười .

Cô quay đi

Dương ngồi đó , một bên là người đẹp , một bên là ly rượu trên tay , hấn nhìn thẳng bạnnhìn cô gái đó , nhìn người con gái vừa quay đi tránh khỏi đám đông

Hấn cườimột nụ cười khó hiểu .

Nó đảo mắt nhìn quanh để kiểm con bạn ...nhưng không hề thấy

Hấn vẫn nhìn nó

Thế giới xung quanh chỉ tồn tại người con gái trong mắt cậu .. cậu bỏ qua tất cả những ánh mắt của người kháccậu chỉ nhìn cônghe cô và

Nó nuốt khan tiếp

- cảm...cảm ơn vì sự giúp đỡ – nó nói không nên hơi

hấn nhẹ cười

- không có gì , em không sao là tôi yên tâm rồi –

- hai chúng ta có duyên thật , có thể gặp 2 lần trong một ngày , coi như là hoà nhĩ – hấn tỏ ra vô cùng thân thiện với nó

nó cùng bối rối không kém , từ trước đến nay nó có bao giờ phải e ngại trước con trai đâu , nhưng chắc đây là trường hợp đặc biệt ,vì cậu ta có vai trò đặc biệt , và hình tượng là thứ có thể chinh phục cái đặc biệt này .

- chúng ta cũng có duyên thật – nó cười gượng gạo , có duyên đâu mà duyên , lần gặp đầu tiên là do chính nó sắp đặt , nếu nói là gặp một lần mà có duyên thì trên thế giới này đâu có xảy ra những chuyện không hay .

mọi người xung quanh cứ nhìn chằm chằm nhưng bấp cái “ liếc mắt đưa tình “ của nó thì biết thân biết phận mà chuồn .

- à , em ngồi xuống đây đi – hấn tỏ ra vô cùng ga lăng mời nó một cách nhiệt tình .

nó cũng biết đây chính là thời cơ để nó nắm bắt tiếp cận con mồi

nó ngồi xuống và gọi ình một ly sinh tố , điều mà chưa từng xảy ra mỗi khi nó đặt chân vào bar

cậu bồi bàn cúi gằmmt không dám nhìn thẳng nó chỉ thỉnh thoảng liếc qua xem nó có bị “ mát “ dây nào không

-dạ mờiạ – cậu không biết phải xưng hô thế nào trong lúc này , trước đây thì cậu luôn tươi cười và kèm theo câu “ mời anh Bảo “ là ok rùi

Nhưng giờ đây cái cách xưng hô khiến cậu khó xử .

Nó gật đầu cười rồi ngoáy đều cốc sinh tố , chậm chậm thưởng thức

- lúc đấy may nhờ có em làm lạc tầm nhìn của chúng , không thì anh cũng hơi khó xử sự -

Dương nhìn thẳng bạn thân thiết với cái người cậu thấy thẳng bạn tỏ ra hiền lành hơn bình thường , chắc chắn định biến cáo già thành con “ dê con “ đây mà .

Hấn chỉ mãi nói chuyện với người kia có thèm ngó ngang gì đến thẳng bạn như cậu đâu , ngay cả giới thiệu cũng không thèm từng cậu và cô người yêu là không khí

Một người coi trước đến giờ coi trọng bạn bè hơn gái mà lại vì một người.....như vậy mà quên bằng bạn bè (ghen đây)

Nó nhận thấy ánh mắt nhìn chằm chằm của đôi nam nữ trước mặt mà trong lòng thấy đáng ghét , bộ muốn lác mắt hay sao mà nhìn cô chằm chằm vậy , cô cầu cho hai người đó lác luôn sau này lấy nhau về già khỏi cần phải đau đầu suy nghĩ ai ngoại tình với nửa kia của mình chỉ cần giả vờ nhìn thẳng ngắm cảnh cũng có thể quan sát ai ôm tình yêu của mình ngay bên cạnh đây còn gọi là chiêu “ nhìn cây bấn trúng chim “

Cũng cũng nhanh chóng nhìn lại , cô đâu có chịu thiệt mà để người ta nhìn hoài , nhìn thấy ánh mắt của cô người rút lui đầu tiên chính là cô gái , còn cậu ta vẫn có chấp quyết không chịu thua

Hai người cứ nhìn , không thèm chớp..... , hai cặp mắt đều phát ra tia lửa điện muốn đánh cho đối phương cháy xém mới thôi .

Hấn đang mãi miết mà lại thấy nó nhìn đi hướng khác và đã nhận ra hai đứa trẻ con đang đấu mắt

Hấn phải chấm dứt ngay tình trạng này

- Dương , ông già nhà mày đến tìm kìa –

Dương giật nẩy mình quay lại phía cửa bar nhưng không hề thấy bóng dáng “ nhỏ nhắn “ của người cha đáng kính đâu cả .

Cậu bực tức quay lại lườm thẳng bạn

Nó thì cười thoả mãn , muốn đấu với nó à , đâu có cửa .

-Giới thiệu với em đầu là bạn anh , Dương , đây là bạn gái cậu ấy Ngân Hà –

- chào anh , em là Bảo , hoa hướng dương rất đẹp , hạt hướng dương cắn cũng rất ngon , mỗi tội không phải chỗ ào cũng sống được , xót xa quá –

Dương nhăn mặt , người này có ý gì đây

Điện thoại nó reo , nó khẽ nhăn mày ...

Sao tự nhiên lại có người phá đám , nó nhìn sốhoá ra là ông anh Thiên Minh ,nó ra chỗ khác nghe điện thoại

Nó vừa đứng dậy chưa được một đoạn thì Dương đã đỡ giọng ghen ra với hắn

- tao thấy mày quên hết bạn bè , mày lần tao thua nhóc đó một trận cú không tả nổi –

trước sự bức xúc của Dương hắn chỉ cười , Hà cũng quay xang xua bớt nóng giận cho cậu ta .

nó quay lại và xin phép về , hắn ngỏ ý đưa về nhưng nó từ chối , nếu đi với hắn thì phải bỏ con bạn trong kia à , với lại nó đi đón người chứ đã về nhà đâu , phải tạo hình tượng thực nữ ngoan hiền chứ .

điều này chính là nó tiếp thu được từ thằng em sinh đôi của mình

bọn con trai luôn thích con gái hiền thực

- Mày đừng nói với tao nhóc đó là người khiến mày ngán ngơ đó- Dương hỏi thằng bạn để có thể chắc chắn hơn trực giác của mình .

- mày thấy rồi đó , mày thừa hiểu tao mà – hắn nhìn thẳng thẳng bạn

cả hai cùng phớt lờ cô gái bên cạnh

- tao đã cảnh báo nhắc nhở mày từ trước rồi , nếu có tình cảm với nhóc đó thì mày nên dập tắt đi đừng để đến lúc nún sâu thì người đau khổ chính là mày –

- tao nghĩ tao và cô ấy có duyên , nhưng mày đã gặp cô ấy bao giờ đâu mà biết –

Dương nhìn thẳng bạn với ánh mắt chán nản thất vọng tràn trề

- mày nhớ con nhỏ chơi DJ điên cuồng hôm bà già mày về không ? –

hắn mở to đôi đồng tử quá bất ngờ

- thảo nào tao thấy quen như vậy hoá ra không phải duyên hai lần mà những ba lần liền –

Dương rất lộn tiết với thằng bạn

- nhóc đó đâu phải con gái , khi tao mới về nước đã từng gặp nhóc đó đeo gái đi mua đồ trông thẩm thiết tình tứ , lúc đó tóc vẫn còn ngắn , đến khi tao vào bar này chơi thì lại gặp nhưng tóc đã dài hơn ta nghĩ là tóc giả trong quán này ai cũng đều gọi là anh Bảo , gái theo nhóc ta mi mọt và hay cặp kè nhất là một nhỏ trông cũng rất xinh mà lần đó tao tán nhầm thảo nào không đổ là phải , chứ có đứa con gái nào từ chối tao đâu – cậu giải thích nhưng cũng không quên tăng bốc mình .

hắn giờ mới ngán ngơ

ưu mô .

- không biết cô ta muốn gì từ mày , hay nhóc ta chán đàn bà rồi muốn quay sang đàn ông để hút hồn – Dương tỏ ra đăm chiêu suy nghĩ

- tao thấy cô ta cũng giống con gái mà – hắn vẫn hơi hoài nghi

- trước mặt này thế thôi chứ , nhóc đó chơi DJ cực giỏi , uống rượu như nước , làm gì có bao giờ tỏ ra thực nữ đâu , chắc chắn là có mục đích mới tiếp cận mày , tỏ ra như thế để mày coi , nhưng nhóc đâu ngờ tao cao tay hơn – Dương cười đắc trí

- nhờ nhỏ thích tao thật thì sao – hắn vẫn u mê

- mày tỉnh lại dùm , nhỏ là les , là les đó mày nhớ chưa hả -

hắn

- tao nghĩ nhóc đó tiếp cận mày có mục đích – Dương quả quyết chắc chắn

mục đích sao , hần giờ mới sâu chuỗi tất cả , những bó hoa của người tên Bảo tặng , vụ cướp đường tên Bảo cũng xuất hiện và ngay đến tại đây tên Bảo cũng ngã nhào vào cậu , cậu khẽ rung mình..... thật mroe vào trạng thái miên man suy nghĩ , chẳng lẽ sự thật là vậy sao .

11. Chương 11 : Có Nợ Phải Trả

- mày đừng bảo với chị rằng cái cô gái duyên dáng hôm nay mày hẹn là cái mặt thớt này nhé – nó thối mốc khi nhìn thấy thằng em cũng xuất hiện ở đây .

- này quỷ nói ai mặt thớt hả , cái mặt này kiếm ra tiền đó nha không phải đùa đâu – Thiên Minh vênh mặt lên

nó bừa môi khinh thường

- vừa già vừa xấu còn đòi làm bộ , đồ cá sấu thiện –

- cái con quỷ này , mày phải làm anh tức điên hả , cá sấu gì ở đây , anh mày còn chưa qua cấp 3 mà đã kêu già là thế nào , muốn ăn đòn hả – Thiên Minh lườm nó cảnh cáo .

nó vẫn tiếp tục bừa môi không thèm để ý đến ông ta ,quay đi chỗ khác .

Dung thấy vậy nên chen giữa để khỏi hai người này tiếp tục chiến tranh .

- anh Minh về bao giờ vậy , sao không thông báo cho anh ,em biết sớm ra đón cho nó khí thế -

Minh thấy cô em Dung này thì cười tươi rói, ai chứ Dung thì anh chỉ có duyệt đầu tiên vừa xinh đẹp , lại thông minh hiểu biết suy nghĩ chín chắn đâu có như ai kia tính cách thất thường thích chọc ngoáy khó ưa khó chiều

- anh về sáng nay ,anh sợ làm phiền đến tụi em nên kêu chú tài ra đón , tối nay mới hẹn được mấy đứa đi chơi , à mà thằng Quân đâu nhỉ , sao giờ này chưa đến , anh gọi nó đầu tiên mà –

nghe thấy nhắc đến tên anh trai mình Dung khẽ thở dài

- anh ấy đi du lịch với mấy con nhỏ nào ở Cát Tiên đó chắc vài ngày nữa mới về được anh thông cảm cho anh ấy ,anh về, anh ấy rất nùng nhưng do không thể về được ngay –

đúng là không ai sánh được sự không khéo của Dung ,cô nói câu nào đều khiến người nghe mát lòng chẳng bù con nhỏ kia nói câu nào khiến người ta tức nghẹn họng câu đấy .

- xì ông Quân ta chết dẫm vì gái bỏ bê anh em , đi với mẩu con mụ vịt giống suốt ngày ông ọ , thế mà bọn đàn ông cứ như ch-ó thèm ăn lâu ngày chạy theo vậy –

mấy người nhìn nó với ánh mắt âu yếm, nhất là ánh mắt của Minh và Tú sao nó có cái trí tưởng tượng từ tế thế nhể .

nhận ra những ánh mắt kém thân thiện với mình nó cũng chẳng tỏ vẻ sợ sệt gì mà còn lảm bảm

- không phải thèm ăn lâu ngày mà là bỏ đói thâm niên –

- chị đừng vợ dờ cả nắm thế chứ , em đâu có giống thế chỉ có anh Minh thôi này – vừa nói Tú vừa chỉ vào Minh khiến cậu thộn mặt .

- thằng oắt này , mày hi sinh anh em để bảo vệ danh dự mình hả , oánh trận giờ – Minh dơ nắm đấm nên dọa

- anh ơi hoàn cảnh nó bắt buộc mà cũng chẳng còn ai là con trai ở đây cho em nói , khi đỡ nó cho anh, em cũng giằng vặt lắm , cắn rút lương tâm lắm nhưng cũng chỉ biết nuốt nước mắt vào trong mà thương thầm cho anh – Tú dờ ra bộ mặt buồn xo khiến ai nhìn vào cũng cảm động .

- em à , nuốt nước mắt vào trong nhiều đi dái dất không tốt đâu –

Tú cứng họng trước cái câu không đỡ nổi của bà chị mình đúng là không để cho thằng em có đường thoát mà.

Cuối cùng vẫn phải là Dung cô nương phân xử

- chẳng lẽ chúng ta cứ đứng giữa đường giữa chợ mà buồn đưa lê hít khói bụi làm chất đờ kháng sao –
cả lũ duyệt và cùng kéo nhau vào một cửa hàng nhỏ gần đây .

bốn người ngồi quây vào một cái bàn tròn rồi ngó ngang qua cái menu được treo trên tường kia

- cô ơi cho cháu 1 vịt nướng , 1 nem chua nướng , 1 bánh xiu pao , và một trà rươi nữa nha , 1 bò bía nữa , (toàn là 1 đĩa nha)-

mọi người chỉ vừa lướt qua được cái menu mà nó đã gọi một cách vô cùng nhiệt tình.

- Em gọi luôn đồ uống và tráng miệng nha – nó cười một cách tươi rói

- cho cháu 1 trái cây dầm , 4 trà tranh và 4 cốc chè bốn mùa -

-

- – à đúng rồi phải ăn sữa chua mít nữa nhỉ – nó chợt nhứt ra món sở trường

- cô ơi 4 sữa chua mít nữa –

nó tâm trạng cực kỳ hưng phấn

3 người còn lại khẽ nuốt khan , đúng là dân sành món nào cũng biết chỉ cần nhìn thôi là đã muốn ăn liền .

Người phục vụ rất nhanh nhẹn bê ra , tầm giờ này quán cũng không đông lắm phải đến lúc 9 giờ thì khác mới đông khách .

Quán ở đây tuy không rộng rãi cho lắm nhưng hầu như là lúc nào cũng đông khách , tấp lập .

Nhìn bao nhiêu thứ trên bàn , mỗi cái một hình dáng , một kiểu , một hương vị , một mùi thơm hấp dẫn khác nhau khiến người ăn hơi lưỡng lự không biết ăn món nào trước , nếm món nào sau

Nó thì vô cùng tích cực hăng say trong việc nghiên cứu các món ăn bằng con đường dạ dày truyền thống

- lâu lắm rồi anh chưa được thử những món này – Minh cười duyên khoe bộ răng khỉ đột .

- tất nhiên , bên cái xó Mỹ nghèo nàn ấy thì làm gì có được những món ăn vật đặc trưng của đất nước ta , em rất ghét nước Mỹ , em chỉ thích nước Anh thôi – nó đang ăn nhưng cũng không quên đáp lời của Thiên Minh .

- mà sao anh đột nhiên lại về đây – giờ Dung tỷ mới hỏi

- hi chỉ là anh muốn thay đổi không khí học ở đây mấy năm rồi lại quay về bên kia –

Tú nghi ngờ về câu trả lời này nhưng không thềm hỏi , kệ ông ta cậu cũng chẳng quan tâm miễn là có thêm anh em để san sẻ cái gánh nặng chịu đựng bà chị quái thai của cậu .

n thế mấy năm trước không biết thằng điên nào cứ sừng cồ lên đòi về , mà không khí ở đây cũng làm sao trong lành bằng bên nước ấy nhỉ , không biết về đây lại mưu mô tính kế gì nhỉ , nhìn cái mặt gian như ăn cướp là biết liền à – nó phán ra một chùm lăm Minh cứng họng thâm rủa con nhỏ quái thai .

- anh là anh mày đó , sao mày có thể ví như ăn cướp nhỉ , anh mày đâu thuộc dạng thiếu thốn đến mức phải đi chôm đồ chứ , cái mặt anh ngời ngời thế này mà ví như thổ phỉ -

- không phải ăn cướp thì anh giả tiền đây – tó xoè đôi tay trắng mịn thon dài của nó ra

- Hả.....- cả ba người đều bất ngờ thốt lên

-anh đâu có nợ tiền mày – Minh ngạc nhiên nhất , anh nhớ là đâu có nợ nần nó cái gì

Nó thở dài , cái ông này không có đầu óc gì cả thế mà không nhớ

- anh nhớ con ZZR1400 NINJA không ? –

chưa để Minh trả lời Tú đã nhảy chen vào

- đó là xe của em mà -

Tú nhận được ngay cái lườm của bà chị nên cậu im bật

- anh nhớ lúc anh hứa với em anh sẽ đền cho em hai chiếc mô tô đưa để đền bù cho con mô tô anh làm hỏng à phải nói là nổ chứ , lúc anh đi Mỹ anh mới gửi cho em 1 chiếc giờ anh vẫn còn nợ em một chiếc nên phải giả em đi chứ -

Minh chờ người .vụ này anh quên lâu rồi , bây giờ bị nhắc đến chuyện quýt của anh trước mấy anh em làm anh ngượng mặt , cái con ranh này thật biết tính toán .

- chị ,hoá ra là chị ngờ con xe cứng của em mà kiếm chắc thêm một con , chiếc xe mà mẹ cho em hoá ra anh Minh làm nổ , em muốn bót chết cổ anh Minh rồi , dám làm nổ con cứng của em , dù con xe anh đền có đắt đến mấy cũng không thể bằng con xe mẹ tặng em -

trước cơn kích động của thằng em Minh hết vía , đã nhờ nó giúp giữ bí mật rồi thế mà giờ vì 1 con xe mà nó nói ra .

Minh đưa ánh mắt cầu khẩn đến nó

Dung thì ngồi xem kịch của 3 anh em nhà này

Nhận được tín hiệu cầu cứu của Minh nó khẽ cười nhạt , nó ra hiệu là nhớ đền xe cho nó , Minh hiểu ý gạt đầu lia lịa

- nó đưa tay mình chặn cái người đang chòi qua bàn với sang bên kia để túm lấy Minh

- này , phản hả em , chị mày vẫn còn ngồi đây này , có gì tí ra kia xử , xe mất thì cũng mất rồi , xe mới thì mày cũng đã nhận và đi bao nhiêu năm rồi còn kích động gì nữa ,mấy năm trước mày biết chị khổ tâm thế nào mới cần rằng nhận là mình làm , ông Minh thì chuồn qua Mỹ luôn mày biết chị phải khổ sở thế nào khi đối mặt mới mày không -

- thì chị cũng chỉ vì cái xe nữa thôi -

bị nói chúng tìm đến nó cũng hơi bối rối nhưng giúp thì giúp đến cùng , đã muốn thì phải lấy luôn

- mày xem anh ấy đâu có giả chị , ăn quýt của chị còn làm chị bị tội oan nữa , chị cũng tủi thân lắm -

Tú ngồi xuống nhìn Minh chăm chăm

- anh ấy không cố ý đâu chỉ là lỡ tay làm đổ rồi cố ý ga thêm một tí cho nó bay xuống vực thui -

nó vừa rút lời Minh đã nhìn chăm chăm nó , Tú thì lại nhìn Minh như muốn ăn tươi nuốt sống .

nó cười bên nên

- thôi , anh em trong nhà , chuyện qua rồi thì bỏ qua đi , mà anh nhớ đó nha -

- chừa này - nó vỗ vào lưng Minh một cái nhẹ nhàng như búa tạ đáng miêng cười vang

-a....ui..- Minh đau đón ôm lưng

Miêng nó thì cười nhưng trong thì nghĩ - cho chừa giám quýt của mình bao nhiêu năm -

- thôi chị đã cho anh ấy biết tay rồi , giờ thì hoà nhé , ăn đi ăn đi không hỏng hết giờ -

Dung thì cứ ngồi cười ba anh em này , phải nói là con bạn của cô quá cao tay.

12. Chương 12 : Thay Đổi

Không gian buổi ban mai thơ mộng chiếu rọi vào căn phòng tĩnh lặng phủ lên nàng công chúa đang ngủ trên chiếc giường lớn trở lên lung linh trong ánh ban mai .

Cô vươn vai và ngáp một cái dài gần thế kỷ , mái tóc cô cực kỳ quyến rũ và độc đáo có một không hai nếu để nguyên mà không chải .

Với trạng thái nửa tỉnh nửa mê , sau khi ngủ một giấc thoải mái một mạch nó mắt nhắm mắt mở bước vào phòng vệ sinh .

Khẽ mở căng mắt nhìn bản thân mình trong gương , nó mỉm cười ngây ngô

- con ma nào trong gương đây , định hù tao à , còn khuya nhé bà đây không sợ đâu – nó vẩy vẩy ít nước lên mắt gương rồi mỉm cười thoải mái tiếp tục đánh răng .

nó bước ra khỏi phòng vệ sinh với khuôn mặt rạng rỡ , mái tóc gọn gàng ,nhưng khi nhìn thấy bộ quần áo treo trên tủ thì nó hoá đá thật sự , chỉ biết đứng than thân mình quá đáng chí .

nó đưa mắt liếc qua chiếc đồng hồ trên bàn 8h16 phút , khuôn mặt nó méo xệch , 7h đã tập chung vậy mà 8h16 nó mới ngủ dậy .

nó chẳng biết tính thế nào gạt nước mắt mà cuống cuống thay quần áo thôi , được đến đâu hay đến đó , chỉ cần có mặt là được .

nó vội vã bước xuống nhà , chị Lành nấu bếp gọi vội nó lại nó cũng chỉ vẫy vẫy tay rồi cuống cuống lên xe riêng đi đến trường .

đứng trước cái cổng trường tuy không to nhưng cái cổng cũng rất cao , nó nhìn mà nuốt khan một tiếng thâm oán thán cái cửa này có dễ soi .

không những thế một mình nó lại cô đơn lạc loài ở cái trường nghèo này , nhưng nó cũng chẳng ngại vì nó cho rằng bốn phương là nhà , mà đã là nhà thì sẽ là anh em , đã là anh em thì tất nhiên đùm bọc lấy nhau , lá lành đùm lá rách .vậy nên chắc chắn nó sẽ không cô đơn .

- ê cậu , sao đứng lảng vảng ở đó làm gì , đi khai giảng muộn chứ gì , con trai thời nay đúng là lười thật – nó đang mải suy nghĩ về những chuyện đối nhân xử thế thì bị bác bảo vệ quát lớn tí thì xủi , may sao nó không bị bệnh tim .

nó nhìn lại từ đầu đến chân mình , đúng là một boy chính hiệu từ cổ đến chân , ngoại trừ cái bộ tóc quái dị .

nó tiến lại gần bác nở nụ cười dịu dàng , đảm bảo nếu bất kỳ ai là bác bảo vệ lúc ấy thì cũng rất ngứa mắt mới đáng vẻ của nó chỉ muốn một cước đá bay nó đi , diệt trừ cái hiểm hoạ lây trường bệnh đồng tính .

- bác ơi , bác thấy cháu giống con trai hay con gái – nó phấn khởi một cách xung xướng , ông đấy nghĩ rằng nó là con trai nên mới xưng hô với nó là cậu , giờ nó hỏi lại mà ông ấy chắc chắn nó là con trai thì nó sẽ hét ầm lên và đi cắt tóc luôn .

- ơ hay cái cậu này . đi muộn còn rảnh hơi à , đồng tính thì cũng không nên đi khoe với tôi chứ -

-hảcháu không phải đồng tính – nó đỏ khốc đỏ cười ngạc nhiên vô cùng .

- không sao , giờ việc đấy người ta cũng thông thoáng hơn , nhưng tôi khuyên cậu nên về cắt tóc đi , chắc chắn cậu sẽ là một mỹ nam tuyệt vời và quyến rũ –

Nghe những lời khuyên chân thành mà lòng nó cảm kích vô cùng , đúng là không ai hiểu nó bằng ông ấy mà , nó quay ra cảm ơn rồi rít cũng chẳng thêm vào trong cái đám đất trệt người đông đó đâu , thế nên nó quyết định đi cắt tóc .

Nó tản bộ trên con đường lớn , ngó nghiêng khắp các vỉa hè để tìm một hiệu cắt tóc quanh đây .

Sau một hồi tích cực rèn luyện “ đôi bàn chân việt “ nó đã tìm thấy một quán cắt tóc ưng ý , nó bước vào quán trong sự chào đón nồng nhiệt của anh chủ quán ,anh ta nhìn nó từ đầu xuống đến chân , thoáng bối rối nhưng cũng nhanh chóng lấy lại vẻ mặt nhiệt tình .

-em lựa chọn quán anh là vô cùng chuẩn xác , đảm bảo ở đây sẽ làm cho em vừa lòng mỹ mãn , em muốn cắt kiểu đầu gì –

Nghe câu hỏi của anh chủ quán nó hơi phân vân , không biết thắng em mình hay cắt kiểu gì , no chợt nhớ ra rồi nhanh chóng rút điện thoại gọi cho thắng em quý tử

Đầu dây bên kia vang lên tiếng alo

- Tú à , thường ngày đi cắt tóc mày hay cắt kiểu gì vậy ? – nó hớn ha hớn hỏi thằng em
 - chị định làm cái trò gì đó , định cải trang để *** hại em hả – giọng Tú bên đầu dây có vẻ nghi ngờ, nó chỉ biết cười trừ cho qua chuyện
 - thế rốt cuộc là mày cắt kiểu gì – nó thực sự mất bình tĩnh với cái thằng dở hơi biết bơi bị mắc cạn
 - chị cứ cạo chọc đầu đi cho nó mát , thôi em đang bận học cứ thế nhé – Tú cụp máy một cách không thương tiếc khiến nó muốn trào máu lên .
 - thằng khỉ gió này nữa –
 - em quyết định thế nào rồi – anh chủ quán nhẹ nhàng nhắc nhở nó
 - anh cứ cắt thế nào cho hợp mắt em là được , giống giống kiểu hàn quốc đó – nó thấy thằng Tú rất mê phim hàn quốc , chắc chắn Tú sẽ không không bỏ qua những bộ tóc vô cùng nghệ thuật .
- sau một hồi làm búp bê lớn cho người ta nhào nhào nặn nặn trên đầu , đến tận khi kết thúc nó mới thôi .
- nó nhìn vào chiếc gương lớn không thể tin được , trong gương là một chàng trai tuấn mỹ , ngũ quan đều đặn , đôi môi chúm chím đỏ mọng, ánh mắt to tròn đáng yêu ,
- nó tự giạt mình đưa tay nên chạm vào những đường nét tuyệt diệu trong gương , lòng nó bỗng bồi hồi .

13. Chương 13

Nó bồi hồi một cách khó tả , nó không thể tin được người trong gương đâu phải là nó , chẳng phải đây chính là Anh Tú sao , thằng nhóc đó sao lại ám nó thế này , nó cũng chẳng ngờ nó có thể đẹp trai đến vậy , lại giống thằng nhóc đó đến vậy .

Nó gần như muốn điên nên ,, nó cười đến nỗi không thể ngậm miệng được , nó thích thú khi nghĩ đến cảnh tượng người khác sẽ nhận nhầm nó và nhóc Tú , sẽ có rất nhiều điều thú vị .

Nó hí ha hí hửng khi bước ra khỏi tiệm cắt tóc , nó nghiêm nghị đứng chỉnh lại trang phục rồi nở một nụ cười mãn nguyện tiếp tục đi dạo trên đường một cách tự tin .

Những cô gái đi gần nó đều phải ngược mắt lên nhìn , đôi mắt họ sáng ngời khi một chàng lãng tử oai phong đang bước đi trên đường , nụ cười cậu ta làm rụng bao trái tim đang chín đỏ mọng rơi lộp độp trên đường .

Nó quyết định tiến đến thẳng quán bar quen thuộc uống một chén mừng ngày nó giải phóng bản thân , rẽ sang một con đường mới .

Vừa đến cửa quán bar nó đã nở nụ cười cực tươi , bước từng bước nhanh nhẹn tiến thẳng vào , thực sự nó thêm rượu lắm rồi .

Nhưng nó đâu có ngờ vừa bước đến cửa đã bị bảo vệ ngăn lại

- ông làm gì vậy ? – nó nhíu mày bực tức .
 - cậu à , ở chỗ chúng tôi nghiêm cấm người dưới 18 tuổi , mời cậu về cho , cố gắng mà học hành đi –
- nó nghiêng răng ken két , từ trước đến nay nó bước vào đây đâu có ai dám cản nó , ông ta chán làm việc rồi muốn nghỉ hưu à .
- tôi có thể hội viên –
- nó dơ ra chiếc thẻ vip mà chỉ có những người có máu mặt tại bar mới được sở hữu .
- ông ta chăm chú nghiên cứu cái thẻ rồi nhìn nó với ánh mắt khinh bỉ .

- tôi không nghĩ cậu đẹp trai thế này mà cũng là tên ăn trộm , cậu tưởng tôi dốt lắm hả mà định dùng thẻ này để gạt tôi , cậu nhìn lại mình đi , cậu đang mặc đồng phục trường cấp 3 đó , với lại cậu biết thẻ này của ai không mà giắt chôm ,đây là thẻ của anh Bảo đó , người đó là khác vip ở đây mà người đó là con gái chứ không phải con trai , cậu liệu hồn mà lượn sớm đi chứ không để cho anh Bảo biết thì cậu tàn đời đó – ông ta giữ lại cái thẻ rồi đẩy nó ra ngoài .

nó bực tức muốn xông vào đánh cho ông ta một trận cho sáng mắt ra không thì nó nổ tung mắt thôi .

- ông nhìn kỹ tôi xem nào – nó chỉ thẳng mặt mình nói với giọng vô cùng giận giữ .

ông ta cổ mở to mắt ra nhìn nó thật kỹ , từ trên xuống dưới rồi lại từ dưới lên trên , hết đằng sau rồi lại đằng trước , gật gật gù gù dăm chiêu suy nghĩ .

sau một hồi nghiên cứu tỉ mỉ ông ta “ à “ lên một cái .

- thế nào nhận ra rồi phải không ? – nó nhếch miệng cười khinh bỉ .

- ừ tôi giờ mới nhận ra –

biết thế thì tránh ra đi – nó hừ một cái bước thẳng vào trong nhưng vẫn bị ông ta giữ lại

nó lửa giận ngùn ngụt với cái lão không biết điều này ,ông ta đúng là ăn gan trời rồi nên mới dám động vào nó .

- tôi nhận ra rồi , hoá ra cậu còn chưa học cấp 3 đó , chắc mượn áo của anh chị mặc tạm chứ gì –

nó nắm chặt hai tay thành hai nắm đấm ,sức chịu đựng của nó đã vượt giới hạn nó không thể kìm chế được cơn giận nữa .

cuối cùng cái gì đến cũng phải đến , ông bảo vệ lãnh chọn cú đấm mạnh mẽ của nó và còn tặng kèm thêm một cái đá khiến ông ta bị vồ thẳng đất mẹ , nó ra đòn vừa nhanh vừa chuẩn khiến ông ta không kịp trở tay .

nó dứt điện thoại ra gọi cho tên quản lý .

- cho cậu 2 giây để ra ngoài cửa bar – nó nói một cách ngắn gọn xúc tích rồi cụp máy luôn mà chẳng cần biết người bên kia có nghe rõ mình nói cái gì không .

nó cũng chẳng phải đợi lâu khi đã thấy người quản lý bước ra.

Vừa nhìn thấy người bảo vệ đang khó nhọc đứng lên, mặt thì xạm một cục , cậu ta nhanh chóng đến đỡ ông ta dậy .

- có chuyện gì vậy – cậu quản lý nhíu mày hỏi ông bảo vệ .

- cậu ta chưa đủ tuổi nên tôi cần không cho vào, cậu ta chẳng thèm nói lý lẽ đã ra tay đánh người rồi –

nó nghe ông ta nói xong mà máu nóng dồn nên , sao ông ta điều vậy , rõ ràng nó đã nói hết lý lẽ rồi còn gì nữa .

cậu quản lý quay sang nhìn nó, cậu ta chợt cảm thấy có cái gì rất quen nhưng không thể nhớ ra được

- kệ cậu ta đi , ông chỉ cần vào gọi thêm người trong ra rồi tổng cổ cậu ta xa xa ra tránh gây mất khách ở chỗ này , tôi còn bận tìm một người –

cậu ta dằn dò ông bảo vệ khiến nó tức điên ,nó thấy cậu ta có nguy cơ đang chuẩn bị quay bước đi thì vội vàng túm lại .

- này này làm gì thế – ông bảo vệ sốt sắng .

cậu ta quay lại lườm nó một cái , nó cũng đâu có sợ chùng chùng nhìn cậu ta trong lòng thầm mắng .

- được , Trường cậu giỏi lắm giám lườm tôi à , tôi sẽ trả lại tuốt cả vốn lẫn lãi “ .

- tôi chính là người gọi cậu ra – nó quả quyết nói .

quản lý Trường không nói gì khẽ cười khẩy .

- cậu muốn nói mình chính là anh Bảo –

nó gật đầu chắc nịch , cuối cùng cũng có người tin nó , nó vui mừng khôn siết .

- đừng tin cậu ta , cậu ta bị tâm thần đó , cứ nhận mình làm anh Bảo suốt từ đầu đến giờ , còn dám ăn chộm thẻ hội viên của anh Bảo nữa chứ , để tôi gọi người tổng cổ cậu ta đi , ba cái tuổi ranh mà đòi vô những chỗ của người lớn thế này , về nhà học hành cho chăm chỉ đi –

nó diên diên lẩm rồi , những tiếng ken két do hai hàm răng tạo ra , nó muốn ăn tươi nuốt sống cái ông ta rồi .

- ông im mồm đi – nó hét toáng nên .

- ông ấy nói không sai , cậu nghĩ mình là ai mà dám tự xưng là anh Bảo , trong bar này thẻ vip chỉ có một tên anh Bảo mà tất nhiên đó không phải là cậu –

nó tí phun máu rồi

nó lôi điện thoại ra tiếp rồi nhấn phím gọi , điện thoại của Trường reo lên , thấy số người gọi cậu méo mặt .

- “tất cả là tại cái tên trước mặt làm cậu mất thì giờ , thảo nào cũng bị nó mắng cho té tát” .

cậu nhấc máy nghe với sự run rẩy sợ hãi

vừa ấn phím nghe đã thấy cái giọng oanh vàng vang lên

- cậu là tên thối tha , mắt lác đui mù , đầu óc dần độn trí nhớ phân liệt , tai thủng ***** tha , đầu óc hạn hẹp , nhất gan như con gái , 14 tuổi bị tôi thả đồng sâu vào người mà đã oà khóc ăn vạ chảy cả nước ra quần , năm 15 tuổi bị tôi vẽ b.ậy vào vở phải cọ nhà vệ sinh một tháng ,còn- Trường đứng há hốc mồm , cậu thâm than đùng phải ôn thần rồi .

toàn thân cậu há hốc , thẳng nhóc đang đứng trước mắt cậu đang nói ra hết những cái mà cả đời cậu muốn giấu , cả đời cậu oán hận cái người có tên là Bảo đó , nhưng cậu cũng chẳng làm gì được con nhỏ đó cả .

cậu cố nhìn thật kỹ , thực sự khuôn mặt này cậu đã thấy nét quen nhưng không thể nào nhớ nổi .

- sao cậu có điện thoại của Bảo –

nghe Trường nói xong mà nhiệt độ trên người nó tăng dần đều đến nỗi khuôn mặt đen không khác gì bao công tái thể .

- cậu có muốn tôi gọi cả cụ kị nhà cậu ra không hả , nhìn cho kỹ tôi là Bảo này –

- đừng có đùa dai , cậu đâu phải Bảo đâu , tóc Bảo dài , Bảo là con gái chứ không phải con trai đâu – cậu ta cười cười xua tay không tin tưởng .

- cậu mở cho to mắt ra nhìn kỹ đi , tôi vừa đi cắt tóc về , tôi mới đổi kiểu tóc –

nó chỉ thẳng vào mái tóc của mình .

Trường nuốt khan một cái rồi chăm chăm vào nó với ánh mắt ngây ngô

- thật hả – cả ông bảo vệ cùng Trường đồng thanh nên tiếng nghi ngờ .

- Thật , có cần tôi nói cả họ hàng dòng họ cậu ra không , cả những tật xấu những chuyện xấu hổ hay cả....hehe – nó cười nham hiểm .

- thôi thôi coi như tôi gần tin cậu , chúng ta vô phòng tôi nói chuyện – cậu ta dẫn nó vào phòng dành riêng cho quản lý nhưng chẳng cần đến cậu ta dẫn đường mà nó đã tự bay nhảy vào rồi để cho cậu ta ở lại há hốc mồm .

Dung sau lúc tan học vội đến quán bar xem nó thế nào , không hiểu tại sao nó lại gọi cho cô trong khi nó cũng phải đi học như cô thế này .

Vừa bước vào căn phòng quen thuộc cách biệt với những phòng khác cô đã thấy sự khác biệt , miệng cô cứng đờ khó có thể thốt lên lời .

Cô tự hỏi không biết trước mặt mình đang diễn ra cái gì thế này , cảnh tượng này là ra sao đây , không thể tin nổi cô lại dụi mắt thêm lần nữa .

Nhắm vào rồi mở ra , vẫn không hề thay đổi , cô nhọc nhằn hết sức .

Dung lấy điện thoại trong túi xách liền bấm số gọi

- alô – đầu dây bên kia vừa nhắc máy thì ...

- anh đang kinh doanh quán bar hay kinh doanh rác thải của nhân loại vậy , anh thử đến phòng vip mà coi sản phẩm chất lượng của anh này – cô vừa nói xong liền cúp máy luôn , lòng cô vô cùng tức tối .

cô mà biết đứa nào dám vào đây không những thế mà lại giám quăng bữa bãi rác thải đủ loại vào đây thì chắc chắn người đó xong đời rồi .

- ..cách – cánh cửa bật mở Dung xoay người lại nhìn .

Ánh mắt cô lại hiện lên tia kinh ngạc lần nữa

- Tú sao cậu ở đây , có bao giờ cậu đến chỗ này đâu –

Cô nhìn chằm chằm vào người đối diện , cô không biết tại sao Tú đột nhiên lại đến đây trong khi cậu ta không hề ưa cái quán bar này nếu nói thẳng ra là cậu ta rất ghét tên chủ quán ở đây (lý do sau này sẽ rõ) .

Nó ngẩng đầu lên thì thấy con bạn , nó ngồi đợi lâu quá liền đi vệ sinh không ngờ con bạn đã đến rồi còn nhầm nó mới Tú nữa chứ .

Nó cười , đôi mắt tròn xoe tinh anh chớp chớp đáng yêu .

- không ...không phải chứnụ cười ..nụ cười này đừng nói mới tao là mày nha Bảo – cô không thể tin được , đã lâu rồi cô không còn được nhìn nụ cười đó nữa , nụ cười lúc nhỏ nó luôn làm cô ganh tị nhưng cô rất thích nụ cười đó , rất thích nhìn nó cười, và giờ đây cô nhận ra nó .

khuôn mặt nó xù xuống , nó thấy không vui chút nào , đúng là bạn thân có khác .vừa nhìn đã nhận ra rồi không có chút thú vị gì hết .

- mày làm tao cụt hứng quá , mày không thể trả vờ nhưôi anh nào mà đẹp trai thế nhỉhay ...em muốn làm bồ anh cho em theo mới chứ -

- thôi đi đừng có tưởng tượng , ai chứ mày thì tao thừa nhận ra , mới đầu tưởng Tú cơ nhưng giác quan thứ sáu sáu của tao nhạy hơn giắt điện , đảm bảo mày có cháy thành đồng ph.ân áo cũng nhận ra – Dung vui vẻ vênh mặt lên cho con bạn biết trình độ tuyệt đỉnh của cô .

- khiếp quá , mày mà có biến thành đồng ph.ân thì tao cũng hót đồ đi chứ chả đem ra nghiên cứu như mày đâu -

- mày quay lại đá xoáy tao hả , muốn chết hả con –

Dung nghiêng răng nghiêng lợi muốn bóp chết nó .

- há há ai bắt mày xiên xỏ tao trước – nó chu mỏ lên cười đáng yêu , định mở cửa chuồn .

chưa kịp vận nắm đấm cửa thì cách cửa đã mở , một chàng thanh niên bước vào .

nó chớp chớp mắt liên hồi nhìn kĩ lại người thanh niên trước mặt , không biết anh ta đến đây làm gì , không lẽ vẫn chưa tin nó

- này đồ đầu đất , tôi nói thế mà vẫn chưa hiểu à , đây Dung nó còn nhận ra tôi không lẽ tôi quen anh trong 5 năm mà anh không nhận ra hả -

nó vừa ới vừa kéo Dung ra để làm nhân chứng .

- không... khôngthực ra – không để Trường giải thích nó đã chen vô

- sao anh không chịu mở to mắt ra nhìn cho kỹ , sao không động não mà suy nghĩ cho kỹ , không lẽ óc anh toàn chất trắng thôi à , bán cầu não của anh bị liệt à hay ..ừừừừừ...- không để nó nói thêm Dung đã vội vàng bịt miệng nó lại khiến nó thốt không lên lời .

- mày dừng lại đi chính tao gọi anh ấy đến đó – Dung giải thích cho nó nghe rồi mới dám thả tay ra.

Vừa thả ra nó đã cần nhân .

- mày gọi sao không nói sớm làm tao phí phạm bao nhiêu lời vàng ý ngọc giải thích cho anh ấy nghe –

- mày chưa để ai mở lời đã nói rồi tao biết nói thế nào – Dung mặt méo hằn đi .

- thì mày phải biết chen vào nói nhanh hơn tao chứ -

Dung chịu thua nó luôn , từ trước đến nay không ai không biết cái tài ăn nhanh nói lẹ của nó cả ,cầm có ai cãi được với cái mồm yinh danh không đỡ nổi .

-anh biết tên nào gây ra vụ này không ? – Dung đang phớt nó quay ra hỏi Trường rồi chỉ vào đồng rác phía sau lưng .

Nó cũng nhanh chóng đưa tầm mắt theo .

- tao có thấy gì đâu – nó đưa đôi mắt cực ngây thơ nhìn con bạn khiến nó lườm ột cái tí cháy cả con người

Trường nhìn cái bãi chiến trường , từ trái cây đủ loại đến những cái bìm bìm đủ hình đủ kiểu đa dạng nằm rải rác trên sàn , không những cả lõi mà cả vỏ từ xanh đỏ tím vàng đem cam đủ cả , lương thực đã có thì chắc chắn không thể thiếu nước , những vỏ trái lăn lông lốc trên sàn , nhiều vô số , có cả những trái còn chưa bật nắp ai nhìn vào cũng phải choáng vángcòn rất nhiều thứ khác nhưng không thể xác định rõ được hình thù .

- cái này em hỏi Bảo sẽ rõ hơn đây – Trường cười khổ chỉ sang nó .

nó thì vẫn chẳng hiểu gì , nó thấy có gì khác lạ đâu chỉ là hôm nay nó lấy thêm một chút bìm bìm , một chút hoa quả , một chút rượu ... chứ có cái gì to tát đâu .

Dung quay ngoắt xang nhìn nó chăm chăm

- là mày làm hả , khai thật mau –

- làm cái gì , từ sáng đến giờ tao ở đây chứ có làm gì đâu , có đi toilet xiu à , có cái đấy mà mày cũng lườm huyệt tao à – nó phụng phịu cúi gằm mặt xuống .

Dung muốn độn thổ luôn , cái con không có mắt này có phải muốn cô tức điên hay không

- mày nhìn thử coi cái đồng lợn xộn này từ đâu ra , là của ai thả ra hả -

nó nhìn lại toàn bộ căn phòng , khe nứt khe hở một cái

- tao thấy cũng bình thường mà –

- mày còn dám kêu bình thường hả , bữa thế này tao nhìn còn trả muốn vào , đây là phòng vip chứ không phải chuồng heo chuồng lợn nhà mày –

- thì mày cũng vào rồi thay có sao đâu –

Dung thực sự điên với nhóc này , nó ngốc thế này từ hồi nào vậy trời , chẳng lẽ cô lại cóc cho nó mấy phát để khai sáng nó .

Dung nắm cổ nó lắc qua lắc lại làm nó kêu ai á , đúng là bình thường điềm tĩnh nhưng điên lên thì nó phải liệu hồn ,đáng sợ lắm .

14. Chương 14

Tú bước từng bậc cầu thang xuống phòng khách để xem người “ anh em “ giống cậu .

- ê nhóc ...lại đây chị biểu nè – nó ngoắc ngoắc tay gọi cậu .

- xì – cậu bức tức nhìn cái khuôn mặt cùng mái tóc y chang cậu , khiến cậu càng khó chịu hơn .

rõ ràng cái bà quái thai kia hơn cậu có vài giây thui mà cũng đòi lên mặt với cậu..... sao ông trời bất công vậy , sao không sinh cậu ra để cậu làm anh đi , khiến giờ đây cậu phải chịu cảnh ngộ này chứ .

thầm kêu trời kêu đất cho cái số phận hẩm hiu này của mình , cậu vẫn phải tiến về phía con sói già đang nhớn nhoe gặm tảo .

- nhìn coi chị mày thế nào , rất phong độ phải không ? – nó cười một cái cực duyên .

- em như nào thì chị như thế – cậu miễn cưỡng trả lời ngồi xuống lấy luôn một quả táo gặm ngon lành .

- cái thằng này , chị giống mày mày càng mừng chứ sao , sau này danh tiếng của mày còn được tăng thêm một bậc nữa cơ đó , yên tâm chị sẽ khiến cho em nổi như cồn há há – nó cười một tiếng uy dị khiến cho Tú khẽ rùng mình bất giác đưa tay lau mồ hôi.

- thôi em cần răng nghiêng lợi (cần rơm cần cỏ) lấy chị ,em không muốn gặp rắc rối đi đâu cũng gặp kẻ thù đâu – cậu chấp tay rất thành khẩn trước bà chị của mình .

-thằng ranh này , tao đã chết đâu mà đã lấy ra rùi , mày thích bị chôn sống à – nó dơ hai tay lên bẻ đốt tay kêu càn cạch .

- cô Lý ơi cháu đói rồi , ăn cơm thôi cô ơi – Tú vội vã lao thẳng vào phòng bếp với tốc độ máy bay xì khói khiến nó bỗng chột ngơ ngác .

sau giây phút đờ đững , đôi mắt trở tròn , miệng thì há hốc , trung ương thần kinh của nó mới bắt đầu nhận được tín hiệu

đôi mắt nó trở lên lấy lửa

hai tay nó nắm chặt

hơi thở trở lên nồng nặc mùi khói

bộ tóc cũng trở lên dựng ngược

hai hàm răng nghiêng chặt vào nhau kêu kèn kẹt , nó đã xác định được điều bây giờ nó cần làm , muốn làm và chắc chắn phải làm đó làăn nốt quả táo .

các cụ đã có câu “ ăn quả nhớ kẻ trồng cây “ nên tất nhiên nó sẽ không phí phạm rùi , thế nào cũng phải ăn hết quả táo hăng .

nó đang tích cực gặm thật nhanh hết quả táo để có thể lên gân cốt một chút nhưng chưa kịp xử lý xong quả táo thì hai vị phụ huynh ury nghi bước vào nhà .

- ba mẹ Linh Vương – nó vội chạy đến bên hai người trình diện .

cả hai cùng hơi ngơ ngác , có bao giờ tú gọi ba mẹ là Linh Vương đâu , chỉ có quý Bảo bối hay gọi như vậy thôi .

tuy hơi ngạc nhiên nhưng cũng chẳng thêm để ý , Vương Anh xoa đầu nó cười hiền

- con trai ngày đầu đi học thế nào , mà Bảo Anh đâu ? –

- ba mẹ đã về – Tú đã lò tò đi từ trong bếp ra ngay khi câu hỏi của ba cậu vừa dứt .

giờ thì hai người có thể khẳng định vì sao cách gọi đột nhiên lại khác đến vậy

Thiên Linh quay qua lườm nó

- con lại bày trò –

- ế ...ế oan quá mẹ Linh ơicon đây là đang trên con đường đổi mới hoà nhập vào không đổi mới của toàn quốc , sẵn sàng tiên phong vì lý tưởng cao đẹp xây dựng đất nước giàu mạnh – nó tự hào vỗ ngực , nở nụ cười chiến thắng .

- nếu con cạo đầu làm ni cô mẹ sẽ chấp nhận điều này vì con đã giúp đất nước tiêu diệt một mầm mống tai hoạ rơi *** -

Mặt nó giờ méo xệch , sao mẹ Linh có thể phũ phàng với nó thế vậy , nó đưa ánh mắt sang ông bố trẻ đẹp trai và nhận được một câu vô cùng quý giá

- tiền trăm hậu tấu -

aaaaaaaaaaaa sao bỗng nhiên nó lại muốn nhảy lầu vậy ta

- mẹ à , mẹ thấy bảo không đẹp trai à , bao cô gái mê đó , mẹ phải tự hào khi có một đứa con đẹp trai thế này chứ -

- chị chị ... còn em không phải một đứa con mà là hai đứa con – bỗng nhiên Tú tren ngang làm nó muốn tặng cho thằng em quý tử một món quà .

- mày làm ni cô mẹ còn dễ nhìn , giờ mày biến ra thế này thì hoá ra mỗi mẹ là phái nữ trong nhà mà lại có thêm một phái nam nữa , quá thiệt thòi rồi , đả đảo không được , mày đi biến ngay lại ẹ – mẹ Linh mắng nó còn không quên quay sang liếc xéo Vương Anh một cái khiến Vương Anh chỉ biết cười cười nhìn vợ đang nổi cơn.

Tú biết tình hình không ổn nên kiếm cớ để ngừng chiến .

- cơm ..cơm xong rồi , ăn cơm đã cả nhà , có gì từ từ tính , thời gian còn nhiều nhưng độ nóng thì có giới hạn thôi à , ba mẹ ăn cơm thôi – cậu nhanh chóng tiến đến đẩy sau lưng ba mẹ để hai người thẳng tiến đến nhà bếp không quên quay lại ngó bà chị mình .

nó khuôn mặt như đắp khối vàng lớn nặng , khuôn mặt lầm lì tiến vào phòng ăn ngồi chiếc ghế quen thuộc .

- con mời cả nhà ăn cơm – đây là câu mời dù nhà có đông hay ít người thì vẫn sài được , vừa tích kiệm lời nói , tích kiệm thời gian và tất nhiên là không dài dòng mời từng người .

- em trai ...-

Tú nghe câu nói ngọt ngào phát ra từ khuôn miệng nhỏ bé của bà chị thì không khỏi lạnh xương sống như âm hồn về đòi nợ , cậu khẽ nuốt khan

- từ trước đến nay chị ít khi về sớm trước bữa ăn , không thể quan tâm được em trai , chị rất áy náy , mang tiếng là chị cả trong gia đình , chị thật lòng xin lỗi em- đôi mắt nó đã rưng rưng đỏ hoe

hai bậc phụ huynh cũng khẽ giật mình

cáo non sắp mọc đuôi

- em trai chị xin lỗi trong thời gian qua không thể chăm sóc được cho em , chịchị mong em tha thứ em hãy nhận ăn hết bát này , em ăn hết là đã nhận lời xin lỗi của chịmong em đừng làm chị thất vọng – nó vừa nói vừa múc một bát canh cá cay không những thế còn “ sơ ý “ cho ít xaté hơi tê tê một chút , cay mà gặp nước thìhe he

Tú nuốt khan nhìn bát canh toả khói đỏ nghi ngút khói , chỉ cần nhìn thôi cậu cũng có thể đoán được độ cay của nó , cậu không ngờ bà chị chơi hiểm , mấy hôm nay trời nóng , cậu lại đang nóng trong người nên toàn chọt những món mát để tránh bịmụn , nhưng cậu đâu có ngờ ngay cả đến cái điểm này bà ấy cũng không tha .

Giờ thì cậu tiến thoái lưỡng nan thật sự , nhận cũng không được mà từ chối cũng không xong , nếu là trong học tập thì cậu thấy quá đơn giản còn đối với bà chị thì cậu vô phương ông trời đúng là độc ác ban cho cậu một bà chị vô cùng quái thai .

Cầm bát canh đỏ lên cậu khẽ niệm phật

-đó là cà chua , là cà chua ...cà chua ..nhưng sao cho nhiều cà chua vậycay- sau khi uống một lúc hết bát canh cậu với cầm nhận được

- ai muốn ăn phồng tôm -

Nó ngồi nhìn mà nén cười , cuối cùng nước mắt của nó đâu phải là uống phí .

15. Chương 15

Đây là lần thứ hai nó bước đến cái cổng này và là lần đầu tiên nó bước vào trong cái sân trường này .

Tuy ngôi trường này không phải là trường chuẩn nhưng cũng không đến nỗi tệ .

Nó đứng giữa sân ngó quanh một vòng , ngôi trường cũng khá khang trang sạch sẽ .

Đột nhiên nó thấy mình có cảm giác bất an , vừa lạnh vừa nóng như tẩu hỏa nhập ma , nó nhìn quanh lượt nữa rồi giật thóp mình

- ágái ở đâu mà nhiều giữ vậy trời , chẳng lẽ vô nhầm trường nữ sinh sao – nó nhìn quanh , hiện tại nó đang bị rất nhiều cô gái ngấm nhìn với đủ loại ánh mắt .

- oa ...anh đẹp trai kiaaaaaaaaaaaaa sao đẹp giữ vậy trời trường mình tự nhiên lại xuất hiện một bông hoa đẹp thế này –

- không ngờ ngôi trường này cũng tiềm tàng một bông hoa đẹp rạng ngời đến vậy –

- aaaaa em thích anh , anh đẹp trai ơi –

nó méo mặt , đầu cần phải nhiệm tình đến thế , nó không thích đâu .

nó nuốt khan một tiếng nhẹ nhàng nhấc bước chân đi tiếp chạy lẹ , nó cũng có thể cảm nhận được những ánh mắt của những thằng con trai trong trường đang nhìn nó với ánh mắt vô cùng tức giận , nó thầm than .

- “ tôi đâu có làm gì đâu , đâu có hót tay trên của các cậu đâu , sao nhìn tôi với ánh mắt dữ vậy trời , mình như này thì không biết thằng nhóc Anh Tú sẽ thế nào khi ở trường mới , nóá thăm cầu nguyện cho thằng em

- – chúc em lên đường bình an ”–

Nó thở hồng hộc lên cầu thang tầng 3 , đúng là sao mấy cái bậc thang này khó đi thế không biết .

Nó nhìn cái biển lớp 10A8 cái lớp với thằng tích học tậpбет nhất trường , nó đã tưởng than thở không biết thằng Tú ní ăn cái gì khác cô mà học giỏi thế cõhn cô thì chán hẫn .

Nó thở dài nảo ruột , thôi số phận rồi đành chịu nhin vậy .

Nó cứ lưỡng lự ngoài cửa lớp không dám vào khiến thu hút không ít tầm mắt của mọi người .

Mọi người cứ chỉ chỉ chỗ chỗ khiến nó cả người nóng bừng muốn điên tiết lên .

- ê chú em , đi lạc à ,nhìn cái mặt non choẹt chắc thiếu tháng nhỉ , sao lại đứng đây , chú em học lớp nào để đại ca chỉ cho biết đường mà về – hần cứ vô tư ngây thơ mà bay bổng không nhìn thấy cái khuôn mặt đen thùi lui của nó .

- ê chú em câm hả , muốn anh dạy dỗ để biết điều hơn không ? – hần thấy nó không nói gì thì càng lộn ruột hơn ,

nó nghiêng răng kèn kẹt ., tự nhiên chui đầu ra cái thằng hách dịch này biết điều thì nên biến ngay đi chứ đừng lằng vằng trước mắt nó không nó cho ăn khoai bầm liền .

- ơ cái thằng này , mày định trêu ngươi ta à , biết tao là ai không hả , mày muốn sống yên trong cái trường này thì nên biết ngoan ngoãn nghe lời nếu không thì đừng trách tao ra tay mạnh – hần vừa nói vừa chỉ tay thẳng vào mặt nó .

từng làn khói đen xì toả ra từ đầu nó , trên đùi này nó có ba điều cấm kỵ

+ sự yếu đuối , hèn nhát , nhu nhược là bản chất của những kẻ không có khí chất

+ chỉ cần làm nó không vui là sẽ nhận được quà ngay

+ ai dám chỉ tay **** nó thì cũng sẽ nhận được quà

- tên này lại vinh dự bốc được hai phiếu số hai và số ba

nó nhanh như một con cắt nắm vào cổ tay hắn , nhẹ nhàng uyển chuyển xoay quanh cổ tay hắn một vòng rồi

- rắ...c – aaaaaaaaaaaaaa__

cậu ta ôm chặt lấy cánh tay vừa bị gãy của mình kêu ầm ĩ như con lợn sáng sớm bị chọc tiết kêu éc éc , một người xung quanh chỗ tròn mắt , động tác nhanh chuẩn xác ,thật sự là vô cùng đẹp mắt khiến người ta hoa mắt .

nó vừa mới vào trường còn chưa kịp học hành gì mà đã gây ra chuyện thế này rồi .

cậu ta đưa ánh mắt phẫn nộ nhìn nó , tuy chỉ mới lên cấp 3 được có vài ngày , chưa quên biết hết những người ở đây nhưng dù gì cậu cũng là đại ca của trường cấp hai suốt 3 năm trời rồi sao lại bị thằng nhóc thiếu tháng này làm mất uy danh , dù sao ở đây cũng có một số đàn em của cậu mà .

- chúng mày còn đứng đó nhìn , xông vào cho tao , đập chết thằng thiếu tháng đó đi , nó dám cản trở tao

- hừ – nó đâu có cản trở hắn , nó chỉ lấy chỗ sơ hở của hắn mà tấn công thôi , hắn phải cảm ơn nó vì đã giúp mình nhận ra sai sót của mình mới đúng .

mấy tên đàn em tét riu áp úng , không biết nên xông vào hay không , họ cũng chẳng muốn mất tay ăn cơm làm gì .

Bỗng nhiên đám đông đang vây quanh đột ngột bị tẽ ra một đường , hình như ai đó đang tiến vào , người này chắc chắn rất có uy phong trong ngôi trường này mới tẽ được đám học sinh kia ra , không biết anh hùng hảo hán phương nào , chẳng lẽ lại là một đại ca khép tiếng trong trường .

- thầy ...thầy dám thị – cậu ta vừa ôm tay miệng vừa lấp mắt nhìn người đàn ông vừa bước vào .

nó nhìn ông ta mà đột nhiên phì cười , tí thì phun hết mưa xuân ra ngoài , nó không ngờ trên đời này vẫn còn một tác phẩm điêu khắc dã man như vậy , nhìn cái đầu hói bóng tắng của ông ta mà đau bụng , nhìn không khác gì cái sân bay Tân Sơn Nhất .

cái mặt thì phì ra hai má thì xệ xuống trông như hai cái bánh bao ốp trên má , và đặc biệt nhất là chiếc mũi đỏ của ông ấy , trông như quả cà chua , đúc kết một câu là ông ta rất quái dị .

mặt cậu ta xanh lét khi nhìn thấy ông giám thị , ông ta nổi tiếng hắc ám có thù mới học sinh , ai mà bị ông ta sử thì coi như đi du lịch địa phủ rồi .

- các cậu làm cái trò gì ở đây thế này – thầy Định hói đầu uy nghi đứng trước mặt hai người tay , hai tay chắp sau lưng .

- dạ ...dạ không có gì đâu ạ , chúng em chỉ đùa thôi ạ , không sao đâu thầy – cậu chàng có vẻ rất đau nhưng cũng cố chịu nhịn không thì hậu quả cũng khó mà thoát .

nó thì méo mặt , mới đi học buổi đầu tiên mà đã gặp thầy giám thị theo cách này thì quả là vô cùng xui xẻo , nó thì tối nay về nó phải uống hết trai rượu Pháp của bố để giải đen .

- không cần nói nhiều , tôi cũng đoán sơ lược rồi , chỉ chờ hai người khai báo thành thật thôi , đi theo tôi lên văn phòng- ông quay người bỏ đi .

cả nó cùng cậu nhóc méo mặt , quả này thì khó sống rồi .

cả hai người ngồi đối diện với thầy Định , hai mắt thầy trừng lớn , hai tay vẫn chắp sau lưng cúi xuống nghiêm giọng nói

- giờ hai cậu có thể giải thích cho tôi vụ việc này –

cậu ta toát mồ hôi hột , khuôn mặt biến dạng đến chần trọng đầu còn cái vẻ cao ngạo như lúc lên giọng với nó .

- thưa ...thưa thầy ,chúng emchúng em chỉ đùa thui ạ – cậu ta cười mà mặt như mếu , trề lên ba nó cũng chẳng thèm tin .

- vẫn còn muốn gấu – ông ta càng trừng mắt lớn hơn , nhưng có trừng nữa thì mắt ông ta vẫn bé tí thui .

- em ...em ...- cậu ta đưa ánh mắt sang nó như ý bảo nó nói đi .

nó hiểu ý cậu ta nhưng cũng chỉ nhún vai , ông thầy đâu có hỏi nó đâu .

mồ hôi cậu ta lại càng được thể tuôn rơi

- em làm sao nói mau – ông thầy phẫn nộ đập tay xuống bàn kêu rầm một cái khiến cả hai giật bắn .

- thầy ơi em bệnh tim – nó méo mặt kêu than với thầy .

nó thấy ông ta đứng sững một hồi lâu , còn cậu bạn thì nhìn nó với ánh mắt quái dị , nó hớ hĩnh mà lắc đầu , chắc hai người này đờ khi nghe nói nó mắc bệnh tim , hai người đó đúng là ngốc , nó chém gió thể mà cũng tin .

lần đầu tiên trong trường có người dám tỏ thái độ bất mãn với ông , lần đầu tiên có người dám kêu ca với ông vàlần đầu tiên ông nhìn thấy một thằng con trai giống con gái đến vậy .

- thầy ơi ở đây có gần nhà vệ sinh không ?- nó ngược mắt lên hỏi khiến ông trở lại bình thường .

- cậu phải giải thích mới được đi , cậu chỉ kiêu có chồn thôi –

- thầy ơi , không là không kịp nữa đâu , gấp lắm rồi – nó nhăn mặt

- đừng có lừa tôi không chồn được đâu – ông vẫn khẳng khẳng .

- thầy ơi em chỉ đi một tí để lấy nước tiểu thôi –

ông thầy lại ngây ra , thằng nhóc này lấy nước tiểu làm gì chứ

- cậu vớ vẩn gì vậy , tôi cho cậu cọ nhà vệ sinh cả năm giờ -

- thầy em đi lấy về đuổi ma cho thầy sao thầy lại biến ý tốt của em đi dọn nhà vệ sinh chứ -

cả hai người thật sự đờ toàn tập , nó đúng là người ngoài hành tinh lúc xiên xỏ cũng không tha thầy giáo .

-cậu quá lắm rồi đó , tôi sẽ phạt cậu vì tội vô lễ với giáo viên – ông chỉ thẳng vào mặt nó .

- thầy ơi vô là vào lễ là lễ vật , thầy yên tâm em sẽ biếu quà thầy đầy đủ , thầy không nên quan tâm chuyện nhỏ nhặt này – nó miệng thì nói như kẹo nhưng răng thì nghiến kèn kẹt , ông ta dám chỉ tay vào mặt nó chứ, nó không đòi lại thì đâu phải là nó .

thanh danh chục năm “ đối cho sạch , rách cho thơm “ của ông bị một thằng nhóc phá sạch chưa đầy 1 phút .

- cậu ăn nói linh tinh gì vậy , tôi phạt cậu- nói đến đây ông nghĩ đến việc đi lấy nước tiểu , có khi phạt cậu ta đi dọn nhà vệ sinh cậu ta lại lấy nước tiểu dội ông thì thật chẳng ra gì không nên không nên.

- cậu giải thích ngay về cái vụ ẩu đả đi – ông kiên chuyển chủ đề chứ nói thêm nữa về việc ấy thì chắc ông bị suy tim mất .

- thầy ơi trước khi em trả lời em muốn hỏi thầy một số điều ạ- nó nhìn ông với ánh mắt chờ mong .

không để ông thầy kịp trả lời nó đã hỏi luôn

- thầy , khẩu hiên của trường là trường học thân thiện học sinh tích cực đúng không ạ -

ông ngồi trên chiếc ghế kê gập gù , đúng quả là như vậy và chính tay thầy đã treo khẩu hiệu đó , không ngờ cũng rất được quan tâm à – ông cười vui vẻ .

nhìn cái thái độ của ông mà cậu ta há hốc , nó thì khẽ cười .

- thầy ơi , trường học chúng ta thân thiện với tất cả mọi người dù là người ngoài trường với người trong trường đúng không ạ , và em thấy nhiều người hay bàn tán về một thầy giáogiám thị trong trường tuy nghiêm khắc nhưng rất tâm huyết với nghề với tất cả học sinh đúng không ạ -

ông thầy mặt càng ngày càng tươi , đúng là ai cứ được khen là quên hết

- nếu em không nhầm thì trong trường chỉ có mình thầy là giám thị , thật sự em rất ngưỡng mộ phong cách của thầy thầy có thể cho em xin chữ ký không ạ – nó chìa một quyển vở ra xin chữ ký như đang gặp ngôi sao trước mặt .

mặt ông ấy cười ra hoa không bến bờ , ông cảm thấy giờ đây mình thật vĩ đại , giờ đây ông phải ngẩng đầu lên thêm 30 độ để đứng cách một ngôi sao nổi tiếng .

vung bút một cái ông đã ký cho nó một chữ ký nghệ thuật như chữ bác sĩ và họ tên của thầy ở dưới – LỤC KIẾN ĐỊNHH – nó thở dài đusng cái tên cũng nghiêm túc .

- thầy vô cùng vĩ đại , gặp thầy em đã hiểu ra thế nào là học sinh tích cực rồi em hứa sẽ tích cực học tập rèn luyện và cố gắng làm theo những lý tưởng cao đẹp mà thầy đã dạy , tấm gương sáng vừa nghiêm khắc vừa khoan dung sáng chói như thầy thật sự em nhớ mãi không quên – nó nhìn thầy với ánh mắt vô cùng da diết

- giờ em sẽ đi lên lớp học , em sẽ rèn kuyện thật tốt làm theo những gì thầy chỉdạy , cảm ơn thầy – nó hơi cúi người xuống , nhưng tuyệt đối chỉ cúi cái đầu chứ lưng vẫn thẳng .

- đúng đúng , nên học nên học , em hiểu được vậy là rất tốt tuy tôi nghiêm khắc nhưng tôi rất bao dung không chấp nhặt đâu , em về lớp đi nha cố gắng học tập và hãy làmn gười cho đảng hoàng theo tấm gương của thầy này –

nó nghe mà rợn người , tấm gương gốc bị dất mũi như thầy nó đâu có muốn làm đâu .

- cảm ơn thầy – nó cười tươi bước ra cửa thật nhanh , đằng sau cậu ta giật thóp

- – thầy ơi còn em , em cũng lên lớp học – cậu ta định chuẩn theo nó nhưng đã bị thầy túm lại

- đứng lạitôi thấy trong việc này cậu là người có lỗi , phạt cậu dọn nhà vệ sinh một tháng –

cậu ta lặn cu đơ ra phòng bắt tỉnh nhân sự , nó thầmn nguyện không phải lỗi của nó.

16. Chương 16

Nó vừa bước chân vào trường đã để lại ấn tượng sâu sắc trong lòng mọi người, nó trở thành một hiện tượng lạ, một con người nổi danh trong cái trường Nguyễn Siêu này .

Thông tin về vụ việc của nó lan nhanh chóng trong vòng chưa đầy 3 tiếng đồng hồ đã tràn ngập khắp mọi góc ngách của trường .

Thông tin hoàng tử cute thoát tội khi bẻ gãy tay của tên đại ca chém gió khiến mọi người kinh hoàng .

Không ngờ cũng có người thoát được khỏi máy chém chả của thầy Định hỏi , ai cũng nghi ngờ trong này có chuyện mờ ám .

Nó bước chậm rãi vào lớp 10a8 trong sự ngỡ ngàng của mọi người

- em là Bảo Anh hả – cô giáo cười với nó một cái tươi hơn hoa may chưa ngoác miệng , dù biết nó là con gái nhưng cô vẫn không thể cưỡng lại .

- vâng thưa cô – nó tỏ ra vô cùng lễ phép ngoan ngoãn

- các em , đây là bạn BẢO ANH , bạn do bị ốm nên nghỉ mất ba ngày nên đến học trễ mong các em giúp đỡ bạn thêm – cô giáo Tâm rất nhiệt tình , cô là cô giáo chủ nhiệm và cũng là giáo viên dạy văn lớp nó .

cả lớp vỗ tay rất rầm rộ nhất là những bạn học sinh nữ

nó được sắp xếp xuống bàn cuối , nó cũng rất ưng ý chỗ này , rất thuận tiện cho nó hoạt động bí mật hehe .

ba tiết liền nó học trong tình trạng mơ mơ màng màng đầu óc để trên mây và để bên cạnh trư công , ngay cả đến cái giờ ăn trưa nó còn chẳng thèm màng đến .

đến lúc nó tỉnh lại thì cũng đã quá trưa , cơn đói cũng đã bị cuốn trôi qua làm nó cũng chẳng muốn nhấc chân ra khỏi bàn học , nó khẽ than thở

- lại phải ăn kham khổ rồi , thời buổi kinh tế thị trường tịc kiệm là quốc sách hi sinh một bữa cũng không sao – nó chép miệng cho qua .

nó mở cặp sách ra , 2 bánh mì , 2 xúc xích , 1 coca , 1 bim bim , 1 đậu phộng , 1 xoài dầm , 1 ô mai ...- (thực sự là rất kham khổ) .

nhai nhai nhai rồi lại uống , uống rồi lại nhai , nhai xong rồi đến ngậm , ngậm xong rồi lại nhai , nhai rồi lại uống , cứ nhai nhai uống uống hoài hoa hết cả mắt .

sau một hồi chiến đấu kịch liệt nó cùn đã đánh bại cái vụ nhai nhai uống uống rồi , nó mới thoả mãn xoa bụng ngủ tiếp .

cơn buồn ngủ bám nó dai dẳng không chịu tha cho nó nên khiến nó không thể không ngủ , và nếu đã ngủ thì bài cũng chẳng chép hay chẳng tiếp thu được tí kiến thức gì .

cuối giờ nó bước về, vẫn trong tầm mắt của những bạn nữ , nó quá được ái mộ vì cái khuôn mặt này .

nó chép miệng một cái rồi liền đi về trong tâm trạng không thoải mái lắm ..

- là con trai cũng khổ -

Nó vừa về đến nhà thì thằng em đã chạy ra nhón nháo

- chị ơi , thần tượng của em học trong trường Trưng Vương , học cùng trường với em , học trên em hai lớp , cách lớp em hai dãy nhà – Tú xông thẳng vào ôm cứng bà chị khiến nó giật mình tưởng thằng nào dám trêu hoa ghẹo nguyệt giữa ban ngày này nó sẵn sàng ột cú đá miễn phí

- thần tượng mày là thằng nào ?- nó hỏi câu vô cùng ngây thơ khiến cái mặt hớn ha hớn hở bây giờ đen thui lui như bao công , nhưng sao trách được nó , nó cũng đâu có biết đâu ..

-sao tôi lại có một bà chị vô tâm như vậy nhỉ ...ông trời ơi xuống đây mà nhìn này – (sao giống mấy bà già ngày xưa ăn vạ thế nhỉ)

- không thèm nói chuyện với chị nữa – Tú nói xong bỏ luôn vào trong nhà khiến nó đứng đơ ra

- ơ cái thằng này , tâm thần hả – nó ngu ngơ hỏi

- em không bị tâm thần –

- áaaaaaaa ma.- nó giật thóp mình lùi lại sau vài bước , cái thằng ranh này đột nhiên ngoái mỗi cái đầu thò ra khỏi cái cửa thì ai trả sợ chứ .

- muốn chết hả mày mà giám dọa chị – nó hung hăng trừng mắt .

- chết thì chưa nhưng cứ bị chọc tức kiểu này thì cũng chẳng thọ được bao lâu – cậu thử dài một cái rồi vọt lẹ vào nhà mặc kệ nó hét âm lên

- ranh con mày chết với chị – nó rượt thẳng em khiến ai kia phải chạy toé khói la hét ầm ĩ , ngôi nhà yên ắng bỗng nhiên sôi động hẳn lên nghe vui tai lạ thường .

rầm rầm.....

- mở cửa ra nhanh – nó hét lên giận giữ tay nắm mạnh vào cửa phát ra những tiếng ầm ầm

- ngu đâu mà mở , mở chị oánh em như đòn thì sao , chị chỉ giới ăn hiếp em – Tú uất nghẹn phản lại sau cánh cửa

- 30' < 30="” phút="”> -

- ok -

nó cất điện thoại đi rồi bắt đầu kế hoạch chốn tiết .

- aaa.....aaa.....aaa.....đau quáđau bụng quá – nó phát ra những tiếng rên đau khe khẽ , để bắt đầu lấy dần sự chú ý của cô bé bên cạnh và tiếp đến là cả lớp .

- cậu sao vậy ? – Ngân ngồi cùng bàn với nó quan tâm hỏi khi thấy nó kêu đau

- mình ...mình đau bụng quá , cậu xin ỉnh xuống phòng y tế được không ? – nó đưa ánh mắt ngây thơ về phía cô bạn khiến cô đỏ mặt vội đứng dậy xin phép .

- thưa cô , bạn Bảo Anh bị đau bụng dữ dội chắc là do rối loạn tiêu hoá , xin phép cô em đưa bạn xuống phòng y tế -

cô gái ngừng giảng rồi nhìn nó gật đầu .

Ngân dìu nó ra khỏi lớp rồi tiến thẳng về phòng y tế .

Nó chợt dừng lại rồi quay sang Ngân

- mình thấy gần ổn rồi , bạn lên trước đi mình có thể tự xuống phòng y tế được –

Ngân hơi bối rối trước câu nói của nó , chẳng lẽ cậu không muốn cô ở lại giúp cậu sao , cậu lại vội vàng đuổi cô về lớp .

- mình ổn mà – nó nhìn cô với vẻ mong đợi .

Ngân cắn chặt môi dưới

- được mình lên trước –

nó nhìn theo bóng Ngân rồi cười to

- đi chơi thôi –

nó nhìn cái tường trường mà nuốt khan , sao cao giữ vậy ? nó đâu phải là siêu nhân đâu .

nó nhìn quanh thì thấy mấy viên đá to , nó vội tiến đến xếp đá vào nhau thật chắc chắn rồi trèo lên

bỗng nhiên một giọng nói phát ra làm nó giật thóp mình

- VŨ HOÀNG BẢO ANH em định đi đâu -

17. Chương 17

- VŨ HOÀNG BẢO ANH em định đi đâu –

Một âm thanh phát ra ngay phía sau lưng khiến nó giật bắn người tí thì rớt xuống khỏi tường , đất trời ơi hôm nay là ngày gì vậy trời , xui không để đâu cho hết cả , làng nước ơi có ai mua cái xui không tôi bán rẻ cho .

- Bảo Anh xuống đây cho tôi – thanh âm phát ra nhẹ nhàng mà nó lại cảm nhận được toàn rắn độc ếch nhái phun ra .

Nó từ từ quay đầu lại , đôi mắt mở to tự hỏi tại sao nó lại không biết trường này có cái sân bay to đến thế .

Nó nở một nụ cười gượng gạo

- thầy Định em chỉ rèn luyện sức khỏe tí thôi , em xuống liền – nó vội vàng leo xuống , không ngờ trượt chân khiến cả người dính chặt với mặt đất đau điếng .huhu số con hôm nay là số gì vậy trời -

nó lồm cồm bò dậy , phủi sạch đất cát trên người cười cười

- em chào thầy , thầy đi đâu vậy , có phải đi dạo không ạ mà lại qua đây –

thầy Định cũng nở một nụ cười rất tươi

- tôi là đi bắt em chốn học –

nụ cười của nó đã cứng đờ trên mặt , sao ông ta biết nó chốn học nhỉ , chẳng lẽ ông ta theo dõi nó , hay trong trawing có camera , hổng hổng rồi .

- thầy, thầy cứ nói quá , em là học sinh gương mẫu làm sao chốn học được – thực sự nó cũng rất ngoan luôn đi học đầy đủ

-thế em rèo lên tường kia làm gì ?- ông thầy hỏi nó một câu vô cùng hóc búa khiến nó méo miệng nhăn nhó .

-sao trả lời nhanh lên -

- a...em trèo lên kia ngắm máy bay thầy à , máy bay to lắm – nó muốn độn thổ thôi , sao trong lúc cuống lên nó lại nghĩ được cái lý do đại đại ngu này chứ huhu mẹ ơi .

- ngắm máy bay , tôi đâu có thấy đâu –

- thầy ơi , nếu đứng đây thấy thì em đâu phải trèo lên tường làm gì ệt , đứng đây xem luôn cho nhàn , với lại đứng trên kia cao nhìn thấy rõ hơn nhiều – lấy trời nó lại phải nói dối trắng trợn rồi .

ông thầy cứng họng , quả là nó nói rất đúng

- vậy để tôi trèo lên coi thử xem có máy bay không , nếu không có thì em chết với tôi –

ông thầy tiến tới đóng đá nó đã xếp để trèo lên , nhưng vì cái thân hình mập mập to hơn nó nhiều , đóng đá chẳng chịu nổi liền tác nhau ra thành từng hòn , ông thầy loạng choạng ngã rầm một cái.

Nó bật cười nhưng cũng nhanh chóng bịt mồm lại chạy đến đỡ ông dạy .

- thầy à , thầy đừng nên mạo hiểm như em , tường cao lắm –

sĩ diện của thầy tự dưng vụt lên cáo khiến nó cũng hoảng ,.

- tôi không tin tôi lại chịu thua nó , cậu đi lấy cái thang cho tôi – trời ơi đi chơi đã chẳng được đi mà lại phải đi lấy thang cho ông thầy phát bệnh .

- thầy ơi lên được thì máy bay đi xa rồi –

tự dưng ông thầy đờ ra một cái rồi nhìn nó .

nó nuốt khan

- thầy ơi –

-lên phòng giám thị -

Nó tưởng như choáng váng thế là thôi tàn rồi .

Nói thật đi cậu định chốn học –

Sao thầy đoán chuẩn thế nhỉ , đã nói đi ngắm máy bay mà vẫn không tin

- thầy ơi , em thật sự là đi ngắm máy bay , không tin thầy gọi máy bay xuống hỏi – hehe thầy giỏi thì thầy gọi đi .

- đừng có ba hoa nói mau – ông thầy đập bàn cái mạnh

- cái đập này quen quen – nó lằm bằm trong miệng .

- nói – ông thầy hét lên làm nó giật bắn đứng thẳng người.

- thầy ơi trường học là nơi đào tạo nhân tài những mầm non đất nước , là nơi giúp học sinh định hướng tương lai thực hiện ước mơ đúng không ạ -

Nó cẩn thận ngó trước ngó sau rồi mới bắt đầu hành động một cách cẩn thận nhất trước khi có vấn đề không may xảy ra .

Nó ngồi chồm chồm trên bức tường thì điện thoại lại rung mạnh .

- a dô – nó trả lời điện thoại mà khiến người bên kia phát hỏa
- mày làm gì mà không ra luôn hả , tính định câu giờ sao – Dung cô nương giờ đang ngồi chờ đợi trong mồm .
- tao bảo rùi bị túm lại thầy , đen hơn con mực -
- mày mà bị bắt á , tao không tin , từ trước đến nay tao đâu có thấy mày bị túm bao giờ đâu , định chém chị em hả , rốt cuộc mày đang làm gì hả con kia -
- con điên , tao đang trèo tường chứ làm gì , lượn đi tý tao kể à nghe -

Nó cụp máy cái rụp khiến Dung bên kia thì giật mình .

khéo léo từng cử động , từng mét tường một cuối cùng nó cũng hạ thổ .

Nó bắt đầu tung tăng chạy nhảy vừa đi vừa bắt một chiếc taxi .

Trong một quán cafe trên con đường vắng vẻ .

- cái con ranh chết tiệt tớ gọi nó dám cúp cái rụp mới tức chứ , con này chắc chắn mình phải sửa mới được quá hư đốn rồi – Dung cô nương ngồi nhồi nhét vàng đầu Anh Tú bao nhiêu những lời hay ý đẹp khiến cậu chàng méo mặt .
 - tất cả nhờ cậu còn tớ thì chịu thui , bà ấy tha cho tớ là tớ đã phúc lắm rồi -
 - cậu yên tâm tớ sẽ bảo vệ cậu – Dung vỗ vai an ủi Tú với khuôn mặt vô cùng đồng cảm .
- Tú đôi mắt to tròn nở rộ , cái miệng xinh xinh há hốc sock nặng .
- hahaaaaaaa- Dung thì ngược lại cười một cái vô cùng sáng khoái khiến cho ai kia mặt đen hơn bao công .
 - cậu lại chọc tớ à , trên đời này tớ trời không sợ đất không sợ đâu nhá ..-
 - chỉ sợ mỗi Bảo Anh thôi haaaa..- Dung nhà ta tốt bụng thêm cho Tú thêm một ý sâu sa mà vô cùng trọng tâm -
 - cậucậu ...- Tú không thốt lên lời .
 - thôi bình tĩnh , mình không cố ý chọc bạn đâu – Dung vỗ về cậu nhóc tiểu bao chững này .
 - cậu ..cậu với mụ quái thai cùng một ruột
- tú nghiêng răng khèn khẹt tức giận ngồi một đồng
- càng ngày cậu càng giận bà quái thai kia , Dung trước kia là một cô bé hiền dịu , ngoan ngoãn luôn lễ phép với người khác nhưng kể từ khi chơi cùng với bà ta thì sao , cũng trở thành một con người quái thai như vậy , cậu hận hận bà kia , nhưng sự thật làcậu chẳng làm được gì cả .
- này anh Thiên Minh đến rồi kìa – Tú mừng rỡ khi nhìn thấy ông anh trai và hơn hết lại còn đi cùng với một người mà cậu vô cùng thích .
 - anh đến muộn nha – Dung nhìn ông anh với ánh mắt vô cùng đáng yêu .
 - hi xin lỗi anh với thằng bạn có tí việc à -

bước vào quán là hai cái cột điện cao to ẹp zai vô cùng , trên người khoác lên những chiếc cánh hàng hiệu khiến người khác nhìn mà ngưỡng mộ .

Dung đưa mắt nhìn con người vừa bước vào , khẽ cười nhẹ một cái , hôm nay đúng là ngày đặc biệt sắp có cái hay rồi .

Minh và Nguyên cùng ngồi xuống , Nguyên cứ im lặng nhìn chăm chăm vào cậu con trai cũng đang ngồi nhìn mình cười duyên và đang ...nhỏ dãi .

bỗng nhiên Nguyên thấy run người – cái quái gì vậy -

- anh Minh cảm ơn anh rất nhiều nha – Tú vô cùng hưng phấn cười không ngớt .

- không có gì , là anh em cả mà – Minh nháy mắt tinh nghịch với Tú .

Nguyên lườm thẳng bạn một cái , nó giám bán đứng bạn bè sao , đúng là rủ cậu đi uống nước là có vấn đề rồi .

- rất vui được gặp anh , em rất hâm mộ anh đó – Tú cười thật duyên nhưng có cười đến rách miệng thì Nguyên cũng thấy nụ cười đó thật kinh dị , chẳng lẽ người mà trái tim cậu rung động lại là les sao .

- tôi cũng vậy – Nguyên bắt tay với Tú cho đúng lịch sự .

- ôi anh ấy thật lạnh lùng nha , nhưng thế thì mới đúng phong cách mình thích -Tú trầm nghĩ .

- anh Minh là ai vậy ? – Dung lên tiếng hỏi

- à đây là Nguyên bạn học cùng lớp với anh , cậu đây là Dung em gái tao -

- chào anh , rất vui được biết – Dung cười đưa tay ra một cách lịch sự .

Nguyên cũng đáp lại cho phải phép

- chào em -

Nguyên nuốt khan một tiếng , cậu đúng là xui chui vào hang cáo , cứ nhìn cái thằng ngồi đối diện với cậu xem , cứ cười cời nhìn cậu như muốn ăn tươi nuốt sống cậu không bằng , tuy cậu không biết lý do cậu ta tiếp cận cậu nhưng chắc chắn cũng không tốt lành gì , mà cậu cũng đâu phải gay đâu , tốt nhất là lên tránh xa , dù thật lòng ở một nơi nào đó sâu thẳm đen tối , cậu thực không muốn .

nhạc chuông điện thoại của Nguyên bỗng kêu vang , Nguyên vội vàng nhanh chóng nghe .

- a lô -

- thằng ranh đang ở đâu hả , đi mảnh mà không gọi anh em – Dương bên kia gào thét vì bị bỏ rơi.

- có chuyện gì vậy ? – Nguyên biểu cảm rất khẩn cấp .

- cái thằng này mày bị điên à , tao hỏi mày đang ở đâu – Dương vô cùng tức giận với cách hỏi của thằng bạn .

- cái gì , đi bệnh viện , sao phải đi bệnh viện hả – Nguyên giương như hét lên .

- mày nặng tai hả , tao hỏi mày đang ở đâu – Dương hét âm lên .

- tai nạn giao thông , đâm chết người , nó lại bị liệt nửa người sao , mày đang ở bệnh viện nào ? -

- mày điên rồi ai liệt nửa người , ai tai nạn giao thông-

- được được tao đến ngay – Nguyên cúp luôn máy không thì thằng bạn tưởng cậu điên mất .

Nguyên quay ra với dáng vẻ vội vã

- xin lỗi mọi người tôi có việc vô cùng quan trọng phải đi -

- để tao đi với mày – Minh cũng hơi lo lắng .

- không cần đâu , mày cứ ở đây chơi đi , tao đi trước , xin lỗi mọi người -

Tú nhìn Nguyên với ánh mắt tiếc nuối vô cùng nhưng cũng không dám giữ lại .

- cái thằng này , ai bị đâm xe mà nó lại vội vã thế nhỉ .

- hêluu mọi người yêu dấu – nó cười tươi rói bước vào quán

- con ranh muộn 5 phút – ánh mặt này nó có thể đem đi luộc trứng được luôn à .

- xin lỗi , cao xu có một xú thui à -

- con nhóc kia , mấy anh là cún hả mà dám hêlu -

-anh còn nợ em cái xe đó – nó cười nhếch mép khiến cho Minh rợn người .

- em trai thân mến – nó chạy qua véo má thằng em một cái .

- bà quái thai này – lửa giận trong cậu nổi bùng bùng , cậu đâu phải trẻ con đâu .

- thôi gọi đồ ăn đi , em đói lắm rồi -

- khoan , kể ngay cho tao truyện mày đến muộn đi , ai cao thủ mà lại bắt được mày chốn học -
nó vừa nghe Dung nhắc đến bỗng khóc sùi sùi là một người đều bị một phen hú hồn dọa người .
nó bắt đầu kể nể

- khổ thân tao , đang trong tình thế hưng phấn vượt rào , anh dũng tiến lên với một khí thế hùng hậu , cơ bắp nổi cuộn cuộn , cảnh vật xung quanh bồng bồng , lá bay xào xạc , sấm chớp đùng đùng-

- dừng dừng next ngay cái đoạn này , cấm chém gió -

nó xì mặt . đang lúc hưng phấn thì bị Dung làm cho tụt hết cả cảm xúc , đành sụt xùi kể thật .

nghe xong chuyện cả 3 người lăn quay ra cười khiến nó thần mặt ra .

- anh phục mày rồi , còn có ước mơ làm phi công vang danh thiên cổ , đâm vào tòa nhà Trắng nữa chứ , mày dọa ông ấy chắc tiểu ra quần luôn á , ai mà chẳng sợ mang tiếng xấu , mày chơi đúng chiêu thật -

- đúng là quái thai – Tú phát biểu một cậu xanh rờn và ăn luôn cái lườm của nó .

- hôm nào cho tao biết mặt con cáo xấu số -

- hihi yên tâm đi bạn Dung thân mến , mình chắc chắn sẽ giới thiệu cho bạn làm quen , giờ thì ăn thôi , cấm nói chuyện -

tất cả mọi người trừ nó xuất hiện những dấu đen chỉ muốn xông đến xé nó ra thành từng mảnh .

19. Chương 19 : Duyên Phận

- thằng ranh , ông tổ mày liệt nửa người à mà dám nói linh tinh mới tao –

vừa nhìn thấy thằng bạn Dương đã nổi máu nóng lên , thật là tức chết mà , thằng này nó dám xoay Dương như chong chóng khiến cậu chẳng hiểu được gì cả .

- ông tổ tao liệt toàn thân rồi , muốn gặp hì tao tiền mày đi – đôi mắt sắc lẹm được chiếu vào Dương .

- thôi , tao vẫn thấy ở đây mát mẻ chán, xuống chỗ ông tổ mày âm u lắm tao đếch thèm – Dương bữu môi dài rồi ngồi xuống quầy uống rượu .

một ly rượu có màu mận chín từ từ được nhâm nhi cho đến cạn .

- mà sao tự nhiên lại nói linh tinh thế , không lẽ mày bị bệnh gì à , liệt nửa người ,chẳng lẽ ...chẳng lẽ này bị ...bị liệt dương – áaaaaaaa.....thằng khùng này sao đập đầu tao ,đau lắm đó – Dương hét lên , giật bắn người không đâu tự nhiên bị thằng bạn thân gõ đầu .

- ăn nói vớ vẩn , mày mới bị liệt dương ý , đầu óc mày đúng là chứa toàn cặn bã – Nguyên chẳng thèm nhìn thẳng bạn đỡ hơi , đem thẳng chai rượu nốc .

- này đường hoàng tao là Dương thiếu gia hào hoa phong độ nhá -

- có mà Dương thiếu gia đào ao cá độ ngu xi thì có – Nguyên khề nhếch khóe môi lộ rõ vẻ khinh bỉ .

- này tao nhin mày đủ rùi nha , bạn thân tao cũng đâm đó –

Dương bị thẳng bạn coi thường tức không xì ra được ,dù gì cũng phải nể cậu 3 ,4 phần chứ .

-mày nghĩ mày đánh thẳng tao –

Dương nhìn cái mặt ngê ngê tự đắc của thẳng bạn mà chỉ muốn xông lên làm vài quả vào cái mặt đẹp trai khối em mê kia đi , đầu cần khinh thường cậu xuống đến mức như vậy chứ ,tức không nuốt nổi mà .

- không thẳng tao cũng đâm, chết vinh còn hơn sống nhục – trong người Dương dường như bao nhiêu sinh lực dồn lên não kích thích cậu làm một điều mà sau khi cậu bình tĩnh lại sẽ hối hận muộn màng .

- phong độ cậu có thể có nhưng mặt đẹp tán gái thì không còn đâu đừng ngốc mà làm anh hùng rơm nhá -

mặt Dương méo hẳn sang một bên , cái gì chứ sắc đẹp mà mất thì cậu biết đầu mặt vào đâu bây giờ , cậu còn giám nhìn ai bây giờ , lũ bạn gái ở nhà của cậu thì làm sao bây giờ ,nhìn thấy mặt mũi cậu bầm dập chắc mấy em xiu cả thẳng mặt , không được cậu phải nhin phải nhin xuống , cậu sẽ tìm cách tính sổ từ từ vậy .

- tao đâu nể tình bạn bè không thèm chấp mày nhá , mày cứ liệu đấy –

Nguyên cười không ra cườimếu không ra mếu , đã không bằng người ta rồimà vẫn còn thích tỏ vẻ ta đây .

- ớ ...đội tao mới, lại chuẩn đi ăn mảnh hả con – Dương vội vã lao theo hẳn khi nhìn thấy hẳn gần bước ra khỏi cửa .

- cả đêm qua chơi trong bar với mày rồi giờ tao về ngủ mà mày cũng muốn về ngủ chung với tao hả -

Đôi mắt Dương mở to chớp chớp vài cái rồi biết thân mà rút , cậu đâu phải trai bao đâu ..

- rề.....rề.....rềZZZZZZZZZZ.....-

đang ngủ ngon lành bỗng dưng bị gọi dậy bởi tiếng điện thoại khiến Nguyên vô cùng cáu kỉnh khó chịu ,cậu cố gắng phớt đi cái tiếng điện thoại đáng nguyên rủa đó nhưng dường như là không thể , cái tiếng đó cứ réo sâu tận vào trong óc cậu khiến cậu không để ý đến nó cũng được .

cậu **** thề một câu rồi vùng lên với cái điện thoại trên đầu giường , cậu nhăn mày , sổ của “ cáo già “.

tắt máy đi cậu ngủ tiếng .

rềrề.....

lại réo tiếp lần 2 , cậu biết nếu còn tắt máy nữa thì sẽ có lần 3 lần 4 , nếu mà khóa nữa chắc chắn nhà cậu sẽ bị cảnh sát sộc thẳng vào nhà bao vây mất .

- alô – cậu dường như là quá chán nản với cuộc điện thoại này .

- bé con , sao mẹ gọi mà không thèm nghe lại còn tắt máy hả , định làm kiêu à – cái giọng vô cùng nữ quyền của mẹ vang lên khiến cậu muốn đập nát cái điện thoại rồi , đúng là “ hiện đại tốn clo”

- con không nghe thì thôi mà đang nói chuyện với mẹ đây , không nhẽ là thẳng hàng xóm –

- không lằng nhằng với mày nữa , hôm nay chủ nhật là ngày nghỉ đúng không , đi dạo phố với mẹ – cậu giờ chỉ muốn đập đầu vào tường , bảo cậu làm gì chứ cái việc đi dạo phố với mẹ thì cậu khiếp 8 đời .

- mẹ ơi con giờ 12 cuối cấp rồi rất bận ôn thi đại học không có thời gian rảnh đâu , nếu muốn đi dạo phố mẹ nên để một đứa em gái đi nhé , con bận ôn rồi chào mẹ nhé –

cậu cụp điện thoại một cách vội vã như tránh tà

- rềrề-

- còn gì nữa mẹ , con đang rất bận học mà –

- cái thằng này mẹ còn chưa nói chuyện xong mà , mà việc gì mà phải thi đại học chứ , cái công ty riêng của mày để làm mắm à , cứ thế mà quản lý công ty thôi , đi dạo phố với mẹ -

- từ cái giọng hách dịch bà đã chuyển thành chiêu “ mặt ngọt chết ruồi

” nhưng rất tiếc anh Nguyên nhà ta không thích đồ ngọt vì sợ bị sâu răng nên một mực từ chối thành ý của mẹ.

- mẹ à công ty con mới thành lập còn rất nhỏ , chỉ cần đi sai một bước là mất trắng sẽ bị công ty khác nuốt chửng , con thân là đứng đầu phải có khiến thức rộng mới điều hành tốt công ty chứ , mẹ kiếm người khác đi đi nhá , con rất bận học –

- mẹ thấy công ty con vẫn rất tốt, chưa đến mức phải nâng cao cả chủ nhật , nếu không thì con dẹp cái công ty đó đi , vào ngành nghề của bố con là được rồi , ông ấy lo cho con từ a đến z –

Nguyên chau mày vô cùng khó chịu , cậu không thích dựa vào bố , không thích bị người khác chỉ trích mình là “ con ông cháu cha” cậy quyền bố mẹ mà leo được vào , cậu có hoài bão riêng có lý tưởng riêng .

- con có sự lựa chọn riêng , mẹ đừng ép con đi theo con đường đó , con không hợp –

- được được , mẹ đâu ép con đâu , nhưng giờ phải đi dạo với mẹ , không thì công ty con không sống yên với mẹ đâu , thử hỏi xem có nhà đầu tư nào lại rót vốn vào cái công ty vài ngày lại bị cảnh sát kiểm tra không –

đây chính là uy hiếp , cậu không thể có biện pháp gì với bà mẹ này , có ai lại đi phá hoại việc làm ăn , sự nghiệp củ con trai mình không .

- haizzzz.....- cậu vò đầu đến dỗi tung , vừa buồn ngủ vừa tức , cậu sắp phát điên đến nơi rồi .

- được rồi , mẹ đang ở đâu –

- thế mới là con trai ngoan của ta chứ , con đến khu thương mại Tú Anh đi -

bà tắt máy cái rụp .

đấy khi cần thì réo gọi con liên hồi , đến khi xong việc thì liền cúp cái rụp .

cậu trong tình trạng lơ đãng lim dim đi thay quần áo chuẩn bị phục vụ nữ hoàng .

- con ranh này , lỗi tao đến đây làm gì , tao đi chán rồi , giờ chỉ muốn nghỉ ngơi thôi – nó về mặt bơ phờ ,cả người như không có sức để mặc Dung kéo đi .

- đi , mày phải đi mới tao thì tao mới được giảm giá chứ , cái trung tâm thương mại này của nhà mày thì ai dám bán đắt ày chứ , sợ còn biếu không ý –

nó nhìn cô bajn mà lắc đầu , đúng là thời buổi kinh tế thị trường , ai cũng tính toán chi ly .

- oa cái dây chuyền đẹp quá , lại đó nhanh đi –dung nhanh chóng kéo nó đi , nó nhìn thấy chiếc dây chuyền đó thì đầu mắt lóe lên thích thú , đúng là vô cùng đẹp .

-cho tôi / cháu xem cái dây này – nó vô cùng bất ngờ khi cả nó cùng một người phụ nữ khác lớn tuổi cùng hỏi chiếc dây chuyền này .

người bán hàng nhìn hai người mỉm cười , nhưng nụ cười lại không được tự nhiên lắm , không biết nên lấy cho ai xem , ai cũng đều là khách vip

cô nhân viên lấy chiếc dây chuyền lên chưa kịp đặt xuống đã lại bị hai người kia dạo cho trợn nữa .

- tôi / cháu muốn mua chiếc dây chuyền này –

cô nhân viên không biết làm thế nào đây , ai cũng không thể động , một người là cậu hai của ông chủ , một người là khách hàng quen khu vip .

tất cả là tại cái dây truyền chết tiệt .

chiếc dây được làm bằng vàng trắng theo kiểu cá tính xếp chéo , chiếc mặt dây là một hình tròn nhỏ được nạm đá tím nhạt , bên trong hình tròn là một viên ngọc màu xanh bích lấp lánh với hoa văn là một chiếc bùa cổ , đây là một viên ngọc vô cùng quý hiếm , ẩn sau viên ngọc là một câu chuyện cổ xưa . đây là hàng vừa mới được lấy về từ nơi sản xuất ..

- chiếc dây truyền này chỉ có một chiếc duy nhất ở cửa hàng này thôi ạ – cô nhân viên giấu thích rõ ràng .
- thôi , cháu có thể nhường cô không ? cô muốn mua tặng con trai cô – cô cười hiền khiến nó cũng bối rối .
nó rất thích chiếc vòng cổ đó , có một cái gì đó rất thu hút nó .

- thôi , hay cô để lại cho cháu , có rất nhiều thứ cô có thể tặng con trai mình mà –

- cô thích cái bùa đó , muốn cầu sự bình an cho nó , cháu nhường cô nhé –

Nó gãi đầu áy náy , chẳng biết tính sao chiếc dây truyền chỉ có một , quay lại nhìn Dung thì cô bạn cũng nhún vai , ý bảo tùy mày thôi .

Làm sao đây

- thế thì cô ...-

- mẹ- nó đang định nói sẽ hường lại cho cô đó dù rất tiếc , nhưng câu nói của nó bị một tiếng gọi cắt đứt .

nó quay sang nhìn , ồ cái thằng lúc trước du nó đây nhỉ , cái thằng nó muốn tán đây nhỉ .

- đến đúng lúc lắm , nhìn đi rất đẹp đúng không ? – vừa nói bà vừa chỉ vào chiếc dây truyền .

hắn chẳng thích mấy thứ vớ vẩn đó nhưng khi nhìn chiếc dây truyền đó cậu lại thấy một cảm giác thật lạ .

- cháu chọn chiếc khác đi nhé , để chiếc này cho cô nha – dù lòng rất áy náy nhưng nhìn ánh mắt vui vẻ kia sao nó lỡ chữ , bà hắn là rất yêu con trai , trên đời này không bà mẹ nào là không thương con mình cả chỉ là cách thể hiện khác nhau mà thôi .

- vâng , cô lấy ạ – bà vui mừng với bảo người thanh toán .

- cảm ơn cháu –

- không có gì đâu ạ , chào cô ạ – nó cười đáp lại nụ cười thân thiện của cô .

hắn nhìn nó mà nổi da gà , cái người mà hắn đã từng có cảm tình là một thằng đàn ông hay sao , đàn ông không ra đàn ông , đàn bà không ra đàn bà , les không ra les mà gay cũng chẳng giống gay và cuối cùng cậu kết luận nó là người ngoài hành tinh .

nó đứng ở đó nhìn hai người đi xa với vẻ nuối tiếc chiếc dây truyền .

khẽ thở dài nó định bước đi thì

- chị ơi , chiếc dây thứ hai của đôi ngọc này , vừa làm xong – một cô nhân viên đưa ra một chiếc hộp y như hộp đựng chiếc dây truyền lúc nãy .

nó nhanh chóng tiến lại quan sát .

đúng là một chiếc y như chiếc dây truyền lúc nãy , nó không khỏi vui mừng .

chị nhân viên nhìn nó mà ái ngại liền giải thích luôn

- thực ra đây là hai miếng ngọc cổ được khai quật cách đây vài tháng miếng ngọc vô cùng quý giá vì hai miếng ngọc lại có hình chiếc bùa bên trong , trên đời này chỉ có hai miếng này , chiếc dây vừa nãy thì được làm trước cách đây vài ngày và hoàn thành ngày hôm qua , tôi nghĩ là chiếc thứ hai phải mất vài ngày nữa nhưng không ngờ lại nhanh như vậy –

- hai viên ngọc là một đôi và hai chiếc vòng cũng được thiết kế theo vòng đôi , chiếc bán rồi là vòng nam còn chiếc này là vòng nữ -

nó chẳng cần biết phân biệt gì cả , nam cũng được mà nữ cũng chẳng sao chỉ cần nó thích , hần đeo của hần nó đeo của nó có sao đâu , đôi điếc gì chứ nó không quan tâm .

nhánh nhẩu mua chiếc vòng thứ hai nếu không nó sợ sẽ có người cướp mất

, nó hí ha hí hửng kéo Dung đi mà không biết hai chiếc vòng bên trong hai cái hộp đang léo sáng , sự việc lại kéo sang một trang khác mà người ta gọi là duyên phận.

20. Chương 20

- Xui tận mạng ,lại đi học muộn rồi , ông hói mà bắt được chắc cạo đầu bôi vôi mình mất thôi – nó vừa chạy vừa nghĩ ,tinh thần bắt đầu hoảng loạn .

- huhu – nó đứng trước bức tường của trường mà mếu máo – sao nó cao dữ vậy , mình còn chưa học lái máy bay –

tìm một tư thế thật đặc đạo , nó hít một hơi thật sâu để lấy tinh thần và bắt đầuném cặp vào trong .

- a ui – tiếng kêu từ bên trong vọng ra khiến nó giật thóp mình .

- má ơi , lại được lên phòng giám thị rùi – mặt nó méo máo đến méo sệch khi nghe thấy tiếng kêu quen thuộc kia .

- vào đây nhanh tôi biết em là ai rùi –

cái giọng này còn ai khác ngoài ông hói nữa chứ

- thầy ơi mở cửa cho em , em chưa thi được bằng lái máy bay – nó mếu máo trông đến tội .

Nó lại vinh dự ngồi trước bàn ở phòng chờ (hehe không phải ở phòng giám thị) , trước mặt là một cái cặp xách và một chồng sách vở mà quyển nào cũng đề tên VŨ HOÀNG BẢO ANH

- thầy ơi sao không lên phòng giám thị ạ -

ông thầy quay ngoắt nhìn nó lườm một cái , nó vô cùng biết điều mà im mồm .

thầy lại tiếp tục ghi ghi chép chép , hình như đây là sổ theo dõi thì phải .

- thầy ơi , em tưởng phòng thầy ở tầng 3 chứ , không lẽ phòng chờ này mới chuyển thành phòng giám thị à –

ông thầy dường như đã mất kiên nhẫn với nó chỉ muốn xé xác tống cổ nó ra khỏi cái trường này .

- cậu im ngay cho tôi , cấm hế miệng nửa lời –

5 phút

10 phút

15 phút trôi qua , thầy cầm cúi ghi cái gì đó , nó thì cũng cầm cúi ngắm cảnh

- Bảo Anh , tôi chưa từng thấy một học sinh nào như cậu , cậu vào trường này học là một tổn thất lớn cho trường , cậu đem đến bao nhiêu phiền phức cho cả tôi và nhà trường –

- cậu có biết cậu mất lỗi gì không ? –

- im lặng ...-

- cậu có biết mình gây ra chuyện gì không ? –

--

- Tôi đang hỏi cậu đó – ông thầy dường như tức điên

-...-

-VŨ HOÀNG BẢO ANH CẬU MUỐN BỊ ĐUỔI HỌC – cơn tức cuar ông thầy đã lên đến mức đỉnh điểm , đôi mắt ông đỏ phừng phừng.

Nó nhìn như ông thầy không thể chịu thêm một đả kích nào nữa nên với dơ bàn tay lên như muốn phát biểu một ý kiến nào đó .

- chính thầy bảo cấm không cho em phát biểu một ý kiến nào đó –
gương mặt thầy giáo cứng đờ khiến nó nhìn mà thích thú

- em có biết hành vi ám sát thầy giáo , đi học muộn của mình là hoàn toàn sai không ?-

- vâng ,và em rất hối hận vì điều đó – nó cúi gầm mặt hối lỗi

- em mong thầy tha lỗi cho em –

- tôi cũng không phải là người hẹp hòi gì nhưng em làm tôi thất vọng quá , hết lần này đến lần khác em vi phạm quy định của trường , việc em ám sát tôi , tôi có thể cho qua nhưng việc em truờc tường là một hành vi quá kém đạo đức –

- thầy ơi , chèo tường với vi phạm đạo đức có gì giống nhau đâu , em chỉ là không muốn các thầy cô giáo nhìn không tốt về em , em muốn để một hình ảnh học sinh đẹp gương mẫu trong mắt thầy cô giáo thôi –

- – hành vi của em đã không đúng rõ ràng ràng , em đã vi phạm nội quy của trường bao lần rồi , lần này đâu thể tha , lần trước là tèo tường chốn học-

- thầy em đã giải thích mà , em trèo tường xem máy bay mà –

ông thầy nhìn nó càng ngày càng đơ

- tôi cũng không phải con người hẹp hòi chi , nên tôi chỉ phạt em tưới cây trong trường thôi , được rồi em đi làm đi , xong rồi mới được về -

Mồm nó há hốc trợn tròn , cái gì gọi là không hẹp hòi , cái gì gọi là không thù giai , cái gì gọi là không để bụng, đúng toàn là lời thổi gió bay , ông thầy đúng là vô nhân tính , thử xem trong cái trường này rộng thế nào , trong cái trường này có bao nhiêu cái cây chứ , nếu chặt chúng xuống cũng có thể đủ xây một cái nhà Tráng hoàn toàn bằng gỗ đó .

Số nó đúng là lên cấp 3 xui xẻo , không đâu lại gặp một ông giám thị như ma xó , cứ xoắn nào nó làm việc gì đại sự là y như rằng có mặt ông đến phá đám.

- thầy ơi thầy không biết rằng dạo này tivi đang khuyến cáo không lên tưới nước nhiều cho cây sao , cây rất dễ bị mắc một bệnh mà hiện giờ các nhà khoa học còn chưa tìm ra được , em khuyên thầy- nó còn chưa kịp trình bày hết câu thì ông thầy đã cắt ngang rồi .

- nếu em không ưng ý thì hãy đi dọn luôn nhà vệ sinh đi –

nó nuốn khan một tiếng , thôi đi tưới cây vẫn còn vui chán .

vừa khiêng nước nó vừa thăm rửa , không biết sao hôm nay ông thầy khôn dữ vậy , hàng ngày toàn bị nó xỏ mũi sao hôm nay lại để ông ta xỏ lại , đúng là làm hỏng một hồi oanh liệt của nó , đến giờ ra chơi không biết bọn học sinh kia sẽ cười thổi mũi nó mất , biết rúc đầu vào đâu bây giờ .

cứ từng xô một , từ sân trước đến sân sau , đang hí hoáy tưới thì nghe thấy tiếng cười rất chi là ngứa tai

- ui , hôm nay bảo bối nhà chúng ta phải đi xách nước tưới cây kia , haha tội nghiệp quá chúng mày ơi – theo sau tiếng cười của tên đó là rất nhiều tiếng cười vô cùng ngứa tai khác .

- lượn đi cho đỡ thôi chỗ , ô nhiễm môi trường quá – nó lấy tay phe phẩy trước mặt , ra vẻ rất hôi khiến bọn người kia tức ói máu nhưng cũng chẳng dám động sợ lại gây tay như tên đầu xỏ .

- biến đi chỗ khác đi – nó nhìn một cách vô cùng khinh bỉ

- mày giám nói thế với tao à thằng ranh này – hấn vô cùng tức giận nhưng cũng đâu giám làm gì nó , cái tay hấn giờ vẫn đau mà , hấn muốn bầm vằm nó ra cho xả giận , tại sao lũ con gái trong trường cứ thích vậy nó chứ .

- thôi ,chịu khó mà tưới đi , trường còn nhiều lắm haha – hấn bỏ đi xa nhưng nụ cười vẫn còn vọng lại khiến nó nghiêng răng nghiêng lợi .

- hả cái gì bụi mù phía xa vậy ? –nhìn cảnh tượng tung hỏa mù phía xa mà nó há hốc mồm .

khối bụi đó ngày càng tiến lại gần nó khiến ó phát hoảng

- anh Bảo Anh em nghe anh bị phạt thương quá à –

-

- em đến giúp anh này –

-

- cả em nữa –

-

- em nữa –

-

- Còn em –

Nó choáng váng tí thì không trụ nổi , đúng là đẹp trai rất có lợi , thảo nào thằng em trai nó lại chăm sóc sắc đẹp dữ vậy , hóa ra để dùng mỹ nam kế .

Nó vẻ mặt bơ phờ bò lên lớp khiến khối người nhìn mà chết khiếp , Ngân vội vã đến hỏi thăm nó ngay .

- cậu làm sao vậy , ai làm gì cậu ra nông nổi này chứ -

nó không thốt lên lời , thử hỏi coi bị bao nhiêu em vậy quang đèn đầu cũng cổ thì có toàn thầy mà trở về không , nó không ngờ học sinh trong cái trường này lại ác dữ vậy , một con đường sống cũng không tha , quyết diệt cỏ tận gốc khiến nó sao bay đầy đầu .

nó nhìn lại chiếc dây chuyền trên cổ ,

-xì , bùa may mắn gì chứ , hôm qua vừa mua hôm nay đã xui tận mạng rồi – noái thì nói thế chứ nó chẳng đành lòng mà vứt xó đâu , tiền của cả mà .

- mình rất mệt , bạn ình nghỉ tí nhé –

Ngân biết điều không nói thêm gì cảm lạnh cho nó ngủ , nó ngủ một cách vô cùng ngon cho đến khi

- VŨ HOÀNG BẢO ANH – cả họ tên của nó được réo lên , cả lớp như thổi phào nhẹ nhõm , còn nó thì chẳng biết gì .

- kia Bảo Anh , lên bảng – Ngân kêu kêu tay nó nhưng nó đâu có biết gì cứ gạt tay Ngân ra .

- im lặng , đừng làm phiền tôi ngủ -

- dậy đi, nhanh không cô giáo xuống phạt giờ – gương mặt Ngân đầy lo lắng đến nỗi toát mồ hôi còn đương sự thì vẫn say sưa ngủ chẳng biết gì .

- BẢO ANH còn không nhanh lên bảng tôi không có nhiều thì giờ với em đâu –

-aaaaaa...- nó giật nảy mình đứng dậy hét to rồi vội vàng ôm chiếc chân đau nhức , ôi ai ác mà đi đá chân nó đau vậy , nó nhìn sang cô bạn bên cạnh , vẻ mặt Ngân vô cùng hối lỗi .

- em còn giả bộ gì , nhanh lên bảng đi –

- hả – nó hóa đá toàn tập , sao tự nhiên lại lên bảng , lớp định cử nó đi đâu hả , thôi chắc cũng chả gì tốt đẹp .

- cô ơi em không lên đâu , cô cử bạn khác nhé , trong lớp đầy bạn đẹp trai hơn em mà –

cô giáo sock toàn tập , khuôn mặt cả lớp cứng đờ rồi đồng loạt cười ồ

nó quê không biết dấu mặt vào đâu , chắc nó đã nói không đúng điều gì rồi .

cô giáo hạ giọng nghiêm nghị tốt bụng nhắc lại cho nó một lần

- em đến đây để học chứ không phải để nghịch , tôi mời em lên bảng kiểm tra bài cũ , chứ không phải trai đẹp tôi mới gọi kiểm tra –

nghe đến câu này nó còn dằn hơn , nó đã học hành gì đâu mà kiểm tra

- nhanh lên , cậu làm mất thời gian của tôi quá – cô giáo dục khiến nó cũng cuống .

ôm quyển vở lên bảng mà vô cùng rụt rè

- em học bài chưa ? – cô giáo hỏi trước cho đỡ mất thời gian và thì giờ .

- hên xui cô ạ – nó vô cùng nhanh miệng khiến cho tập thể lớp cùng cô giáo được sock lần 2

- cái gì hên với xui , tôi hỏi em học bài chưa đỡ mất thì giờ của tôi – cô giáo tức giận quát lên .

- em trả lời rùi ạ , nếu cô hỏi câu dễ thì em sẽ trả lời được ngay , nhưng câu khó quá thì em chịu –

nó nhún vai tỏ vẻ cho bà cô xem nhưng thực chất trong đầu chẳng có cái chi cả .

- thế có nghĩ là em có học được một ít – cô giáo lại dò hỏi lại nó một lần nữa .

-vâng , chắc là thế ạ -

tất cả mọi người đều choáng ngợp trước câu trả lời của nó , làm gì có ai lên bảng mà như ó nhỉ , ung dung , bình tĩnh , không hề sợ sệt cứ như cô giáo là người trong gia đình nó vậy ,

- em hãy nêu ý nghĩa của tác phẩm “ Tấm Cám “ –

nó tự nhiên cười tươi , cái câu gì chứ cái này nó chém được không thành vấn đề .

- thưa cô câu truyện phê phán cái xấu và ca ngợi cái tốt ...- cô giáo khẽ giật đầu phụ họa theo nó .

- thông qua nhân vật Cám tác giả muốn răn đe những việc làm xấu xa sẽ bị quả báo , ông trời sẽ trừng phạt , câu chuyện cũng nêu cao vẻ đẹp của Tấm , đức tính hiền lành ,thông minh và cũng dũng cảm .nhưng cũng hơi ham chơi ..-

- hahaha – dưới lớp bỗng cười vang lên

nó đơ mặt , đâu có gì sai đâu .

- trật tự , tôi đang kiểm tra bài em nào muốn lên thay bạn thì tôi mời lên đó , lên đây nói luôn cho đỡ khỏi dưới đó làm ồn –

nghe tiếng quát của bà giáo cả lớp lại trở về im de không tiếng động ,cô giáo lại tiếp tục .

em dựa vào tình tiết nào mà lại đưa ra được Tấm thông minh , dũng cảm nhưng cũng hơi ham chơi –

nó cười hì hì rồi bắt đầu điểm giải .

- vì Tấm đã bị sói lừa để đi đuổi bướm bắt hoa để cho sói vào nhà bà cụ nên đó là tại Tấm ham chơi .Tấm thông minh khi đã nhận biết được người nằm trên giường kia không phải là bà cụ-

Trong quá trình giảng giải nó nghe thấy những tiếng khúc khích nho nhỏ và khuôn mặt đen xì của cô giáo, nó đơ ra chẳng hiểu gì .

- có phải em nhầm tác phẩm này với tác phẩm kia không ?-

-ạ không ạ – nó nhanh nhẩu trả lời ngay mà không biết rằng mình đã làm trò cười cho cả lớp .

- em về đọc thuộc lòng ngay tác phẩm cho tôi , em 2 điểm về chỗ -

Nó ỨC , quá ỨC , trả lời như thế mà 2 điểm sao , vừa đầy đủ vừa rõ ràng , nó bực bội về chỗ đá vào bàn một cái rồi chẳng thèm để ý nữa đem cơn tức đi thẳng vào trong giấc ngủ mặc kệ mấy lũ đười ươi trong lớp dám cười nó .

- mẹ à , mẹ kể cho con nghe chuyện Tấm Cám đi – nó ngồi cạnh mẹ bên ghế sofa , gương mặt phụng phịu .

- bảo bối sao tự nhiên lại muốn nghe kể chuyện , con bảo ba kể cho nghe đi – Thiên Linh cười hiền dịu , nhìn sang chồng yêu bên cạnh .

- không , con muốn mẹ kể cơ – nó nói giọng kiên quyết kèm theo có chút nhõng nhẽo khiến Thiên Linh cũng bất ngờ về cô con gái tinh quái này .

- sao tự nhiên lại vậy , hồi bé toàn ba kể chuyện cho con nghe mà – Thiên Linh xoa đầu con gái .

- mẹ kể đi mà -

- hôm nay bà quái này nhõng nhẽo này , bà này chắc sáng nay ra đường bị con lừa nó đá – vừa nói Tú vừa cười ha hả khiến nó muốn đâm thẳng em.

Tú tuy biết rằng mỗi khi mình phát ngôn mà xoáy nó thì cũng có chuyện nhưng cậu đã thành thói quen rồi , không xỏ xiên vài cái thì thấy khó chịu trong người , giống như người ta thường nói , biết là chỗ chết mà vẫn đâm đầu vào .

- em lại buồn muốn chị chơi cùng em hả – nó vừa nghiêng răng vừa cười trông vô cùng quái dị , nhưng Tú lại Lạnh sống lưng , bà này lại có trò mới gì đây .

- thôi được rồi , muốn nghe mẹ kể chuyện Tấm Cám chứ gì –

nó gật đầu lia lịa

- truyện đó mà chị cũng không biết sao , quá ngốc rồi – khổ ghê cái mồm làm hại cái thân mà , một lời lỡ làm cả cái miệng đau .

vừa dứt lời nói xong Tú bị Bảo Anh dẫm mạnh vào chân , theo phản xạ tự nhiên thì Tú vội ôm lấy chân , miệng hét a thật to và cái gì cũng đến , một quả táo tàu to nằm khoe ngay trên miệng cậu bé ..

Thiên Linh lắc đầu chán nản tự hỏi mình hiền lành nhu mì thế này mà tại sao sinh ra cái đứa con gái giống con trai đến vậy .

- mẹ ơi , loa đã được bật mẹ kể tiếp đi ạ -

- ngày xưa ngày xưa , -

Thiên Linh say xưa kể cho cô con gái , phát hiện cứ thỉnh thoảng Bảo Anh lại nhìn xang ông bố bên cạnh .

Ông bố thì cứ ngây ngô ngồi ôm vợ nghe vợ kể chuyện .

- mẹ chắc chắn mẹ kể đúng chứ – nó hỏi một câu mà khiến Thiên Linh nhăn mày

- tất nhiên , mày nghĩ mẹ -mày mù văn hóa dân tộc à –

Tú cũng gật gù phụ họa theo mẹ .

- thế thì ba mù văn hóa dân tộc rồi , mẹ nên đưa ba đi chỉnh lại -

tự nhiên nghe nhắc đến tên mình Vương Anh bỗng ngây ngốc

- sao tự nhiên lôi ba vào ,ba ngoan ngoan ngồi yên nghe nãy đến giờ mà , vợ yêu nhỉ -

- mẹ hôm nay con bị điểm 2 –

- con đã bao giờ được điểm 3 đâu – Thiên Linh nói với vẻ vô cùng chán nản và thất vọng

- điểm 2 môn văn –

- thôi không thèm chấp với chị , chị về phòng đi cho em học bài – Tú xua nó như xua muỗi

- để chị kèm mày học, phải ra dáng chị tí chứ không người ta cười cho –

Tú nghe bà quái thai kèm mình học mà cậu cười không khép miệng vào được , thân bà còn chẳng lo xong lại còn đòi dạy cậu học .

- em cũng rất cảm kích lòng tốt của chị nhưng thực sự là em không muốn thi lại đâu –

về trước nó nghe thì vô cùng vừa lòng nhưng về sau thì cái hài lòng đó quay ngược lại đá nó đau gấp đôi .

Nó thừa nhận nó học không siêu , vô cùng lười học nhưng nó cũng giỏi trong cái khác chứ bộ , đâu phải chỉ cần học giỏi là được đâu .

- em yên tâm chị sẽ ngồi đây chăm sóc em tận tình , không những vậy chị sẽ chỉ bảo cho em những điều hay lẽ phải , nào bắt đầu học nào –

Nó phần khởi kéo ghế tiến sát vào bàn học của cậu em bắt đầu dạy bảo.

- ờ chữ xấu vậy – nó chê ổng chê eo cái chữ như học sinh cấp 1 của cậu em .

- chữ xấu mà được đi thi chữ đẹp còn ai kia có mơ cũng chẳng đến lượt -

- xì tao cóc thèm đi nên cố viết xấu chứ bộ -

Cậu thở dài , cứ ngồi cãi nhau thế này cậu học sao nổi , cậu cố vờ cái bà này đi để chăm chú vào bài tập về nhà .

- giờ này vẫn còn viết bút máy hả , mấy tuổi rồi –

- này này chỗ này tính sai rồi –

đừng cúi sát thế chứ , đã cận rồi còn muốn lòi mắt à –

- chép nhầm đầu bài này –

Nó cứ ngồi đọc thoại một mình , chẳng hề nhận được một tín hiệu đoái hoài của thằng em trai .

- này tao đang nói chuyện với mày đấy , muốn ăn đấm hả cưng – nó nhận thấy mình bị bơ khá lâu rồi nên đâm ra giận nãy .

- chị ơi làm ơn làm phúc tha cho thằng em bạc mệnh này , cho em học bài đi , chị về phòng mà tự kỷ -

nó trở mặt nhìn thằng em

chép miệng một cái chán nản

sao nó lại có một thằng em siêng giữ vậy chẳng bù cho nó , nhiều lúc nó còn nghi ngờ không biết có phải thằng em đã lấy hết sự chăm chỉ vốn có của nó không .

tại sao thằng em học giỏi mà nó lại ngược lại hoàn toàn ,. Sao ông trời bất công với nó vậy , nó cũng được ông trời tạo ra mà , đâu cần tàn nhẫn với nó như vậy chứ.

Mang cái đầu đang tự than thân trách phận về phòng , nó ngồi lên giường rồi bật laptop lên lướt web .

Bumzz!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Sieu cap_ep zai : ol hả

Bàgià_epgái : đang chém mấy bọn trong lớp

Sieu cap_ep zai : xì Đinh thiên Linh nhà tao đang dẹp loạn 12 sứ quân này

Bàgià_epgái : có chuyện gì mà bà già mày phải ra tay vậy

Sieu cap_ep zai : tao mới ăn con 2 ngon ơ môn văn

Bàgià_epgái : hả ????????????

Bàgià_epgái : mày xuống dốc không phanh rồi con ạ

Bàgià_epgái : mày nên bỏ cái trường khắc tinh đó đi , sang đây học với tao cho có cạ

Sieu cap_ep zai : xì cái trường tri thức đó tao đâu có muốn **

Bàgià_epgái : xem lại mặt hàng đi cưng , chưa thử sao biết , vô cùng nhiều thú vị

Sieu cap_ep zai :tao đây cóc thêm , tao quyết chiến đấu đến cùng với ông sao chổi này

Bàgià_epgái : nhanh lên đó , hết 2 tuần rồi

Sieu cap_ep zai : hả !!! 2 tuần gì???? dở hơi hả

Bàgià_epgái : vụ cá cược với tao ,định không thực hiện à

Sieu cap_ep zai : xì , quên bén mất , nhưng thằng đó nó khó chơi quá , bao nhiêu chiêu lằng mạn của tao mà nó cũng chẳng thêm lung lay nữa .

Sieu cap_ep zai : có khi tao phải mang xà beng đi bật gốc nó lên

Bàgià_epgái : dã man (@-@)

Sieu cap_ep zai :thằng cha đó hình như bêê thì phải

Bàgià_epgái : bậy nào , người ta hotboy trăm phần trăm đấy , là cực phẩm của trường tao đó

Sieu cap_ep zai : mày đừng biểu tao mày thích cha đó hả

Bàgià_epgái : tao ** thêm nhá , thằng em zai mày hâm mộ gã đó

Sieu cap_ep zai : xiu @@@@

Bàgià_epgái : đá cái tỉnh liền

Sieu cap_ep zai :hắn đúng là to béo , tao nuốt không trôi , hay thôi hủy vụ cá cược đi nhá

Sieu cap_ep zai : hì bạn thân mến

Bàgià_epgái : never nha cưng , không chơi thì chi tiền không nên quyt.

Sieu cap_ep zai : vài triệu tao có chứ mấy chục triệu tao kiếm đâu ra , mình là bạn bè cả mà

Bàgià_epgái : trong cở bạc ngoài anh em nhá

Sieu cap_ep zai : nữ tuyệt tình vậy sao

Bàgià_epgái : mày còn hơn 2 tháng

Sieu cap_ep zai : không thay đổi được hả

Bàgià_epgái : có

Sieu cap_ep zai : mình biết bạn là bạn tốt mà

Bàgià_epgái : đưa 100 triệu đây

Sieu cap_ep zai : @@@@

Bàgià_epgái : hê hê liệu mà tính pp

Bàgià_epgái đã offline.

Nó tức không để đâu cho hết , bạn bè thế đó , ép nhau đến bước đường cùng , không thể chấp nhận được , chẳng lẽ Bảo đại ca này lại sợ nó , nó quyết tán hấn cho bằng đồ , không chặt được hấn ra từng khúc thì nó sẽ cố cưa hấn ra từng mảnh .

22. Chương 22

cầm chiếc bút bi trên tay , chiếc răng cửa xinh xinh thì gặm nắp bút , giờ đây đầu óc nó đang chạy như một cái máy công suất lớn .

đôi chân vắt chéo để trên bàn một cách rất chi là “ có duyên “ cứ đung đưa bên này , bên kia .

nó càng nghĩ thì càng phân vân , bản thân nó đã tung ra bao chiêu hiểm mà hẳn ta không chịu nổi , còn đứng hiên ngang như cái cột điện chốt bằng bê tông .

nhưng bê tông mà nó sợ à , bê tông thì cũng có lúc mòn , lúc vỡ chứ .

nhưng sự thật làđợi đến lúc chiếc bê tông đó vỡ thì chắc nó đang ngồi tâm sự với Đường Tăng rồi .

đang ngồi ung dung nghĩ ngợi , đầu óc đang trên mây thì nó lại nhận được một cuốn sách dày cộp đáng xuống đầu .

vội co dúm người lại , theo phản xạ , nó lấy tay ôm đầu , bật thốt câu mắng .

- bị điên à -

khuôn mặt nó nhăn nhó , giờ đây cho nó cả một con voi nó tự tin rằng mình cũng có thể nghiền hết .

- tôi chưa điên nên mới được ở đây đây dễ cho cậu biết thế nào là lễ độ -

nghe giọng nói phát ra mà nó nuốt khan một cái, từ từ ngược mặt lên rồi nở một nụ cười vô cùng quái dị .

- dạ, cô sao lại xuống đây ạ , không giảng tiếp ạ -

cô giáo thở phào cứ như sắp tắc thở luôn khiến nó cũng nở bụng .

- tôi thấy , hình như em đang mơ mộng rất vui vẻ đúng không ? -

nó nào có được mơ mộng vui vẻ cái gì , trên người thì đang nợ đầm đìa đây , phải vắt hết chất xám để nghĩ cách thoát nợ , cô làm như ai cũng rảnh như cô xuất ngày bói móc lỗi của học sinh vậy .

- dạ , em đang ngồi chăm chú nghe giảng mà cô , nào có được mơ mộng gì -

nó cười cái thật duyên . nhưng khi nghe cô nói tiếp thì nụ cười nó tắt lịm

- được , vậy em nhắc lại những gì cô đã nói -

nhìn ánh mắt thách thức của cô mà nó hận không đá ụ một cái , sao cứ phải chơi khó nó nhỉ , nó là một cô gái tốt , ngoan hiền mà (chị mà hiền thì em đi đầu xuống đất) .

- thế nào nhắc lại đi chứ – bà ta vênh lên vẻ mặt đắc ý vô cùng .

Nó thầm than , bà này chắc chắn là không có mắt , mắt bị lộn tròng hoặc có vấn đề bẩm sinh nên mới không có một tí ti cảm tình với một người đẹp trai phong độ ngồi ngồi là nó đây , nó còn tự hỏi không biết bà có thích bạn gái nào trong lớp không .

vừa nghĩ đến đây mà nó giật mình .

- dạ dạ , cô đang giảng bài giải bất phương trình ạ – nó nhanh chóng tia được cái đầu bài trên bảng , đọc tường chữ một thật rõ ràng không bị sai sót .

- cậu định đồn mặt tôi à , nhắc lại cho tôi những lời giảng tôi nói gần đây nhất –

Mụ ta đúng là quái thai cứ ép sát xuống đường cùng mụ mới hả dạ hay sao , nó nhất quyết không thể để mụ dìm thế này được .

- dạ . dạ thưa cô-

- lớp có chuyện gì vậy mà ồn ào thế ? – một giọng nói vô cùng trong trẻo vang lên(theo nhận xét của nó) .

âm thanh đó làm rung động lòng người nhất là nó hiện nay , nó biết ơn thầy nhiều nhiều lắm luôn , thà ở trong tay thầy chứ còn hơn ở trong miệng đầy răng lạnh kia .

- thầy giám thị , không có chuyện gì đâu , chỉ là một em học sinh không chú ý nên tôi chỉ nhắc nhở thôi, không có gì lớn tiếng cả – bà cô nở một nụ cười vô cùng tươi tắn thầy giám thị .

thầy cũng gật gù

- như thế thì tốt, tôi thấy to tiếng tưởng đánh nhau liền chạy sang coi ai to gan –

- không có gì đâu thầy , tôi chỉ nhắc nhở thôi mà ,không có gì to tiếng , mấy em , không túm năm tụm ba nữa , về chỗ ngồi đi , em này về chỗ để tôi dạy tiếp –

nó hí ha hí hửng ngồi xuống , hôm nay nó thấy thầy giám thị đáng yêu kinh khủng , chỉ muốn chạy đến véo má thầy cho bổ thêm (chị nè hum nay giỏi ghém)

- vào đầu năm học chúng ta lên chuẩn bị cho kỳ thi đua đợt 1 , Mạnh , Minh và Dương , ba cậu phụ trách về nội dung , Khoa , Tiến phụ trách chỉnh sửa và photô , số còn lại đem phát đến từng lớp , mấy bí thư khối 10 năm nay sẽ phụ trách phổ biến việc trồng xanh trong trường , đây là vấn đề trọng tâm mong mấy bạn chú ý . Vấn đề cụ thể sẽ được ban giám hiệu thông báo sau –

- cò việc tiếp theo là- một mình Tuấn Nguyên cứ thao thao bất tuyệt , vừa phát biểu cậu lại vừa nhìn cái tên biến thái cứ nhìn chằm chằm vào cậu mà nhỏ dãi (ôi ghê) .

Nếu ở đây mà có một cái cũi thì chắc chắn cậu sẽ nhốt nó vào đó .(ổng ác)

- cái nội dung thi đua đấy sao mày không giao ình thằng Mạnh đấy , sao lại kéo tao với thằng Thiên Minh vào , toàn những nội dung vớ vẩn – Dương tỏ vẻ vô cùng không vừa ý , cái mặt phụng phịu ngứa không chịu nổi chỉ muốn tặng cho thêm vài cái đá .

- nếu bạn cảm thấy ít thì cả cái nội dung thi đua đợt 1 này tôi giao cả cho cậu OK ? –

Đôi mắt Nguyên mở lớn , khoe miệng mỉm cười đầy đắc ý khiến chàng Dương nhà ta méo mặt chỉ biết cười trừ

-đề bài ngắn nhưng nội dung dài , hi bạn thân mến , mình là bạn mà , làm nhiều người càng vui , haha càng vui –

- Tao biết ngay mà , cái thằng này thì nể nang bạn bè gì , nó phân ấy đũa mình khỏi việc – Thiên Minh lại phàn nàn lên tiếng , và ngay bên cạnh anh là một đôi mắt bùng bùng nhiệt huyết hướng về Tuấn Nguyên .

- nếu mấy cậu cảm thấy ít thì để tôi bổ xung thêm là mỗi người hàng ngày phải tưới cây trong vườn cả một năm học .

-@@@@@@@@-

-@@@@@@@@-

Tình hình là có hai người đang bất tỉnh nhân sự .

- anh Nguyên ,anh Nguyên em có chuyện muốn nói , em em thật sự rất có cảm tình với anh , anh là thần tượng luôn rực cháy trong tim , em em-

nhìn gương mặt khổ sở phát biểu của Tú mà Nguyên chỉ muốn phì cười , nhưng đã kịp phanh lại.

-chung quy là cậu hâm mộ tôi , rất thích tôi chứ gì ?-

Tú ngượng ngùng , thực sự cậu rất hâm mộ Nguyên , vừa đẹp trai lại tài giỏi , không hâm mộ mới lạ .

Nguyên nhìn bộ mặt đó mà chỉ muốn chạy thật xa , leo lên cái cây thật to (anh này tưởng bị c-h.ó đuổi à mà phải chèo cây cao) .

Cậu than than trách trời , sao ông cứ cho cậu dính với “ lũ bê bờ đê “ nhỉ . cậu phải chấm dứt mấy cái tư tưởng trái chiều này đi .

- tôi thực sự khuyên cậu , tôi thấy chúng ta không hợp đâu , cậu lên đi tìm một người khác , tôi ghi nhận tình cảm của cậu nhưng xin cậu tránh xa tôi một chút , tôi thấy vô cùng bất tiện –

Sau khi nói những lời làm “ tan nát trái tim bé nhỏ “ Nguyên bỏ đi thẳng không thèm ngoái lại dù chỉ là một cái (cứ như một đôi tình nhân chia tay ý nhỉ) .

Gương mặt Tú vô cùng thương cậu buồn rầu không thể tả nổi , bị chính thần tượng mình từ chối làm bạn , còn cái gì đau hơn , cậu cũng chỉ muốn thân thiết hơn , được thần tượng coi mình như anh em trong nhà , có gì thì chỉ dạy nhau , nhưng cậu lại bị người ta xua đuổi .

trời ấy bay em hát hay hay

ngoài đó chim kêu cổ vũ em vui

cùng vui ca, cùng hét lên , 1 2 3 chúng ta cùng xoay vòng

vừa ngân cao câu hát , nó vừa hớn hở vô cùng , tâm trạng của nó nhờ người thầy giám thị đáng kính mà vô cùng tốt .

Nhưng trái lại với điều đó , khi vừa bước vào nhà , đập ngay vào mắt nó là cái khuôn mặt buồn rười rượi của thằng em trai , nó liền lẩn ra hỏi .

- ề ngố , thất tình à -

cậu nói vừa được phát biểu nó đã nhận được ngay cái lườm “ đáng yêu “ của thằng em trai.

- trúng thì nhận , không phải thì thôi, sao phải quay ra nhìn chị với ánh mắt kinh hồn đó – nó bừu môi khinh khỉnh .

- chỉ có em đá bồ chứ làm gì có chuyện bồ đá em – Tú bực tức phun ra được mấy chữ .

- ồ , thế không phải hả , vậy thì- gương mặt nó đắm chiêu suy nghĩ, một tay gõ gõ vào thái dương ra điều nghĩ ngợi .

- aaaa..... phải rồi chắc chắn làmày mới phát hiện ra mày bị ết giai đoạn vô phương cứu chữa – nó vô cùng tự hào về cái phát minh khai sáng của nó và được Tú đồng tình bằng một cái cốc đầu đau điếng .

- ranh con láo , sao giám gõ đầu bà , ày ăn tào tào dính cả ung thư giờ -

nó thở phì phì nhìn thằng em đang tức xì ra khói.

- thế rồi cuộc có chuyện gì , nói đi có gì chị giúp -

- chị không giúp được đâu , tốt nhất là chị tránh xa em ra để cho em ít phút yên tĩnh được không ?-

Nó bị chạm vào lòng tự ái , tức nuốt không trôi , quyết tâm nó sẽ phải giải quyết cho bằng được vụ này .

- mày không chịu nói đúng không ? tao ày hai lựa chọn , 1 là khai hai là tao sẽ tung quyền nhật ký của mày lên mạng và gửi đến cho cái người cần đến (sau này sẽ biết nhá)

Tú sững sốt khi bà quái thai nói như vậy

- chị ...chị đọc nhật ký của em bao giờ , chị chị sao có thể chứ-

nó cười ranh mãnh , có cái gì mà Bảo ca ca này không làm được đâu (có đấy chị ạ , đừng oai vội , chuyện của em vẫn còn dài dài).

Tú vừa tức vừa hận , đời cậu đúng là tan nát khi vớ phải mẹ ta mà , đất trời cuộc sống của cậu đúng như địa ngục .

Cậu đành nuốt cơn giận vào trong từ từ kể lại sự việc và mong muốn cao đẹp của cậu .

Bảo Anh nghe xong đập bàn ỳnh ỳnh , mắng Nguyên một cách thậm tệ đủ thứ quái vật trên đời , cô mặc kệ , dám coi thường em trai cô có khác gì coi thường cô đâu , em trai cô chỉ được một mình cô bắt nạt , cô quyết không để ai bắt nạt nó ngoài cô .

Nó cứ thất tiếng ồn phát ra từ phòng của Tú , nó đoán cậu nhóc không ngủ được chần chọc mãi .

Nó bèn rót một ly sữa nóng đem lên cho cậu .

- ngố , uống đi cho dễ ngủ -

Tú nhìn chân chân chị mình ,cậu biết bà không phải vô tâm mà chỉ không giúp vì biết mình sẽ có thể làm tăng thêm tính trầm trọng của sự việc và trong cái vẻ vô tư kia cũng có một con người thông minh có tính toán , nó có thể hài hoà được mọi nhíp điệu trong cuộc sống .

- chị có hạ độ không đó , em không ngủ được thôi chứ không muốn chết nha –

câu chọc ngoáy của Tú khiến nó cũng từng tức , nhưng sự thật là cốc sữa cũng có vấn đề, nó đã ột ít ...cần dùng he he .- yên tâm đi ,chị là một công dân tốt , tất nhiên cũng phải biết quan tâm đến gia đình , em trai mình ..

Tú cũng chẳng muốn nói nữa , cậu thật sự không có tâm trạng cãi nhau với bf , cậu uống sạch cốc sữa rồi đưa giả nó .

- hì cứ từ từ thưởng thức nha cưng – nó cười gian rồi nhanh chóng chuồn ra ngoài .

- Rầm-

Cánh cửa của lớp 12a1 bị đập tung ra một cách không thương iếc và theo đó là một giọng nói hoạ mi ngọt ngào

- Nguyễn Tuấn Nguyên ra đây cụ bảo , nhanh không tao đánh cho toè mủ – nó oai phong đứng giữa cửa , hai tay chống hông soi thẳng ánh mắt đáng sợ vào bên trong khiến nhiều người run bần bật .

riêng cái người mang tên Nguyễn Tuấn Nguyên lại vô cùng ung dung xem trò .

một lúc nó không thấy ai lên tiếng thì bèn kéo một đứa hồi tháng nào tên Trần Tuấn Nguyên .

cô bé run run chỉ về phía cuối lớp , nơi có một chàng trai đang nhìn chăm chăm nó .

Nó bỗng giật mình , sao lại là tên đó chứ , nhưng dù là ai cũng thể tha , đã đụng đến người nhà họ Vũ thì phải trả giá .

nó hùng hùng hổ hổ lao đến chỗ hấn chỉ thẳng vào mặt hấn

- mày là tên vô đạo không có nhân cách , lòng dạ c-h,ó tha , mày đã làm tan nát trái tim nhỏ của người ta – Nguyên vẫn bình thản lên tiếng

- hôm qua tôi đã nói rất rõ ràng với cậu rồi mà , tôi không còn gì để nói nữa cậu về lớp đi –

Nó điên , máu của nó cứ trào lên không cho tên này một trận nó đâu còn là Bảo ca ca .

- Nó tung ra một quả đấm hướng thẳng mặt Nguyên mà tiến , Nguyên đâu có ngốc mà ngồi đó cho nó đánh .

Cậu kéo lùi người về đằng sau

Không đấm được hấn nó tiếp tục dùng đôi chân ngọc ngà để tấn công .

người đánh kẻ tránh .

mọi người nhìn vào cũng có thể đoán được ai là người thắng , ai là người thua .

Nó thì không thể nuốt xuôi được cơn giận này , không đánh được hấn cái nào nó quyết không chui dưng .

- thực sự tôi không thích cậu cứ bám lấy tôi – Nguyên thật không tin cái người hôm qua ngọt ngào nói với cậu với cái người hôm nay vừa đánh vừa mắng cậu là một , con người đúng là có thể thay đổi như chong chóng .

- cốc cần nói nhiều với người không hạ được người ta quyết không đi –

Hắn thì đứng trên ghế rồi lại trên bàn né đòn của nó , nó thì cứ liên tục tấn công .

Càng đánh nó lại càng không làm gì được hắn , nó nghiêng răng kèn kẹt , nó mà phải chịu nhục thế này sao .

Đôi tay của nó liên tục tấn công

aaaaaa thầy giám thị , vừa nói nó vừa rút tay vào , khiến hắn cũng bất ngờ và quay ngoắt ra cửa lớp
và .nó dùng chân đạp tung cái bàn lên .

Do đang mải miết đỡ những đòn liên hồi của nó bỗng nhìn thấy nó sợ sệt rút tay lại luôn mà cậu không để ý .

Chỉ một dây sơ ý mà làm nó được nước tiến tới , mất cân bằng rồi thì tất nhiên phải ngã , ngã từ trên cao xuống thì đau lắm .

Đã thế nó được nước nó nhanh chóng bồi thêm cho hắn cái đạp đau điếng , lần đầu tiên hắn bị người ta chơi xỏ .

Làm quái gì có thầy giám thị nào , chỉ có cậu đau thôi này .

Cả lớp xúm lại vây hắn , hết người này quan tâm đến người kia quan tâm , nó cười đều vài cái liền bỏ đi không thì sẽ gặp thầy giám thị hay bảo vệ thật đó .

Vẫn còn nhiều trò đợi đấy Nguyên ạ , đây chỉ là cảnh cáo đầu thôi .

-aaaa cái bà quái thai điên này , ai cần bà báo thù cho chứ , cho người ta uống cốc sữa có thuốc ngủ rồi tự ý đi tìm người đòi nợ , điên mất thôi , còn mặt mũi đâu mà nhìn thần tượng nữa chứ – Tú ngồi than thân trách phận khi nhìn thấy lá thư của bà chị “ đáng yêu “ .

giờ cậu có đến cản thì cũng quá muộn rồi .

23. Chương 23

- bạn thân mến – nó chạy xông xộc vào lớp 10a1 rồi ôm chầm lấy Dung trong ánh mắt ngỡ ngàng của biết bao con người .

Dung cũng không khỏi bất ngờ , đột nhiên hôm nay Tú lại có hành động quá chớn thế này .

- tôi đến học với bà đây – nó nói nhỏ vào tai Dung khiến cô nàng há hốc.

- mà y ...mày lại có trò gì à -

nó cười tươi rói nháy mắt với Dung

- tí tao kể cho , hôm nay tao là VŨ HOÀNG ANH TÚ nhà –

nó quay lại cười thật tươi với cả lớp mà không hề biết rằng cả lớp đang nổi gai ốc với chính mình .

-Mày làm gì với thằng Tú rồi, sao tự nhiên mày lại ở đây -Dung vô cùng tò mò về con bạn , không biết nó lại dở trò gì.

- tao cho nó đi nghỉ dưỡng rồi –

đôi mắt Dung tròn tròn , cái gì đi nghỉ dưỡng sao

- hắn chọc gì mày mà đánh bầm dập đến nỗi phải đi nghỉ dưỡng –

- no no bạn thân mến , một cô gái tốt , hiền lành như mình mà lại luôn bị mọi người nghi ngờ là thế nào , mình đang cho nó ngủ một giấc tuyệt vời không hề biết trời trăng , có thể cho nó đi ngao du sơn thủy –

Đôi mắt mơ màng kể về chiến công

- hả , mày thủ tiêu hắn rồi sao – Dung không dấu nổi sự bất ngờ .

- hơ con điên , mày đang nghĩ cái quái gì vậy –

- không phải mày cho Tú ngủ một giấc vĩnh hằng rồi chứ -

Đôi mắt của Dung sáng ngời lên 4 chữ “ không thể tin nổi “

Việc cấp tốc của nó bây giờ là khai sáng chỉ óc cho con bạn , không hiểu tại sao mà trên đời có những gì xấu xa nhất thì con bạn nó lại gán ghép cho nó nhỉ , không biết nó có phải đã chọn nhầm bạn .

- mày điên , tao chỉ là cho nó uống thuốc ngủ tạm thời mê man chứ có cho nó đi tây thiên đâu , chưa gì đã sốt rồi –

Dung thở phào nhẹ nhõm

- mà sao tự nhiên mày lại đến đây , mày kêu không thích cái trường “ RỄ RÁCH “ này cơ mà – Dung còn lườm nó một cái .

Nó cũng gật gù , gương mặt lộ rõ vẻ tức giận

- thì đúng rồi ,tao ghét ngôi trường này thứ 4 thì giờ đây nó đã được nâng cấp lên thứ 2 rồi , ngôi trường này đào tạo ra những con người máu lạnh , vô nhân tính , không hề có đạo đức , bỉ ổi , liêm xỉ –

trên đời này có những câu gì khó nghe nhất đều được nó sử dụng thành công trong việc miêu tả. về ngôi trường.

- dừng dừng ngay , mày đang **** cả tao nữa đó –

- ờ thì , là một lũ vô lại , đầu óc ngu xi tứ chi không thềm phát triển , và trong đó tất nhiên phải trừ ra con bạn vừa dần vừa xấu của tao ra rồi .-

Nó cười hề hề khiến Dung tức ói máu , muốn nhảy bổ đến tặng cho nó mấy cái bạt tai .

- Mày giỏi ha, thấy chị hiền mà bắt nạt , thấy chị xinh mà dờn mặt , chán sống hả cưng –

Nó không thềm đoái hoài gì đến lời đe dọa của Dung mà còn cười phở lớ khiến người ngoài còn tưởng động kinh .

- cười ít thôi con – Dung tức khí tán nó cái vào đầu khiến nó xít xoa.

- tị không được cười đẹp như người ta à, không sao, đợi anh , anh ượn –

Nhiệt độ cơ thể Dung ngày càng tăng cao , con bạn của nó chắc vài ngày chưa được chăm sóc nên muốn nhờ cô chăm sóc đây .

Dung bẻ tay kêu cạch cạch , đôi mắt trừng lớn nhìn nó .

Nó nhận ra sự nguy hiểm của con bạn thì cười trừ giải hòa.

- Dung tỷ xinh đẹp bình tĩnh , không lên manh động sẽ rất hại cho da đó , dễ nổi mụn nữa , gây bệnh ung thư mặt dày đó , bệnh mất lòi cũng rất khó chữa nha , nà da sẽ bị nhăn nheo đó- nó lấy đủ thứ lý do trên đời để thuyết phục Dung , nhưng càng nói nhiệt độ Dung lại càng tăng cao , cứ như một chiếc xe không có phanh .

- CẢ LỚP NGHIÊM – cô bạn lớp trưởng hô lớn .

cả lớp cùng nháo nhác về chỗ ngay cả Dung cũng nhanh chóng về chỗ của mình khiến nó cũng đơ mặt .

một người phụ nữ mặc bộ díp đen tiến vào, đôi mắt sắc lượn quanh cả lớp khiến ai cũng rùng mình lạnh gáy .

sau khi đảo mắt một vòng ánh mắt của cô giáo dừng ngay tại người nó .

cả lớp cũng đồng loạt đổ dồn vào nó .

- sao em chưa về chỗ – giọng nói phát ra nhẹ nhàng nhưng âm sắc thì khiến người khác rùng mình .

- em em- nó ấp úng không biết nói thế nào, nó đâu có biết chỗ của thằng Tú ở chỗ nào đâu .

như hiểu được nỗi buồn thầm kín của nó , Dung chỉ chỉ vào chỗ cạnh mình .

nó mỉm cười một cái ngay ngô rồi chuồn ngay đến cạnh Dung .

cô giáo cũng không nói gì nữa tiến thẳng về bàn giáo viên .

-Tú , em lên làm bài * này đi –

Nó vẫn ngồi im de không động đậy giống như người cô giáo gọi không liên quan gì đến nó vậy .

- Tú – cô giáo nói giọng có vẻ lớn hơn .

Nó vẫn vô cùng thản nhiên nhìn cô giáo với ánh mắt yêu quý , cả lớp thì đồng loạt quay sang nhìn nó thắc mắc , không biết hôm nay cậu hotboy lớp này bị làm sao .

- cô giáo gọi mày kia – Dung đá mạnh vào chân nó đau điếng , nghiêng răng kèn kẹt .

- ạy , cô giáo có gọiá – nó từ ánh mắt ngơ ngác chuyển ngay sang ánh mắt kinh ngạc rồi đến ánh mắt sợ xệt.

những bài toán bình thường , nói thẳng ra là dễ nó chưa chắc đã làm nổi nói chi là bài toán * .

- thưa cô em không làm được ạ – khuôn mặt nó méo mó khó ra mặt .

cô gái cùng cả lớp sock lần 2 với nó “ trừ Dung “ , chưa bao giờ người ta nghe được 3 chữ “ không làm được “ từ cậu học trò gương mẫu và cũng là bí thư của cái lớp 10a1 này .

- thưa cô hôm nay em hơi mệt ạ – nó cúi đầu nhả mặt .

cô giáo hơi nhú mày , cả lớp cùng há hốc , một cái gì chứ , đầu giờ còn nhảy tưng tưng với Dung mà .

- thôi được rồi , có bạn nào có thể chữa được bài này không ? –cô giáo chuyển mục đích qua người khác khiến nó nhẹ nhõm .

Dung ngồi cạnh thì lắc đầu ngao ngán .

Nó cùng Dung xuống cắntin ăn trưa thì bỗng nghe được một câu truyện vô cùng thú vị .

- tao thề với mày luôn , nhìn lúc thằng Nguyên nó bị đánh mặt nó ***** ra trông hài không đỡ nổi – Dương vừa kể vừa múa chân múa tay làm hấn bực .

- mày thôi đi toàn nhắc đến chuyện vớ vẩn – hấn càng nghĩ càng bực , hấn to đầu to xác thế này mà lại bị một thằng ranh con xỏ mũi , lừa một vỏ đau . Hấn càng nghĩ càng nuốt không trôi , cậu nhìn thì thấy hiền lành thế không ngờ lại còn đồ vậy .

Mặc kệ lời nói của thằng bạn , Dương vẫn phẩn khởi kể cho Thiên Minh nghe .

- nhìn thằng nhóc đó hăng phải biết , tao không ngờ thằng em mày cũng có võ công cao cường thế đâu nhá – Dương cười ha hả vui phải biết .

- mày thôi đi , bạn bè mà chẳng thèm giúp còn đứng đó quay video – hấn dường như điên với thằng bạn.

- mấy khi có người dám chỉ thẳng mặt mày mắng tới tấp , còn bị nó xỏ cho nữa chứ , đời mày xuống dốc không phanh , tội nghiệp tội nghiệp , mày lên về chịu khó đi chùa nhiều hơn đi – sau câu nói lì là một chàng cười ha hả như cười ươi .

hấn nhìn thằng bạn với ánh mắt lạnh băng , cứ như muốn hóa đá người trước mặt , nhưng thủ phạm thì cứ thản nhiên trêu tức ,còn đem cả cái điện thoại ra cho Thiên Minh xem video .

Thiên Minh theo dõi vì đeo chăm chú , lông mày khê nhăn lại , có điều gì đó không ổn

- mày thấy thế nào , thằng nhóc em mày quá thú vị , bình thường thấy củ lần củ lần giờ thì xì ra khói , thế mà trước đây thằng Nguyên còn thích- Dương chưa nói xong đã bị hắt bị ngay miệng bằng một cái đùi gà

Thiên Minh quay sang hắt nói nửa đùa nửa thật .

- mày dính phải đối thủ rồi , cái quả pháo hoa này mày dính phải là một cái nợ , chắc chắn kiếp trước mày nợ gì nó nên kiếp này nó mò đến tận mày trả nợ -

có một ai đó đứng sao cái cây to mà cào cấu thân cây đến đáng thương còn phát ra mấy câu

- ai là của nợ , ai là pháo hoa , tao thề sẽ để cho lão chạy tóe khói trong wc -

ở cách đó không xa Thiên Nam cũng liên hắt hơi hai phát liên tiếp , báo hiệu một dự báo không lành .

- thằng nhóc em mày khiến tao bực , nam không ra nam , nữ không ra nữ , hôm qua còn thẹn với tao , sáng sớm nay liền ra tay đánh người , thằng nhóc đó đúng là chẳng ra gì - hắt chỉ muốn bóp nát cái cổ ở trong tay cho xuôi bớt cơn giận .

- thằng Tú sẽ không bao giờ xử sự như thế , nó là một người không thích dùng vũ lực , rất hòa nhã , chỉ với cái lý do nhỏ đó không bao giờ khiến cho thằng nhóc phải động chân động tay cả - Thiên Minh phân tích giảng giải chomấy thằng bạn .

hắt và Dương không hiểu cái mô gì cả

- sự thật rõ ràng như thế còn cả cái video nữa , không lẽ mày nghĩ tao nói rồi - Dương bỗng nhiên xúng cồ lên .

Thiên Minh bỗng cười thích thú , chỉ cần nhìn thôi ông cũng có thể phân biệt được rốt cục người gây sự với Nguyên là ai .

- thực ra đây là-

-anh Thiên Minh , hôm qua em mời anh ăn món bánh dày ngon không? - nó nở một nụ cười tươi roi rói khiến cho Minh sồn sồn sau gáy , ý nó là bánh dày “ chợ dã “ sao .

vừa nhìn thấy nó chui từ cái xó xỉnh nào ra hắt thấy là đã ngứa mắt rồi , hắt đứng dậy đá mạnh vào cái ghế rồi bước đi , nếu thằng nhóc đó không phải em của thằng bạn thân thì nó đã cho biết thế nào là vị tanh lâu rồi .

Dương ú ớ nhìn thằng bạn bước đi , đúng là không thể thờ chung một bầu không khí với kẻ thù được mà, không những thế còn là kẻ thù mình từng thích chứ .

-anh mà để lộ ra hai chị em em là sinh đôi thì em thề có chúa anh sống không bằng chết lết không bằng thẳng què đầu - nó nói nhỏ nhẹ vào tai Thiên Nam khiến cậu đơ người .

cậu có thể khẳng định , ai mà dính vào nó đảm bảo không có kết quả tốt đẹp .

24. Chương 24

Hắt bản thân ngồi trong phòng hội học sinh suy nghĩ vu vơ .

Chính bản thân hắt cũng chẳng hề biết mình bị làm sao , rõ ràng lúc trước hắt thấy đó là một cô gái , người đem lại cho hắt sự thích thú, đem lại cho hắt một điều gì đó mới lạ , khiến cho tim hắt có những phút giãy đạp mạnh .

Ghét hắt có ghét , thậm chí rửa máng hắt cũng rửa , cái gắt muốn tránh thật xa hắt hắt cũng làm , vậy tại sao trong sâu thẳm hắt vẫn thấy nuối tiếc , sao xuyên .

Hắt chẳng hiểu nữa , lúc thì tự giới thiệu mình tên là Bảo , lúc thì hắt lại biết được người đó tên là Tú , cùng một khuôn mặt , từng đường nét đó , sao lúc nào nó cũng lẩn quanh hắt .

Chẳng lẽ người đó cứ muốn trêu chọc hắn sao , hắn không thích bị con gái làm phiền nhưng điều đó đâu có nói lên hắn là gay chứ , hắn chỉ không thích bị lũ đàn bà đó làm phiền thôi , người con gái hắn yêu chẳng qua chưa xuất hiện .

Hắn không ngờ chính bản thân mình lại rung động trước một thằng con trai khác , có phải thật sự hắn cũng là gay .

Không được , hắn nhất định phải ngăn chặn , không thể biến mình thành một con người lố bịch ọi người cười nhạo được .

Hắn phải tránh xa tránh thật xa .

Bỗng hắn lấy trong áo ra chiếc vòng cổ mà mẹ hắn đã tặng lên mân mê , hắn phải công nhận chiếc vòng này có một sức hút đối với hắn kì lạ, hắn là người kỹ tính , đồ có thể thu hút hắn cũng rất ít , trước mắt hắn bỗng nhiên sáng lên một tia rồi lại tắt ngấm .

Hắn đứng dậy ra khỏi phòng, hắn phải đến công ty , cả buổi sáng hắn đã mất khá nhiều thời gian ở trường rồi .

-
- chị , sao chị làm vậy ?,sao chị lại giấu em? -nó vừa về đến nhà đã bị thằng em tra khảo kịch liệt .
- mày là em trai chị tất nhiên chị phải bảo vệ không thể để ai bắt nạt mày rồi –
- nhưng chị làm thế sẽ khiến em khó xử , anh ấy chắc đau lắm – Tú nói với vẻ quan tâm , cùng xót xa .
- này này , mày có phải em chị không ? chị mày đây sao không quan tâm, sao không hỏi han xem chị mày giúp mày trả thù có bị xây xát gì không ? – nó bất bình tưởng như có thể xé xác thằng em vô tâm .
- xì , ai mượn chị đâu chứ , tại chị tìm người ta gây sự có bị làm sao thì cũng đáng đời –
- nó dường như hóa đá , không biết thằng này là em nó hay em hắn nữa , rõ ràng là nó đi trả thù hộ thằng nhóc , mà giờ lại quay ra rửa chị là sao , nó có phải quá bất công với bà chị này không ?
- được ,giờ chị mày sẽ xử mày , cạo sạch lông mày rồi ninh cháo tắm bồ đem đi tặng hắn nhá , tiện thể chị mày sẽ gửi lời xin lỗi đến hắn luôn –
- Nghe tiếng kèn kẹt thoát ra từ mụ quai thai , cả người cậu thật sự run bần bật , đúng như Dung nói , cậu là nam nhi “ đầu đội trời chân đạp đất ,” trời không sợ , đất không sợ nhưng thực sự cậu sợ nhất bà Bảo Anh này .
- ý ...ý em không phải như thế , ý em là ..là lần sau chị có ra tay thì ..nhẹ ..nhẹ nhàng một chút và-
- và sao – nó từng bước tiến gần Tú , cậu càng lùi nó càng tiến
- và ...và..nhớnhớ chừa cái mặt ra –
- Nó thật sự bó cánh với thằng em , không biết từ bao giờ thằng nhóc lại có sở thích quái dị là ngắm trai đẹp .
- thôi mặc mày ,chị lên phòng đây một rồi , à mà chị mới nghĩ ra một trò rất hay , khi nào có bài kiểm tra mày sẽ giả chị đi làm kiểm tra cho chị , còn chị sẽ đi học hộ mày , thế nhé bye em yêu –
- Nó ban cho thằng em một nụ hôn gió rồi biến mất trên cầu thang mà không hề biết thằng em mình ngả chống kênh tạm thời bất tỉnh nhân sự .

Nó quẳng cặp xuống giường rồi đổ ả cả thân người xuống .

Nó suy nghĩ vu vơ rồi bỗng với tay lấy thoại , lần tìm danh bạ thật nhanh , điện thoại hiện lên một dãy số và một gương mặt thân quen đẹp trai và trông trẻ hơn tuổi rất nhiều .

Nhanh chóng nó nhấn nút call , điện thoại vang lên những tiếng tút tút đều đặn .

- sao vậy nhóc -đầu giây vang lên cái giọng ngái ngủ .

- hé hé nhớ cậu quá à , bỗng nhiên lại muốn ôm cậu ghê – nó vừa nói vừa làm ra cái bộ mặt nũng nịu .

- nhóc có biết đang làm phiền giấc ngủ của một người rất đáng thương không? –

- hì vì biết cậu đang ngủ lên mới giám làm phiền chứ -

đầu giây bên kia có thể nói là xì ra khói

- người ta thường nói là không giám làm phiền còn cháu thì lại chọn giờ để làm phiền , cậu đang rất buồn ngủ đó –

- cháu tính giờ hết rồi , phải cần cái giờ mà cậu say ngủ nhất để gọi chứ hé hé –

- cậu rất hối hận khi có một đứa cháu nghịch như cháu –

- cảm ơn cậu quá khen , cháu nhớ cậu lên mới gọi chứ bộ -

Zin bên đầu giây thật sự đang nở một nụ cười sau bao lâu ngái ngủ , bao nhiêu năm nay vẫn vậy , cậu thích sự đáng yêu này của nó, thích cái cách quậy phá của nó , thích cách nó làm nũng cậu , cô cháu gái này thực sự làm cậu hết cách .

Do chênh lệch giờ giữ hai nước mà nó canh đúng lúc nửa đêm cậu đang say giấc nồng mà quậy phá .

- cậu , lại ngủ gật à mà im nặng , chầy ke kìa – nó thấy cậu im lặng mà cười gian tiếp tục trêu chọc .

- này nhóc , cậu đang suy nghĩ chứ ngủ gật gì mà chầy ke , ghê quá à –

- ai ở đấy mà biết , cháu thì lạ thừa gì cậu từ xưa xưa xưa xưa rồi –

Zin tức không nói nổi, cậu thật là không cãi được đành phải chuyển đề tài để đánh trống lảng .

- nhờ ơn cháu mà ta đã quyên góp được rất nhiều tiền cho hội cứu trợ đấy – cậu mỉm cười tự hào .

- hả , sao lại nhờ cháu , cháu còn chả nhớ mình làm được gì ý –nó nhăn nhăn nhở nhở dăm chiêu suy nghĩ , mà nó nghĩ cả đời có khi còn chả ra .

- cháu nhớ bức tranh cháu vẽ tặng cậu lúc cháu 6 tuổi không ? bắt cậu treo trong phòng làm việc đó –

- á , tranh nào nhỏ , từ từ để cháu nhớ đã , tranh nào ...tranh nào ...tranh nào nhỏ- nó cứ lẩm bẩm đi lẩm bẩm lại mà chả nhớ.

- á ...nhớ ..nhớ rồi có phải cái bức tranh cháu gọi là “ BẠO LỰC GIA ĐÌNH ‘ không ? – nó nhắc đến bức tranh mà cười khúc khích .

Zin nghĩ đến cái bức tranh mà cũng bực mình, ai ngờ đâu cái đứa 6 tuổi mà chí tưởng tượng của nó phong phú thế , nó vẽ bức tranh cậu ngã chống kênh còn nó thì đang nắm tóc kéo cậu đi .

Nó nằng nặc bắt cậu treo tranh trong phòng làm việc không được gỡ xuống .trước thì thấy khó chịu nhưng lâu dần thì cậu lại thấy bức tranh thật đáng yêu.

Cũng nhờ cái đấy mà cậu mới nhận thấy thật sự nó là thiên tài bẩm sinh về nghệ thuật ,nó giỏi nghệ thuật nhưng Tú lại mù tịt về nghệ thuật .

- ông Coson đến phòng làm việc của cậu và thực sự ông ấn tượng về bức tranh của cháu , ông ấy hỏi cậu về bức tranh và đề nghị cậu mang bức tranh đi đấu giá , và điều kinh ngạc đã xảy ra , số tiền là con số khủng lồ -

nó cười vui vẻ , nó đâu chỉ biết phá thôi đâu

- cháu rất vui cậu ạ , mong là quỹ cứu trợ sẽ ngày càng phát triển –

- Bảo Anh à – bỗng nhiên cậu nhẹ giọng nó

- cậu đừng dọa cháu chứ ,cháu đau tim đó –

cậu thực sự đang nghiêm túc mà lại bị nó chặn họng

- 3 năm rồi , không vẽ tranh , không chơi đàn , không tập hát , không tập múacháu có thể từ bỏ sao ?-

-

Câu hỏi của cậu đánh trúng vào tâm can nó , nó im lặng , chính nó cũng chẳng biết nói gì lúc này , bình thường nó nhiều lời lắm mà sao giờ đây nó thấy bí vậy .

- 3 năm rồi cháu không thể quên sao , hãy xóa nó đi , hãy vứt nó ra khỏi trí óc đi , chính bản thân cháu biết cháu không thể từ bỏ nghệ thuật mà , hãy quay lại , hãy quên đi và bắt đầu lại ..-

- khôngcậu sai rồi3 năm ...3 năm cháu đã từ bỏ rồi , cháu đã bỏ được rồi mà ,cậu sai rồi sai rồi , cậu không hiểu cháu , cậu không hiểu hết được cháu đâu – nó hét lên giận giữ , nó vô cùng bối rối, sao tâm trạng nó càng tệ thế này

cậu không hiểu hết nó sao , đó chỉ là cái cớ để nó tự phủ nhận ình, cậu hiểu , hiểu hơn ai hết , cháu cậu vẫn còn bé lắm ,vẫn non nớt lắm .

-cháu vẫn không từ bỏ nghệ thuật đó thôi , cháu vẫn luôn đắm chìm trong những bản DJ điên cuồng của riêng mình, đừng phủ nhận nó , nó là một phần cuộc sống của cháu rồi , hãy quay lại đi –

cậu khiến nó bối rối

- AAAA, cậu câu giờ của cháu , cháu sắp hết tiền rồi bye cậu nhé, có gì cháu gọi sau –

Nó cụp máy luôn .

quảng chiếc điện thoại xang một bên , nó bật khóc

cậu quá đáng , sao tự nhiên lại nhắc lại chứ , nó đang cố quên , nó đang cố để giảm đi nỗi buồn sau những phút giây ngứa ngáy chân tay muốn vẽ tranh , chơi đàn hay múa hát , nó nhớ..... , nó thèm..... , nó muốnnhưng nó cố kìm nén , nó phải từ bỏ , phải quên đi .

nghệ thuật là một phần của nó ,là máu thịt của nó nhưng nó không thể , nó phải từ bỏ , phải tách nó ra khỏi cuộc sống , nó không muốn mỗi lúc nhớ lại phải khóc , nó không muốn nó yếu đuối . nó nhất định phải mạnh mẽ .

25. Chương 25

- mày điên à , tao đang ở công ty làm gì có thời gian tiếp chuyện cái thằng điên như mày , vợ vẫn, lượn đi , công ty thì đang ngập bù đầu mày thân là cổ đông mà không chịu chăm lo gì hết , chẳng lẽ tao lại đá mày khỏi công ty – Nguyên dường như muốn đá bay cái thằng bạn vô trách nhiệm này ra khỏi công ty .

- Nguyên công tử à, bạn cũng phải thông cảm cho bạn bè chứ , người ta có câu “ sau mỗi người đàn ông thành đạt là một người bạn chân thành “ mày yên tâm tao không xui đại mày đâu . ok đến nhanh nhé –

Chưa để Nguyên ú ớ thêm câu gì Dương đã vội vàng cúp máy khiến nguyên dường như muốn hất tung cái bàn làm việc .

Công ty thì non nớt chỉ đi một bước sai thôi cũng đủ để công ty khác nuốt trọn . thằng bạn này đúng là ngứa người muốn ăn đấm .

hắn ném phắc thằng bạn vô thùng rác rồi tiếp tục công việc dang dở , nhìn chiếc đồng hồ đeo tay , chín giờ đêm rồi , hắn thở dài

“ thôi cũng đành nhin vậy ‘

9:30

- rề e e e e e rề e e e e e -

- thằng khỉ mày muốn bị chôn sống à – Nguyên dường như chỉ muốn móc họng thằng bạn khốn của mình.

- – ế ế đừng nóng “ thiên tài tao hiền “của tôi , bạn bạn bựt tôi chỉ muốn giúp bạn xả stress một chút thôi , thôi đứng dậy và ra khỏi cái công ty ấy đi , đến đây anh em ta lai dai tâm sự đêm khuya –

-mày muốn nghe truyện kể đêm khuya thì gọi bà thổ tím ý , ta không phải bảo mẫu mà lúc nào cũng lo ày uống sữa , biến đi cho không khí nó thoáng –

Nguyên thực sự kích động

Nếu đây không phải thằng bạn chơi từ nhỏ đến lớn của cậu , nếu đây không phải người biết hết tâm sự của cậu , nếu đây không phải người hiểu cậu nhất , nếu đây không phải họ hàng đây đưa dễ má với cậu , nếu đây không phải cổ đông trong công ty cậu và hàng nghìn từ nếu đây thì CẬU NGUYỄN TUẤN NGUYỄN thẻ có trời sẽ xé BÙI THANH DƯƠNG đó ra nghìn mảnh , nghiền nhỏ đem cuối bột .

- mày chị thổ ngọc với chị thổ hồng chứ không có bà thổ tím đâu nhé -

đang lúc những ý nghĩ trong Nguyên dâng trào đến đỉnh điểm thì giọng nói của Dương lại nồng nàn như mồi lửa đem dí vào chiếc bật lửa đang bị xì ga .

-tao cóc cần biết thổ hồng hay thổ tím , tao chỉ biết hai bà ấy là bà thím và giờ mời thằng thím điên như mày biến đi cho khuất lỗ tai tao –

Nguyên cụp máy cái rụp rồi tiếp tục quay lại với công việc .

10h: 10

Nguyên không thể tập chung làm việc với chiếc bụng xôi ùng ục như thế được , nhìn chiếc đồng hồ cũng quá muộn rồi , giờ công ty cũng chẳng còn ai ngoài ông bảo vệ ra .

Nguyên đứng dậy thu gọn đồng hồ sơ quan trong vào chiếc cặp da , vắt chiếc áo vest lên tay, hắt rời công ty .

ngồi vô lăng chiếc Audi mới cứng , hấn chưa muốn về nhà mà đi vòng hướng xa hơn đến quán bún mà hấn đã từng ăn , hấn nhớ dù chỉ một lần ăn ở đó .

chiếc xe sang trọng tiến sâu vào trong con đường nhỏ , những con đường ở đây như một cái bàn cờ , nóng vòng vèo và thông nhau, khiến hấn đi cũng cảm thấy chóng mặt .

- trèo cao lên , lên nữa đi , kia kia mắt lác hả -

-chị nhỏ tiếng cái , người ta dậy vác gậy đánh cho tèo mỗ giờ – Tú bực mình với cái bà này , nửa đêm nửa hôm kéo cậu đi trèo cây ăn trộm quả ở cái nơi khỉ ho đi bộ cách nhà cậu muốn nứt cả gót .

- biết rồi , ai kêu mày chậm lắm cơ , tao cũng đâu muốn nói – nó xì mặt

- bà hâm nó vừa vừa thôi , hoa quả trong tủ lạnh ở nhà đầy mà không thèm cứ bắt ép người đàn ông hoàng như Tú đây đi ăn trộm là sao –

- đi ăn chộm nó mới có mùi vị ,ăn của nhà chán tèo –

Tú dần mặt ra , cái gì bà chị nhà cậu ăn của thiên hạ mới ngon , oh my good may mắn thay cậu là người nhà hehe

- hái đi tao đỡ , nhanh không con dog nó tỉnh giờ – nó giục Tú

- con dog nhìn thấy chị nó còn phải chạy chứ ở đây đợi chị thịt làm cây tơ 7 món hả -

- đây là lời khenhay chê đấy , thử tưởng tượng xem mày ngã từ trên cây xuống sẽ thế nào nhĩ – nó vênh mặt lên vuốt vuốt cằm suy nghĩ .

Tú chẳng giám hó hê lời nào nữa nuốt khan một tiếng , cậu thực sự yêu đời lắm , cái bà già này thực sự càng ngày càng nguy hiểm .

- đỡ tiếp này –

- tung đi, tao ngoái đau cả cổ rồi , không nhanh tao lên vặn cổ mày đó –

- ừ đây hứng dê – Tú vừa nói vừa ném quả xoài xanh xuống .

- mày ném ngu thế , toàn ném chệch là thế nào –

- ai bảo bà đỡ ngu , còn đổ tại người khác –

-cái gì ?- nó cúi xuống nhặt một viên đá con và nhắm thẳng Tú mà ném

- A.....bà này- cậu im tịt khi nhìn thấy ánh mắt đẹp hút hồn của bá chị .

- mày hái gì mà lảm thế ,xuống đi không lần sau không có mà hái – nó nhăn mặt khi thấy thằng em tự nhiên xiêng đột xuất ,tích cực hái đầy một áo .

- thì hái để trụi cây lần sau không phải đi nữa , đêm hôm mà bị hành tội –

- mày nói gì cơ , lí nhí trong mồm tao nghe sao được – nó cau nói vọng lên .

- em nói gì đâu , đang ch.ử,i cái con kiến đang đốt chân thôi – Tú vuốt vuốt ngực .

- à , cẩn thận nó chui theo ống quần lên trên đấy – vừa nói nó vừa cười một chàng khiến Tú muốn leo tụt trên ngọn cây rồi nhảy xuống tự tử .

- ôi ...ôicondog nónó xồ kìaaaaaa chạy chạy- vừa hét Tú vừa từ trên cây nhảy tót xuống lao như điên .

- kìa , còn nhặt xoài gì nữa , chạy đi , đứng dậy chạy đi , vứt đấy – Tú vừa hét vừa chạy sang bên trái , theo sau là một con bécđê đen to gần bằng cậu .

nó giờ thì đang vội vội vàng vàng cua hết đồng xoài vào áo rồi ôm chạy sang bên phải khi thấy con béc dê màu cafe sữa đuổi theo sau .

Hai con người chạy bạt mạng theo sau là hai con béc dê to hung hăng nhe nanh cắn .

Con béc dê không đuổi nó nữa nhưng do hoảng sợ nó cứ chạy không biết trời trăng gì , đến đoạn cua của con đường có ánh đèn bỗng nhiên xoi thẳng vào mặt nó khiến nó chói mắt .

Nó chỉ kịp thốt lên – oh my good –

Tay nó buông hết đồng xoài rồi ôm lên mặt , đợi chờ cái gì đến sẽ đến .

Nguyên lái xe vòng vòng qua các con đường , quán ăn tuy nhỏ trong con hẻm nhưng lại có một hương vị rất đặc trưng , bỗng nhiên hấn lại thèm .

chỉ còn 2 khúc quẹo nữa thôi là đến , trong lòng hấn bỗng dâng lên cảm giác vui sướng .

Bỗng nhiên phản phát qua ánh đèn ô tô bất thành linh xuất hiện một con người khiến Nguyên theo phản xạ phanh gấp .

chiếc ô tô dè trên mặt đường đâm lên những quả xoài rồi đụng trúng ai đó .

tìm hấn như nhảy ra khỏi lồng ngực

Hấn đã giết người sao

Hấn chưa muốn ngồi bóc lịch vì tội giết người .

vội vã xuống xe xem xét nạn nhân của mình .

Hấn đến gần lật nạn nhân dậy , qua chiếc đèn ô tô mà hấn có thể nhận ra đây là ai .

- này tỉnh đi , tỉnh đi – hấn nhìn tổng thể người , có chút xây sát chứ không có gì nghiêm trọng , hấn vỗ vỗ má gọi nó tỉnh .

- tỉnh đi , đừng dọa nhau thế -

Sau một hồi lâu đôi mi nó mới khẽ chớp chớp .

Và câu đầu tiên của nó khiến hãncũng phải sock

- hã quỳ cầu hôn mà cũng đẹp trai vậy hã , thảo nào nhiều con diên muốn tự tử thế -
này nhóc tỉnh mơ chưa ? ,dậy đi -

nó nhìn quanh một vòng

- hử vậy là chưa chết hã -

nó đứng dậy phui phui quần áo

- chẹphông hết xoài rồi , nếu biết vẫn còn sống thì cố ôm cho xong - nó vừa nói vừa tiếc rẻ nhìn xoài nát
bét trên mặt đường .

Hã thì nãy giờ chỉ biết đứng nhìn nó khó hiểu .

- này , đứng đấy uối nó thơm ,cho ruồi nó đậu ,cho bọ nó bò à -

nghe thấy nó nói hã mới tiến gần nó , rút ví ra hai tờ năm trăm rồi rút và tay nó .

- Cầm đi coi như xong , mong lần sau sẽ không gặp khối đen như nhóc nữa - vừa nói hã vừa tiến ra mở
cửa xe .

Nó nghiêng răng , thằng cha này thích chết

Nó vung một cú đấm nên , phải cho thằng này một trận nó mới hã giận.

Nhưng thực sự nó không phải đối thủ của hã , hã vừa né vừa phải vịn tay nó đau điếng

- tôi không thích gây sự với nhóc , lần trước là do nhóc chơi bẩn còn lần này thì never -

- tôi đâu có ý gì đâu, định rủ ông đi ăn thôi mà , thế mà cũng mạnh tay - nó lườm hã .

- nhóc không gây sự với tôi thì tôi cũng không mạnh tay với nhóc -

Hã buông nó ra rồi ngồi vào trong xe

- lên xe đi -

nó đang hậm hực bước lên xe

Nó bỗng nhìn hã từ trên xuống dưới khiến hã sờn da gà

-cái gì vậy -

- mang súng không ?-

Nó ước ao mình sẽ có một khẩu súng như vậy , ôi mơ ước của nó đã bị người khác chiếm mất .

- cái đấy thì liên quan gì đến nhóc - điều này làm hã nhớ cái ngày gặp nó ở trước cửa nhà hã .

- chỉ hỏi xem mang không tôi mượn coi tí thôi -

- không -

- xì không muốn cho xem thì thôi - nó chu mỏ lên quay đi hướng khác .

hã nhìn nó từ trên xuống dưới , sock hoàn toàn .

Đầu cắt tóc con trai , quần áo thì mặc đồ con gái , rốt cuộc là con trai hay con gái .

hã đánh bạo hỏi ra sự thắc mắc , bức rút của hã bao nhiêu lâu nay ra hỏi nó

- này nhóc -

-hử - nó hất hàm lên nhìn hã .

- rốt cuộc nhóc là con trai hay con gái - hã bỗng thấy hồi hộp lạ thường như mình đang khám phá một
cái gì quý giá , có ý nghĩa lớn với chính mình .

- tôi cũng chưa xác định được giới tính – nó cười , cười nửa đùa nửa thật khiến hấn lại càng khó chịu hơn , câu trả lời như vậy là sao ..

Hấn không nói gì nữa , đỗ xe ở một quán bún nhỏ , nó nhanh nhẹn chạy vào ngồi xuống bàn , lau đĩa thìa cẩn thận .

- đồ còn chưa gọi nhóc đã lâu làm gì ?-

- trước sau gì chả phải lau –

hấn không nói gì , gọi liền hai suất bún chấm

Trong thời gian chờ đợi cả hai cùng im lặng ,hấn ngồi quan sát nó từng cử chỉ , từng nụ cười .

một em nhỏ chừng 10 tuổi bê đồ ra cho hai người .

hấn nhìn hai bát nước chấm khác nhau , rõ ràng cùng gọi như thế sao lại có hai bát khác nhau , đáng nhẽ ra phải giống nhau chứ .

- này , có phải em mang nhầm không ? anh gọi hai suất giống nhau mà –

cô bé cười trả lời hấn

- dạ , không nhầm đâu anh ạ , chị Anh Anh toàn ăn thế này mà – nói xong cô bé còn quay sang nhìn nó cười .

nó xoa đầu cô bé cười tươi

- ui , Yến Yến hiểu chị nhất –

- bạn trai chị Anh hả , xinh trai thế – cô bé chỉ vào hấn mà làm hấn miệng không há được ra .

câu trả lời của nó còn làm hấn sock hơn

- ừ , bạn trai đấy ,đẹp zai như trai hàn quốc ý nhỉ , Yến thích không chị Anh cho Yến mượn chơi vài ngày –

- thui , bạn trai chị anh mà , hihi chị Anh có bạn trai rồi , mẹ ơi chị anh có bạn trai rồi nè , đẹp trai lắm cô bé lon ton chạy vào nhà trong khoe mẹ .

Nó thì ôm bụng cười nghiêng ngả .

hấn thì thực sự không đỡ nổi .

- tôi làm bạn trai của nhóc bao giờ nhỉ -

- ơ không bạn trai thì ông thích làm bạn gái hả – nó lại cười làm hấn què .

giờ hấn mới biết cái định nghĩa bạn trai , bạn gái của nó thế nào , hấn đành chống chế .

- thôi ăn đi-

nó rất hăng hái ăn uống , không kiêng dè thực nữ gì cả , tích cực xung phong chiến đấu .

hấn nhìn thấy nó thật vô tư

nhưng mới được một nửa thì nó dừng lại buông đĩa , hấn thấy vậy ngạc nhiên hỏi.

- sao vậy –

- không ăn nữa –

- sao không ăn nữa no rồi hả -

nó trả lời khiến hấn sock không biết past bao nhiêu.

- đang giảm béo , dạo này tăng 2 kg rồi , tăng nữa là lẩn luôn –

Thật sự là hấn không đỡ nổi .

hắn đưa nó về tận ngõ chứ không tận nhà , nó tạm biệt rồi nhanh nhẩu bước đi để lại người trên ô tô ngoái lại .

vừa đến cổng nó đã thấy bị thịt lù lù .

nó đá đá vài cái bị thịt mới chịu tỉnh .

- chị đi đâu mà em gọi điện không nghe -

nó thở dài

- điện thoại để trên phòng có mang đi đâu -

- bức chị thật -

Tú không thèm đếm xỉa đến nó đá cửa đi vào nhà luôn .

Nó cũng chỉ biết nhún vai đi vào .

Hehe zumy đã trở lại nhé , chào tất cả mọi người

26. Chương 26 : Bí Mật Về Ba Cái Tên

tiếng nhạc sập xình khiến hắn khó chịu , chẳng hiểu sao hắn lại muốn đến đây , hắn đã có ý định ăn xong là sẽ về nhà đánh một giấc , hay tại hắn gặp con nhóc ấy nhỉ .

hắn cảm thấy bức mình ,đang đâu lại rước một đồng rắc rối .

Hắn bồng vò đầu bức tai khó chịu .

- ê , sao đến đây lại tự kỷ vậy , mà xem có thằng bạn nào tốt như tao chờ mày hơn 3 tiếng đồng hồ ở cái xó xĩnh này không ? nào uống đi cho nó lên - Dương nâng ly rượu lên đưa cho hắn .

Hắn đỡ lấy rồi uống một hơi cạn.

Càng uống hắn lại càng thấy bức rức , cái quái gì đang làm loạn đầu hắn vậy .

Dương rất tinh ý nhìn ra tâm sự của hắn , cái đầu thiên tài đó lăm lăm khi làm cậu thấy nó thật ngu ngốc , có phải làm thiên tài nên cái gì cũng muốn khám phá , cũng muốn nó rõ ràng .

- có em nào xinh ngắt ngậy nguyên ở công ty cùng mày đến cái giờ này hử , mà bạn bè gọi thì khinh không thèm tiếp , trọng sắc khinh bạn hử - Dương đùa đùa cợt cợt khiến hắn chỉ muốn vả cho thằng bạn vài cái .

- không xinh đến ngắt ngậy nhưng cũng làm tao chết ngắt - Hắn cau có phun ra một câu khiến thằng bạn như muốn nhảy rượt .

- xinh đến thế cơ hử , em nào thế , giới thiệu tao làm quen , có khi anh em mình chia đôi - Dương nháy mắt với hắn một cái khiến Nguyên nhếch mép khinh bỉ .

- mày thích tao nhường -

- ok , đúng là anh em tốt , nhớ nhé , đừng nuốt lời , cho tao địa chỉ , số điện thoại đi - Dương rút chiếc điện thoại ra chờ đợi .

- không địa chỉ không điện thoại - Nguyên nói mà khiến cậu tức điên cái quái gì vậy chơi nhau à .

- mày định chơi anh em à , nếu không muốn cho thì nói luôn , tao cũng không thích cướp bóc của bạn bè - Dương thấy bức với thằng bạn này .

- đâu cần địa chỉ gì , mày cứ lên lớp 10a1 là thấy em nó ngay - Nguyên lại nốc thêm một ly rượu nữa .

- cái gì , lớp đấy á , mà sao ở công ty mày , chắc cũng là cao thủ - Dương đầu gật gù

- cũng không phải người công ty , nhưng cao thủ thì tao cũng phải nể - Nguyên gật gù nhận xét

- thế á , tao thích rồi đấy , ẻm nào ẻm nào , nó đi – Dương bỗng nhiên sốt xằng hứng thú lạ thường .

- làcái thằng nhóc bí thư 10a1 đó –

RẦM.....

Dương tiếp đất một pha đẹp mắt , đầu cắm xuống đất, chân chống lên trời .

Ôn thần đúng là ôn thần

- mây sốt hả , nó là đàn ông mà , đừng bảo với tao mây với nó đang qua lại nhá – đôi mắt Dương chớp chớp thấy khổ .

- vớ vẩn – nguyên cọc cần phun ra được một câu làm Dương muốn dựng ngược .

- thế rồi cuộc như thế nào , mây tránh nhóc đó như tà mà sao giờ lại gặp còn làm mây tương tư – Dương nói rồi cười ha hả .

- tương cái đầu mây , tao cũng đâu muốn đâu , chuyện chỉ là #\$\$%^’*(%@\$%^’*(....-

Nguyên kể hết chuyện hôm nay cho Dương nghe , dương vừa nghe vừa gật gù ra vẻ hiểu .

- tao thấy hình như nhóc đó cố tình – Dương vừa nói vừa chỉ tay vào hấn ra vẻ hình sự .

- tao lại không cảm thấy vậy , bỗng nhiên tao mới nảy sinh đến chỗ đó chứ có phải theo lịch gì sẵn mà nhóc đó biết được –

- mây bảo mây thắc mắc về mấy cái tên sao , đầu tiên là Anh Bảo , sau là Tú , giờ lại là chị Anh Anh , chẳng lẽ là sinh ba sao –

- không , tao nghĩ không phải , cả bao cái tên đó đều bám tao , và đều biết về những sự kiện trước đó , không thể là ba người khác nhau được – Nguyên nhăn mày suy nghĩ .

- kết lại tao nghĩ , nhóc đó đang đùa giỡn với mây , hấn là gay mê mây mất rồi , tao khuyên mây nên đi kiểm tra giới tính đi –

Nguyên dùng ánh mắt lộn lòng trắng nhìn thẳng bạn , hình như nó muốn gọi đòi thì phải .

- Đừng nhìn tao như thế ,tao chỉ là giúp đỡ mây nhận ra sự thật trước khi quá muộn thôi . – Dương xua xua tay cười duyên với hấn .

“ chẳng nhẽ mình lại là gay sao ,không thể thế được “ Nguyên trầm nghĩ .

- Có thể đây là một trò chơi và mây là nhân vật chính , cậu ta muốn làm ày quay cuồng , từ từ xâm nhập vào cuộc sống của mây , xâm nhập vào từng ngõ ngách rồi từ từ nhả độc ra , chất độc cứ phát tán , lan ngày càng rộng một cách mây không biết , nó ăn sâu vào con người mây , nó cứ từ từ hủy diệt những tế bào đơn lẻ của mây , và tất nhiên kết quả cuối cùng là mây được ăn chuối cả nải haha –

BỤP ...

một chiếc giày hàng hiệu đã được yên vị trên đầu Dương khiến cậu choáng váng .

- cái khỉ gì vậy thằng đàn kia –

Nguyên chẳng sợ sệt sự giận giữ của cậu mà còn mỉm cười dịu dàng .

- hên ày được ăn đồ hiệu -

Dương mặt mày tối xầm nhưng chẳng làm gì được thằng bạn , nó mà trả thù thì chắc cậu đây chẳng còn chỗ chui , tốt nhất là nhận , ‘ một điều nhận chín điều lành “nhưng nhờ nó “ được voi đòi..... hai bà trưng thì sao “ .

- giả giày tao đây –

Dương biết ngay mà , nó được voi đòi hai bà trưng rồi , cậu liền vênh mặt lên

- mây đáp tao thì giờ nó là của tao , muốn đòi còn lâu –

- mày không muốn giả – Nguyên lườm thẳng bạn

- ừ , tao không giả đấy – Dương cũng hơi run run nhưng cố mà gân cổ lên , bạn bè chơi với nhau từ thời không mặc quần mà giờ nó lại nở ra tay nặng với cậu à .

- nhất quyết không giả – hấn lại nhướn mày thêm cái nữa .

- tao nói rồi nhất quyết không giả , mày đánh sập cái quán bar này tao cũng không giả – dương càng ngày càng kiên quyết .

- thực sự không giả -

- tao đã bảo là không giả rồi , hỏi lắm thế – dương bực tức gắt lên , không biết từ bao giờ mà thẳng bạn này lại nhiều lời đến thế, khiến cậu phát bực .

- quyết định không giả thật –

- mày như đàn bà thế ,không giả là không giả – dương vênh mặt lên thật cao đắc thắng .

- được – Nguyên nói một tiếng rồi ngồi tiếp uống rượu .

Dương thắc mắc , thẳng này sao lại dễ chịu thua thế nào à , hay tự nhiên đầu óc có vấn đề .

- không muốn lấy lại à – cậu lén la đến hỏi (t/g pó tay với ông này luôn)

- không –

- thật là không muốn –

- không –

- quyết định không lấy nếu tao giả thì sao – Dương nghi ngờ vô cùng , chẳng lẽ lại không .

-không –

Dương ngã ngửa , nhất định không thể dễ dàng thế được , phải có gì đó , không được cậu phải hỏi rõ .

- tại sao không lấy –

-không thích nữa – hấn vẫn nhàn nhã uống rượu còn dương thì hèn toàn ngược lại đang chảy mồ hôi ròng ròng .

- mày có âm mưu gì phải không ? – cậu dò dò hỏi hấn

Hấn không trả lời chỉ nhếch mép lên cười ủy dĩ , khẽ xoa xoa cằm .

- tiền thưởng một quý mày được bao nhiêu ý nhỉ -

Dương thực sự toát mồ hôi hột , chẳng lẽ hấn định cắt tiền thưởng một quý của cậu sao .

- này tao tuy là nhân viên của mày nhưng cũng là cổ đông nha –

Hấn không thèm để ý đến cậu lại nói tiếp

- nếu hạ lương 3 bậc thì tiền lương còn bao nhiêu nhỉ – hấn vuốt cằm suy nghĩ

-này NGUYỄN TUẤN NGUYỄN mày một vừa hai phải thôi nhá –

Dương tức đến nổi tí phun máu , đây là lấy việc công trả thù riêng mà , hấn chả nể nang bạn bè gì , thẳng oắt con này .

nhịn nhịn , cậu lại phải nuốt cơn giận này

- bạn Nguyên thân mến , giày của bạn đây , bạn cứ từ từ nhá-

Nguyên cười nhìn thẳng bạn ,đúng là dính đến tiền ăn tiêu mà .

- mình là bạn bè thân thiết bao năm mà , không nên chấp chuyện nhỏ nhặt , không tốt cho đại não đâu – dương lại cười hề hề .

Nguyên xỏ giày vào rồi thong thả đứng dậy quay đi , đi được vài bước như chợt nhớ ra cậu liền quay đầu lại nói

- tao rất công tư phân minh, lúc đó chỉ định tính toán tiền lương của thằng Duy thôi , ha ha –

hắn bỏ đi để mình cậu ngây ngất đứng há hốc

cậu lại bị lừa , lừa một vỏ đau

- NGUYỄN TUẤN NGUYỄN TAO NGUYỄN RỬA MÀY BỊ THẮNG GAY BA TÊN ĐÓ ÁM CẢ ĐỜI –
cậu hết lớn như muốn nổ luôn cái bar này .

27. Chương 27

- mama Linh Vương ơi , vấn đề làlà- nó ập a ập úng chẳng nói lên lời ,sao lại khó mở lời thế nhỉ , nó phải công nhận chính nó nhìn lại mình còn thấy sao hôm nay gan mình nhỏ thế , nó cũng thở dài , thui coi như hôm nay là ngoại lệ .

- chuyện gì vậy Bảo bối , nói ba nghe rồi tối ba bàn bạc với mẹ con – ba nó nhìn nó nháy mắt một cái .

nó nhếch mép nhìn ba nó bằng một mắt

-đã già còn dê đã bê dê còn thích con béc dê –

- này bảo bối lại chửi xấu ba phải không , khỏi cần lảm bảm trong mồm , muốn thì nói thẳng -

“ có điên mới nói thẳng , lúng lằng là ăn dếp như chơi , cái mặt thì cười teo tét mà đến lúc mình nói ra có mà thành con ma cười tèo mỗ “ nó thâm nghĩ nhìn nhìn ba nó .

Trong lòng thì muôn vàn muốn hét lên nhưng ngoài thì nó vẫn ngoan ngoãn

- ba ơi , “muối không ăn cá muối ươn, cha mẹ không mắng trăm đường con phát điên ” Bảo Anh chỉ đang không biết mở lời như thế nào để mở lời với ba thôi mà , mẹ Linh nhỉ – nó cười duyên một cái khiến mẹ nó cười .

- cô mà còn không biết mở lời thì chắc lúc đấy tôi cũng lảm cẩm rồi – Thiên Linh véo mũi cô con gái của mình .

- huhu mẹ Linh ba Vương toàn bắt nạt con – nó chả vờ méu méu làm cả nhà bật cười , và to mồm nhất vẫn là cậu Tú đẹp trai nhà ta.

- chị ,,chị có tưởng tượng ra con hồ ly không ? haha em thấy hình như chị có họ hàng với nó thì phải –

vừa nói dứt lời , 1 chiếc dếp đã phi thẳng và yên vị trên người Tú .

-chú đạo này có phải hơi rảnh muốn anh bồi dưỡng cho hả , thế chú thích thế nào để anh chiều – nó vừa cắn cắn móng tay vừa nhìn Tú khiêu khích .

-này vợ , có phải lúc em mang thai thường ngó ngang ngó dọc thăm thương chộm nhó thằng nào nên giờ mới sản sinh ra một đứa con quái dị thế này không ?- Vừa dứt lời cũng là lúc Vương Anh ăn một cái đập ngon lành từ bà cô Thiên Linh .

- được hôm nay tôi nhường anh , Bảo Anh con là con gái của mẹ chứ không liên quan gì đến người kia cả , tuy con học dốt nhưng cũng không đến nỗi thiếu năng , từ giờ 2 mẹ con mình ở mới nhau mặc kệ 2 cha con kia thích làm mưa làm gió thì tùy , Vũ Vương Anh từ giờ chúng ta sống ly thân , anh thích ngó con nào thì ngó tôi không làm bảo mẫu cho anh nữa –

Sau khi phun ra một hồi Thiên Linh phòng nó thẳng tiến , cô chẳng thềm thương tiếc cái cửa của con gái đá văng một cái xém vỡ cửa .

Bảo Anh thở dài nhìn ba như muốn nói

-“ngu chưa, ngu thì chết tội tình gì đâu” nó cũng chỉ giám nghĩ thôi chứ chẳng giám nói .

- tại ba ý mà , giờ mẹ giận muốn xin tiền cũng chẳng được , thế rồi cuộc con là sản phẩm của ba hay của ông nào hả – nó phải đòi lại công bằng chứ , tự nhiên bị mẹ mắng oan

cái này người ta hay nói là “đá thúng đựng nia” này.

- cái con này , tất nhiên là ba mày rồi –

Bảo Anh lườm ba một cái

- thế vừa nãy ba nói mẹ thế có khác nào ba bảo con là “ con ông hàng xóm” -

Ba nó tức xì khói , cái gì mà con ông hàng xóm chứ

- mày là con ba chứ con ai ,cfn ai “ trồng khoai đất này nữa chứ” -

-Chung quy lại vẫn là tại ba hết – tú tích cực thêm vào một câu ,ra vô võ ồ ai ba an ủi .

- con nói thật ba đi giải hòa với mẹ đi , không hai chị em con cũng thấy phiền , suốt này ra ra vào vào nhìn thấy hai hồn than thì con mới chị chắc đi tu sớm –

Vương Anh vò đầu bức tai

- nể tình ba là ba con , con sẽ giúp ba –

- Con / chị có cách sao – cả Tú lẫn Vương Anh đều đồng thanh

- với một điều kiện – nó cười nham hiểm

- Biết ngay chị không có cái gì tốt đẹp mà – Tú chán nản nhìn bà chị khinh bỉ

- thế điều kiện là gì –

- ba phải cho con đi du học – Nó xung xướng nói lên nguyện vọng .

- không bao giờ nhá , mẹ con mà biết thì không phải ly thân nữa mà là ly hôn , ba mày không gốc đâu –

Nó nhăn mày thâm nghĩ “ ừ nhỉ” (bà này chắc loạn óc)

- thế thui , ba làm cho con cái thẻ mới đi , con tiêu hết tiền rồi –

- cái gì ,tiền mới đó mà tiêu hết , mày tưởng ba mẹ là ngân hàng in ra tiền à , thích thì mày đi hái lá mít mà tiêu nhá – Ba nó nổi giận đùng đùng , cũng phải thôi , tiền mồ hôi xương máu vất vả mà .

- ba à , ba cho con đi rồi con bày cách giúp ba ,nhacon đảm bảo thành công mỹ mãn –

Vương Anh thấy con gái nói đúng , nó có cách , tiền không quan trọng lắm , quan trọng là vợ

- thôi được, mai ba đi làm thẻ mới cho con , kế hoạch thế nào nói đi –

- “ba lại bị chị chơi xỏ rồi , gốc thế” – Tú bấu môi thâm nghĩ .

- ba hứa nha , cấm nót lời nhá – nó cười tươi

- ơ con này , tao là ba mày chứ bạn bè với mày đâu mà nuốt lời –

- bình tĩnh...bình tĩnh để con triển khai kế hoạch –

Cả ba người cùng xúm xúm bàn bạc kế hoạch.

-(*’^%\$#@(*’^%\$#@(*’^Y%T\$)-

Bảo Anh rón rén bước lên trên phòng ,mở cửa thật khẽ , điện vẫn sáng , nó nghĩ mẹ chưa ngủ được .

- hì mẹ -nó nhìn thấy mẹ nhìn chằm chằm mình mà nổi da gà , mẹ nó đầu thuộc dạng hiền lành đâu .

- sao giờ mới lên , mẹ nói lên luôn cơ mà –

Nhìn ánh mắt của mẹ mà nó hết hồn

- con chỉ tìm đồ ăn khuya thui , mà mẹ này con có cái này rừng trị bổ hay lắm –

Nó lân la đến gần mẹ

-cô lại muốn quây –

- hì mẹ này , con là con gái mẹ , phải bênh mẹ chứ ,ba bắt nạt mẹ nên phải trừng trị ba để ba biết mặt, lần sau không dám bắt nạt mẹ của con nữa chứ -

nó cười tinh ranh , trong lòng thầm nghĩ “ ba ơi người không vì mình trời chu đất diệt”

- mẹ ơi , ba bắt nạt mẹ con cũng ghét ba luôn , giờ con chỉ biết nương tựa vào mẹ, con định xin tiền ba nhưng sợ mẹ buồn – vừa nói mặt nó buồn thiu .

Nó biết ngay phản ứng của mẹ nó sẽ quát lên mà

-sao phải xin bố mày , mẹ m,à,y đầy tiền chẳng lẽ không cho được mày , mai mẹ làm thẻ ày –

Nó cười tươi chưa từng có, oh year !!!! lăi rồi !!!!!!!

- như này mẹ nhé , #@%\$#@^%\$%\$’^%\$#@-

- mẹ thấy như thế vẫn hơi nhẹ -

Nó xoa xoa tay

- không nhẹ đâu mẹ ạ , đàn ông công sở mà bị làm việc nhà thì đây là hạ thấp danh dự lắm rồi , nếu ba xin lỗi và làm theo mẹ nói thì mẹ cũng nên tha thứ cho ba đi , coi như mẹ nhường ba một bước –

mẹ nó gật gù suy nghĩ

- thôi được nếu ba con xin lỗi và xin mẹ tha thứ , mẹ sẽ làm theo ý kiến của con –

- hihi ngủ thôi mẹ -

nó khoan khoái nằm xuống ôm mẹ cười .

Đang ôm mẹ ngủ , nó nghe tiếng cửa đập ỳnh ỳnh

- mẹ ơi , ba có chuyện rồi , mẹ ơi –

- đừng có lừa mẹ , chiều này xưa rồi – mẹ nó đúng là rất tinh

- con không giám lừa mẹ thật đấy , mẹ xem ba tthế nào đi – Giọng Tú vô cùng hốt hoảng .

mẹ nó dậy ,đi ra mở cửa , nó cũng tỉnh ngủ ra theo

-ba m,à,y ở đâu –

-dạ phòng khách ,mẹ nhanh nhanh lên –

Mẹ nó bước xuống , hai chị em liền nháy mắt với nhau

Vừa nhìn thấy Thiên Linh ,Vương Anh quay ra cái chậu để sẵn nôn ọ .

Thiên Linh vội vàng chạy lại sốt sắng .

- hai đưa gọi bác sĩ đi ,nhanh lên ba m,à,y nôn toàn máu –

Tú nhanh chóng bấm điện thoại

- Chú Dân ,chú Dân ...ba cháu nôn ra máu , chú đến ngay nhé –

Tú nhìn chị cười một cái rồi ra phòng khách với ba mẹ .

- lấy khăn cho ba đi con – Thiên linh cũng thấy luống cuống , không nghĩ đến nông nỗi này .

- vợ à , chồng xin lỗi , chồng không muốn vợ tức đến nỗi ấy đâu , chồng sai rồi vợ ơi , chồng sai rồi , chồng sai rồi ...- Vương Anh nắm chặt tay vợ , đôi mắt nhắm nghiền lẩm bẩm

- vợ ơi -

-chồng sai rồi-

-vợ -

- tha thứ cho chồng -

-chồng sai rồi -

Vương anh lẩm bẩm mà khiến Bảo Anh với Tú chỉ muốn bò lăn ra cười .

Tiếng bíp còi trước cửa , hai chị em chạy nhanh ra mở cổng .

- chú ...chú sao chậm thế , đã dặn chuẩn bị trước đi rồi mà , hai đứa cháu buồn cười quá tí thì không nhận được -

Chú Dân vừa dắt xe vào nhà vừa nghe hai đứa liền thoảng .

-chị , anh sao ra nông nỗi này - Dân biết thừa nhưng vờ hỏi

- chú nhanh nhanh xem cho anh ấy , chị lo quá -

Linh nhường chỗ cho Dân

Sau hồi xem xét Dân nói

- anh ấy do uống rượu nhiều quá , tâm trạng lại tồi tệ , không biết chuyện gì khiến anh buồn như vậy nên dẫn đến suất huyết , chị nên cho anh ăn ít cháo trắng -

- cảm ơn chú ,nửa đêm bắt tội chú - Thiên Linh áy náy .

- không có gì đâu chị , thôi em về đây , ở nhà vợ em cũng lo -

- được chú ề , để chị tiễn -

Nhân lúc mẹ ra ngoài , hai chị em xúm xúm chỗ ba

- ba diễn cũng tài đấy , ba uống mấy trai rượu vậy ,sao người ba nồng nặc thế -

- vớ vẩn , uống có nửa trai , còn hai trai đổ vào người - Vương Anh nói

-không ngờ ba cũng khôn phết -nó nói mà cười khoái trá

- con ranh này ...- chưa kịp nói hết thì Vương Anh nghe thấy tiếng vợ vào , ngoan ngoãn nằm im .

- mẹ đi nấu cháo cho ba chúng mày -

- Thiên Linh , anh xin lỗi , vợ ơi chồng xin lỗi ...-

Vương Anh cứ nằm lải nhải mà chẳng thấy vợ mình phản ứng gì .

- Tú ,vào đun lại cháo nóng lên để mẹ gọi ba m,à,y dậy ăn -

- vâng - Tú đi vào bếp .

Bảo Anh thì đã ngủ trênn ghế sofa từ bao giờ .

Thiên Linh bón cho Vương Anh ăn xong

Vương Anh vội cầm tay vợ

- tha thứ cho anh , anh biết sai rồi -

- tỉnh rượu rồi chứ -

- anh tỉnh rồi , xin em , tha thứ cho anh , nha vợ – Vương anh năn nỉ .
- được thôi , nhưng anh phải làm tất cả công việc nhà trong một tháng , lúc đó tôi sẽ coi như chưa từng cãi nhau -

Wương Anh tuy trong lòng gào thét nhưng đầu thì gật lia lịa , thôi được đến đâu hay đến đó.

28. Chương 28 : Lời Tỏ Tình Ngọt Ngào Nhất Hành Tinh

- Haha xem này bạn tốt , liên lúc được hai cái thẻ , tháng này đời tao lên cấp –
- Nó cười sung sướng , chìa chìa ra hai chiếc thẻ mà ba mẹ vừa đưa .
- con ranh , chôm được ở đâu vậy , tao thì giờ đang nghèo kiết xác , có gì mình chia đôi bạn hiền nhĩ – Dung nở một nụ cười ủy dị .
- hì , bạn nói nghe hay thế , tớ cũng đang định cho cậu vay nhưng cậu đã nói thế thì tớ đành “ cho là mất cái là còn” –
- xì , không thèm vay , bạn bè với nhau sao phải xoắn , cứ chia đôi cho tớ một nửa – Dung nhảy chồm lên định làm đạo tặc cướp hai cái thẻ của nó .

Nó nhanh tay dấu đi

- về mà xin ông anh trai mày ý , tiền nhiều như lá dứa mà để cô em gái ăn xin đói khổ thế này , tao mà có anh trai giàu thế là tao lột sạch sẽ luôn –

Dung thở dài náo ruột

- cái ông đó phải gọi là đại bủn xỉn , muốn ông xòe tiền ra á , trước hết phải cho ông xem ông được gì đã , khôn như ranh ý , đến em gái xinh xắn dễ thương thế này còn ra điều kiện này điều kiện kia , nào là làm chân sai vặt cho anh này , giúp anh chuẩn bị quà để tặng bồ này , dọn phòng cho anh nàytao thẻ là tao muốn đá cho ông cầm thẳng đầu xuống bồn cầu –

Dung làm một chàng mà nó chỉ biết ngồi cười

- đúng đúng , tiền mồ hôi nước mắt mà , phải tiêu cẩn trọng –

Nó nói mà như châm thêm dầu cho ngọn lửa đã bùng

- cái gì , tao không ngờ mày cũng bủn xỉn như ông đấy nha – Dung dường như muốn xông vào bóp cổ cho đến khi nó chết nghẹn thì thôi .
- tao đây phải nghĩ ra bao nhiêu kế đến tổn thương lão bộ , tiêu hao sinh khí , thiệt hại nặng về vấn đề clo , mãi mới câu được hai cái thẻ -
- mày đừng nói mày đi buôn thuốc cấm nhá -

Vừa dứt lời Dung bị con bạn đập phát đau

- con điên , ba mẹ tao mà dùng thuốc cấm à , cùng lắm là “thuốc cắt giảm dân số thôi” –
- ơ , thế ba mẹ m,à,y nhờ đi mua thuốc ấy xong cho tiền à –

Dung lại vô tư lĩnh ngay một phát đập của con bạn

- con dở , nghĩ vớ vẩn , tiền này là tiền ba mẹ tao cãi nhau mà có –
- cái gì , ba mẹ m,à,y cãi nhau vì thuốc đó á –

Nó cố giữ im lặng thật bình tĩnh để không xông vào cắn xé con bạn , hay bóp cổ con bạn chết tươi .

- Dung bà bà , mong bà đầu óc trong sáng một tí , trình độ chọc tức người của tôi giờ cũng kém bà một bậc rồi đấy -

Nghe nó xong mà Dung cứng đờ

Cái quái gì vậy

- thế rồi cuộc tiền ở đâu ra –Dung chốt hạ câu cuối cùng .

- (*^%\$#(*^%\$-

Nó bèn thuật lại nội dung câu chuyện cho con bạn nghe

Dung nghe xong liền hùng hù hỏ hỏ mắng nó.

- tao không hiểu đây có phải ba mẹ m,à.y nữa không mà mày nỡ làm thế nhỉ , mày biết người ta gọi là gì không , là “ gió chiều nào xoay chhiều đó” đây .

Nó gãi gãi tóc , mặt nhăn nhó

- đâu có , tao là đang giúp ba mẹ tao làm lành mà , chỉ là nhân tiện giải quyết luôn vấn đề thiếu tiền tiêu của tao –

- con ranh , tao chơi cùng mày chắc lúc nào cũng phải mặc áo giáp sắt , ba mẹ , m,ày còn có thể đặt bẫy cho vào chông hướng chỉ là đứa bạn như tao –

Nó cười hề hề

- ừ ừ , mặc đi , có thể sẽ được đưa vào bảo tàng đó , tiền lương hàng tháng nhớ chia đôi cho tao nhé –

- Vũ Hoàng Bảo Anh , coi như tao không có đứa bạn như mày –

Dung tức nổ đom đóm mắt với con bạn

- đùa mày tí thôi , giờ tao thừa tiền rồi không có hứng bẫy mày đâu ,.....hì nhưngđợi khi nào tao hết tiền nhá –

Dung bực tức lấy túi xách rồi đứng thẳng dậy , không thèm ngó ngày gì tới con bạn đi thẳng khỏi phòng .

Nó chọn tròn mắt

- đã giận rồi sao –

nó nhanh chóng đuổi theo thở dài

- lại rắc rối rồi –

vừa bước ra khỏi phòng là tiếng nhạc âm âm đập vào tai nó .

chạy đến kéo tay con bạn lại

- đừng giận mà , bạn yêu quý , tớ chỉ đùa thôi -

Dung lườm nó một cái dứt phăng tay nó ra

- mày toàn bắt nạt tao –

Có rất nhiều ánh mắt nhòm chằm chằm vào hai đứa .

Ở một chiếc bàn đằng xa cũng có hai anh chàng ngồi nhâm nhi uống rượu , ánh mắt đang nhìn về một thằng con trai mới một đứa con gái đang cãi nhau .

- ai như thằng bỏ ba tên của mày Nguyên nhỉ – Dương cười ha hả

-đồ điên , bỏ tao bao giờ , đập phát chết giờ -

Mặc kệ thằng bạn nổi điên , Dương tiếp tục nhe nhớn

- oh, lại còn lên lút sau lưng mày tán gái nữa , ôi bạn tôi mọc sừng –

Nguyên nghiêng răng ken két

- cầm cái miệng mày lại –

Dương không thèm đếm xỉa đến thằng bạn vẫn tiếp tục , cậu là ai chứ , là người sinh ra để trêu tức thằng bạn này .

- cái gì thế kia , chắc trong phòng làm gì quá đáng nên bồ mới giận dữ thế kia , nhìn cảnh bịn rịn , người này kéo người kia đẩy , haha xướng mất không mảy , nó với bồ cãi nhau rồi , mảy có cơ hội rồi đó –

Rầm

Nguyên đặt ly rượu một cách giận dữ

Dương biết thằng bạn vô cùng tức giận rồi nên im bật

Nguyên lườm thằng bạn một cái rồi đi ra ngoài . cậu liếc nhìn cái đôi đang nín nín kéo kéo mà lòng khó chịu .

Hắn đứng ngoài bar hít thở không khí trong lành , rút một điếu thuốc châm lửa

hắn rất ít khi hút thuốc , chỉ hút khi cảm thấy buồn bực .

Nhưng sao hắn thấy giờ hắn hút cảm thấy nhạt nhẽo thế , hay tâm trạng hắn chưa đến nỗi buồn bực

Hắn dập thuốc rồi ném đi , đang chuẩn bị ra xe đi về thì hắn lại nhìn thấy cái cảnh thằng con trai đó đuổi theo cô gái

- có xú thế cũng giận là thế nào , này này ...-

Nó chỉ biết đứng đấy nhìn cái chiếc SH phóng đi

- đất trời ơi , hôm nay thị nở làm cao – nó than lớn .

Nó vừa quay lại thì nhìn thấy một dáng người cao lớn trước mặt

- “khiếp cao giữ , khoe hàng hả” –nó thầm nghĩ

- cãi nhau với người yêu à –

Nó chẳng thèm để ý trả lời luôn

- không , cãi nhau với thị nở -

Nguyên bỗng cảm thấy buồn cười , một thằng con trai lại biểu hiện thế này sao

Nhìn cái mặt phụng phịu sao mà yêu thế

- sao không phóng xe đuổi theo người ta –

Nó chán nản lắc đầu

- cái gì nói thì lúc nãy cũng nói rồi , tối về cho nó tự suy nghĩ , mai là hết giận liền à –

- cậu có vẻ không dành nhiều tình cảm cho người yêu mình –Nguyên bỗng nói một câu mà ngay cả cậu cũng bất ngờ .

- yêu gì chứ , tôi điên đâu mà yêu nó – Nó trả lời thẳng thừng thầm nghĩ “ bị les đâu mà yêu nó chứ , thích thì mảy đi mà yêu ,tao đây chưa muốn dính đến sự tử hà đông”

- giận nhau cũng không lên nói như vậy , nhờ cô ấy nghe được lại giận – hắn cũng chẳng biết tại sao mình bỗng nhiên lại đi làm thiên sứ tình yêu nữa .

- đã nói rồi tôi không yêu nó , tôi với nó là- đang nói đến đoạn ấy nó nhanh tay bịt chặt mồm mình lại thậm mắng , thôi chết tí thì lộ chuyện .

- cậu với cô ấy là gì , sao lại – hắn nhú mảy nhìn cái thái độ bất thường của nó

Nó đành chống chế

- tôi với nó ...là bạn bè thôi , mà người tôi yêu là ông chứ phải nó đâu –

Vừa nghe xong nó nói mà Nguyên đứng há hốc mồm

- hử , biểu tình này là sao –nó trở tròn mắt , mỗi cái câu này thôi mà lực sát thương lớn đến thế á , nó nói đầy rồi mà .

lúc thì , tao yêu mày Dung ạ , lúc thì con yêu ba mẹ , lúc thì chị yêu em trai nhất..... đó nhưng đâu có ai phản ứng giống cái người này đâu .

Nó thấy thái độ đó thì cảm phần , chẳng lẽ lời đấy nghe ghê đến nỗi phải há hốc mồm à .

Nó đứng chống hông mắng

- này , tao nói sao mày đứng há mồm cho ruồi nó bay vào thế , lịch sự với mày mày lại khinh thường tao à , ừ tao nói tao yêu mày đấy , mày đâu cần chảnh đến nỗi chẳng thèm trả lời tao , mày xuống địa ngục mà tự kỷ đi – nói xong nó đá cho hắn một cái chẳng thương tiếc vào “của quý” dùng dùng nỗi giận bỏ đi .

Hắn ôm “của quý” kêu a á

Được ngày có người tỏ tình , người khác thì phải rất hạnh phúc , còn hắn thì sao , đau hơn mẹ đánh .

Hắn nhìn theo cái dáng người vừa cho hắn ăn một quả điếng người .

-đúng là không nên gây vào gay , có ngày hết đường nói dối tông đường -

Hắn vác cái đau ê nhức đi vào trong xe của mình , bực tức đá ngay vào cái cửa .

Ôi không !!!!!, trúng trời với đá , cái chân của hắn cũng hi sinh , hắn đứng là ra đường gặp ma .

Mang nỗi bực tức lao thẳng về nhà , hắn nhất quyết phải trả thù .

Thù này không trả , uổng phí một đời trai .

29. Chương 29 : Giác Mơ Từ Quá Khứ

Từng cơn gió mạnh tấp vào mặt khiến nó cảm thấy đau rát , thậm chí vài tiếng rồi nó lại vút ga tăng tốc trên con đường vắng hoe .

Cảm giác bực bội lan tràn khắp nơi trên từng giây thần kinh .

- bạn thì tức giận bỏ về , cái thằng “chảnh” thì khiến mình bực bội, chẳng lẽ thiên hán luôn giờ – nó nghĩ rằng kèn kẹt , “thằng chảnh” là cái biệt danh nó đặt cho hắn .

nó chẳng biết vì sao , mỗi lần gặp hắn nó lại cảm thấy bực mình .

Nó phải công nhận hắn cũng có chút nhan sắc , học hành thì nghe thằng Tú nói cũng thuộc hạng không vừa , nó lại tự xem lại mình

Xinh á , chắc chắn không rồi , nói chữ tạm là vẫn còn ngoa , học giỏi thì sao , nó nhảy sông tự tử là cái chắc , một chữ bẻ làm đôi .

Nếu nói vấn đề gia thế hai bên thì chắc cũng tạm coi được

Nó nghĩ đến đây bỗng thấy tủi thân một cách lạ

Hắn tiêu chuẩn đạt 3/3 , còn nó thì sao 1/3 , thế này không đi tự tử sớm thì uổng .

Nó thàn than trời than đất , sao ông trời bất công thế .

- ké.....ttttttttt.- Rầm ...-

Mặt nó méo xệch , 10 lần lái xe về nhà thì 9 lần đâm vào cửa , may mà nhà nó không nuôi con dog nào , nếu không chắc nó thủng lỗ tai thường xuyên .

Lục túi quần lấy con đề thân yêu , nhìn màn hình sáng loé điểm 1: 27 phút

Bấm dãy số quen thuộc có thiếu năng thì nó cũng nhớ , bài nhạc chờ quen thuộc vang lên

“ Có em thơ nào gọi nè

Vui vui là vui quá xá

Nói em nghe một lời nè

Yêu anh Tú đẹp zai không ?”

Mỗi lần nó nghe bài này là lại cười sằng sặc , nó lại nhớ về 4 năm trước

— 4 NĂM TRƯỚC —

- em đâu phải chuột thí nghiệm , đâu phải ca sĩ đâu , chị gái xinh đừng bắt em thử nghiệm mấy cái bài quái dị chị sáng tác mà – Tú cứ quay người vòng vòng , cái khuôn mặt méo xị , vừa nói vừa kéo kéo ống tay nó , điệu bộ này thật đáng yêu .

- cái này chị dành tặng em mà , phải hát chị thu âm nữa chứ – nó chẳng nói nhiều kéo áo Tú xềnh xệch .

- á.....thu âm á, chị ơi không cần đâu mà , em cảm ơn lòng thành nặng mùi của chị , em ..em còn nhiều việc lắm, em đang bận học chị tha cho em đi –

- “ tranh cãi vô ích” – câu này nó học được trong phim siêu nhân mãnh thú , áp dụng luôn với thằng em .

Tú nhìn bà chị mà dựng tóc gáy , ôn thần , đúng là ôn thần mà .

- đó , hát đi – Nó ném cho em tờ giấy nhạc rồi đi lấy dụng cụ

- được rồi chị đánh một lần cho em nghe nhạc nhằm nhắm theo , xong rồi hát để chị thu nhé –

Từng ngón tay trắng mịn di chuyển trên các phím đàn pianô , từng chuyển động nhịp nhàng lên xuống của các ngón tay như những con sóng biển nhấp nhô mềm mại .

Tú bắt đầu dĩ nhắm lời bài hát theo tiếng nhạc nhộn nhịp.

-hát to lên nhá – Nó đánh lại từ đầu

Tú bắt đầu cất giọng hát , cậu cũng đã được bà chị rèn luyện giọng trong những lần làm chuột thí nghiệm âm nhạc .

Nó đã từng nói cho cậu biết , giọng cậu và nó nghe qua rất giống nhau , nhưng nếu ai là người đi trên con đường âm nhạc sẽ phát hiện ra cái khác nhau giữa hai chất giọng .

Tú vô cùng bực mình với cái kiểu lấp la lấp lửng này , cậu có hỏi thế nào thì bà chị cũng không thêm phân tích cho cậu cái chỗ khác

“ Có em thơ nào gọi nè

Vui vui là vui quá xá

Nói em nghe một lời nè

Yêu anh Tú đẹp zai không?”

- được rồi , hát rất vui tai , đưa điện thoại em đây , ngày hôm nay chị sẽ biến bài nhạc này thành nhạc chờ của em – Nó chẳng đợi chờ gì , xông thẳng vào lục túi quần thằng em khiến Tú la oai oái

- bà này , làm gì vậy , kiện bà tội *** hiếp trai nhà lành giờ , này đừng sờ soạn linh tinh chứ , hồng hăng người ta bây giờ -

Sau một hồi lục lọi , nó cũng tìm được cái điện thoại , nó cười khoái trá rồi chôn luôn khỏi phòng .

—————KT—————

- < ê,=“” điếc=“” à=“” ,=“” alô=“” đầu=“” giây=“” hóa=“” đá=“” rồi=“” à=“”>—

Nó bỗng giật mình

- à „à có mây hóa đá thì có , thích ăn đá đường không tao mang vào cho -

-< tại=“” alô=“” đau=“” cả=“” mồm=“” rụng=“” cả=“” răng=“” mà=“” có=“” thấy=“” chị=“” trả=“” lời=“” đầu=“”> -

- tại tao đang bận nghĩ xem nên mua răng giả loại gì -

-<...> -

-< thể=“” chị=“” gọi=“” em=“” việc=“” gì=“”>- Tú nói giọng có chút buồn bực

- ơ thằng đàn , tất nhiên là xuống mở cửa cho chị mày rồi -

Nó vừa nói xong thì đầu giây bên kia tắt luôn .

Nhìn cái màn hình sang sáng mà nó chủ,i thầm

- “vinh dự được mở cửa cho chị mày mà lên mặt hả , chị mày mà vào được nhà thì không thèm nhờ mày đầu nhá”- [bó tay bà này toàn tập]

khoảng 15 phút sau thì thấy Tú lon ton cầm chìa khóa đi mở cửa .

- mày ngủ quên đó hả -

Đứng đợi lâu khiến nó thấy bực thằng em liền mắng .

- thì cũng phải mặc áo đã chứ -

- tao còn tưởng mày bận mặc quần -

- vô duyên , vì bà mà tôi còn phải sờ vào “ấy” nữa đấy –Tú khuôn mặt đen xì mở cổng cho nó .

Vừa đẩy xe vào nó vừa thắc mắc

- sờ vào “ấy” là cái gì ? mà sao phải sờ vào “ ấy” -

- mẹ mới đổi chỗ dấu chìa khóa -

Khuôn mặt nó ngạc nhiên

- thể thì liên quan gì đến cái ấy -

Tú lườm nó đến tí cháy xém

- thì mẹ móc vào “ cửa quý” con sói cảnh góc nhà đó -

- ặc ặc ..- thực sự nó thấy mẹ nó chơi càng ngày càng hiểm .

- khéo sau này mẹ còn nhét luôn vào bụng nó ý -

Tú chẳng nói gì liền đi thẳng vào nhà

Nó liền nói một câu mà khiến bước chân cậu bỗng dừng lại

- chị mày hôm nay vừa tổ tình xong -

- ai bắt hạnh đến mức đấy vậy -

Nó bay đến tặng ngay cho thằng em một cái đập .

- thằng dog , chán sống hử -

Tú thấy vậy liền cầu hòa cười cười với nó

-không không , ý em hỏi là người ấy có phản ứng thế nào -

- ờ thì , đứng há mồm cho ruồi nó bầu -

Tú nuốt khan một tiếng

- em thật sự rất thông cảm , thật đáng thương -

Mắt nó chơm chớp xung xướng .

- ôi, đúng chỉ em hiểu chị , công nhận chị rất đáng thương –

Đang trong cơn ủy mị liền bị thằng em dội một gáo nước lạnh .

- không , em là thương cho cái người bị chị tỏ tình –

- ặc ặc – ruồi bay kín đầu .

“hỏi thế gian tình là chi

mà sao để nó không không với người ngoài”.

-mà chị tỏ tình như thế nào ,sao người ta lại có phản ứng thế được –

- ừ thì , tao nói tao yêu mày , rồi hấn thế á , tao điên lên cho hấn một quả vào cần gia tăng dân số đó-

- thảo nào , em thực thông cảm , chỉ số lãng mạn của chị là âm vô cực rồi , hết phương cứu chữa , thôi em đi ngủ đây , nói chuyện với chị hại não , sợ còn lây độc nữa -

Tú bỏ lên phòng chỉ còn nó vẫn ngơ ngác .

- thôi ngủ -

- Vũ ,nhanh lên , chúng ta sắp lên đến đỉnh rồi , nhanh lên, nhanh lên nào – Một cô nhóc lanh chanh , lon ton trèo lên những phiến đá .

- Bảo Anh cẩn thận trượt chân đó , cẩn thận chút đi – một cậu nhóc tíu má đằng sau tay xách nách mang đủ thứ , trên vai là một cây dương cầm , khung vẽ , túi đồ vẽ , ô , túi xách

-nhanh lên , hihi trên này không ai tìm thấy chúng ta đâu , tha hồ chơi nhé – cô bé cười tíu tít , nhìn gương mặt cô đẹp lạ .

- hay mình gọi báo một tiếng đi , tớ sợ mọi người lo lắng đi tìm đó – cậu vừa thở hổn hển vừa nói .

-hì, không sao đâu , chốn thế này mới vui , mấy khi được tự do thỏa thích chứ – cô vẫn hồn nhiên , cố gắng chinh phục đến đỉnh núi .

Đang lon ton thì

- á á á ..- Nó trượt chân tụt xuống may sao vớ được vào một góc đá .

-Bảo Anh – vừa nghe tiếng hét lên , Vũ như bay chạy lên với nó

sụt ...

- á á á

Nó quay lại phía sau , nhìn cảnh tượng hãi hùng

- không ...Vũ khôn.....ggggg –

giật nẩy mình tỉnh giấc , đã lâu rồi nó chưa mơ lại giấc mơ này .

Nó thở dồn dập , sao bỗng nhiên giấc mơ lại đến , chẳng lẽ muốn báo cho nó điều gì sao .

- đã lâu rồi không gặp cậu HoàngVũ -

30. Chương 30 : Rút Ngắn Khoảng Cách

- Bà heo chết bầm dạy đi học đi nhanh lên ,không em lấy xẻng hót bà đi bây giờ – Mới sáng sớm mà nó đã nghe thấy tiếng vịt kêu oang oác .

- lượn ngay tao đá phát vào bồn cầu ngồi hóng gió giờ – nó cuốn lấy cái chăn tiếp tục ngủ .

- cái bà chết bầm , cầu cho bà kiếp sau đầu thai vào trong bụng lợn , làm họ hàng với lão họ Chư – Tú làm bầm trong miệng.

- Ba ơi !!!!! chị không dậy đâu , chị bảo ba có vác cái mặt lên đây chị cũng không thèm ngó –

Cái này chính xác là “ ngậm máu phun người” đây mà , không biết sao nó lại có thằng em như thế này chứ .
rầm rầm (tiếng voi hả)

Vương Anh đi thật nhẹ nhàng lên phòng con gái yêu “quý”.

RẦM

Cửa phòng bị đập tung ra một cách phũ phàng .

- VỮ HOÀNG BẢO ANH MÀY CÓ DẬY ĐI HỌC CHO TAO KHÔNG ? TAO ĐẬP CHẾT CH,A GẢ CHỒNG CHO MẸ M,Ầ.Y GIỜ -

Cái này chính xác là “ khủng bố”

Bảo Anh khê nhếch miệng cười , muốn ngậm máu phun chị mày sao , không có cử đầu cứng ạ .

- ĐIÊN HẢ , thằng Tú kia mày muốn đập chết ch,a tao sao , không có cửa đâu , tao vả ày một phát mặt quay như đĩa hát bây giờ , vớ vẩn , ba tao vừa đẹp trai vừa phong độ , chiều vợ yêu con , là đàn ông của thời đại , người cha vĩ đại nhất thế giới , là ngôi sao sáng “ hò lý ụt” biết chưa hả , ba là người tao yêu quý nhất , tôn trọng nhất , mày muốn làm gì ba thì phải bước qua xác chị mày hăng nhá , tao có chết cũng phải bảo vệ ba – Đôi mắt nó vẫn nhắm nghiền nhưng giọng lại phát ra khí thế hùng dũng .

Vương Anh nghe xong liền lấy vạt áo chấm chấm lên khóe mắt ,ngồi xuống mép giường lay lay người nó .

- thôi con gái dậy đi học thôi , nhanh, mấy hôm nữa ba có bắt nờ cho con này –

Nó mò dậy dụi dụi mắt

- ơ, ba ạ , ba lên lúc nào thế – Nó nhào người đến ôm ba , nhìn thằng em cười đều .

- chị ,chị- Tú đứng nói không lên lời , chết đứng không khác gì “Từ Hải”.

- thôi nào con gái , đánh răng rửa mặt , xuống ăn sáng còn đi học – ba nó nhẹ nhàng vuốt mái tóc rối bởi của nó .

- vâng thưa ba – Nó hôn chụt vào má ba rồi rời giường , không quên qua Tú vênh mặt lên cười đều .

- ba mẹ , con đi học , ba mẹ ăn sáng ngon miệng nhá – Nó nhanh nhẩu khoác balô đứng dậy .

- sao ăn ít thế , bình thường ăn khỏe lắm cơ mà , hôm nay có bệnh gì hả – mẹ Linh Vương lên tiếng .

- không , con khỏe như voi à , con đi học đây – nó cười tươi lấy xe đi học .

- con cũng đi luôn đây ba mẹ – Tú cũng nhanh chóng đứng dậy đi theo con đường của chị mình .

- Tú đợi đã –

- dạ , có chuyện gì mẹ – Tú quay lại khi thấy bỗng nhiên mẹ gọi.

- có thể nào giúp nó quay lại như trước không ? – khuôn mặt mẹ nó trùng xuống .

Một người cả một đời thông minh vậy mà ngay cả đến đứa con gái cũng chẳng bảo vệ được .

- Con thấy chị như thế này là ổn rồi , ba mẹ cũng không cần bận tâm lo lắng cho chị , chị biết tự cân bằng mà –

-

- Hay mẹ đồng ý cho nó du học , nó chẳng có mục tiêu phấn đấu gì cả ,nó chỉ đợi ngày ông trời đưa nó đi , nó coi học hành là thứ vớ vẩn , mẹ lo lắm -

Tú bất ngờ vô cùng , hôm nay không biết mẹ cậu làm sao mà lại nói về vấn đề đã lâu trôi vào dĩ vãng .

- cứ như này vẫn hơn mẹ ạ , chị vẫn rất vui vẻ , chị đang học cách để quên –

- Hoàng My về rồi –

Tú đi hết từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác , Hoàng My về rồi sao ,sau 4 năm sao đột nhiên trở về , Bảo Anh phải làm sao đây , chị ấy đang cố gắng mà .

- con sẽ ở bên chị , mẹ yên tâm , hai chị em con thần giao cách cảm mà – cậu cười thật tươi an ủi mẹ nhưng thực chất trong lòng lại rối tung lên .

- Tú , ê ...ê ...TÚ ...- Dung hét ầm lên sau một hồi gọi mãi cái pho tượng bên cạnh .

- ha a hả ?- Tú giật bản mình trước giọng nói của yêu tinh .

- ông làm gì mà tôi nổ họng không thừa ,như người mặt trăng rơi xuống trái đất vậy ?-

Dung lườm nguyệt Tú .

- à ờ thì đang mãi nghĩ cách gọi ba Anh dậy buổi sáng , bà này làm tôi oải lắm rồi – Tú nhanh chóng tìm ra câu trả lời hợp lý .

- ừ cũng phải ,con heo này rất khó bảo , mà dạo này tôi nhìn thấy nó mập lên dữ , cứ đà này biến thành heo luôn, tôi đã nói với bà ấy rồi , chịu khó ăn ít giữ eo ,ông phải về nhắc nhở bà không ể chồng đó –

- bà ấy ể chồng thì tui chết hả , cầu trời khẩn phạt để cho thằng nào vác bà ấy đi , chứ bà hành tởm tôi như này tôi chết sớm –

Dung gật gù với ý kiến của Tú

- chúng ta phải giúp nó tìm bạn trai –

- hả , tìm bạn trai – Tú dường như hóa đá , bà chị nhà cậu mà kiếm được bạn trai cậu cũng cảm tạ 3 đời .

- đúng , tôi phải giúp bà ấy của được một thằng , vì ông tôi sẽ hủy đi cái lợi ích của mình – Dung nổi khí đùng đùng , nhưng nn

ói xong thì uất hận vô cùng, không biết sao mình lại ngu thế , nổi máu anh hùng rơm , ôi tiền của tôi .

-được nghe theo bà , tôi với bà cùng giúp cải tạo tình yêu ụ già xấu xí nhà tôi –

Tú phấn khởi vô cùng , Dung đã giúp cậu phá bỏ được mối bận tâm,tình yêu , cái thứ thiêng liêng có thể vì nó dờn non lấp biển , tình yêu sẽ giúp chị dần quên đi quá khứ , tiến đến hạnh phúc .

- cái gì , lại uy hiếp tao hả , mày có phải bạn tao không vậy ? –

Nó nhăn mặt nhăn mũi .

- tao đây chỉ là nhắc nhở thôi -

- thì mày cũng phải để tao từ từ chứ – Nó xì mắt thấy rõ , cái con bạn này định ép nó à .

-tao thấy mày chẳng có tiến triển gì , hơn nữa còn gây thù chuốc oán , cổ nhân nói rồi , theo đuổi một người việc đầu tiên là khoảng cách , mày may ra tuần gặp hai lần, mà lần nào cũng như mèo mới chuột thì có mà mốt mùa hoa chuối nhá –

- hử , chuối cũng có hoa hả – Nó há hốc mồm hỏi câu ngu chưa từng thấy .

- ờ thì bị chuối đó , mà chuối rừng có hoa mà , thôi next đi để tao tiếp tục – Dung phẩy phẩy tay , con này đúng là chuyên gia gây tụt cả cảm xúc .

-ừ , nói tiếp đi tao thông cái – nó nhàn nhã ngồi ăn trái cây.

- này tao thừa hiểu từ “thông” của mày nhé , dùng được lần một lần hai không dùng được lần thứ ba đâu nhá , đừng có cái kiểu nghe tai này rồi thông tai kia ra ngoài , ráy tai mày đầy tao thông không có nổi – Dung nổi đóa lên với nó ,cô đã rất thiết thời khi giúp nó rồi thế mà xem thái độ nó kìa .

- ok ok ,bạn tiếp tục , mình tiếp thu , dù gì cũng không muốn biến hành con nợ – ôi sao nó yêu đĩa hoa quả thế .

- có mà biến thành con lợn thì có –

- ặc ..- có cần nặng lời thế không ?

- Bảo nghe rõ đây , điều mày nên làm là rút ngắn khoảng cách , mày nên bám sát hần từng ly từng tí một , ‘lửa gần rơm lâu ngày cũng bén’ mà , mày nên lộ hết các đuôi cáo ra , mà nhớ là đuôi cáo chứ không phải móng hổ nhé , mày là tao nghi lắm đấy –

Nó muốn chết sặc , nó thiếu năng đâu mà không hiểu , nó đập bàn cái rầm

- được rồi , mày cứ trở mặt lên mà xem , tao quyết dùng cựa sắt cựa bằng được chân hần cho hần đổ – Nó hùng dũng tuyên bố .

“sặc ..đây có đúng ý cô muốn truyền thụ cho con bạn không ? a di đà phật , mong anh ta trên trời có linh thiêng không về tìm cô bóp cổ”.

Cái ngu nhất là chọn sai con đường .

31. Chương 31 : Bước Đầu Kế Hoạch Rút Ngắn Khoảng Cách

“dí dao vào cổ hần : mày có đi với tao không ?”

bụp ..Nó phi thẳng một cục giấy được vo viên vào thùng rác .

-không được , hần rất giỏi võ , mình không phải là đối thủ-

“hay học phim hoạt hình cầm cựa dọa : tao cựa hay mày tự đổ”

bụp...

- không được , hư cấu,vừa dơ được cái cựa lên hần đã đá cái làm mình văng ra tận ngoài cổng”

“chối chân hần lại bằng một cái dây thừng ,rồi buộc liền với mình”

bụp ...

- không được , không được –

“viết thư nạp danh : ba mẹ m,à,y đang nằm trong tay tao , ngoan ngoãn mà đi theo tao nếu không ...?”

bụp...

- ở tù một gông , mà nhờ hần lại nói , người làm gì ông bà ấy cũng được , ta đứng đây xem trò vui luôn ,ặc ...-

“đá hần thêm vài cái để tạo ấn tượng”

bụp ..

- không được không được , Dung đã dặn không được nhe móng vuốt –

-PHẢI LÀM SAO BÂY GIỜ – nó vò đầu bức tai dường như muốn đập đôi cái bàn .

Khung cảnh xung quanh nó cũng hùng vĩ lạ thường , nếu so với bãi tái chế giấy thì nó hơn hần vài phần

- rút ngắn khoảng cách , rút ngắn khoảng cách , làm sao đây làm sao đây , sao mình lại mắc vào mớ bong bong này nhỉ aaaaaaaaaa-

- Bảo Anh mày phải bình tĩnh , nhất định có cách , mày sao chịu thua dễ dàng –

Nó cố gắng trấn an mình .

- Rút ngắn khoảng cách , “ lửa gần rơm lâu ngày cũng bén” , chẳng lẽ nó muốn nói ý đó sao –

Vừa phát hiện ra điều gì đó , nó liền gọi ngay điện cho cô bạn thân .

< alo=“”>

- ngủ chưa mày –

< rồi=“” ,=“” tự=“” nhiên=“” có=“” con=“” diên=“” với=“” gọi=“” cái=“” giờ=“” quái=“” quỷ=“” này=“”>

- kệ mày , tao chỉ muốn hỏi , cái ý mày nói có phải là tao nên theo sát hần 24/24 à –

< con=“” diên=“” ,=“” giờ=“” mày=“” mới=“” luận=“” ra=“” à=“” ,=“” cái=“” con=“” đại=“” ngu=“” đần=“” này=“”>

- thế tao là bảo mẫu của hần hả -

< ừ=“” ừ=“” ,=“” chức=“” danh=“” cũng=“” gần=“” giống=“” nhau=“”>

- tao đâu phải con mặt dày siêu cấp mà theo người ta 24/24, mày muốn tao ức mà chết –

< vì=“” tiền=“” tài=“” danh=“” vọng=“” mày=“” đành=“” hi=“” sinh=“” thui=“” ,=“” kệ=“” mày=“” tao=“” đi=“” ngủ=“” ,=“” cố=“” gắng=“” mà=“” theo=“” sát=“” hần=“” đi=“” bye=“” bye=“”>

Chưa để nó nói thêm lời nào , Dung đã cúp máy cái rụp .

Trời đất quỷ thần ơi , nó biết làm thế nào bây giờ .

Nghĩ ra một thứ rất hay, nó liền chạy xồng xộc sang phòng Tú .

- cách ...- nó chẳng gõ cửa gì , cứ thế vặn khóa đi vào .

- ó , cái bà này vô duyên , tự nhiên xông thẳng vào phòng con trai , bà không thấy ngại hả -

Nó vội vã xua tay cười

- chị em với nhau ngại gì , lúc bé tắm với nhau suốt –

Mặt Tú cắt không còn giọt máu , bà này có phải con gái không ? cậu đột nhiên nghĩ ra một điều , nhìn xem ngoài bộ quần áo con gái ra thì cái gì cũng giống con trai hết , thảo nào .

cậu thở dài thườn thượt

-thế rốt cuộc chị qua em có việc gì ? –

- à , định biểu mai chị đi học hộ mày , mày đi học cho chị -

- hả , để làm gì , em không đi đâu , đến lớp chị ngủ ngơ toàn người lạ , em như thằng tự kỷ à , mà chị đến lớp em quây, lại mất hết hình tượng học sinh ngoan hiền dễ thương đáng yêu của em –

Hình như anh Tú nhà ta bay quá cao thì phải .

- đi mà Tú , trên đời này chị có mỗi em là em trai ,không dựa vào em thì chị biết tựa vào ai bây giờ -

Tú chết sặc , bà này nhỏ nhẹ với cậu , không hại cậu thì cũng cho cậu hậu quả , dù thế nào thì cũng chẳng có gì tốt đẹp cho cậu .

- không , nhất định không , dù thế nào em cũng phải bảo vệ chính mình ,mình không biết bảo vệ thì ai bảo vệ ình , chính chị thường nói câu đó mà –

Nó nghe xong mặt méo xệch , đây không biết có phải gây ông đập lưng ông không ?

Chẳng còn cách nào nó đành phải xuống nước

- chị hứa lần này là lần cuối cùng chị nhờ mày đi học cho chị , nhất định lần sau không nhờ nữa – nó cười gian manh , không nhờ Tú thì nó ép cậu , lo gì há há .

- lần cuối à , để từ từ em nghĩ đã – thấy Tú xuôi xuôi nó càng được đà
- nghĩ gì nữa , chị hứa lần cuối nhờ mày đi học hộ rồi mà , nhất định là lần cuối , chị không nuốt lời đâu –
Tú vẫn thấy nghi nghi bất an trong lòng .
- nhưng rốt cuộc tại sao mai em lại phải đổi , cứ như bình thường cũng được mà –
Người nó bắt đầu bốc khói nghi ngút .
- tóm lại mày có giúp tao không hả ? tao thề mày không giúp tao , tao ày sống dở chết dở , cười không được
khóc cũng không xong – Nó hét lớn khiến Tú thót tim .
Bà chị cậu thực nóng tính .
- được được em giúp chị , giúp chị -
Bảo Anh nở nụ cười mãn nguyện , nhu không được lại bắt nó dùng cương .
- nhưng chị nhớ giữ lời hứa nhé –
Nó như quả bóng bị 1 cây kim đâm nổ đến bộp , Tú đúng là làm nó tụt hết cả cảm xúc .
Nó đá cho Tú một cái rồi tức giận rời khỏi phòng , không quên đóng cửa cái rầm .
Tú ôm lấy cái chân đau đốn , cậu chỉ nói đúng sự thật thôi mà , có cần mạnh tay đến vậy không ?

- lại là mày hả Bảo Anh –Dung gặp nó có vẻ chán nản khiến nó cũng dằn mặt
- bộ gặp tao như mày gặp ôn thần hả , có cần cái mặt bí xị vậy không ? gặp mày tao cười phớ lớ đây này –
Nó vừa nói vừa nhe răng cười cho cô bạn xem .
- lấy mẹ , gặp mẹ con như gặp tổ tiên mấy đời của ôn thần đấy chứ -
Mặt nó đen xì như nhọ nhôi
- ặc , có cần phóng đại đến vậy không ? –
Dung đánh mắt đến bàn tay nó rồi thét lên
- á hoa , tặng tao hả , ui sao phải làm thế , tao với mày làm bạn nhiều năm mà không ngờ mày tốt như vậy
, ôi ngại chết đi được – Dung nở nụ cười tươi hơn hoa .
-mày biến , hoa tao đi tán trai , hơi đâu mà tặng hoa con điên như mày , về mà cài hoa xuyên chi đi nhá (
hoa ngũ sắc còn được gọi là hoa ...lợn ý) –
Dung nổi giận đùng đùng , mừng hụt một vỏ làm cô thấy quê vô cùng .
- đồ trọng sắc khinh bạn –
nó vỗ vai cô bạn an ủi
- gieo nhân nào gặp quả đấy –
Nói xong nó ung dung cầm bó hoa đi ra khỏi lớp , để lại Dung bốc khói trong lớp .
Nó nhanh chân tiến thẳng đến dãy khối 12 ,chẳng mất nhiều thời gian nó đã đứng trước cửa lớp 12a1 , ngó
nghe 1 hồi nó nhìn thấy hân đang ngồi cùng mấy người nói chuyện .
Vuốt vuốt lại mái tóc , nó nở một nụ cười tự tin xông thẳng vào
Giờ đây đứng trước nó là cái người không nói ai cũng biết .
Bảo Anh bỗng chốc thấy hơi ngượng ngùng , nãy còn khí thế lắm mà
Xung quanh bắt đầu nhìn nó chằm chằm càng khiến nó khó chịu
nắm thật chắc bó hoa , nó cắn môi rồi dồn hết sức nói to

- tặng mày này , làm người yêu tao đi –

Nó vừa nói xong , tất cả mọi người đồng loạt há hốc mồm rồi bỗng nhiên toàn thể cười ầm lên , trừ hai đứa nó ra .

Nguyên thì mặt đen như bao công , nó thì ngượng phải biết ,

Nó thầm nghĩ : “ chỉ là tỏ tình thôi mà , có cần cười đến thế không”

- câm miệng , ai muốn còWC thì cứ việc cười –

Nguyên vừa nói xong mọi người im bật , ngu đâu mà dính cái con người này , ngay cả bạn Dương cũng chẳng dám cười , nhìn cái mặt Nguyên phải biết Nguyên tức thế nào .

- cậu đùa quá rồi đấy , về lớp đi trước khi tôi nổi giận –

Nguyên nói khiến nó nuốt nguyên cục tức thầm mắng

“ hần là cái thá gì chứ , nổi giận thì nổi giận , nó sợ chắc”

- cần gì phải quá đáng như thế , thích thì tôi nói thích , đây là chuyện của tôi, tôi đùa anh bao giờ , cái đồ ti teo chẳng chọc .khó ưa , đã xấu còn xa , đã ngu còn đi mô kích , mặt đẹp lắm à , mắt nhìn cũng được , mũi nhìn cũng được , môi nhìn cũng hấp dẫn làm trai bao là hợp nhất rồi , hay tao bao mày nhé –

Nghe nó nói đến đâu mặt Nguyên nhăn đến đó, Dương thì đứng bịt miệng cười nhỏ .

- tao hối hận khi lấy tiền mua hoa ày , mày không xứng –

Nó nói xong chạy thẳng , nó mà đứng tí nữa thì không thể biết sẽ phun ra cái gì nữa .

Vừa chạy đến hành lang thì trống đánh vào lớp , cơn giận của nó tuy thuyên giảm nhưng vẫn ngật đầu .

GIỜ RA CHƠI

- bí thư , hội trưởng hội học sinh phạt cậu lau WC một tháng –

nó vẫn ngơ ngác không hiểu bí thư lớp này là ai thì Dung quay sang vỗ mạnh vào nó .

- mày làm cái gì mà bị phạt lau WC một tháng -

Nó xung khí nổi đùng đùng , thật quá đáng nhất định phải đi đòi lại công bằng .

Nó không thèm để ý con bạn lao ra khỏi lớp .

Dung nhúu mày khó hiểu

- lớp trưởng sao vậy –

- tớ cũng không rõ lắm , việc này từ hội học sinh giao xuống , tớ còn thấy các lớp truyền nhau cái gì mà bí thư lớp mình gay , thích hội trưởng hội học sinh , tớ nghe nói gay cần lắm , cậu thử hỏi mấy anh chị khối trên là biết rõ à –

Dung mặt méo xệch , con bạn của cô lại gây họa rồi .

Nó đi khắp nơi hỏi xem hần ở đâu , hần là thá gì chứ , dù gì người phải dọn cũng không phải nó , nhưng tội gì em nó phải dọn chứ , nhất quyết phải đi đòi lại công bằng .

Đi một vòng , tìm cả cái thằng anh Thiên Minh với biết được hần cúp học rồi , nó lên đề đầu cười cổ ông anh trai .

- hôm nay đi học muộn đúng là cái thiệt thời lớn nhất , tiếc quá không được xem tiết mục đặc sắc – Thiên Minh cười sáng sặc .

- anh còn cười , em đang muốn giết người đây – Nó lườm Minh cái dài cây số .

- được được , anh thông cảm em tỏ tình không thành công , mà em yêu nó anh cũng thấy lạ -

- anh không cần biết , chỉ cần giúp em là được , hấn đang ở đâu –
- may em là em gái anh không thì còn lâu anh mới chịu nhường , hôm nay công ty có hợp đồng quan trọng , hấn đến giải quyết gấp –

nghe Thiên Minh nói mà nó há hốc

- hấn cũng có công ty sao , hấn làm nhân viên vệ sinh hả -
- ặc – Minh chết sặc với nó
- hấn là tổng giám đốc đó –

Tuy thấy nghi nghi lời anh nhưng nó quyết phải lấy lại công bằng , xin xong cái địa chỉ nó công ty hấn thẳng tiến .

- em tìm ai vậy ? – cô tiếp tân nhìn thấy cậu nhóc mặt bóng da sữa mỉm cười thân thiện .

- dạ , em tìm anh ạ ,anh em làm trong công ty này – nó ngoan ngoãn trả lời
- anh em làm bộ phận nào – cô tiếp tân vô cùng hiếu khách .
- dạ , anh cháu làm tổng giám đốc ạ -

Cô tiếp tân thì sock nặng em tổng giám đốc sao , nhưng theo cô được biết thì sếp làm gì có em trai .

-hình như em nhầm thì phải , sếp chị không có em trai –

Nó nhăn mặt

- em là em trai họ ạ -

Cô nhân viên thì à lên một tiếng, hóa ra là nhận họ hàng , cô khẽ nhìn nó khinh bỉ .

Nó nghiêng răng kèn kẹt , nhìn nó thế là có ý gì .

- em có hẹn với tổng giám đốc chưa ?-
- dạ chưa ,chị có thể gọi hộ em không ?-

cô tiếp tân bấm số kết nối với thư ký tổng giám đốc , rồi quay ra nhìn nó

- xin lỗi tổng giám đốc đang bàn bạc ký hợp đồng ,không nổi máy được , em có thể gọi di động cá nhân –

Nó hậm hực , quên mất chứ , nó đâu có số

- thui ạ, cảm ơn chị – nó cảm ơn rồi quay đi
- không có gì –

Trời đất sao hôm nay nó đen vậy trời

Nguyên vừa bước ra khỏi phòng hội nghị đã thấy thư ký của mình nói

- tổng giám đốc , lúc này có em họ đến tìm nhưng đã rời khỏi rồi –

Nguyên nhăn mày , em họ sao ?

- trợ lý , kế hoạch này giao cho cô ,xắp xếp cho ổn thỏa , tôi có việc phải đi-
- vâng thưa tổng giám đốc –

Nguyên vào văn phòng lấy đồ rồi nhanh chóng về nhà .

32. Chương 32 : Bữa Tiệc Sinh Nhật Bất Ngờ

Nó mang khuôn mặt vô cùng tức giận từ công ty của Nguyên về .

Vừa bước vào trong nhà đã nhìn thấy hai bậc phụ huynh đang bàn bạc gì đấy , vẻ mặt vui mừng hơn hở .

- ba mẹ sao hôm nay về sớm vậy ? – Nó vừa thay dép , cất giày vào giá rồi tiến đến ngồi cạnh ba mẹ .

- à , công việc xong sớm nên ba mẹ về sớm nghỉ ngơi thôi –

Mẹ nó cười hiền nói .

- giấy gì vậy ạ , cho con xem được không ? – nó cố với lấy cái tờ giấy mẹ đang cầm , nó thấy ba mẹ cứ giấu giấu diếm diếm , chẳng lẽ có bí mật nào sao .

- không có gì , hợp đồng quan trọng công ty , trẻ con không nên nhiều chuyện , mau lên phòng thay quần áo đi –

Với thái độ bí mật , che che dấu dấu của hai bậc phụ huynh càng làm nó nghi ngờ , nó không tin Bảo Anh này không thể biết .

- chẳng lẽ ba mẹ vừa đi bệnh viện về , giấy đó là giấy khám thai, là con trai hay con gái ,cho con xem em mới –

Nó cố nhào người đến cướp cái tờ giấy chứa đầy nghi ngờ kia , chuyện vui như thế sao không nói cho nó chứ , đâu phải nó không muốn có thêm em đâu .

Càng có nhiều em nó càng có nhiều người để bắt nạt chứ (chết sặc với bà này)

Nó ăn nguyên cái cốc của bố

- Đừng lo chơi nữa ,ngồi im đi , có hai đứa quỷ xú như hai đứa mày ba mẹ đã đủ chết , sinh nữa có mà xuống âm phủ sớm –

- thế rốt cuộc là cái gì mà ba mẹ phải giấu con -

Nó vừa xoa đầu vừa phụng phịu .

- mẹ đã bảo hợp đồng quan trọng rồi mà – Mẹ nó nhăn mày khó chịu , sao cô con gái lại tinh ranh như thế chứ .

- ba mẹ không dấu được con đâu , hay ba mẹ đi viện kiểm tra thấy bệnh hiểm nghèo , định bỏ mặc hai đứa con đi du lịch cùng nhau an hưởng thời gian ngắn ngủi còn lại –

Đôi mắt nó long lanh ngấn lệ , nhưng tuyệt nhiên không rơi một giọt nước mắt nào .

- vớ vẩn , đừng khóc đừng khóc , không có chuyện đó đâu , ba mẹ không bao giờ bỏ mặc tụi con đâu , nín đi –

Vương Anh ôm con gái vào lòng vỗ về , nhìn đứa con tinh ranh Thiên Linh thở dài

- thực ra cũng đến lúc cho hai đứa biết rồi , mẹ cũng không dấu , tháng 10 rồi , còn vài ngày nữa sinh nhật hai đứa , mẹ định tổ chức bữa tiệc nhỏ , giấy mời đã được phát rồi , ba mẹ định rằng tối nay ăn cơm thông báo cho cả hai đứa biết luôn –

Nó cười tươi không ngớt , ôm cả ba lẫn mẹ

- con yêu ba mẹ nhất trên đời –

Mẹ tát yêu vào má nó một cái

-tin được không đó ? –

- tẩu nhiên ba mẹ phải tin rồi –

- ba mẹ con về rồi –

Nó vừa nói xong thì Tú cũng vào đến cửa , trông mặt Tú đến là tội .

- này , bị mấy em xinh tươi bám đuôi hả , nhìn mặt bơ phờ thế – nó cười có chút mỉa mai .

- nếu là mấy em thì đã tốt , đằng này lại là thị nữ thời hiện đại –

Nghe cái ngữ điệu ca thán cùng cái gương mặt trơ tráo nước mắt mà khiến cả nhà bật cười .

-thế thị nữ nào hả con , có đẹp bằng Bảo Anh nhà ta không vậy ?- mẹ Linh vừa cười vừa hỏi cậu khiến Bảo Anh tức nổ đom đóm , sao tự nhiên so cô với thị nữ chứ .

-chị có xách dép cũng chẳng với được thị nữ đâu , chẳng biết đắc tội gì mà cứ đưa mình vào tầm ngắm , từng cử chỉ đều được tia trên mức báo động , con đảm bảo đi học mệt hơn đi tù –

Tú thả mình phịch xuống sofa

- chị đi học được quả là một thành tích kỳ vĩ , khâm phục , phâm phục – Tú chấp tay lấy nó như thánh sống .

- hờ thế rốt cuộc là ai mà cứ như cảnh sát vậy – nó nhanh chóng hỏi , bình thườngg nó có thấy cái gì đâu .

- thì cũng tương đương cảnh sát đó , mỗi tội chuyên bắt học sinh thôi –

-à , thầy giám thị đẹp zai – nó cười phở lớ , ai chứ thầy hói nhà nó thì WC nữ cũng chẳng thêm bỏ qua.

- lần cuối, nhất định lần cuối , thôi con lên phòng đây ba mẹ – Tú bước đi từng bước uể oải .

Hoàng My cầm lấy rượu đỏ nhắm nháp

Liếc nhìn tấm thiệp sinh nhật bên cạnh trên bàn ,cô cười lạnh .

Bàn tay thon dài trắng mịn sờ từng đường nét trên tấm thiệp , môi cô nở một nụ cười nhạt thếch .

Đánh ánh mắt lên chiếc khung ảnh sạch sẽ không một lớp bụi , nở một nụ cười hiền dịu .

- anh à ,anh đau lắm , đúng không ? anh cô đơn , lạnh buốt phải không ? . Anh nhìn xem , một bữa tiệc vui , trò vui này chỉ làm con tim em bị bóp nghẹn , đau lắm , buốt lắm , tất cả như những mảnh thủy tinh vụn nó đâm sâu vào trái tim em rỉ máu ...-

Hoàng My nghiêng ly rượu ,từng giọt rượu nhỏ tí tách xuống tấm thiệp đẹp đẽ , Hoàng My cười , cười trên nỗi đau giằng xé .

- sinh nhật vui vẻ -

- hơ , cũng được mời tham gia bữa tiệc này hả , năm nay nhà họ Vũ cũng tổ chức lớn nha – Dương nhìn tấm thiệp hồng trên bàn làm việc của thằng bạn .

- thằng chết tiệt Thiên Minh quảng cho tao , mời đi sinh nhật em nó , mày quảng cho tao vào thùng rác hộ cái –

Thấy vẻ mặt tức giận của thằng bạn , Dương cũng chỉ cười .

Bản thân cậu cũng nhận được một cái , nhưng vứt xó nào cậu cũng chưa động đến .

- vẫn tức đến thế à , tao thấy thú vị và ...có chút gì đó rất đáng yêu – Dương cười cười xoa xoa chóp mũi .

- biến đi trước khi tao đá mày ra khỏi đây – mặt hắn càng ngày càng đen .

Dương vẫn cười cười đưa chiếc thiệp lên , nhẹ nhàng mở tấm thiệp .

Điều đập vào mắt khiến nụ cười cậu cứng ngắt , rất nhanh cậu lấy lại được nụ cười .

- mày chắc không đi chứ , bữa tiệc này có rất nhiều điều thú vị , bỏ lỡ sẽ tiếc cả đời đấy –

Hắn cảm thấy bức mình với thằng bạn cứ đứng lải nhải từ nãy

- không đi là không đi -

- thật tiếc , ông trời muốn hành hạ mày cả đời rồi -

Nghe thằng bạn nói hấn chợt ngẩng đầu lên

- mày nói vậy là sao -

- một bữa tiệc chứa đựng cái bí mật về người luôn khiến mày bức bối , nếu muốn biết thì hãy đến đó -

- - rốt cuộc mày có ý gì -

Hấn muốn đâm chết thằng bạn , công việc đã khiến cậu bù đầu rồi mà thằng bạn lại còn tống cho hấn hàng đống rắc rối .

- tao chẳng có ý gì cả , đi hay không là tùy mày , kéo sau này hối hận -

Dương cầm tấm thiệp ném thẳng vào thùng rác rồi ra khỏi phòng , để thằng bạn thân đứng mình ngẩn ngơ .

- mẹ ơi mặc váy sao , không mặc được đồ con trai à , đồ của thằng Tú đẹp thế kia cơ mà - nó phụng phịu nhìn cái váy trên tay mẹ .

-con bé này , váy đẹp thế này cơ mà , đích thân hai bà của con đi chọn đấy , đừng phụ lòng của hai bà chứ .-

Mặt nó xị xuống

- thôi nào , sinh nhật phải vui lên chứ -

Mặt nó bỗng nhiên sáng bừng .

- mẹ ơi , hay con là thằng Tú còn cho thằng Tú là con nhá -

Nó vừa nói xong liền lĩnh ngay cái gỗ của mẹ

- vớ vẩn , thay đồ rồi để người ta trang điểm , đừng có dở trò với mẹ -

Bị lôi đi một cách vô cùng phũ phàng ., nó thầm than trời oán đất .

Hấn cảm thấy vô cùng ngột ngạt , chẳng hiểu sao bỗng nhiên hấn muốn đi , vì tò mò sao ? thế nào cũng được vì giờ hấn ở đây rồi .

- vui lên anh bạn ,sinh nhật người ta mà vác cái khuôn mặt đưa đám thế à ,xui cả kiếp - Dương huých vai thằng bạn .

- thằng Minh có vẻ hôm nay bận bịu -

Hấn chuyển nhanh chủ đề , nhìn thằng Minh vất vả chạy chỗ này chạy chỗ kia , bản thân hấn cũng thấy toát mồ hôi thay .

- anh bạn cố đợi đi sẽ có bất ngờ cho chú - Dương nhìn hấn cười , nâng lên ly rượu vang.

Cảm thấy ồn ào khiến hấn khó chịu , mấy cô tiểu thư cứ nhìn nhìn chỉ chỉ hấn khiến hấn khó chịu , nhiều cô khiếm nhã còn cố tình ra vẻ văn hấn .

Hấn chỉ muốn một cước đá mấy con đĩa này đi thật xa thôi .

- ôi , con gái của mẹ đẹp thật , trông như thiên thần vậy đó - mẹ nó ôm nó vào lòng cười hạnh phúc .

- hình như hơi quá trẻ con - nó nhăn mày khó chịu.

- con nhóc này, con lớn chắc , thôi ra chào ông bà đi -

Nó nhìn mình từ trên xuống , đầu tiên là mái tóc giả màu vàng xoăn sóng lớn , được điểm bằng chiếc nơ to màu hồng đáng yêu , khuôn mặt bình thường tuy không phải trắng muốt nhưng điểm thêm chút phấn vào thì kỳ thực thêm phần đáng yêu .

Chiếc váy trắng với họa tiết là những tấm vải gien . chân váy phồng ra dài trên gối , cộng thêm chiếc giày thủy tinh rước rỡ lấp lánh của mẹ nó .

Thực nhìn nó chẳng khác gì một cô công chúa đẹp tuyệt.

Bước ra khỏi phòng trang điểm , bỏ nhào đến ôm ông bà

- ôi baby ta nhớ con quá , sao chẳng chịu thăm ta gì cả con bé này –

- hi bà à , con nhớ bà nội , bà ngoại lắm lắm luôn ý , hi cả ông nội ông ngoại nữa – nó hôn lên má mỗi người một cái .

- con ranh ma này ,rất biết lấy lòng người khác – bà ngoại mắng yêu nó khiến nó càng cười .

- nào đến giờ rồi , chúng ta bắt đầu mở màn nào – mẹ giục cả nhà tiến ra khán đài chính .

- mời tất cả quý vị khách mời hướng về khán đài chính để chuẩn bị cho sự kiện quan trọng nhất bữa tiệc ngày hôm nay – tiếng người dẫn chương trình vang lên .

Mọi người cùng nhau hướng về khán đài , đèn khán đài bật sáng .

- lỗ đang đi đâu vậy , khán đài kia cơ mà – Dương chỉ về phía khán đài .

- ở đây chẳng có gì thú vị mà nhìn , vô vị – tuy nói thế nhưng hấn cũng từ từ quay lại .

Hấn dường như đứng ngây ngốc trước cái mà hấn đang nhìn thấy

Dòng chữ lớn mang nội dung CHÚC MỪNG SINH NHẬT BẢO ANH – ANH TÚ 16 TUỔI

Hấn dường như chết đứng , những cái tên suốt ngày quanh quẩn trong đầu hấn đều xuất hiện ở trên kia , BẢO , ANH ANH , TÚ , ba cái tên làm mưa làm gió trong đầu hấn .

Giờ thì hấn đã rõ , đó là hai con người

Nhìn vào hai tấm ảnh lớn với khuôn mặt giống nhau đến từng mm , chỉ khác một người là con gái một người là con trai , một người tóc dài một người tóc ngắn .

Đầu hấn giờ lại rối như tơ vò .

-mời hai nhân vật chính lên sân khấu –

Từ hai cánh gà của sân khấu , nó cùng Tú bước lên , một người lịch lãm trong bộ vest cách điệu , một người xinh đẹp như công chúa trong bộ váy đáng yêu .

Cả hai đều lấp lánh trong ánh đèn

Từ bên cánh gà , một chiếc báng gatô 5 tầng được từ từ đẩy ra

Mỗi tầng là 16 ngọn nến cháy hừng hực .

Ánh đèn tắt cả vụt tắt , chỉ còn lại ánh nến lung linh lan tỏa xung quanh .

Bài hát “chúc mừng sinh nhật” được ngân vang

Nhìn hai gương mặt rạng rỡ vui mừng , chấp tay nguyện ước

Kết thúc bài hát ,cả hai chị em đồng loạt tiến lên thổi tắt nến ,ánh đèn điện vụt lên .

Chàng pháo tay đồng loạt vang lên rộn rã .

Hai chị em cùng nhau cắt bánh với nụ cười tươi tắn nhất .

- đứng ngẩn ngơ thế , bị em đó hút hồn rồi à – Đường cười cười , hần thừa biết thằng bạn bị làm sao .

Hần hậm hực khó chịu , sao thằng này cứ thích chọc hần thế , hần chán nản bước ra ngoài , ở đây ngột ngạt khó chịu quá , tim hần đập thình thịch , lòng hần rối loạn .

Đang lang thang thì bỗng nhiên hần nhìn thấy cảnh tượng lạ mắt , chẳng hiểu tại sao bỗng nhiên hần lại tò mò .

Đứng núp sau một cái cây hần nhìn về hướng có con người đang ngồi trên bãi cỏ .

- haizz.. chết mất thôi , may chồn nhanh không chắc bị họ đề chết , ui đau quá –

Nó ngồi trên bãi cỏ xoa xoa chân , chân váy của nó cũng bị những giọt sương đọng trên cỏ làm ẩm , còn dính thêm một chút dơ .

- lúc nghe ba mẹ tổ chức sinh nhật thì xướng thế , háo hức đến ngày , giờ thì sao đây , chết không có chỗ chôn , thà rằng cứ như mấy năm trước ở nhà ăn uống nhận quà sinh nhật còn hơn , nếu tính ra thì hôm nay lỗ nặng – Nó thở dài , vừa bóp chân vừa thăm mắng .

Hần thấy thật buồn cười , cái cô nhóc này làm mưa làm gió trong đầu hần bao lâu nay, nhìn cái dáng ngồi trên cỏ đúng là không cười không được .

Hần nghe thấy tiến bước chân liền quay lại .

Một cô gái xinh đẹp với chiếc đầm màu tím , gương mặt thoảng chút có gì lạnh lùng , kiêu kỳ .

Tiếng giày cao gót cộp cộp trên mặt đất , có lẽ cô ấy đi hóng mát hoặc cũng có thể đang rời bữa tiệc .

Cô gái váy tím đi xa thì bỗng nhiên tiếng kêu vang lên khiến hần giật mình nhìn lại .

- Hoàng My –

Hần thấy gương mặt ngỡ ngàng của con người ngồi trên cỏ.

Cô nhóc bật dậy cố gắng chạy theo cô gái váy tím vừa nãy .

- Hoàng My –

Nó cứ đuổi , đến cả khi cô gái đó bước lên chiếc xe sang trọng thì nó vẫn đuổi .

Chiếc xe lăn bánh , nó vẫn chạy theo .

Hần bất ngờ vô cùng , cũng tò mò đi đến .

Xa xa hần nhìn thấy một cô bé , cố chạy theo chiếc ô tô đã dần khuất tầm nhìn , cô vẫn kiên quyết đuổi theo cho dù đã ngã vài lần , ngã cô lại đứng dậy cứ như vậy .

Mỗi lần cô bé ngã , hần bỗng thấy xót xa đau nhói , kiên cường , hần thấy nó thật kiên cường , lần đầu tiên hần gặp nó cũng thế , chú ý ngay từ cái nhìn đầu tiên .

Hần chạy theo nó , từng xải chân thật nhanh , đuổi theo thế là đủ , hần kéo nó lại , không cho nó đuổi theo tiếp nữa , đuổi không kịp nhờ đâu lại lạc đường .

Nó cố vùng ra khỏi tay hần để chạy tiếp , không thể , nó không thể để mất dấu con người đó nữa , nó muốn gặp cô gái ấy .

Dưới sự quyết liệt của nó , hần phải ghì chặt nó trong cánh tay , ôm chặt nó trong lòng , quá đủ rồi , đừng đuổi theo những thứ xa vời nữa , nó chỉ gây ra ình những nỗi đau thôi .

- cô điên à , chân đã bê bết máu vẫn còn muốn đuổi theo sao , cô định thi chạy maratong với ô tô à – hần hét vào tai nó , khiến tai nó ù ù .

Nó vừa thở hổn hển vừa lắc đầu

- không được , tôi phải đuổi bằng được , tôi không thể bỏ cuộc –

Hần vẫn ghì chặt nó trong lòng , sao cô nhóc cứng đầu thế .

Vừa nghĩ xong hấn lại thấy mình ngu , nó mà không cứng đầu thì suốt thời gian qua cậu đã không khổ thế này , không làm trò cười ọi người .

Bữa tiệc này đúng là nhiều bất ngờ với cậu

Nó ở trong lòng hấn run cầm cập , nó giờ thật yếu đuối ,nó sợ , rất sợ , cô ấy đã về , đã về rồi .

Hấn nhìn người con gái trong lòng , toàn thân cô run cầm cập nhưng tuyệt nhiên không khóc

Hai người đứng như vậy một lúc , đợi cho nó bình tĩnh lại .

- cô ổn chưa ? tôi đưa cô về bữa tiệc , còn băng vết thương cho cô nữa –

Nó lắc đầu

- tôi không muốn về bữa tiệc –

Hấn hơi khó hiểu nhưng cũng chẳng tiện hỏi , đành đưa ra chủ ý

- trên xe tôi có bông băng , hay ra đó tôi băng cho cô –

Nó không nói gì chỉ gật đầu .

Lúc này thì chạy hăng thế mà giờ cứ như con què ý , cứ lê từng bước nhỏ , mặt lại nhăn nhó .

- thôi lên tôi công , thế này có một mới đến –

Nó cũng chẳng ngần ngại hay tỏ ra e ngại , trèo luôn lên lưng hấn .

Trên quãng đường vắng , chỉ có hai con người , họ im lặng như để cảm nhận , cảm nhận chút gì đó ấm áp .

- á đau, định làm cho vết thương tôi toác luôn ra à –

cái kiểu nói chuyện này thừa để hấn biết nó đã ổn .

- biết đau mà nãy hăng thế , chạy nữa chắc cô què luôn , công nhận giày cao cô cũng bền , không gãy để cũng lạ – hấn nhìn đôi giày thủy tinh mỏng manh bên cạnh.

-chuyện , hàng hiếm mà – Nó cười tươi vênh mặt lên .

-á đau , không biết băng thì thôi , kệ xác nó , càng băng càng đau – nó hét âm lên

-im ,tại cô cứ lo chơi không ngồi im chứ , sắp xong rồi –

Nó lườm hấn nhưng cũng ngồi im .

- xong rồi – hấn vui vẻ với thành quả của mình .

- ok , xong rồi chúng ta đi ăn – nó vui vẻ vỗ tay mà khiến hấn đơ .

- tôi nói chúng ta đi ăn bao giờ , cô phải quay lại bữa tiệc nữa chứ – hấn ngạc nhiên

- đói thì phải đi ăn chứ , thôi nếu không thích thì tôi tự đi vậy , chẳng giám làm phiền – Nó bữu môi rồi bước đi .

Hấn nhanh chóng kéo nó lại .

- thôi , để tôi đưa đi , nhìn bộ dạng cô thế này người ta tưởng ăn mày –

Nó mặc kệ hấn xỏ xiên liền trèo luôn lên xe .

Hấn cũng vào xe rồi chậm rãi đưa xe ra khỏi bãi đỗ .

Hấn tá hỏa khi nhìn qua gương , người con gái ngồi ghế sau đang làm gì thế này , định cởi váy sao , hấn bất ngờ hét lên

- cô bệnh hả ,sao định lột đồ ở đây , không biết ngại hả – hấn dường như khuôn mặt đỏ lên , nó đâu có mang đồ đâu mà thay .

Nó vẫn bình thản

- váy là của tôi , cởi hay không là vấn đề của tôi , tôi còn chẳng ngại thì anh ngại cái gì –

Hắn bó tay với nó thật , con gái hay con trai vậy trời , chẳng lẽ nó không sợ hắn , hay nó có ý đồ gì với hắn nhỉ .

- này đừng nghĩ linh tinh , đừng nhìn để tôi cởi đồ -

Nghe nó nói hắn đỏ mặt , tập trung lái xe không dám nhìn ngó đi chỗ khác .

- haizz sao rắc rối vậy , bà đúng là chả có mắt thẩm mỹ gì , váy tẻ thế này mà cũng mua , cởi mãi mới ra , oa thỏa mái thật , mát hơn nhiều –

Càng nghe nó nói hắn càng đỏ mặt .

Hắn bỗng thấy chiếc váy được vút lên ghế lái phụ , rồi thì đến chiếc nơ to , rồi một bộ tóc giả .

Khẽ nuốt khan một tiếng , hắn gặp quỷ sao .

- oa , ghế sau nằm cũng thoải mái đúng là xe sịn –

Hắn nghĩ chắc giờ nó đang nằm kênh ở phía sau ,hắn tưởng tượng mà bắt giắc nóng bừng cả người .

- ê có khăn tay không mượn cái – Nó bỗng gọi , hắn không giám quay lại , chỉ mò vào túi lấy cho nó khăn tay của mình .

Nó nhìn thấy dáng vẻ của hắn thì cười nghiêng ngả .

- này , cần gì căng thẳng thế , yên tâm tôi không phải sắc nữ -

Vừa nói nó vừa lấy khăn tay lau mặt .

- ê ê đừng đi , ăn quán kia kìa , đi đi rẽ sang đó đi – .

Nó rồi rít,hắn đánh mắt sang bên đường thấy một quán ăn nhanh nhỏ , hắn cũng làm theo lời nó .

“ bộ cô ta định như thế xuống ngồi ăn sao” hắn mặt nhăn nhó khó chịu .

Đang mãi nghĩ ngợi thì đã thấy có người gõ cửa cạnh hắn .

Hắn quay sang bắt ngờ , nó đã xuống xe từ hồi nào , đang đứng ngoài gọi hắn xuống .

Hắn đánh mắt từ trên xuống dưới nó , một chiếc áo ren màu trắng , cùng với chiếc quần màu trắng dài trên gối một tí , không đii gầy mà đi chân trần .

Hắn liền hiểu ra vấn đề , nó đâu có mặc không váy .

Càng nghĩ hắn lại càng tức , nó dám chơi hắn một vỏ .

33. Chương 33 : Bắt Đầu Cho Một Tình Yêu

Cả hai bước vào quán tìm ình một chỗ ngồi ưng ý , nó bận rộn với cái menu còn hắn chỉ biết ngẩn tò te nhìn .

Bỗng hắn thấy chiếc vòng cổ của nó , sao lại giống của hắn đến vậy .

Hắn nghĩ trên đời này vật giống nhau thì nhiều , muốn sản xuất bao nhiêu đồ trang sức như này trả được

- vòng cổ cô mua lâu chưa ?- tầm mắt nó dời khỏi menu quay ra nhìn chiếc vòng .

-cũng không lâu , đẹp không ? – nó dơ lên khoe với hắn khuôn mặt lộ rõ vẻ mong đợi .

hắn không nói gì chỉ gật đầu

thấy hắn gật đầu nó càng được đà khoe

- chuyện , vòng hàng độc mà , chỉ có 2.....- nói đến đây bỗng nó cứng họng .

Nó chợt nhớ ra hắn cũng có một cái , đúng hôm nó mua chiếc này mà .

- anh cũng có một cái đúng không ? – nó hỏi làm hấn cũng bất ngờ .

- sao cô biết ? –

hấn đưa tay kéo chiếc vòng từ áo ra .

Nhìn thật lâu hai chiếc vòng , hóa ra hai chiếc vòng là một đôi , hấn bất ngờ còn nó thì vẫn bình thường , ngay từ đầu lúc mua nó đã biết hai chiếc vòng là một đôi mà , nhưng nó chẳng ngờ hai chiếc vòng có ngày trùng phùng .

- là một đôi – hấn chợt thốt lên

nó cũng gật gù

- là một đôi độc nhất vô nhị trên đời –

Khó hiểu , độc nhất vô nhị sao .

nó được đà cười ha hả trước cái mặt dần dần

- nhìn cái mặt ***** này là biết anh không biết gì rồi , anh chưa được nghe truyền thuyết về hai chiếc bùa cổ này sao , hàng độc đó , chỉ có một đôi này trên đời thôi –

Càng nghe nó nói hấn càng thấy mù mờ

- thôi anh cứ từ từ tìm hiểu , à mà mang điện thoại không tôi mượn –

Nó xèo tay ra trước mặt chờ đợi hành động của người đối diện

Hấn cũng vô tư đưa điện thoại cho nó

- hỏi thật nhá , điện thoại còn tiền hay không? – nó hỏi mà làm mặt hấn đen xì .

Nó thăm cười xua tay nói

- tôi đùa đó , nhân viên vệ sinh lương chắc cũng đủ nạp điện thoại -

Nhanh nhẩu bấm số mà nó ngó lơ cái mặt càng lúc càng đen .

- alô , cậu Zin đẹp trai hả – nghe nó nói mà hấn sặc nước ho xù xụ .

- ó , không nhận ra con à , Bảo Anh xinh gái , dễ thương cute nè –

-khụ khụ – hấn thực là chết ngạt nước .

< mày=“” biến=“” đi=“” đâu=“” mà=“” để=“” ai=“” cũng=“” lo=“” lắng=“” hả=“” ,=“” đang=“” ở=“”
đâu=“” để=“” cậu=“” đón=“”>

-cháu đang đi ăn cơm từ thiện , nhưng mỗi tội đi với người dọn vệ sinh sợ anh ta không đủ tiền trả, lại cấm cháu đây thì chết , cậu đến quán xx cứu cháu nhé –

- hoho – giờ thì hấn chìm trong biển nước thật rồi .

Cậu nó chẳng nói thêm gì đã dập máy .

Nó tâm trạng vui vẻ quay ra thì thấy mặt hấn xám ngoét .

- hử , bộ bệnh hả , cần nhờ người đi mua thuốc cho không ? –

Chẳng để hấn trả lời nó lại cầm điện thoại của hấn gọi

- alo cậu à , tiện đường mua cho cháu thuốc sử lý hậu quả cấp tốc nhá , đang cần dùng khẩn cấp cậu ạ -

Lần này là đến lượt nó cúp trước , có đi phải có lại chứ .

Hấn thì thật sự không đỡ nổi với nó

Vừa ăn vừa lườm nó trong vòng 15 phút đã thấy một chàng thanh niên cao ráo trắng trẻo tây tây chạy xồng xộc vào .

- a, cậu đến rồi – nó vui mừng nhảy cẫng .

Chưa kịp nói thêm nó đã bị cậu túm hời dáo diết .

- cấp tốc làm gì ,cháu làm sao –

Vừa hỏi Zin vừa quay qua nhìn Nguyên với ánh mắt rục rủa

- có phải thằng này không ? – đôi mắt Zin long xòng xọc .

nó vẫn vô tư gật đầu vâng ngọt sớt .

hắn thì đứt mạch máu tại chỗ , cô ta định gài bẫy hắn à .

Zin dường như điên loạn đến túm cổ áo hắn mắng

- thằng khốn , mày làm gì cháu tao ,tao không giết mày không được –

Nó thấy cậu mình xông vào định đánh hắn thì cuống cuống ngăn .

- cậu làm gì vậy , đừng đánh anh ấy mà , anh ấy đâu có lỗi –

Zin mắt đỏ au quay ra nhìn cô cháu gái , đến giờ này mà vẫn khẳng khẳng bao che cho cái thằng này sao .

- mày còn bênh nó, nó làm mày ra nông nổi này không thể tha được –

Nó ngẩn người , cậu hình như hiểu sai vấn đề .

- ê cậu , từ từ , nói chuyện thôi , đừng thế đừng thế -

Cơn điên tiết của Zin cũng chưa giảm , nhưng cũng nhận thấy mình lỗ mãng quá , người trong quán và cả ngoài cũng đang nhìn .

Zin ngồi xuống ghế cạnh

- hai đứa giải thích cho cậu – vừa nói cậu vừa rút túi thuốc tránh thai lên bàn .

Zin nhìn thằng con trai trước mặt đánh giá :

Khuôn mặt cũng sáng sủa đẹp trai , vóc dáng cân đối , ăn mặc lịch sự nhưng bản chất thì bỉ ổi

Nó thấy thuốc thì mừng , vội lấy nước rồi hai viên thuốc đưa vào tay hắn

- uống đi nhanh lên , trông mặt tím tái lắm rồi đấy –

Cả Nguyên và Zin muốn té ghế ,, cái quái quỷ gì đây .

Hai cậu quay ra nhìn nhau cười méo mặt , tất cả sự việc đều ra từ cái con người trước mặt .

hắn quăng luôn viên thuốc đi , tiếp tục ăn phần ăn của mình , Zin cũng chán nản gọi một suất, bơ ngay đứa cháu gái .

Nó tức nghẹn , đem hết bực tức chửi vào phần ăn của mình , này thì dám bơ nó

Nguyên cùng Zin bắt đầu trao đổi qua lại ,hoàn toàn coi nó là không khí , hai người nói linh ta linh tinh khiến nó chẳng hiểu .

- này hai người đang bàn nhau chuyển lên sao hỏa ở hả -

Chán nản với cách ăn nói của cô cháu gái thân thương , Zin quay qua gõ nó một cái

-con nhỏ này chúa gây chuyện , yêu con bé này là vất vả lắm đấy , tôi thông cảm , có gì khúc mắc hai đứa thì gọi cho tôi , tôi sẵn sàng làm thiên sứ gỡ giải tình yêu , tôi rất khâm phục cậu vì có một can đảm rất lớn –

Zin cười cười nói nói với hắn , ra điều thông cảm vì đã rước một cục nợ , cậu rời khỏi quán mặc kệ đứa cháu .

hắn thì càng ngày càng thộn mặt ra .

- hơ bỏ đi thật à – nó nhìn theo cậu cười méo mó
- giờ thì tôi lại được rõ thêm một bậc nguy hiểm nữa của cô –
Nó bấu môi , nguy hiểm nó có thừa

Ăn xong , nó cùng hấn quyết định đi dạo .

Hai người đi bên cạnh nhau mà chỉ yên lặng , hấn thấy lạ , người như nó mà cũng có lúc có khoảng lặng ình sao .

Ngồi xuống bãi cỏ xanh mát ngắm sao , nó nhìn lên bầu trời mà cười vui

- tại sao cô lại cắt tóc ngắn –
- thích – nó trả lời chỉ một từ đơn giản nhưng lại làm người đối diện có một chút khó chịu.
- điều cô nói thích tôi có phải là thật không ? – hấn đột nhiên hỏi vấn đề này , hấn đã suy nghĩ điều này rất nhiều lần

Nó quay sang hấn nhén miệng cười

- nếu tôi nói phải , anh sẽ làm người yêu tôi chứ ? –

Tim hấn bỗng đập mạnh .

-cô lại bẫy tôi –

Nó không trả lời , không lắc đầu mà cũng chẳng gật đầu , chỉ cười , nụ cười trong cái vẻ mặt suy tư .

- cô có em trai hay anh trai –

nó vẫn nhìn vào những ngôi sao

- chị em tôi sinh ra giống nhau như đúc , ba mẹ tôi còn nhầm hướng hồ là người khác , vậy nên họ nhầm tôi cũng chẳng thấy buồn cười –

hấn phải công nhận , hai chị em vô cùng giống nhau

- thế rồi cuộc cô tên là gì –

Nó bất chợt quay lại , nghi ngờ

- tôi tưởng anh biết rồi –

Hấn lắc đầu , nó lại cười , nó luôn cười như vậy .

- anh chắc rối lắm khi cứ luẩn quẩn quanh vài cái tên mà anh nghĩ là một người –

Gật đầu là thứ mà hấn có thể làm lúc này , nó nói hoàn toàn đúng

- tôi là Bảo Anh , nhớ kỹ nhé –

- vậy ra Tú là em trai cô , cô học trường nào ? tôi luôn bị đau đầu vì những lúc đụng độ với chị em cô –
nó cười ha hả sảng khoái vô cùng .

- tôi học Nguyễn Siêu ,những lần đụng độ cãi nhau với anh đều là tôi , em trai tôi rất hâm mộ anh , gặp anh nó luôn tỏ ra kính cẩn , còn tôi thì ngược lại –

Chí óc hấn như được khai thông, cái dấu hỏi to đùng như được gỡ xuống một nửa .

- anh cũng chơi ác thật ,cọ WC trong một tháng , haha đáng tiếc người lãnh hậu quả không phải tôi , anh đang trả thù một người vô tội đó –

Hấn nghĩ chắc chắn mình phải rút lại cái lệnh đó , trả thù không đúng làm hại người vô tội , hấn không vô tình đến thế đâu .

Hắn muốn trả thù nó ư , hắn biết chưa lần nào thành công cả , hắn như con búp bê trong tay nó , cứ bị nó xoay vòng vòng .

Cả hai đang im lặng , bỗng nó lại lên tiếng chấm dứt sự im lặng đó bằng một câu xanh rờn.

- làm người yêu tôi đi -

Hắn bỗng thộn mặt ,không tiêu hóa hết được lời nó nói

- chẳng lãng mạn gì -

Nó nhăn mày nhìn hắn

- lãng mạn ,hóa ra lần trước không đồng ý là do không lãng mạn , được vậy để lần sau -

Hắn nghi ngờ , một con người mới đây còn bốn cột mà giờ có thể nghiêm túc sao , hắn không tin đâu .

- cô định đặt bẫy tôi sao -

Hắn nhận được cái lắc đầu từ nó

- là tôi nói thật , làm người yêu tôi đi -

Đầu hắn giờ đây như mớ bòng bong ,tim hắn đập liên hồi .

- vì sao cô lại muốn tôi làm người yêu cô , vì cô yêu tôi sao ?-

- tiền - Một lời nói vô cùng thẳng thắn

hắn cười , nụ cười thật buồn , tiền ư , chẳng lẽ con gái ai cũng yêu bằng thứ đấy .

-tiền , yêu tôi cô sẽ chẳng lấy được của tôi một xu - giọng hắn có vẻ đánh lại pha thêm chút giận giữ .

Tiền đâu là tất cả

Nó lại lắc đầu

- tôi không lấy tiền của anh cũng chẳng cần tiền của anh , tôi chỉ cần cái danh người yêu anh thôi -

Hắn càng nghe nó nói lại càng mờ mịt

- nếu tôi không đồng ý -

Nó thở dài đứng dậy buông lại một câu , chẳng buồn cũng chẳng đau xót

- thế cũng đành chịu -

nhìn dáng đi chậm rãi bất cần , hắn cảm thấy khó chịu

- tôi đồng ý -

Bước chân của nó bỗng dừng lại , nó nghe nhầm chẳng

-với điều kiện - tiếng hắn vẫn vọng từ phía sau lưng cô , cô không quay lại vẫn đứng đó chờ đợi

- trở về thân phận con gái , chuyển qua trường tôi -

Nó ngẫm nghĩ một lúc rồi gật đầu

-được -

- thứ 2 , làm đúng chức trách cả một người yêu mẫu mực -

Một ngày mà hắn bị cô chọc tức vài lần thì có thể hắn sẽ vinh dự được nằm quan tài sớm

- được - Nó trả lời rất dứt khoát , không do dự

- thứ 3 , người kết thúc sẽ là tôi -

Riêng điều này khiến nó phải suy nghĩ , nếu nó muốn kết thúc , chẳng ai níu kéo được .

-được -

- giao dịch thành công -

Nó không trả lời , tiếp tục bước đi , việc làm của nó có đúng không ? nó có quyết định quá vội vàng không ?

Điều đó hãy để thời gian trả lời hộ .

34. Chương 34 : Một Ngày Buồn

Bầu trời tờ mờ sáng , đem những ánh sáng đục đục ảo ảo bao quanh thế giới , trời còn lất phất vài hạt mưa .

Những tiếng lộp ...độp phát ra trên những tấm tôn lạnh như những bản nhạc nhộn nhịp chào mừng buổi sáng .

Nở một nụ cười tươi , nó đưa tay hứng những hạt mưa buổi sớm tinh sương , cảm nhận cái mát lạnh ở lòng bàn tay .

- chào buổi sáng , hôm nay mi rất đẹp -

Sốc ba lô lên vai , chỉnh lại trang phục chỉnh tề , hôm nay nó sẽ là một đứa học sinh ngoan trường Nguyễn Siêu ngày cuối cùng nhé

.

Trong cái buổi sáng mưa phùn trắng đục ấy , một cậu nhóc khoác balô đen , trên tay cầm một chiếc ô màu sữa , thong thả sải những bước chân đến trường , ngôi trường chẳng gần bố bao lâu nhưng cũng là kỷ niệm , rồi nó sẽ quay lại , nó chỉ bất đắc dĩ phải chuyển sang trường kia thôi .

Bầu trời ngày càng sáng dần , không còn cái quang cảnh đục ảo nữa , đường phố trời mưa nhưng cũng vô cùng tấp lập , xa xa thỉnh thoảng nó thấy những vệt sáng .

Ngước đôi mắt nhìn cổng trường , đã bao giờ nó nhìn nơi này kĩ như vậy , hay lúc nào cũng chỉ cuống cuống cuống cuống , nhiều lúc nó thấy chính mình đã tự bỏ đi những khoảnh khắc tuyệt vời , những hạnh phúc nhỏ nhoi bình dị trong cuộc sống hàng ngày .

Đâu cần tìm kiếm , đâu cần khám phá hay đuổi bắt , nó ở ngay đây , ở quanh chúng ta .

Đi bộ tâm trạng nó thoải mái hơn đi xe đạp điện rất nhiều , nhưng tội mỗi nó lại thấy mỗi chân , sự vật đúng là vậy luôn có hai mặt bất ngờ .

Để tay trên nắm nắm cửa , nó chẳng biết có nên mở không , ngày đầu đến lớp nó đã gây sự , bỗng nó thấy thật nhớ thầy giám thị .

Nhanh chóng để chiếc cặp xuống chỗ của mình , nó chạy ngay đến phòng giám thị .

Nó thất vọng tràn trề , cửa phòng vẫn khóa , chắc thầy chưa đến.

Với tâm trạng thất vọng nó kéo lê về lớp , ngồi chống cằm suy nghĩ lại những kỷ niệm đã qua .

Các bạn trong lớp cũng dần dần đến đủ , ai bước vào lớp cũng thấy bất ngờ , lần đầu tiên người ta thấy cậu học trò Bảo Anh quây phá nhất trường lại có ngày ngoan lạ thường .

Đi học sớm , lại ngồi ngoan ngoãn một chỗ chứ không nhảy tít tách như mọi khi , ai cũng thấy lạ , thắc mắc thử hỏi đây có phải mơ không ?

Nhìn các bạn trong lớp đã đến gần hết , cô bạn Ngân ngồi cùng bàn với nó hôm nay lại chưa đến , nó đoán giờ thầy giám thị cũng phải đến rồi chứ , thầy gương mẫu lắm mà .

Tâm trạng nó bỗng vui vẻ lạ thường , nhanh nhẩu chạy ngay xuống phòng giám thị , đi rồi chắc nó sẽ nhớ thầy giám thị lắm .

Đứng trước phòng giám thị nó như một đứa trẻ con bị lấy đi món đồ mình ưa thích , thầy chưa đến , cửa phòng vẫn đóng , nó tự hỏi một người quy tắc như thầy mà cũng đi muộn sao .

-em có việc gì tìm thầy Định à , ô hóa ra là cậu học trò quậy phá của thầy Định đây –

Một thầy giáo đi ngang qua , thấy nó đứng ngẩn tò te ở cửa liền hỏi , thấy nó thầy cũng hơi ngạc nhiên , còn cười trêu nó .

Nó bất ngờ nhưng cũng nhanh chóng đáp

- dạ vâng ạ , nhưng hình như thầy chưa đến ạ -

Thầy giáo liền cười với nó .

- thầy hôm nay không đến đâu , thầy Định phải nằm viện vì đau dạ dày , có lẽ phải mất vài tuần mới đi làm được – Nghe thầy nói mà nó thấy buồn , nó nghỉ một hôm làm sinh nhật mà thầy lại bị đau dạ dày sao .

Ngày nó vui nhất là ngày thầy đau nhất sao , đúng là thầy giám thị mới học sinh , chẳng bao giờ đứng trên cùng chiến tuyến .

- dạ , thầy có biết thầy ấy nằm viện nào không ạ , em định tan học đi thăm thầy –

Thấy nó có lòng như vậy , thầy giáo cũng vui vẻ cho địa chỉ , cầm tờ địa chỉ trên tay mà nó thấy lòng bỗng nhốn nháo .

Về đến lớp nó đã thấy cô bạn Ngân , Ngân vui vẻ chào nó .

Nó về chỗ mở cặp lấy một món quà được gói trong hộp cẩn thận .

- tặng cậu nè –

Nó chìa hộp quà trước vẻ mặt ngạc nhiên của cô bạn .

Ngân bỗng đỏ mặt , e dè nhận món quà từ nó

- cảm ơn cậu –

Nó cười xòa , vô cùng vui vẻ

- hì , cậu rất dễ thương , cậu cùng kỉ niệm mãi ở trong tim tớ , giờ tớ có việc cậu giúp tớ nhé –

Vừa nói nó vừa nhanh tay lấy cặp , muốn làm học sinh ngoan một ngày mà cũng không được

Ngân vẫn đỏ mặt cúi đầu không dám nhìn thẳng vào mặt nó , chỉ nhỏ nhẹ ừ một tiếng .

Ra khỏi trường nó liền kiếm một chiếc taxi đến theo địa chỉ được cho

Lần mò trong bệnh viện một hồi , cuối cùng nó cũng tìm được cái phòng số 232 mà thầy Định đang điều trị .

Mở cửa bước vào , nó thấy ở đây vô cùng trật tự, nhiều giường còn phải nằm ghép với nhau .

Nhìn quanh một hồi nó liền thấy thầy đang ngồi ở chiếc giường cuối cùng nói chuyện với một người phụ nữ.

- em chào thầy , cháu chào cô-

Nó nhanh nhẹn tiến lại , thấy nó thầy cũng bất ngờ không kém , sao nó lại ở đây ?

- Bảo Anh em lại chốn học sao , không có thầy quản là em lại hư rồi –

Nghe thấy thầy nói những câu này , nó bỗng thấy thâm , nó đã quá nghịch thì phải .

-Anh này , cháu nó lẽ phép thế này hư gì – Người phụ nữ cười tươi , tuy mặt nhiều vết chân chim nhưng nó thấy mặt bà rất hiền và nhẹ nhàng .

Nó chỉ biết cười , nó cũng có lúc ngoan chứ bộ .

- thầy thế nào rồi ạ -

Vừa nói xong nó liền thấy choang váng , cái gì thế kia ? thầy đang cười , lần đầu tiên nó thấy thầy cười cứ không phải về mặt nhăn nhó khó coi .

Nó không ngờ thầy cũng có lúc hiền đến vậy .

Vợ thầy đi ra ngoài hình như để mua gì đó , nó cùng thầy ngồi trò chuyện , đây cũng là lần đầu tiên hai thầy trò thoải mái thế này .

- em yên tâm đi , vài ngày nữa thầy sẽ đi làm lại , lúc đó thì đừng trông chờ tôi khoan hồng , mảnh khỏe gì của em tôi cũng nắm hết –

Nghe thầy nói mà nó thấy buồn buồn , nó đâu được gặp thầy nữa đâu, đâu được quây phá thầy nữa đâu .

Nhìn thấy vẻ mặt cậu nhóc nghịch ngợm luôn nhe răng cười bỗng nhiên lại có vẻ mặt này thầy cũng thấy lạ , chẳng lẽ cậu nhóc này có chuyện gì buồn .

- Thầy ơi , em sắp chuyển trường , nên hôm nay em muốn thăm thầy –

Nó không giám nhìn thầy , sao nó thấy buồn quá .

- thế định chuyển đi đâu –

-dạ , Trưng Vương ạ -

Thầy gật gù

- em chọn trường đó cũng phải , cố gắng lên , đừng nghịch ngợm mà phá nát tương lai của mình , đừng để sau này phải hối hận –

Nó chỉ biết vâng dạ , một ngày chia tay buồn .

- thầy ơi nhất định em sẽ học lái máy bay –

Vừa nghe nó nói mặt thầy liền tím ngắt , nó lại muốn quây thầy đây hả .

- hì hì em đùa đấy , thầy lại bị lừa rồi –

Nhìn cái mặt nhăn nhó của nó thầy phát ức ,cậu nhóc này lúc nào cũng thế , luôn làm cho thầy phát tức mới chịu .

- muộn rồi , em về cho thầy nghỉ ngơi , thầy có gắng tĩnh dưỡng cho khỏe , rồi cố....sinh thêm một tiểu giám thị nhé –

Nói xong nó liền chạy vọt đi , ở lại có mà banh xác như chơi .

Lang thang trên đường phố , nơi đầu tiên nó dừng lại là hiệu cắt tóc .

- em trai , đến cắt tóc à , ngồi đây ngồi đây , anh cắt đảm bảo em trên cả ưng ý –

Nó còn chưa kịp ứ ớ đã bị anh kéo vừa ghé ngồi , quán quanh một tấm vải

Vừa nhìn anh cầm chiếc kéo khiến nó phát hoảng , anh này đúng là chuyên nghiệp làm gì cũng nhanh nhẹn .

Anh đang vui vẻ định cắt phát đầu tiên thì nó phản ứng được , kịp thời ngăn lại

- anh , anh ...em không phải cắt tóc –

Anh nhúu mày nhìn nó

- thế đến đây làm gì? đồ điên –

Nó thấy bức ông này , đồ điên gì chứ , chính ông mới là người làm cho nó không phát được ra tiếng mà .

Cổ nuốt xuôi cơn giận , nó điềm tĩnh trả lời

-em là muốn nổi tóc –

Dứt lời nói của nó , anh ta liền quăng chiếc kéo xuống đất , tức giận ngồi bệt xuống đất giẫy nảy .

- ừ chịu đầu ,hu hu sao ai cũng không muốn tôi cắt tóc , các người bị điên hết à , aaa... tổng hết mấy người vào trại chơi với cái cột sắt –

Nó méo mặt không hiểu nổi thể loại gì đây , đúng là xã hội phức tạp , hạng người nào cũng có .

Nó thấy một bà chị nhanh nhẹn chạy ra ,chắc vừa nghe thấy tiếng ông anh này bù loa .

-thằng này lại phá khách của chị à , thôi còn cái chổi lông gà cũ trên tủ lấy xuống mà cắt , nhanh vào trong đây đi để chị còn làm việc nữa –

Chị gái nhanh chóng đẩy anh trai vào trong , rồi quay ra nhì nó

- xin lỗi em , em trai chị có chút vấn đề về thần kinh , chị không để ý một tí mà nó đã nghịch , xin lỗi em nhé , em muốn cắt kiểu tóc gì ? –

Nó giờ cười không được khóc cũng chẳng xong , tí thì đi xem cái đầu , khẽ vuốt ngực lấy lại hơi thở , hình như nó hơi thiếu không khí .

- em muốn nổi tóc chị ạ -

Bà chị hiểu ý gật đầu , rồi nhanh đi lấy dụng cụ

Sau một hồi vận lộn cuối cùng bộ tóc của nó cũng xong , mái tóc dài ngang lưng tĩa đuôi , tóc màu đen và bóng , nó cũng thầm khen ngợi công nghệ hiện nay .

Với hình hài là một đứa con gái , nó vui vẻ về nhà .

Ngày mai sẽ là ngày bắt đầu ột tình yêu , một tình yêu mà không hề tồn tại hai chữ yêu thương , có có không không khiến ngày bản thân nó còn chẳng rõ .

Cười cho ngày cuối cùng tự do , cười cho cái khoảnh khắc chuẩn bị sẵn sàng đặt chân vào một con đường mới .

35. Chương 35 : Ngày Đầu Yêu

- là la lá la-

Vuốt vuốt lại cái đuôi tóc dài , đã lâu rồi nó không cảm thấy ...vượng víu như thế , cũng có chút gì đó cũng rất vui vẻ , bản thân nó cũng chẳng biết tại sao mình lại có chút vui vui như thế .

- á , động đất , động đất ,sóng thần sóng thần , chúa ơi xuống đây mà coi , mắt con bị toét , mắt con có vấn đề , là mơ là mơ , đúng thật là mơ –

Khuôn mặt nó xám đen , vừa về đến nhà đã gặp thằng nhóc khốn này rồi .

Nó cũng rất vui vẻ và cho thằng em một cái khiên Tú đơ mặt mà nói

- là thực không phải là mơ -

Nó thực muốn đã cho thằng em một trận

- thằng điên , không thấy hôm nay chị mày xinh xắn à , vừa dịu dàng vừa dễ thương à –

Nó làm duyên chớp chớp mắt đáng yêu

- ọe –

Mặt nó thực đen xì , phản ứng này của thằng em là thế nào đây , muốn chọc tức nó đến phát điên à .

- mày muốn bị móc họng , ôi tội nghiệp em trai chị , đến đây chị móc giúp ra cho đỡ mắc nghẹn , nhanh lên , ruột gan gì chị hứa sẽ móc ra hết mà –

Nhìn cái mặt gian gian của nó còn đều hơn cả Sở Khanh với Tú bà .

vừa nghe nó nói dứt câu , Tú liền im bật , cậu có thể nghĩ thấy mùi nguy hiểm ở khắp mọi nơi , gì chứ đứng đây có mà hứng đạn à

- hì chị dễ thương lên phòng thay quần áo nhé , em đi vào bếp xem có việc gì hộ không ? -

Tú nói kiểm có chạy ngay vào phòng bếp , nếu không chắc Tú sống không toàn thây với bà chị mình .

Nó cố lườn theo rồi cũng leo lên tầng , đứng với thằng em lúc nữa chắc nó thổ huyết luôn thôi .

Tú ngáp một cái dài , ngái ngái đầu đi vào phòng tắm .

Sau khi làm vệ sinh cá nhân xong ,. mở cửa phòng bước ra chuẩn bị đi học

- áaaaaaa.....ma – Tú vận hết vô lum của mình , gì chứ , cái quái gì đang ở trước mắt cậu thế này .

- chết này con – Nó chẳng thương tiếc miễn phí cho thằng em một cái tát đau điếng .

Nó đường đường xinh đẹp như hoa , thế mà giám kêu ma .

- Đau chết cha đi được , chị cứ nhìn thấy em là đập là thế nào , đập nhiều em ngu đi chứ -

Tú dường như tức điên , cái bà quái thai này , thấy là đánh , không thấy là mắng , tức là đem cậu ra chửi,i , chán thì đem cậu ra chêu , buồn thì đem cậu ra giải khuây .

- bà làm cái gì thế kia , em tưởng con ăn xin nào bước vào nhà ý –

Tú cười sung sướng , gì chứ chộc tức điên được bà này là cả một nghệ thuật và người có thể làm cho bà tức điên thì phải có một nội công thâm hậu không thì tẩu hỏa nhập ma như chơi .

Máu nóng của nó càng ngày càng nghi ngút , gì mà ăn xin ,đường đường tiểu thư nhà họ Hoàng , đi ăn xin á , còn lâu nha .

Bốp

-đã nói rồi , đánh nhiều em ngu đi thì sao –

Trước cái mặt tức xì khói của thằng em , nó cũng dốp chát nhiệt tình .

- mày ngu sẵn rồi cần gì tao đánh , đánh thế đánh nữa thì mày vẫn ngu thôi –

Cậu tức , tức đến nổ đom đóm mắt , cái người được mệnh danh là cậu nhóc vàng của khối 10 lại bị coi là ngu sao , làm gì có chuyện hoang đường như vậy .

- vừa vừa phai phải thôi nhé , em nhìn chị nhiều rồi nhé , chị làm sao thông minh bằng một góc của em , đường đường Anh Tú đẹp zai , thông minh tài giỏi , một ngôi sao sáng ngời trong thế hệ Việt Nam tương lai , ai dám dọ chứ -

Giờ thì đến lượt nó nôn thốc nôn tháo , gì chứ thằng em này bay đến nơi nào rồi nó cũng chưa xác định được , nó phải quai cho thằng em một phát để trở về hiện tại .

- ừ thì mày thông minh , ừ thì mày tài giỏi ,mày đẹp trai, mày là thế hệ tương lai phá tan thế giới ,nhưng dù thế nào thì mày VŨ HOÀNG ANH TÚ , MÃI LÀ THẲNG EM CỦA TAO , MÀY VẪN LÀ EM CỦA TAO THÌ MÀY VẪN PHẢI NGHE LỜI TAO VÀ BỊ TAO ĐÀN ÁP , RỒ CHƯA HẢ? –

Nó quát thẳng vào mặt thằng em , gì chứ , dám lên mặt với nó à , thích vênh sao , độ vênh của nó cũng hơn người thường nhé , chuyện này chỉ là chuyện nhỏ thôi .

Nhìn mà coi ,có phải cậu bị áp bức úa nặng nề không ? sao người nhìn luôn luôn là cậu vậy chứ , kiếp trước cậu đã tạo nghiệp chướng gì sao .

Nhìn thằng em đứng yên với ánh mắt ai oán , nó thấy hả hê trong lòng , với thằng này nó cứ phải dùng biện pháp mạnh không thì thằng nhóc sẽ được đà mà dốp chát lại nó .

- được rồi , sáng sớm không tính toán với mày , giờ chị muốn hỏi ,, muốn làm một cô người yêu đúng nghĩa thì phải làm sao ?

Quai hàm của Tú lặn lông lốc trên sàn , cái gì chứ , làm người yêu đúng nghĩa sao ? có phải tai cậu đang nghe nhầm gì chứ , chẳng lẽ mắt cậu vừa toét tai cậu vừa điếc sao ? không thể tin nổi .

- chị ...muốn hỏi ..là làm người yêu đúng nghĩa sao ? -

Cậu thật nghi ngờ , cái con người này mà cũng biết yêu sao ? bà ta mà biết thì cậu đập đầu vào tường mới tin được .

- ừ , cái mặt mày trông như đang nghe chuyện lạ Việt Nam là sao thế hả ? muốn ăn đòn à -

Nó dơ nắm đấm lên dọa khiến Tú lùi một bước .

Bà này lúc nào cũng muốn động chân động tay chắc chắn không phải con gái .

- chị ...ai ai mà xui xẻo vậy ? có phải người đó bị đập đầu cột điện không ? -

Mặt nó bỗng ngẩn tò te , cái gì mà xui xẻo , cái gì mà đập đầu cột điện hả ? thằng này muốn ăn đòn thay bữa sáng là cái chắc .

- Mới sáng sớm em đã muốn ăn no đòn rồi sao ?-

Tú nghiêng răng kèn kẹt , ngoài miệng thì cười tươi như hoa , giọng điệu nịch hót hay hơn họa mi.

- hì , chuyện chị hỏi đâu có khó , để em nói cho -

Nghé sát vào tai chị mình , cậu thì thầm to nhỏ , miệng khê nở một nụ cười

- chị hiểu chưa ? -

Nó gật gù , đầu dăm chiêu suy nghĩ , thằng em nó cũng coi là trải qua tình trường .

- cứ theo mày nói đi -

Nó đang định bước xuống nhà thì bị thằng em gọi giật ngược .

- mà sao trông chị xấu thế , da đen , tóc buộc nhà quê , trông xấu cả đồng phục trường , em nói thật nhìn chị bôi bác quá -

Tú xua tay chê nó đủ điều , nó nhìn lại mình thì cũng đâu xấu quá .

- lọ kem da nâu chị mới mua đó , chị nghe nói bây giờ mốt gái da nâu , trắng giờ người ta không thích -

Tú không biết nên nói gì nữa , cái này có phải được gọi thông minh một lúc ngu bất thành linh không ? chẳng biết bà già này mò được cái tin lá củ này ở đâu .

- ai bảo chị là con trai thích da nâu , nhìn da nâu như con trâu , mà ai lại thích đi gần con trâu chứ , cáp tiền em cũng không thềm đi -

cậu còn chưa nói hết một câu , bà chị cậu đã phun một chữ khiến cậu muốn thổ huyết , ngất xỉu tại chỗ .

- tốt - Nó cười bí hiểm , xem nào , cứ kéo dài thế này hết hơn một tháng tới là nó thừa lấy tiền nè ,, được đi du học nè , hihi mà không sợ bị hấn bấn nè .

Nó phải chọc cho hấn tức chết , hấn mà tức chết là niềm vui vô bờ của nó .

- được rồi , công nhận em không đủ máu tiếp chuyện chị , thôi em xin phép rút trước nạp máu , không lần sau đụng mặt chị em nghĩ nên viết di chúc chấn bị quan tài -

Nó xong nó chuồn luôn, số cậu khổ là thế cứ gặp bà này là lại phải chuồn , nhục hơn con chuột cống .

Nó đứng tắc lưỡi , chuồn à , ừ thế thì nó đi học thôi .

-Siêu sao , người nổi tiếng , nhân vật tầm cỡ , nó giờ thì hiểu cảm giác của những người đó , ai cứ thử là nó xem , ánh mắt của mọi người đều đổ dồn vào mình trông có khác gì người ngoài hành tinh mới xuống trái đất đâu , còn gì là con người nữa .

Chẳng lẽ nó nhảy lên moi mắt lũ này ra sao ? được, nhìn thì nhìn đi , nó xinh thế này cũng nên để người ta chiêm ngưỡng chứ.

được thế nó lại càng vênh mặt tung tăng đem túi đồ ăn lên lớp hần .

- chồng yêu ơi , vợ mang đồ ăn cho chồng nè –

Vừa đến cửa lớp nó đã hét to , giọng vừa chuẩn vừa chính xác , khiến học sinh mọi nơi phải đổ xô ánh nhìn vào nó .

Nó thấy hần hướng ánh mắt nhìn chằm chằm nó như người ngoài hành tinh , nó thấy bực , chẳng lẽ nói thế khiến hần sock vì vui đến vậy , hay tại thằng Tú bày mưu không hiệu quả .

- Nguyên ,vợ đến mang đồ ăn cho chồng nè –

Nó tí ta tín tởn chạy đến chỗ hần , đập hần đến cái bốp đầu đing , ăn của nó một miếng đúng là phải chả giá .

- cô ...cô là ai ? – hần nhất thời ngây ngốc , tí thì sặc nước , bỗng đầu chui ra một con nhỏ vừa xấu vừa sến ai mà không sock .

Hần lấy vợ bao giờ chứ , yêu cô nào chứ , bỗng đầu chui ra một con vợ là sao , chẳng lẽ mai lại có thằng đến bảo hần là bố nó sao , chết không kịp ngáp mà .

Mọi người được thể sock nguyên tập , không khí như ngưng đọng , cái gì chứ , bỗng nhiên có một đứa đến xưng vợ của anh chàng trong mộng tất cả mọi người , không sock thì hơi phí , nhưng đến khi nghe thấy câu hỏi của Nguyên thì ai cũng thở phào nhẹ nhõm .

Hóa ra chỉ là con nhỏ nhận vợ, mơ về chàng nhiều quá nên hóa điên .

Bốp

Nó thẳng tay đập một phát lên đầu Nguyên khiến ai cũng vô cùng bất ngờ , gì đây , bạo lực sao? .

- cô bị điên à – Nguyên nhảy dựng ngược lên như con gà mái bị mất trứng .

- tôi đánh cho anh tỉnh , nói cho anh hay Tôi , là Bảo Anh là Bảo Anh nghe rõ chưa ? đã nói nhớ kỹ tên tôi mà lại dám quên hả – .

Nghe cái tên Bảo Anh này bỗng nhiên hần lại đứng ngẩn tò te , Là cô ấy sao , sao trông khác thế này , giống mẹ già đi chẵn vệt thì có .

- thực là Bảo Anh sao ? – hần có chút nghi ngờ ,là hần bảo cô để tóc dài , là hần bảo cô chuyển sang trường hần , là hần bảo cô chờ thành đúng nghĩa một người yêu , nhưng đã bao giờ hần bảo cô chờ thành một mẹ già thế này đâu .

Hình như cô muốn chọc tức hần à .

- đã nói rồi còn gì , tôi là Bảo Anh , là cái người ngồi cùng anh trong công viên để dẫn đến kết cục ngày hôm nay –

Mọi người bắt đầu bàn tán , ai cũng có dấu hỏi to đùng trên đầu , chuyện này là sao khó hiểu quá .

hần dường như có một chút dụi , nhẹ thở dài kéo nó về phía mình , giọng thay đổi 180 độ khác lúc nãy .

- anh đâu có bảo em biến thành như thế này , lại muốn quậy à –

Cạch ..cạch ...cạch ...

Hầm rơi xuống đất không biết bao nhiêu cái , chẳng lẽ mắt của thần tượng mọi người lại hồng trầm trọng thế , bao nhiêu cô gái xinh đẹp như hoa lại không thêm mà chọn một con mẹ xấu như điên này sao , ai có thể tin nổi chứ .

- mua đồ ăn sang à còn hỏi cô là ai , lần sau thì đừng hòng – Nó lườm hắn một cái , cái đồ hai mặt , thay đổi như chong chóng .

- được rồi anh xin lỗi đừng giận , nhất thời không thể chấp nhận bộ mặt xinh đẹp này của em , tha lỗi cho anh –

Mọi người xung quanh phát ọ , xinh đẹp sao? muốn ớn thì có , con ăn xin nó cũng phải gọi bằng cụ .

Nó mặt càng lúc càng đen ,gì chứ thể mà vẫn khen xinh sao , lần sau nó sẽ làm cho xấu nữa , hứ .

- được rồi đừng giận nữa , để anh đưa em về tận lớp coi như chuộc tội –

Chẳng để nó nói năng hắn đã kéo nó xềnh xệch về lớp trước ánh mắt của bao người , và ánh mắt của hai chàng trai quay ra nhìn nhau thông cảm .

Giờ thì nó đã là tâm điểm của mọi sự chú ý , con đường mới sẽ lại bắt đầu.

36. Chương 36 : Spa Quái Dị

Hắn cứ lôi lôi kéo kéo nó đi

-từ từ thôi, đường này đâu phải về lớp tôi , anh kéo tôi đi đâu vậy ? –

Nó la hét giằng tay mình lại nhưng chẳng được , hắn vẫn cứ kéo nó đi , đất trời người đâu mà khỏe dữ

Nó nhìn đi nhìn lại thì hóa ra đây là vườn sau của trường , dưới một gốc cây lớn hắn buông tay nó ra .

- có phải cô muốn chọc tức điên tôi , sao bỗng nhiên mặt mũi cô lại biến thành hình dạng này , tôi bảo cô biến thành con gái chứ không bảo cô biến thành mụ già –

Nghe những lời xỉa xối này của hắn nó như mắc vào cơn lồng lộn, giỏi lắm , giám chứ nó là mụ già xấu xí à , nó xấu đấy cố mà nhìn , càng muốn nó xinh nó lại càng làm ỉnh xấu, muốn mất mặt thì cả hai cùng mất mặt , nó đâu có sợ .

-Này nhá , anh hơi bị quá đáng rồi nhá , tôi tôn trọng anh hơn tôi 2 tuổi nên mới kêu bằng anh thôi chứ đừng thấy tôi hiền mà bắt nạt nhá , anh nói tôi để tóc dài ,tôi đã để rồi đó , anh muốn tôi chuyển sang trường anh tôi cũng làm , anh muốn tôi như một người yêu đúng nghĩa tôi cũng vất vả đem đồ ăn sáng cho anh –

- vậy tại sao anh còn giám mắng tôi , cái loại người vừa đàn vừa ngu , đầu óc bả đậu không biết suy nghĩ hay động não nên không biết được thành ý của tôi à , anh xem điều kiện anh đưa ra tôi đáp ứng hết thể còn anh thì sao , chẳng hề có một chút tôn trọng tôi , anh muốn ăn đấm hả ?????? –

Nghe từng câu từng lời của nó như đâm vào tai hắn , hắn cũng phải công nhận nó là đang làm theo điều hắn nói , nhưng hắn đâu muốn nó biến thành thế này , đây không phải nó đang trêu tức hắn thì là gì đây, giúp hắn nổi tiếng vì có cô bạn gái ma chê quỷ hờn à , hắn không cần , hắn đã quá nổi tiếng rồi .

- được , tôi công nhận cô làm đúng theo điều tôi yêu cầu –

Nhìn dáng vẻ chán nản cùng cái vẻ mặt bất lực của hắn mà nó cười xung xướng , nó mà phải chịu thua à , còn lâu nhé , mơ kiếp sau hắn cũng không đấu được với nó .

Càng được thể nó lại càng vênh mặt lên .

- giờ thì tôi muốn cô làm thêm một điều kiện nữa -

Điều kiện nữa á , nó có nghe nhầm không ? , giao dịch thành công rồi mà , hắn định ăn gian bắt nạt nó à , nó biết suy nghĩ chứ có phải thiếu năng đầu mà để hắn bắt nạt .

- này đừng lợi dụng tôi quá thể đáng , anh có phúc lắm mới làm được người yêu của một người xinh đẹp dễ thương như tôi là phúc ba đời của anh rồi , đừng có mà đi quá xa –

-được voi đòi hai bà trưng nhá -

- Nếu cô không chấp nhận , hợp đồng sẽ bị hủy , tôi với cô cũng chưa hề làm giấy trắng mực đen muốn kiện tôi cũng không được , lời nói thì ai tin –

Nó tức , nó tức , nó muốn xông vào cắn xé hấn ra , cái loại đểu cáng , cái loại vô nhân tính không có máu người ,cái loại cáo già đáng chết nó muốn chọc tiết moi gan hấn ra .

-anh ...anh uy hiếp tôi –

Hấn cười gian manh , không ngờ cái khó ló cái khôn , hấn càng ngày càng thông minh , nhìn cái mặt đen thùi lui tím tái hấn đủ biết cô ấy tức giận thế nào .

- cứ coi thế đi , cô có làm hay không hay muốn phá hợp đồng -

Đắc ý , đây là từ nó có thể đọc ra ngay trên khuôn mặt hấn , hận quá hận , thông minh một đời ngu bất thành linh .

- anh giỏi , được , nhưng làm xong phải soạn một bản hợp đồng giấy trắng mực đen , cái mặt anh là mặt thốt không tin được , vừa đểu vừa điêu đã xấu còn thích dùng đồ da cá xấu , cho anh đi quét lá đa trong chùa mới phải –

Mặc kệ nó chửi hấn , hấn vẫn cười mà còn cười một cách vui vẻ , mấy khi mà hấn có thể chọc tức được nó chứ , cơ hội ngàn năm có một mà không tận dụng thì ai cho .

Nhanh tay kéo nó đi , số nó đúng là khổ ngày gì mà cứ bị người ta hành xác lôi đi như con súc vật , cún cảnh nó còn được tự do hơn .

Hấn dẫn nó đến một hiệu SPA nổi tiếng mà nó thừa biết đây là đâu , cái gì chứ nó đi đến đây tí lần ai bảo vào đây nó được miễn phí cơ chứ

- anh dẫn tôi đến đây làm gì ? vào đây ngồi buồn ngủ lắm –

Phải công nhận mỗi lần bước vào là nó lại ngủ tít mít , ai bảo người ta làm cho nó buồn ngủ làm chi .

- đi tẩy cái da nâu nâu kinh chết của cô đi , nhìn mà mẩn mẩn –

Nó lườm hấn một cái , nó có mẩn đâu ,chả có cái mụn nào nhá , hấn chỉ có điều là giỏi .

- chào hai vị ,mời hai người vào trong chọn các gói chăm sóc của SPA chúng tôi – Cô nhân viên cười lịch thiệp , cử chỉ cung kính .

Hấn kéo nó đến chiếc bàn rồi ngồi chờ để cô nhân viên giới thiệu về các gói chăm sóc ưu đãi hấn đã nên tiếng

- làm tổng thể gói vip –

Nó vẫn cười nhàn nhạt , hôm nay là nó dẫn khách sộp đến nhé , doanh thu nhà nó lại tăng rồi ,có người biểu tiền chẳng lẽ lại chê sao , với nó thì còn lâu nhé , tiền ăn tiêu của nó cũng từ lợi nhuận của việc kinh doanh mà ra mà , càng có nhiều khách doanh thu càng lớn ba mẹ nó lại mở rộng hầu bao cho nó nhiều hơn .

- dạ vâng mời hai người theo tôi –

Cô nhân viên vô cùng nồng nhiệt đưa tay mời vào bên trong

- không ,chỉ mình cô ấy –

Hấn chỉ sang nó khiến tôi đơ người

Chỉ mình nó thôi sao ,vậy thì lại mất một đơn vip à , hấn cũng biết tính toán chứ .

- nếu mình tôi, tôi không làm đâu , anh cũng nên vào đi ở đây làm cẩn thận lắm -

Hấn hơi nhúm mày , hấn không thích thì liên quan gì đến nó mà nó phải xen vào nhỉ .

- cô làm đi ,tôi ngoài này đợi –

- vào đi , năn nỉ đẩy , vô đi vui lắm –

Nó dở giọng mè nheo , người đầu mà cứng đầu nó đã xuống nước rồi mà vẫn không thềm nể .

- vào đi không đừng mơ đến hợp đồng –

Nghe xong nó liền im bật , đồ keo kiệt bủi xỉn , có tí tiền cũng tiếc , mà đây là chăm sóc sắc đẹp cho hần chứ nó kêu hần đi chết đâu .

Nó bĩu môi cái dài liền quay ngoắt đi vào trong , mặc kệ hần , dù gì nó cũng được chăm sóc miễn phí lại được thêm tiền nữa chứ , vừa quay vào đã được chị nhân viên nhắc nhở .

- hôm nay có bạn trai đi cùng đừng mặc như các lần trước nhé -

Trước nụ cười của cô nhân viên nó chỉ biết cười méo mặt , có hần thì sao chứ , nó vẫn bình thường , mặc xác hần nó chẳng thềm quan tâm .

Hần mân mê cái đồng hồ , cứ chốc chốc lại nhìn xuống xem giờ đã là bao nhiêu càng đợi hần lại càng thấy mất hút , thườngng thường thì đầu lâu như vậy .

Gần đến tối rồi mà vẫn chưa xong sao , hần có chút nghi ngờ .

Hần đành phải nhờ một cô nhân viên .

- cô có thể giúp xem người đi cùng tôi ở phòng vip sao chưa xong –

Cô nhân viên vui vẻ , cô lạ thừa gì người đi cùng hần chứ , cô bé đó bao giờ vào chẳng có thể vip và thể miễn phí hoàn toàn , cứ một tuần là lại đến đây hai lượt , mỗi lần đến đều mất thời gian gấp 3 lần người khác .

Nói thời gian gấp 3 là còn hơi ngoa , có lúc hình như còn nhiều hơn , nhưng đừng có nghĩ là mất từng ấy thời gian để chăm sóc da nhá , thời gian ấy là để ngủ , mỗi lần đến đây chỉ cần làm đến liệu pháp chăm sóc thứ 2 là nó đã ngủ say tít thò lò rồi .

- tôi nghĩ chắc anh phải đợi thêm , giờ là 2h tầm hơn 5 giờ là cô ấy xong –

nghe cô nhân viên nói mà hần nhú mày , thường thì đầu có lâu như vậy ?

- dạo này gói vip được thêm dịch vụ chăm sóc gì à , tại sao thời gian lại gia tăng nhiều như vậy ? –

Trước ánh mắt nhìn chằm chằm của người thanh niên trước mặt cô nhân viên chỉ cười .

- hình như cậu hơi thiếu quan tâm bạn gái mình thì phải –

Cô nhân viên đang nói gì vậy ? hần quan tâm bạn gái nhiều hay không thì liên quan gì đến việc này , bà này chắc đầu có vấn đề .

- chúng tôi mới quen , nhưng hình như cô đi lạc đề rồi thì phải –

Cô nhân viên à lên một cái , cặn kẽ giải thích

- thì ra là mới quen , thực ra cô bé là khách quen ở đây , mỗi lần đến cô ấy đều không dùng hết tất cả các liệu pháp chăm sóc trong gói Vip –

Càng nghe hần càng thấy mù mịt , không dùng hết thì làm sao tốn nhiều thời gian như vậy ? cái thời gian ấy để làm gì ? cô nhóc này khiến hần thấy vô cùng khó hiểu , càng muốn hiểu lại càng đi vào ngõ cụt .

- rốt cuộc như thế nào , thế thời gian còn lại cô ấy dùng để làm gì ? –

Vừa nghe xong cô nhân viên không thể nhịn nổi cười , lý do này ai nghe cũng thật buồn cười .

- cô ấy dành để ngủ , mỗi lần đến liệu pháp thứ hai là cô ấy lại ngủ mất tiêu , vì thế giám đốc đã xây thêm một căn phòng dành riêng cho cô ấy –

hắn liền sock không biết lần thứ bao nhiêu , vì một con sâu ngủ mà phải xây một phòng riêng sao, không thể đỡ nổi mà , rốt cuộc là sao ?

- cô ấy có ảnh hưởng lớn ở đây sao mà giám đốc ưu đãi đến vậy ? –

Cô nhân viên liền lắc đầu , điều này cũng chính là điều cô thắc mắc , mỗi lần hỏi đều nhận được một câu trả lời

- đây là lệnh trên ban xuống –

- dẫn tôi đến đó –

Hắn thấy mình ngồi đây quá mất thời gian chỉ để đợi một con heo tỉnh ngủ sao , bắt hắn ngồi đợi còn mình thì nằm ngủ ngon lành sao . hắn nuốt không trôi cơn giận muốn xông vào dựng nó dậy.

- Bảo Anh cô đợi đó.

37. Chương 37 : Spa Oi! Là Spa

Nguyên đi theo sự chỉ dẫn của cô nhân viên để vào gọi con heo con dậy , giám đốc cậu đợi cả ngày trời mà trong khi đó cậu lại còn vô vãn việc phải giải quyết ở công ty chứ , nhỏ này đúng là rắc rối .

- mời cậu , chúc cậu may mắn –

Cô nhân viên đẩy cửa phòng cho cậu vào và còn kèm theo một lời chúc khó hiểu , chúc may mắn là sao .

Hơi thắc mắc nhưng cậu cũng không để ý nữa , liền xoay người bước vào trong .

Trước mắt cậu là một con nhóc với làn da trắng mịn do được dưỡng thường xuyên ,đôi lông mày cong cùng cái môi chúm chím , ấn tượng nhất chính là cái dáng ngủ như thiên ngangã chết .

Hắn tự hỏi đây là con gái sao ? hắn cũng chẳng biết hắn đã hỏi cái câu này bao nhiêu lần rồi .

- ê dậy đi heo , tôi không rảnh mà đợi cô ngủ đâu , dậy –

Bụp

Hắn ngã nhào xuống sàn vì cái đập của nó , cái gì chứ , nó giám đập hắn sao ?

Vừa nghĩ xong hắn lại muốn đập đầu vào tường , gì chứ nó mà sợ hắn thì hơi lạ .

Hắn đau tê tái mà chẳng biết làm gì chỉ ai oán nhìn nó .

Làm thế nào mới gọi được nó dậy , động vào thì sợ nó đánh mà đánh nó lại sợ nó đau , trời ơi cậu dính phải của nợ rồi .

Hắn đang loay hoay thì thấy tiếng cửa bật mở , liếc đôi mắt lạnh của hắn về phía cửa , thì ra là cô nhân viên vừa này .

Hình như hắn thật ánh mắt cô nhìn cậu có vẻ thương cảm và vẻ mặt có chút ...nén nhịn cười .

- có phải cậu vừa bị do ván –

Về mặt hắn dần ra , sao cô ta biết nhỉ , chẳng lẽ theo dõi hắn từ này đến giờ .

Nhìn vẻ mặt dần ra của anh cô nhân viên lại càng muốn cười to hơn , cậu ta cũng giống cô thôi , trước đây cô cũng bị vậy mà .

- cậu đừng trách con nhóc , nó là vậy đó , khi ngủ thì đừng hòng ai gọi được , động vào , nó sẵn sàng ột cước ,khi tỉnh thì chẳng nhớ ngủ mình đã làm gì đâu –

An ủi , đây cậu cũng có thể coi là một lời an ủi , nhưng sao cô ta lại có một cái tính xấu như vậy nhỉ .

Thấy hắn vẫn ngẩn ngơ như thế cô nhân viên liền tốt bụng dặn dò .

- nhìn cậu cũng bảnh trai , nhìn hai người đẹp đôi thật –

Hắn dường như muốn cắn lưỡi tự tử , “câu này với vấn đề đang xảy ra liên quan sao ?”

- ‘tôi sẽ bày cho cậu một cách giúp gọi cô người yêu khó trị kia nhé –

Chưa dứt lời hắn đã thấy vô dúi vào tay hắn một hộp gì đó , nặng nề .

Đưa ánh mắt từ từ chuyển xuống , hắn mở to mắt , gì chứ , là đá lạnh sao .

Nhìn lên cô nhân viên hắn lại nhận được một nụ cười và một cái gật đầu quả quyết .

Để cho hắn cùng hộp đá lại cô nhân viên lại đẩy cửa ra ngoài .

Vừa ra đến ngoài đã có rất nhiều người xúm lại hỏi dồn

- thế nào ? –

-thế nào rồi ?-

Cô nhân viên đó cười bí hiểm , đưa ngón tay trở lên miệng nuốt một cái .

Nhìn hộp đá lạnh mà hắn cũng thấy run người , lạnh thế này cơ mà .

Hắn rón ra rón rén tiến gần đến nó , bỗng nhiên hắn gõ vào đầu mình một cái .

Hắn là gì chứ , sao lại phải rón ra rón rén nhỉ , vợ vẫn thật nhưng ..hắn cũng hơi run run

Mục tiêu đã gần kề , hắn từ từ nghiêng chiếc thùngtrên tay xuống và

AÁÁÁÁÁÁÁÁ
AÁÁÁÁÁÁÁÁ

Tổ tiên giờ thì đã bật mộ dậy vì tiếng hét kinh hoàng như thế .

- Bà Linh quái thai ông Vương quái dị thằng Tú quái thú , để nguyên cho ta ngủ không ???? quá đáng ,quá thể ,quá quái, quá quái . Sao ai cũng muốn bắt nạt một đứa hiền lành trong sáng như ta đây , sao ai cũng nỡ phá đi giấc mộng đẹp của ta và phá đi giấc ngủ vĩ đại của ta hả ,ba mẹ Linh Vương con thê sẽ giúp hai người ly dị-

Ặc , hắn chắc chắn rằng đây sẽ là lời phát biểu hay nhất và ..quái dị nhất mà hắn đã được nghe , một tuyên bố hùng hồn của một con sâu gái ngủ .

Sau một hồi nắm tóc , đôi mắt nhắm tít giận giữ la mắng thì đã hoàn hồn trở lại và đánh mắt để nhìn rõ quang cảnh và con người đang đứng gần tò te nhìn nó .

Sặc , nó muốn chui tọt xuống đất trong tình trạng này , sao hắn ở đây chứ , hắn đã nghe thấy nó nói những gì ? hắn đã thấy tình trạng này của nó sao ? huhu nó chẳng muốn tưởng tượng thêm nữa .

Nhìn biểu lộ của nó mà hắn cũng thộn mặt ra ,một lúc thì hắn đã hiểu , haha nó đang cuốn mỗi một cái khăn .

hắn giờ đã hiểu thấu hết câu chúc may mắn của cô nhân viên , cô nhóc này đúng là có các người mắng quái dị , và có một cách ăn mặc quái dị .

Nó thấy hắn nhìn mình chằm chằm lại càng tức lên quát ầm lên

- nhìn gì mà nhìn , tôi đẹp quá lác mắt anh đấy ,lượn đi chút đi , biến ngay –

Nghe nó quát hắn cười sằng sặc , xinh đẹp quá khiến hắn lác mắt sao , chắc chắn là chưa đến mức đó , với lại chỉ cần nghĩ đến cái bộ dạng sáng nay của cô thôi là hắn cũng buồn nôn rồi .

Người đâu mà đen như than củi , nó mà ra bãi than chơi thảo nào cũng bị hót nhảm .

Hắn cứ đứng đó chẳng có động tĩnh là muốn ra ngoài nó lại càng được thể tăng nhiệt độ , hung dữ mắng tiếp .

- đồ điên ,đồ điên tâm thần phân liệt không chỉ không não cút ngay , cút.....-

Hắn vẫn cười , lại còn cười to hơn , cô nhóc này đúng là ...không nói nổi .

- bình thường , cô cũng mắng ba mẹ cô thế à -

Đôi mắt nó chớp chớp , nó mắng ba mẹ bao giờ , hắn định đồ điều nó à , nó là con ngoan nhá . không bao giờ vắng tục chữ,i bấy đâu , hắn định ngậm đá phun nó à .

- tôi là con ngoan trăm phần trăm nhá , cháu ngoan bác hồ nha -

Lại cười , lại khoe răng , lại muốn quyến rũ nó , bộ hắn cười đẹp lẩn à , cười giống đười ươi thì có .

- ừ , ngoan ,thế cô muốn ba mẹ cô li dị lắm à -

Nghe câu này thì nó ỉu xìu thật , chỉ là lúc nó ngủ không thích ai làm phiền thôi mà , đâm gia thành tín xấu , ai bảo ba mẹ suốt ngày gọi nó làm nó đi đâu mà bị gọi dậy cũng liên tưởng đến ba mẹ .

- ừ thì thuận miệng thôi , thực ra li dị không như người ta hiểu đâu , li là chia ly nhá , dị là kinh dị ấy , tôi là mong giúp cha mẹ thoát khỏi những cái gì kinh dị , anh đừng có nghĩ gì sai lệch nhá -

đầu hắn gật liên tục như dĩa tỏi , được lắm cô nhóc này rất thông minh , còn có chút tinh quái , sau này chắc anh sẽ khó đối phó đây .

- rút ra ngoài đi còn gì nữa -

Nguyên ăn chọn một cái gối của nó .

- được được , tôi ra , cô hung dữ vừa vừa thôi , định mưu sát người yêu à -

Vừa nói xong hắn liền chuồn luôn , cô nhóc đúng là cáo già cái gì cũng cãi được .

hắn quét sẽ chinh cô nhóc đến cùng .

Hắn vừa bước ra đã thấy một lô một lốc người đang ngó ngó nghiêng nghiêng ngoài cửa ,giờ hắn chẳng hiểu lại gì nữa đây , hình như mấy người này đang đi xem xiếc thì phải .

- mấy người đang muốn ngó gì vậy ? -

hắn hỏi nhưng cũng thừa đoán được câu trả lời , muốn xem cô nhóc đó chơi hắn chứ gì .

Mấy cô nhân viên thấy mình bị bắt quả tang liền cười hì hì ấp úng

- chúng tôi ...chúng tôi chỉ là ..đi ngang qua thôi ...muốn quan tâm khách hàng một chút thôi ..không có gì đâu ..không biết gì đâu -

Hắn vẫn ười ,mấy cô nhân viên này chẳng thể thông minh mà cãi được như nó , trời có thành không , không thành có , cô nhóc đó sẽ là một đối thủ ngang tầm với hắn đây, hắn cười thích thú , rồi bước ra ngoài phòng chờ với nụ cười tươi trên môi .

38. Chương 38 : Đánh Ghen

Bíp Bíp

Tiếng bíp còi ô tô vang lên inh ỏi trước cổng nhà nó , một chàng trai đang cười thích thú với những cuộc gọi đến liên tục từ số điện thoại của một cô nhóc nghịch ngợm .

Tin nhắn đầu tiên hắn nhận được là

< nếu=" chân=" sống=" thì=" hãy=" phi=" xe=" lên=" cao=" tốc=" mà=" đâm=" vào=" đầu=" ô=" tô=" khác=" ,=" đừng=" có=" tự=" tử=" trước=" nhà=" tôi=" ">

Hắn không trả lời , tiếp tục bấm .

< này=" ,=" đừng=" có=" thử=" thách=" sức=" chịu=" đựng=" của=" tôi=" ,=" anh=" đang=" phá=" giấc=" ngủ=" của=" tôi=" đó=" ">

Không thèm hồi âm , hắn vẫn bấm còi .

< aaaa....tên=“” khốn=“” nghe=“” điện=“” thoại=“” đi=“”>

hắn vẫn dữ nguyên nụ cười của mình , dạo này hắn hay cười hắn , chẳng còn bộ dạng nhìn thấy nó là tức , nhìn thấy nó là lại bị nó chọc .

Tin nhắn không đến nữa , điện thoại cũng ngừng và hắn cũng thấy một bóng hồng đang bước từ trong nhà ra .

- chán sống có phải không ? sáng sớm đã làm phiền bà khiến bà bị mắng là thế nào hả ? -

Nghe nó chửi mà đang có ba con người thập thò ngoài cửa phòng khách , gì chứ , sáng sớm đã có chiếc ô tô ngoài cổng bấm còi cộng thêm đứa con gái yêu quái lại bảo bạn của mình thì lại thấy lạ , bạn trai sao ? con gái họ mà cũng biết yêu à .

Chắc chắn là chẳng ai tin chuyện đó , xem kìa , chửi thế kia thì yêu đương gì .

Hắn giờ mới chui ra khỏi ô tô , đứng hơi dựa vào thành cửa ô tô , hắn cười cười với nó .

- tôi đang thực hiện nghĩa vụ của mình thôi -

- tôi đã cảnh báo anh trước nhé , ai bảo cứ thích tự tử trước nhà tôi -

Vừa nói nó vừa mở cửa cổng , hắn nhìn hành động của nó cũng hơi ngạc nhiên .

Nó định mở cổng mời hắn vào nhà sao ? chắc còn khuya quá , thế nó định làm gì nhỉ .

- Boo cưng của chị , có thằng điên làm phiền chị kìa , giao cho em chơi đó , nhẹ tay chút nhé , gãy chân là được rồi -

Ở cách đó không xa , hắn nhìn thấy một con ch-ó becdé to cao , nặng tầm bốn mươi năm mươi ký đang nhe nanh chảy dãi thấy gớm .

hắn có thể biết được là nó muốn làm gì rồi , hắn nhan nhẹn quay người lại, mở ngay cửa xe chui vào , gì chứ ngu gì mà đứng đó .

Hắn vừa chui vào xe cũng là lúc con ch-ó xông ra , hắn thấy con ch-ó chồm hắn lên cửa , móng vuốt sắc nhọn của nó còn cào vào xe của hắn tạo thành 3 vết xước dài kéo từ trên xuống .

Cô nhóc này đúng là khắc tinh của hắn , trò gì cũng nghĩ ra được .

Hắn thì bị con vật to xác này đuổi , nó thì lại đứng đó cười không biết tổ quốc đâu .

Hắn nghiêng răng kèn kẹt rồi nổ máy ô tô , lùi ô tô lại rồi phóng đi để con quái vật kia không thể làm tổn thất thêm chiếc ô tô đồng tiền của hắn .

Sau khi đã kiếm được một nơi an toàn , hắn lấy điện thoại rồi nhấn một dãy số .

Điện thoại vừa được nối thì đầu kia đã liên bất máy .

- < ha=“” ha=“” thế=“” nào=“” ,=“” ẽm=“” xinh=“” phải=“” biết=“” đúng=“” không=“” tôi=“” đã=“” nói=“” rồi=“” ,=“” đừng=“” có=“” tự=“” tử=“” trước=“” nhà=“” tôi=“” ,=“” anh=“” cứ=“” bước=“” cơ=“”> -

Hắn thực là điên hết cỡ , nhiệt độ cơ thể không ngừng tăng nhanh , chỉ cần sống với cô nhóc này vài ngày chắc hắn cứ bệnh viện tâm thần thẳng tiến mất thôi .

- tôi có ý đến đón cô đúng nghĩa vụ một người yêu mà cô giám tiếp đón tôi như thế sao , cô tin là tôi phá hợp đồng không ? -

Giờ thì đến nó tức , hắn lúc nào cũng đem hợp đồng ra phá để đe dọa nó

- < đồ=“” quân=“” tử=“” dõm=“” ,=“” anh=“” nói=“” mà=“” không=“” biết=“” dữ=“” lời=“” ,=“” tôi=“” khinh=“” anh=“” cả=“” nãi=“”> -

- đấu với kẻ tiểu nhân không cần phải quân tử -

Tiếp đập máy giận dữ của nó vẫn còn ù bên tai hắn , tính khí của con nhóc này quả là thất thường .

Hắn có ý tốt mà không muốn nhận , vậy hắn cũng kệ , đến trường thôi, một ngày vẫn còn dài lắm .

Nó đang tung tăng đến trường trong bộ dạng như hòn than hôm trước , vẫn phong cách hoá trang đậm nét xấu xí và nặng mùi tiểu thuyết , ừ thì xấu mới tạo ấn tượng chứ , chẳng phải trong các câu truyện , xấu xí thường vớ những anh chàng đẹp trai này , giàu có này , lại hết sức thông minh này ai mà chẳng muốn .

Giờ nhìn nó thì vừa xấu trông lại có cái gì đó ...bẩn bẩn trông mà phát ớn , đã thế đi qua chỗ Nguyên còn vênh mặt lên thách thức .

Quả thực , Nguyên thấy cô bé này thật là vô đối .

- này, sáng sớm đã cho ch-ó đuổi tôi rồi , giờ nhìn tôi lại còn vênh , cô xem mình có đúng với một người yêu đúng mực không ? cô đang vi phạm hợp đồng đấy –

Nó nghe xong liền phóng ánh mắt lườm hắn xuyên quần áo thấu tim gan , nó biết ngay mà tim hắn đen kịt thế kia thảo nào suốt ngày xiển xỏ nó .

Hắn đúng là đồ tim đen , phổi đen , gan đennói chung nó thấy tất cả đen tuốt .

- tôi làm được thế là tốt lắm rồi , có giỏi thì anh làm thay tôi đi –

Cô nhóc lại cãi cùn với hắn, cô là bạn gái hắn chứ có phải hắn là bạn gái cô đâu , hắn nghĩ đến trường hợp này mà không khỏi buồn cười .

- thôi thôi , tốt nhất là anh ghi một danh sách những việc người yêu cần làm để tôi làm theo , nhưng nói trước việc gì làm được tôi với làm nha , cứ quyết định như thế , tôi đi đây –

Võ vai hắn vài cái rồi nó bỏ đi , hắn chỉ biết nhìn theo lắc đầu , đúng là cô nhóc khôn lâu khó đào tạo , hắn chẳng biết bao giờ hắn có thể chinh được cô bé này .

Nó đang lang thang trong sân trường với một cây kẹo mút trên tay , tâm trạng hôm nay của nó cũng không tệ , sáng đã chơi cho hắn một vỏ chạy bốc khói rồi .

Tâm trạng của nó vui vẻ ngắm cây ngắm cảnh thì bỗng bị một toán nữ sinh chặn lại .

Đôi mắt nó chơm chớp liên hồi nhìn vào cái lũô hợp đó , một , hai , ba , bốntrùi đất sao nhiều thế , nó đếm sơ sơ đã gần hai chục người , cao to đen hời ...à khéo mạnh .

Gần hai chục nữ sinh ...vô cùng “duyên dáng” tạo đủ mọi tư thế trước mắt nó , mà thực nó đâu phải thợ chụp ảnh .

Nó nỡ một nụ cười nhạt thếch , tiếp tục mút kẹo bước đi , nhưng vừa tiến được vài bước đã bị một cô gái chặn lại .

- mày ở yên đó , đừng hòng chuồn –

Nó thừa hiểu ý của bọn con gái này , đánh nhau sao ? thực là nó biết chút võ mèo cào nhưng đông thế này nó chịu .

Nó thấy hối hận khi đã không học hết những miếng võ của ba mẹ , tất cả chỉ tại tội lười và tội ham chơi của nó thôi .

Ngồi xuống thăm cỏ một cách tự nhiên , miệng vẫn ngậm kẹo chúp chúp ,thoải mái vênh mặt lên với lũ kia .

- mấy người đi đâu thế , đánh ghen à –

Một cô gái đứng giữa đám ấy lên tiếng

- bạn là Bảo Anh phải không ? rất vui được gặp bạn –

Nhìn cái mặt của cô gái vừa lên tiếng nó đã thừa biết là vô cùng giả tạo , gì chứ có con mù thì cũng nhìn được ra , chẳng lẽ có thiện ý dẫn gần hai chục người đến làm quen với nó à .

- tôi là Bảo Anh , cũng vui vì gặp bạn , giờ thì tạm biệt –

Nó vừa dứt lời xong thì đã nhận được ngay một nụ cười tươi thật tươi của cô bạn đó , nó chỉ có hai từ để miêu tả cô bạn này đó là “ mặt dày”.

- mình là Thuỳ Trang , nghe bạn nổi danh trong trường vì bám anh Nguyễn dai , giờ mới được diện kiến –
Chữ,i rất hay , cậu này chắc chắn nó sẽ ghi sổ , nó mà dễ bắt nạt thế thì đâu còn mặt mũi là con cháu nhà họ Vũ Hoàng .

- cảm ơn , tôi cũng rất hân hạnh được gặp một cô nàng xinh đẹp như hoa vi xơ lít (viôlét) , da đẹp như viên than trên đồng kim cương và dáng cao ráo như nắm của bạn (nắm lùn) , đôi mắt bạn trong sáng lấp lánh như hai hột mít , đôi má phúng phính đáng yêu như hai cái mặt thớt , bạn có vẻ đẹp vô cùng hoàn mỹ, bé tí phụn (beautifull) – nó buồn là phải lắm , nói một nó trả hai.

Thuỳ Trang nghe xong bài miêu tả của nó mà như muốn hộc máu , miệng lưỡi thật chua ngoa , nói đến đâu phun rớt ra đến đấy .

- mình phải phục trình độ tiếng anh của bạn , bạn mà tham gia thi biện luận tiếng anh thì hẳn phải đạt ngay được cái giải “trợ cấp học sinh mù ngoại ngữ” –

Nghe cô ta nói mà nó cười khẩy , mù tiếng anh sao ? cô ta đúng là ngu ngốc , một nửa dòng máu trong người nó không phải là người Anh sao ? Mẹ nó không phải là công chúa nước Anh sao ? chưa kể là nó đã sống trên nước Anh gần một năm và bay qua bay lại Mỹ thăm ông bà như cơm bữa .

- bạn thông cảm , cổ tôi hôm nay có chút vấn đề lên phát âm không chuẩn , với lại tai tôi cũng hơi nặng nên không nghe được tiếng ruồi muỗi vo ve hay súc vật kêu đâu ,phiền bạn nói to tiếng hơn một tý –

Nó có thể nhìn thấy sự tức giận trong đôi mắt ấy , công nhận cô ta cũng là một cao thủ , nhưng nó đâu có phải là dạng thường , muốn đấu với nó , chắc chắn không có cửa .

- mình đã rất tôn trọng bạn nhưng bạn lại thiếu đạo đức như vậy , mình sẽ vào luôn vấn đề , mình muốn cho bạn biết bạn nên tránh xa anh Nguyễn ra , bạn nên nhìn lại bản thân bạn mà coi , xấu như bạn thì nên biết tự lựa , đừng có mong chèo cao bạn ạ -

Nó biết ngay mà , vòng vo từ vừa nãy đến giờ cũng chỉ vì trai thôi , nói toẹt ra đi còn làm quen là thân cái gì .

“tên Nguyễn đó cũng đông khách gớm” thầm nghĩ rồi nó lại tự cười .

- Bạn tự tin về vẻ ngoài của mình , tôi lại tự tin về nét đẹp tìm ẩn càng tìm càng ẩn của tôi , chẳng cần phải chứng minh sự thật nó đã dành dành , anh ấy chọn tôi chứ không chọn bạn , thế thôi -

Tức , đây là từ có thể nói lên tất cả cảm xúc của cô ta , chọc nó thì ai sẽ có được kết quả đẹp chứ .

- thích sô lô đánh nhau phải không ? vậy thì sao không xông vào đi –

Nhìn cái mặt nó vênh lên ai nhìn cũng phải thấy ghét huống chi là Trang , cái giọng thách thức ấy lại càng làm Trang thêm nổi điên .

Có một người con gái đứng từ xa nhìn một lũ người với một cô gái trước mặt mà nở một nụ cười nửa miệng , hai tay khoanh trước ngực , tư thế rất điềm tĩnh mà xem phim miễn phí .

Cô gái đó nhìn với ánh mắt phức tạp , phun ra một câu ngắn nhưng ý nghĩa sâu xa .

- tính cách vẫn vậy ,thông minh và ngông cuồng –

Nó nhìn Thuỳ Trang một lúc lâu mà chưa thấy cô ta động tĩnh , hơi sốt ruột một tý nhưng nó cũng chẳng biểu lộ ra ngoài , nó chỉ cầu mong cô ta sẽ lo

sợ có cạm bẫy mà không dám xông vào , nếu không nó đi đời luôn rồi .

Thuỳ Trang ánh mắt liếc quanh rồi quay lại nhìn nó , Trang là ai chứ , lại sợ con nhỏ này sao .

- chúng mày, nó đã thích thì chúng ta chiều –

nghe xong câu này nó chỉ muốn ngắt đi , cô ta không sợ nó bầy sao , quả này nó chết chắc rồi , ôi! chúa ơi !.

Đồng loạt gần hai chục đứa con gái xông vào nó , nó nhìn mà thấy hoa mắt chóng mặt .

Khí thế quân địch thì đang hùng hùng xông lên thì bỗng có một tiếng hét vang lớn .

- TẤT CẢ DỪNG LẠI -

Tất cả mọi người đều đồng loạt dừng động tác vì tiếng hét đó , quay ra nhìn nhau mà chẳng hiểu trời trăng gì .

- Cô còn muốn nói gì – Tiếng Thuỳ Trang vang lên khi nghe thấy tiếng hét của nó .

-tôi là một học sinh gương mẫu nên không muốn gây sự ở trường , cô có muốn biết vì sao Tuấn Nguyên lại trở thành bạn trai của tôi không ? –

Nhìn nụ cười đắc thắng của nó làm Trang càng tò mò , có cái gì có thể dằn buộc được một thiên tài như Nguyên chứ .

- rất tò mò có phải không ? nếu muốn nghe tôi có thể từ từ giải thích –

- cô nói đi – Trang ra lệnh cho lũ đàn em quay trở về , tiến thêm vài bước để đến gần nó hơn .

- Nguyên làm người yêu tôi là do ba mẹ ép buộc –

Càng nghe nó nói , Trang lại càng chẳng hiểu gì , do ép buộc là sao , thế lực nào có thể ép buộc được con trai của cục trưởng cục cảnh sát toàn cầu chứ ? .

- thực ra ba mẹ tôi là xã hội đen –

Nó nói dối mà không chớp mắt , nó từng nghe nói ông nội là ông trùm thế giới ngầm nổi tiếng nhưng đã giải nghệ lâu nhưng chắc cũng có thể coi là cụu con cháu xã hội đen .

Nghe nó nói mà bao cái mồm há hốc , phải công nhận là nó nói như thật .

- nhưng ..bố anh Nguyên là cảnh sát -Gìng Trang có chút run run là nó càng được nước lấn tới .

- cảnh sát ở ngoài sáng , thế giới ngầm ở bóng tối –

Nụ cười vẫn nở trên môi , nhìn vẻ mặt của nó ai cũng ngờ ngợ , còn có người tin sái cổ nữa .

- cô yên tâm , chúng tôi chỉ là do gia đình ép buộc nên sẽ nhanh chóng chia tay , lúc đó tôi hứa nhất định sẽ tạo cơ hội cho cô –

Thuỳ Trang cũng chưa xác định rõ thân phận của nó nên nghe cũng ngoai ngoai , cứ từ từ để cô điều tra rồi tính sau , nhờ đâu điều nó nói là thật thì cô chết chắc rồi .

- thôi được , rút thôi , tôi nhất định sẽ lại tìm cô -

Thuỳ Trang vừa đi thì nó thở hắt ra một tiếng , tí thì nó nguy to rồi , mất cái mặt đẹp thì nó biết phải làm sao .

Ở đằng xa cô gái đó vẫn nhìn cho đến khi nó rời khỏi .

- một lũ gà công nghiệp -

Bỏ lại một khu vắng vẻ , cô gái bước đi những bước thật chậm , thật đều, cả người cô toát ra khí chất lạnh lẽo , những bước đi cô đơn.

39. Chương 39 : Bị Cản Sẽ Phun Độc

Một cô nhóc với khuôn mặt đen hơn bao công hầm hầm ngậm kẹo tiến lên dãy khối 12 , và mục tiêu cuối cùng là lớp 12a1 nơi đang có một tên tội phạm vô cùng nguy hiểm đang bị truy nã trong toàn mạch máu não của cô nhóc đó .

Khí thế cô hùng hực tuôn ra như nhan thạch , nó có thể thiêu dụi một vật cản đường của nó .

Cô nhóc đi đến đâu là lại gây sự chú ý đến đó , ai ai cũng phải quay lại ngược nhìn .

Cô nhóc đứng trước cửa lớp 12a1 , hai tay trống vào hông mặt vênh lên hét lớn

-Nguyễn Tuấn Nguyên bỏ ra đây cho tôi –giọng nó lớn đến nỗi có thể phá tung cái cửa kính của ba bốn dãy nhà xung quanh.

Người nó cần tìm thì chẳng thấy nó mặt ra mà chỉ thấy hai cái mặt thốt xông ra với vẻ mặt vô cùng cợt nhả

- Ôi , em gái , sao lại đến đây thế , trông em gái tôi càng ngang càng xinh đẹp đó , em đảm bảo có thể giữ chức hoa hậu ở Châu Phi trong vòng 10 nhiệm kỳ tới , cố lên nhé -

Nhìn gương mặt thân thương của ông anh trai yêu dấu nó chỉ muốn thân mến tặng cho anh một dấu giày trên cái mặt thốt đó thôi , ông ấy đẹp trai á , chả bằng cái lót giày của nó .

- Anh dạo này nhìn đẹp zai hẳn nhỉ , mới hôm qua em còn thấy anh được lên tivi , tưởng anh chàng hót nào ? ai dè hóa ra anh , công nhận dạo này anh nổi thế , khối người mong lên tivi còn chẳng được -

Thiên Minh lâu lắm rồi mới được cô em gái khó dạy này khen nên được dịp phồng mũi , cười hớn hở chẳng thấy tổ quốc đâu , Minh gãi đầu gãi tai e ngại thổ lộ .

- Ôi , chuyện lên tivi với anh là chuyện thường , riêng cái mặt đẹp trai này đã khối người muốn mời anh quay quảng cáo rồi , mà lên bao giờ thế ? -

Bảo Anh cũng nở một nụ cười vô cùng đôn hậu với anh trai , vui vẻ tiếp chuyện .

- Em nhìn thấy chiều hôm qua , nhìn anh phong độ lắm -

Mũi Thiên Minh đã phồng giờ lại được dịp nở to hơn

- Anh mà lúc nào chẳng phong độ -

Nó lại cười , không hiểu ông này sao ngu thế , bị nó lừa nhiều mà vẫn mắc câu ngu không tả nổi .

-Vâng , em phải công nhận xem anh trên kênh thể giới động vật mà trông phong độ , rất giống con Boo nhà em .

Nụ cười của Minh tắt ngấm, gì chứ , nhìn thấy anh trên kênh thể giới động vật sao? anh chẳng đỡ nổi

Dương đứng cạnh đó mà không ngấm được miệng cười , đáng đời thằng bạn , ai bắt nhanh mồm nhanh miệng cho lắm vào , người ta đã nói “ không cái ngu nào giống cái ngu này”

- Mà có cần dim hàng anh thế không ? dù gì anh cũng là anh trai mà mà -

Mọi người xung quanh nghe thấy câu chuyện mà không thể ngấm được miệng lại , đúng là thấy lần đầu tiên hotboy lớp 12a2 bị chữ,i mà không thể làm gì , có đúng là như người ta đồn , cô nhóc này là con của xã hội đen sao ?

- cây đang lặng mà gió lại cứ thổi vào , nếu anh thấy buồn chán cần có người thông nào thì em sẵn sàng tiếp hi sinh làm bác sĩ giải phẫu mổ sê não nghiên cứu -

Minh dơ tay lên hàng đưa em yêu quái , anh đúng là gặp xui nên mới có đưa em quái thai này .

- anh thề , nhất định sau này nói chuyện với mà phải uẩn lười bảy lần -

Thiên Minh khuôn mặt hầm hầm bỏ thẳng vào trong lớp , đi đến chỗ hán liền đá Nguyễn một cái khiến Nguyễn phát cáu lên .

- thẳng đở , mày phát bệnh mà đi đá tao , đấm mày trận giờ -

- mày đi mà dạy lại con người yêu của mày -

Minh bỏ đi để lại cho hán một câu khiến đầu hán xuất hiện câu hỏi to đùng , dốt cuộc cô nhóc đó đã làm gì thẳng bạn hán .

- thường ngày cô hay ăn độc à , nói câu nào cũng khiến người ta phun máu câu đó -

Nó cũng rất vui vẻ quay ra nhìn Dương , anh bạn đã có thành ý muốn nói chuyện thì nó cũng nên tiếp chứ nhỉ .

Nó cười một cách quái dị , nhìn Dương từ trên xuống dưới rồi lại từ dưới lên trên , khiến Dương cùng tất cả mọi người cũng phải đưa mắt nhìn theo một cách tò mò , cô nhóc này rốt cuộc là có ý gì .

Trước ánh mắt của nó Dương có vẻ khó chịu , cô nhóc này lại nghĩ ra cái gì chọc cậu à .

- cô nhìn cái quái gì thế -

NÓ chẳng thèm trả lời chỉ gật gù , gật gù

- ừ , cũng không tệ -

Từng lời nó nói mọi người đều găng tai lên nghe kỹ , ai cũng thắc mắc về cái câu “ cũng không tệ” là sao ?

- cô là đang có ý gì , nói thẳng ra đi -

Dương thấy rất bực về tình trạng cứ úp úp mở mở của nó , cô nhóc này hẳn vẫn chưa trỗi dậy được .

- tôi thấy , anhrất hợp làm “ trai sờ bao bụi” đó -

Mặt của Dương dần ra rồi từ từ chuyển sang thâm tím , “ trai sờ bao bụi” sao?

Ai ai có mặt ở đây cũng vô cùng ngỡ ngàng , nen nén quay qua Dương nhìn với ánh mắt chia buồn .

Nếu cô ta không phải bạn gái thẳng bạn thân cậu , không phải phu nhân tương lai công ty cậu đang làm việc , không phải người nắm một nửa tiền túi tiền của cậu thìcậu thề sẽ cho cô ta sống không bằng chết .

- cô đúng là ngậm toàn rắn độc -

Để lại một câu nói kinh điển rồi Dương cũng nối tiếp Thiên Minh giận dữ đi vào lớp , đi qua ngang cái người cũng đang đứng ngẩn tò te thì để lại một câu còn kinh điển hơn .

- mù phù thủy mồm phun độc đến tìm mày kìa -

Nguyên nhìn hai thằng bạn mà thấy thương hại , hai thằng ngốc này sao cứ thích chọc ngoáy vào cái nơi đầu nọc độc chứ .

Hắn thở dài rồi đi ra ngoài , đáng vẻ vô cùng điềm đạm chậm rãi với khí thế bức người .

- đồ khốn , anh quá đắt hàng khiến người ta tìm tôi đánh ghen là sao ? anh có phải đang gán mác đại hạ giá hay sao mà ai cũng muốn sâu xé vào hả ???-

Trước cơn tức giận của nó hắn chỉ cười một cách ngây ngô . “ đại hạ giá” sao ? anh treo biển bán mình bao giờ thế ?

Mặc kệ cô có tức giận thế nào , cái việc đó để mặc cô giải quyết , anh dúi vào tay cô một tờ giấy nhỏ nhưng nội dung thì dài ...vô kể .

Nó đưa tờ giấy lên sát mắt hơn và đọc dòng chữ đầu tiên được viwst to nhất .

DANH SÁCH NHỮNG VIỆC CẦN LÀM CỦA MỘT CÔ NGƯỜI YÊU

- hả ...cái gì ?????.... 108 điều sao ? anh định trình lên để sửa đổi hiến pháp à , tên diên này ??? -

Nó là người có cha có mẹ chứ đâu do hắn sinh ra đâu , quái gì mà bắt nó làm những 108 điều , nhiều nhất cũng chỉ được 3 đến 4 điều thôi chứ , hình như anh ta đã vượt quá giới hạn của mình rồi , .

Nó đâu dễ để người ta bắt nạt thế đâu , 108 điều chắc chắn sẽ không tồn tại .

40. Chương 40

Nó nhìn cái mảnh giấy trên tay với nhiều dòng chữ chẳng chịt mà phát khiếp .

BẢN THỐNG KÊ NHỮNG VIỆC CẦN LÀM CỦA NGƯỜI YÊU

- 1 , mang đồ ăn sáng cho người yêu vào mỗi buổi sáng
- 2, ăn trưa cùng người yêu
- 3, đi học và về nhà sẽ ngoan ngoãn chờ người yêu đưa đón
- 4, Một ngày phải nói chuyện với người yêu trên mười lần
- 5, Trước mặt người khác phải tỏ ra nhu mì ngoan ngoãn nghe lời người yêu .
- 6, không được liếc mắt đưa tình với bất cứ thằng con trai hay đứa con gái nào .
- 7, không được mắng hay đá xoáy người yêu
- 8 , không được bầy hay chọc gậy bánh xe người yêu
- 9, hàng ngày phải rảnh một khoảng thời gian để đi chơi tâm sự với người yêu

.....

108 , Thực hiện nghiêm túc tất cả 108 điều .

Nó đọc thầm xong 108 điều “ sửa đổi hiến pháp” mà thầm khen hần nhanh nhẹn , mới có vài tiếng đồng hồ đã soạn thảo ra một cái tờ giấy quái dị , chữ dài dằng dặc này .

Mọi người cũng cố nhướn cái cổ lên và mở căng mắt để đọc nhưng cũng chẳng biết được cái chữ nào .

Nó nở một nụ cười rồi chớp chớp mắt nhìn hần , với ánh mắt lai tơ này của nó thì thực hần thấy chẳng yên lòng , trong tâm thực sự nổi sóng lớn .

Các dây thần kinh của hần căng cứng để sẵn sàng xử lý mọi thông tin mà nó có thể gây sock cho hần .

Đồng loại mọi người xung quanh cũng đưa ánh mắt nhìn , thiên tài của trường này mà cũng toát mồ hôi sao ?

Nụ cười của nó càng ngày càng tươi .

- Nguyên , xoay một vòng cho em xem đi -

Cái giọng điệu thay đổi một trăm tám mươi độ này của nó làm toàn bộ mọi người ở đây đều sock , miệng cứ không ngừng há ra .

Ở trong lớp 12a1 lại có hai chàng trai đang khoanh tay đứng nhìn khi nghe thấy câu đó thì liền hừ lạnh .

-rắn lại bắt đầu nhả độc -

Anh Nguyên nhà ta rất thông minh , cứ nhìn tấm gương là bạn Dương thân mến liền có thể đoán phần nào suy nghĩ của nó .

- em yên tâm , anh không hợp phong thái làm “ trai sờ bao” , nếu bắt buộc thì chỉ làm “ trai sờ bao” của em thôi -

Một câu trả lời đúng là hết ý , mọi người ở đây có thể thấy được tình yêu nồng nàn mà chàng Nguyên chao cho nàng Bảo Anh . mọi người không ngừng hâm mộ và ghen tị .

- anh thích làm trai bao lắm hả , tôi đâu bảo anh hợp làm trai bao đâu , làm người yêu của anh đúng là mất hết thể diện một thời -

Anh Nguyên cùng toàn thể mọi người có mặt ở đây (trừ nó) đều méo mặt , rốt cuộc ai làm mất thể diện ai ?

- quay một vòng tôi xem nào ?-

Nguyên nhìn mặt nhìn nó , nếu không làm trai bao thì nó nghĩ đáng người hấn làm gì ? vận động viên thể hình sao ?

- sao tôi phải quay , cô lại bày trò phá tôi , về lớp đi gần vào giờ học rồi đó –

Nguyên đang định quay đi thì bị nó kéo lại tức thì nhanh nhẩu nói

- yên tâm , tôi không bày trò phá anh , tôi là cháu ngoan bác Hồ mà , anh yên tâm , tôi nhất quyết không đá xoáy anh , quay đi quay đi , quay một vòng tôi xem –

Hấn thấy nó năn nỉ cũng mềm lòng mà nhún nhường một bước , liền theo ý của nó mà xoay một vòng .

Hấn thấy vẻ mặt đăm chiêu suy nghĩ của nó mà cũng thấy đau đầu , rốt cuộc là nó nghĩ gì ? tại sao ý nghĩ của nó quái dị đến mức hấn chẳng thể đoán được .

Hấn mang tiếng thông minh cả đời , nắm bắt mọi suy nghĩ của đối phương nhưng giờ khi đứng trước cô người yêu quái dị này thì chẳng thể nào đoán được .

-xoay , xoay ngược lại đi –

Nó vừa nói vừa làm phụ hoạ , lấy tay của mình xoay xoay .

Nguyên nuốt cơn giận trong lòng đang cháy phừng phừng mà nhịn xuống , hấn tò mò , tò mò không hiểu cô ta đang làm gì .

hấn vừa xoay xong thì nó đã hô lên

- xoay , xoay lại đi nào –

lần thứ ba là hấn nhịn , nó là con gái nên hấn nhịn , là người yêu hờ của hấn nên hấn nhịn .

Hấn quay thêm một vòng nữa .

- xoay , xoay đi –

người ta thường nói ,” quá tam ba bận” , lần này đã chuyển sang lần thứ tư làm mất bình tĩnh của hấn , chẳng lẽ để con nhóc này được đăng chân lần đăng đầu sao .

- cô bị điều à , thích thì đi mà xoay ,tôi vào lớp –

Hấn chỉ đi được vài bước đã bị nó dử lại , miệng còn cười cười

-anh xoay được mấy vòng rồi – Nó nó hỏi mà mặt hấn cùng mọi người ***** ra , rốt cuộc là vì cái gì ?

- bốn – một câu ngắn gọn mà sức ảnh hưởng tương đối lớn .

Nó ngồi cười ha hả , miệng không thể khép lại nổi .

- bốn vòng đúng không ? sao tôi bảo anh xoay có 4 lần anh đã nổi giận rồi , vậy lại sao anh bắt tôi làm những 108 điều “ sửa đổi hiến pháp là sao” –

Nghe nó nói mọi người hết sức tò mò vì cái tờ giấy được gọi là “sửa đổi hiến pháp” , rốt cuộc cái đó là cái gì .

Nó giờ đây đã để cho hấn một bài toán khó khăn , lý lẽ rất hợp lý , lại còn có dẫn chứng nữa chứ , hấn nhất thời cứng họng chẳng nói được câu gì cứ đứng chân chân nhìn nó .

108 điều hấn vắt bao nhiêu chí tuệ mới rằm lại bị nó gạt ra trong vài ba câu nói và hành động sao , nó đúng là toàn nghĩ ra những thứ mà người ta chẳng ngờ tới .

- hai vấn đề này sao cô có thể ghép chung với nhau chứ -

Nó biết ngay hấn sẽ chối mà , nó mà dễ bắt nạt à , nó phải làm theo điều kiện hấn đưa ra á, còn lâu , dù nó có phải trở lại vạch xuất phát , thưa lại hấn từ đầu thì cũng còn hơn là thực hiện 108 điều .

Ba mẹ nó còn chưa rằng buộc được nó mà hấn lại đòi sao ?

- 4 câu tôi nói anh còn chẳng làm được , vậy 108 điều tôi cũng chẳng có khả năng làm –

- cái ...-

hắn chưa kịp nói đã bị nó chèn miệng lại , chẳng kịp phun ra hết câu

- ế, nếu anh vẫn còn đem cái “ hiến pháp đó ra dọa tôi , vậy thì thôi coi như huỷ , hiến pháp sẽ về với nhà nước , chẳng can dự tới tôi nữa , chúng ta chia tay –

Nó để lại cho hắn cái vênh mặt lên rồi vùng vằng xoay người bỏ đi , đếch cần , nó là ai chứ không gì là không thể .

Tất cả mọi người xung quay chứng kiến thấy hai người cãi nhau bỏ đi thì vui như chuẩn bị đi hội , người người cười hớn hở , đập tay ăn mừng .

Còn hắn thì như bức tượng dặm chân tại chỗ , trog lòng hắn sao bỗng hụt hẫng vậy nhỉ ? hắn đã nghĩ đến việc này , nhưng không ngờ nhanh vậy ? cái gì đã dẫn hắn đến với bức tường buộc này , cái gì đã dẫn hắn đồng ý ? cái gì khiến hắn mong đợi ? chẳng lẽ tất cả là vì nó sao ?

Chẳng lẽ là vì nó

Hắn nhanh bước chạy theo , việc làm mà tất cả mọi người sẽ không ngờ tới , lần đầu tiên họ thấy thiên tài của họ biết ngần ngại , lần đầu tiên biết đuối lý không nói lên lời , lần đầu tiên biết đuối theo một người , tất cả là lần đầu tiên vì một người con gáiđen hơn ma .

Hắn chạy đến giữ nó lại , giữ cái bàn tay mềm đó , kéo nó đối diện với chính mình .

Hắn nhìn đôi mắt ấy , đôi mắt to long lanh tinh nghịch , đôi mắt chứa chọn cả thế giới , đôi mắt đem mọi thứ trở lên nhỏ bé .

- về chuyện 108 điều , chúng ta có thể thảo luận từ từ , tôi không bắt ép cô làm hết 108 điều đâu , đây chỉ là bản sơ thảo thôi –

Nó nhìn hắn khinh ra mặt , ai bắt cứ suốt ngày bắt nạt nó .

- tôi hứa giữ đúng ba điều kiện , tôi nhất định giữ đúng, việc “sửa đổi hiến pháp” này ,tôi sẽ tự làm , tôi đã cố gắng nếu anh không vừa lòng thì coi như hết –

Hắn chẳng biết nói sao nữa , đồng ý hay không nhỉ , nhưng nếu để tự nó tung hoành thì chắc hắn nhập viện tâm thần sớm , nhưng nếu không đồng ý thì tất cả sẽ chấm dứt .

hắn thở dài một cái

- thôi được , tùy ý em –

Lòng nó không ngừng nở hoa cười khoái trá vỗ vỗ vai hắn rồi vui vẻ tung tăng về lớp , quên khuấy mục đích đầu tiên nó đến đây tìm hắn .

Nhưng dù sao nó cũng đã phá bỏ được 108 điều và được tự do làm theo ý mình .

Tự do muôn năm .

41. Chương 41 : Hoàng My

Nhất định , nó phải chơi hắn một vỏ thật đau để hắn nhớ nó suốt đời, nhìn thấy nó như nhìn thấy 18 đời tổ tông bật dậy .

Đôi mắt tinh nghịch của nó khẽ chớp chớp vài cái rồi môi nó khẽ nhếch lên một đường nguy hiểm ,”Nguyễn Tuấn Nguyên” anh đợi đấy .

Đang hí ha hí hửng bước đi thì bỗng bước chân của nó khựng lại , cái con người trước mặt này sao bỗng thành linh xuất hiện ở đây .

Hoàng My hai tay khoanh phía trước chậm rãi tiến từng bước nhẹ nhàng đến gần nó , gương mặt cô vẫn vậy , lạnh lùng và khó hiểu .

- Hoàng...My ..là cậu -

Môi cô nhếch lên một cách nhạt nhẽo ,ánh mắt lạnh băng nhìn nó.

- cô cũng có ngày sợ sệt như thế này sao ? một Bảo Anh đầu đội trời chân đạp đất đâu rồi ? cái con bé đẩy anh tôi đến con đường chết đâu rồi ? cái con bé cướp đi tất cả của tôi , tình thương , tuổi thơ và cả tình yêu của tôi ? –

Từng câu từng chữ như xé từng khúc ruột của nó , nó đau lắm chứ , ân hận lắm chứ , nhưng giờ thì đã quá trễ rồi .

- My là lỗi của mình , mình xin lỗi –

Đôi mắt nó ứa nước long lanh , toàn thân nó run nhẹ , chỉ có My chỉ có cô bạn này mới khiến nó run rẩy khi gặp , nó đã có lỗi quá lớn với My .

Chính nó , chính nó đã cướp đi của My tình thương của anh trai và tình yêu , nó là kẻ có tội .

Nó thấy My cười , nụ cười mỉa mai như nó đã nói một câu gì ngớ ngẩn .

- xin lỗi là xong sao ? Là giải quyết hết mọi việc xảy ra sao ? ngu ngốc –

-My à , mình ...-

My chẳng để nó kịp nói lên lời nào thì đã bị cô chặn lại .

- Cô...- My dùng một ngón tay thon dài của mình chỉ thẳng mặt nó .

- hãy đợi đấy –

Hoàng My quay gót bước đi , bóng dáng cô vẫn như vậy ,cô độc và lẻ loi.

Sơ hãi , cảm giác mà nó chỉ cảm nhận được khi ở cạnh My , nó sợ , sợ cô bạn này , tất cả sự việc ngày hôm nay đều xuất phát từ nó .

Nếu nó không bắt ép Hoàng Vũ đi thì cậu ấy sẽ chẳng xảy ra chuyện , cậu ấy có thể tha thứ cho nó nhưng nó chẳng thể tha thứ ỉnh .

“ mình đã hứa sẽ sống tốt cả phần của cậu , phải yêu đời gấp đôi và cười gấp đôi vì cậu”

Quyết tâm sống để hứng chịu tội lỗi , nó sống để chuộc lỗi, phải cười nhất định phải cười chứ .

Cố gắng ép ra một nụ cười tươi , nó cố gắng an ủi bản thân và bước tiếp

- hôm nay trời thật đẹp –

Một dòng nước mắt lăn dài trên má .

Vừa đến cửa lớp nó đã thấy con bạnn xuất hiện , điệu bộ có vẻ lo lắng sốt ruột .

Vừa nhìn thấy nó Dung như chút được gánh nặng , cô vừa nghe mấy đứa bạn nói nó bị đánh liền hốt hoảng chạy sang ngay .

- con kia , bị người ta đánh mà không thêm nháy để tao đến cứu hả -

Nó nhìn thấy con bạn kiên bữu môi

- chờ máy cứu thì tao nằm nhà xác lâu rồi , còn đứng được ở đây sao –

Càng nghe cái giọng điệu gọi đồn này của nó Dung lại càng tức, cô quan tâm nó như thế này mà nó lơ dơi cho cô chậu nước đá vậy à .

- tao quan tâm mày mà mày ăn nó kiểu thế à , vậy thì lần sau tự đi mà giải quyết nhá , tao không tèm quan tâm nữa , tao không có đứa bạn như mày –

Tức , Dung tức không chịu nổi với con bạn , cô dùng dùng nóng giận bỏ đi , cô sẽ không thèm quan tâm nữa .

Thấy Dung vùng vằng bỏ đi nó liền hốt hải mà túm tay Dung lại , cần dập lửa lập tức .

-Dung xinh ơi , mình đùa tí thôi mà , đừng giận , tại đây chỉ là một lũ ngốc nên mình mới tự ra tay không làm phiền cao thủ như bạn , mình không muốn làm bẩn tay bạn thôi mà –

Cái giọng điệu chảy cả kẹo , cái miệng của nó đúng là lợi hại , thích cong thì cong , thích thẳng thì thẳng .

- tao về lớp –

Dung chẳng trả lời chỉ dằng tay nó bước đi , thấy cô bạn bỏ đi nó chỉ thở dài .

- lại mất hai ngày rồi –

Nó hiểu cô bạn mình chứ , làm sao Dung có thể giận nó lâu được .

Nó chán nản bước vào lớp , hôm nay đối với nó là ngày đen đủi rồi , về nhà cần tẩy trần thôi .

Mang tâm trạng uể oải bước vào nhà , nó nằm phịch xuống sofa và nhắm mắt lại , mệt mỏi , mỗi hơi là phải đối phó với thầy giám thị , nó ...nhớ thầy giám thị quá .

- Chị ơi , hình như bố mẹ đổi hướng nhà rồi phải không ? –

Tú bỏ giày xỏ đôi dép đi trong nhà rồi bước vào , nhìn thấy nó cậu hơi bất ngờ .

- ừ , chuyển từ hướng may mờ sang hướng may mù –

Tú thấy thật thất vọng , rõ ràng là cậu định chọc nó sao giờ lại thành ra cậu bị chữ.i xỏ đầu , bà quái thai vẫn không thể là thai bình thường được .

- mặt trời mọc đằng nào mà chị về sớm thế , chẳng lẽ nhà mình có gì thú vị sao –

Vừa nói Tú vừa tò mò nhòm ngó vào trong , chẳng tiếp từ lúc nào mà cậu đã thấy một chiếc dép hạ cánh trên mặt mình .

- bà làm cái quái gì vậy , điên à –

Nó nhăn mặt gãi gãi đầu

- may ngu , không nhìn thấy tao mệt lắm rồi à , cái nhà này thì quái có gì thú vị chứ , tao đang thất thường đây –

- thất thường –

nghe đến từ này mà mặt Tú biến sắc , thất thường là mức độ nguy hiểm với cậu này , bình thường đã gớm thế , thất thường chắc còn có sức công phá hơn .

-Chị , em lên phòng đây , chị cứ từ từ nghỉ -

Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn , giờ cậu cần giữ an toàn cho bản thân là quan trọng nhất , ở đây lén phét là dễ ăn “ dép bay” lắm à .

- Tú -

Đang chạy bán sống bán chết thì bỗng nhiên thị gọi ngược lại khiến cậu rùng mình .

- hôm naychị găng Hoàng My , My về nước rồi –

Nó thấy nét ngác nhiên hiện rõ trên mặt em trai , Tú không nghĩ sẽ đụng độ sớm như vậy .

- chị cũng biết rồi sao ? chị nên cẩn thận hơn -

Nhìn cậu em bước đi khuất cầu thang , nó rơi vào trạng thái im lặng trầm tư suy nghĩ

Sự việc này nhất định nó phải giải quyết .

42. Chương 42 : Hẹn Hò

Cái không khí xe xe lạnh cộng với hương vị của buổi sớm ban mai giúp người ta thất dễ chịu hơn .

Những hàng cây trải dài cùng mặt hồ nước tĩnh lặng chứ không ồn ào như trên chiếc ghế đá cạnh hồ .

- anh bị điên à , sáng sớm lôi tôi đi ngắm nước thả và ngồi hít không khí làm điểm tâm ăn sáng , điên thì cũng nên chừa một phần cho người khác điên với chứ -

Nó tức khí muốn xông vào dứt tung tóc của hấn lên , mới sáng sớm đã bị hấn lôi dậy với lý do nào là : “ không khí ban mai tốt cho sức khoẻ” hay “ đi hẹn hò cuối tuần , người ta hay làm như vậy” . Nó khoẻ như trâu rùi thì cần quái gì nữa chứ .

- đừng than nữa , một chút nữa đưa cô đi ăn sáng là được chứ gì –

Nó khinh không thèm nói , môi thì bữu dài còn đôi mắt thì không ngừng lườm huýt .

- thôi được rồi , đi ăn sáng thôi –

Hấn thở dài trước cái thái độ của nó , ngồi ngắm cảnh một chút cũng không yên với nó .

Nghe được đi ăn sáng lòng nó bỗng mừng quýnh , nhanh nhẩu đứng dậy chạy tốt ra xe trước , bụng cô đang kêu ầm ĩ này , không ăn thì sao cô sống nổi đây .

Nhìn vẻ mặt hớn hở của nó mà hấn bật cười , chẳng lẽ nó thèm ăn đến nỗi đó sao .

Hấn chở nó đến một tiệm phở nổi tiếng và kêu hai tô phở bò .

Như một thói quen , nó nhanh tay lau đĩa lau thìa chuẩn bị sẵn sàng , hấn ngạc nhiên khi nó cũng lau luôn cho cả phần hấn , chẳng lẽ nó đã có cách nhìn khác đối với hấn sao .

Một nụ cười nở trên môi hấn .

Hai bát phở bò thơm ngon được đưa lên khiến nó xung sướng vô cùng . miệng cười không ngớt ,rất nhanh nó đã vắt được 4 quả quất vào trong tô phở của mình và đảo đều .

Nó đưa chiếc mũi nhỏ xinh xuống gần bát phở và hít một hơi dài , miệng khê nói nhỏ

-ngon quá –

Nó ngược mặt lên thì thấy hấn đang nhìn nó chằm chằm , nó hất hàm lên hỏi hấn

- Ăn đi còn ngáy ra đó làm gì , phở nguội ăn không ngon đâu –

Vừa nói xong là nó cúi xuống ăn nấy ăn để bát phở của mình , trông cách nó ăn cứ như bị bỏ đói lâu năm rồi .

ngược lại với cách ăn “ đánh nhanh thắng nhanh” của nó thì hấn lại ăn một cách vô cùng từ tốn , thỉnh thoảng lại ngược lên nhìn cô gái trước mặt .

Hôm nay nó chẳng trang điểm gì , nà da không phải trắng bóc nhưng cũng thực dạng nhìn được , khuôn mặt mũm trông rất đáng yêu .

Đang ngắm nhìn nó thì hấn thấy nó ngừng ăn , trong bát phở vẫn còn một nửa , hấn thăm quan sát nó .

hấn thấy nó nhìn tô phở như có một cái gì nuôi tiếng , miệng không ngừng nuốt khan vài cái , đôi mắt lại không rời tô phở đi , hấn có thể đoán được , nó đang ...rất thèm .

“ Thèm”tại sao nó thèm lại không ăn nữa nhỉ ? giảm cân sao ?

- cô đang giảm cân đấy à –

Hấn thấy mình hoàn toàn đúng khi nó gật đầu , tay liền xoa xoa bụng .

- Dung đã bảo tôi , nếu mày cứ tiếp tục ăn một cách vô tội vạ , chắc chắn vài tháng nữa mày sẽ lặn chứ không phải đi , lúc đó thì đừng mong đi chơi –

Nó thuật lại lời nói củ cô bạn thân , dù thế nào nó cũng không thể không đi chơi .

- thế bạn em có nói , nếu quá béo sẽ rất khó lấy chồng không ? –

Một cái lắc đầu từ nó , sao hắn thấy nó lúc này ngây thơ quá nhỉ , đầu óc tinh quái hàng ngày của nó đâu rồi , chẳng lẽ nó lại muốn bầy hắn .

-à ,hình như có thuốc giảm cân rồi đúng không ? –

Nguyên thấy bực tức , hắn nghiêng rần kèn kẹt

- thôi đi , sao em cứ nói trống không thế , ra đường ai cũng có thể nghĩ em là chị anh đấy –

- tôi thích đấy , anh là đang muốn chữ.i tôi già chứ gì ?-

Nó cũng vênh mặt lên , giám hạ thấp nhan sắc của nó thế à .

- cô vi phạm điều kiện nhé . đã ghi là không được xưng tôi với anh mà –

Nó lấy tay che miệng rồi khẽ ngáp một cái

- suốt ngày hợp đồng , anh ức hiếp tôi quá đấy , được rồi ,vì tương lai tôi nhin , nhưng lần sao anh biết tay tôi –

Nói xong nó còn cố tình ngáp thêm vài cái .

- thôi , anh đưa em về đi , buồn ngủ quá , có chủ nhật mà cũng không yên ổn –

Thấy nó đòi về hắn bỗng thấy tiếc , hắn tốn bao nhiêu công sức mới kéo được nó ra ngoài với hắn chẳng lẽ thả nó về sớm thế sao .

- em có thích đi chơi không ? anh dẫn em đi thăm quan –

Hắn nở một nụ cười rất chi là hiền nhưng bản chất thì chẳng hiền tẹo nào . Vừa nói hắn vừa rút ví ra giả tiền

Nghe thấy đi chơi là đầu óc nó đều được giải phóng hết công suất , sinh lực chàn chề.

- Ủ đi theo anh –

hắn nhanh tay túm nó đứng dậy , một mạch kéo nó ra xe .

Chiếc xe loa vút trên đường và điểu dừng chân chính là công ty của hắn ,

- ê này , lại lừa người hử , đi chơi quái gì chỗ này –

Khuôn mặt nó nhăn nhó lại , nhưng thử hỏi làm sao không nhăn nhó được chứ , bỗng nhiên lại bị người ta lừa .

- ừ thì là đi thăm quan công ty anh đó , em thích chỗ nào thì cứ đi chỗ đó –

- tôi mà phá thì ráng chịu –

Hắn cảm thấy lạnh lạnh sống lưng , nó lịa nghĩ ra trò gì để phá công ty hắn đây , nhìn theo dáng của nó giờ đang tung tăng chạy vào công ty mà hắn khẽ thở dài .

hắn đang “ công rần cần gà nhà” .

43. Chương 43 : Hẹn hò 2

Từng đám mây trắng bông bênh đang lững lờ trôi trên nền trời xanh biếc .

Tiếng xe cộ qua lại đông đúc trên đường phố thỉnh thoảng lại vang lên những tiếng còi đau đầu nhức óc .

Cuộc sống là vậy , tấp lập và ồn ào , cô nhóc kia cũng vậy , sôi nổi và cá tính .

Hắn đưa ánh mắt của mình nhìn thật kỹ người con gái đang tung tăng chạy trước hắn .

Hắn đã nghĩ , cuối cùng gặp nó là phúc hay họa của cậu , nhưng phúc thì chưa thấy mà họa thì cứ đeo dai đẳng , rồi tới đây không biết cô nàng sẽ làm gì với cái công ty chân đang tập toạ đi của hắn .

Hắn thở dài khi nghĩ về tương lai sắp tới , bước chân hắn cũng chậm rãi hơn .

- chị , cho em hỏi phòng tổng giám đốc ở tầng mấy –

Chị tiếp tân ngẩng lên nhìn cô nhóc trước mặt , một cô bé với khuôn mặt trắng trẻo , mũi ôi đỏ , mặc một chiếc áo phông trắng bên trong , bên ngoài là một chiếc áo rét lông giả bò .

Cô bé còn mặc chiếc quần đùi phồng to ở hai bên túi bên trong là một chiếc quần tất đen , dưới cùng là một đôi giày thể thao màu trắng năng động .

Câu đầu tiên cô tiếp tân muốn hỏi : “đây là công ty hay chỗ trông trẻ”

- phòng tổng giám đốc ở tầng 20 , nhưng giờ sếp vẫn chưa đến , em có lịch hẹn trước không ? –

Nó thừa biết là anh ta vẫn chưa đến chứ , hắn đi ngay sau nó mà .

Nở một nụ cười tươi với cô tiếp tân , nó vui vẻ cảm ơn rồi tiến về phía thang máy .

Chưa để nó đi , cô tiếp viên đã gọi giật ngược lại

- em à , không được tự tiện lên đó đâu ,để chị gọi điện thoại hỏi thư ký tổng giám đốc –

- ầy ầy chị , không cần đâu , sáng nay sếp chị ăn phở không may bị tào tháo đuổi nên đến muộn dặn em cứ lên phòng tổng giám đốc đợi trước mà –

Ngay sau câu nói của nó thì đồng loạt tất cả những con mắt ở đây đều nhìn chăm chăm vào nó , miệng không ngừng há hốc .

Sếp của bọn họ thực sự bị “ tào tháo đuổi” sao ? nhưng dù có bị thì cô bé này cũng không nên nói lớn vậy chứ .

Tất cả mọi người ở đây đều hoá đá , chỉ còn lại hai người vẫn đang ở trong trạng thái bình thường .

Hai người đó chính là nó và cái người đang chậm rãi bước vào .

Mọi người ở đây khi nhìn thấy cái con người đang tiến vào thì giật mình tỉnh mộng , cuống cuống làm việc của mình , nhiều người cuống quá còn đâm sầm vào nhau trông như một cái chợ .

Hắn nhìn khung cảnh lộn xộn xô lộn ở đây thì không khỏi nhủ mày , chẳng lẽ vừa bước vào cửa cô bé này đã gây chuyện rồi sao ?

- em lại gây chuyện gì vậy ? –

hắn nhìn đôi lông mày nhìn cô nhóc trước mặt ,cái mặt cười cười cùng ánh mắt kia sao hắn thấy gian thể nhỉ .

- thôi , đi lên phòng làm việc của anh đi , anh đi chậm quá làm tôi vừa đi vừa đợi mỏi hết cả chân –

Vừa nói nó vừa đẩy đẩy hắn về phía thang máy , chẳng mấy chốc đến những người đang thâm nhìn trộm hai người .

Hắn trong đầu tuy rất thắc mắc nhưng nhìn điệu bộ này của nó thì cũng ngoan ngoãn cho nó đẩy đi .

Bước vào thang máy bấm số 20 , thang máy bắt đầu di chuyển và nó cũng bắt đầu quay ra nhìn hắn .

Bắt gặp ánh mắt nhìn chăm chăm của nó mà hắn thấy khó chịu , ai chứ riêng cái đầu khác người này của nó thì có dù hắn có 3 cái đầu thiên tài cũng chẳng đoán được .

- này , đừng nhìn như thế , thủng hết da đẹp của anh –

Vừa nghe xong nó liền nôn ọ , làm động tác giả vờ rồi vuốt xuôi ngực .

Hắn tức , da hắn đẹp thật chứ hắn có nói khoác đâu mà nó phải nôn ọ thể nhỉ .

Đang nôn ọ để chọc quê hắn , nó vừa ngẩng lên đã bắt ngay ánh mắt hùng hực “ lửa tình” nhìn nó như kẻ thù 18 đời nhà hắn .

Biết mình động vào tổ ong “ muỗi” nên nó nén cười quay sang dùng chiêu an ủi “ vừa dấm vừa xoa’

- thực là tôi... – vừa nói đến chữ tôi ánh mắt hắn nhìn nó lại càng đáng sợ hơn , nó bứt môi một cái mà trong lòng thầm nghĩ

“ vừa này tôi cũng xưng tôi thấy , cái đồ tai diếc giờ mới nghe thấy”

- em là thấy anh rất đẹp trai tuy hơi kém em một tí – khuôn mặt hắn thực sự đen xì .

- anh lắm tiền nhiều của nhưng cũng ít hơn ba mẹ em – hắn dường như sắp phun khói .

- còn việc anh có mắc bệnh tật gì không thì em cũng không biết , nhưng nhìn anh trâu bò thể này chắc chẳng bệnh tật gì đâu – Hai tai hắn đã xì ra được làn khói đen xì vì hai từ “trâu bò”

- nói chung , anh hội tụ được tất cả những ưu điểm để trở thành bò của tất cả phụ nữ , điều em muốn hỏi là , nếu bọn con gái liên tục tấn công để biến anh thành bò ,em đây là danh nghĩa người yêu “hồ” thì có cần đánh ghen không ? -

- Hắn thực sự muốn bóp cổ cho nó nghẹt thở mà chết , sức chịu đựng của hắn cũng có giới hạn thôi .

- chuyện này cũng cần hỏi sao , phải đánh ghen chứ , cô đuổi cho tôi lũ đàn bà ấy thì tốt -

- vậy , nếu có người phụ nữ cứ lớn võn trước mặt anh , đi ra đi vào thì em có nên ghen không ? –

Nhìn ánh mắt háo hức trông đợi kia , hắn thấy chắc chắn là có vấn đề .

- theo lẽ thường là vậy –

- vậy , khi ghen thì em nên làm gì , có nên bắt anh đuổi việc không ? –

nghe đến caau này thì hắn thừa nhận ra vấn đề rồi , hoá ra là vậy , nó muốn mượn ta hắn để trả thù riêng .

- thế đốt cuộc thư ký của anh làm gì em mà em muốn đuổi việc cô ấy –

Nó không ngờ chưa nói được một vòng mà ý định của nó đã bị lộ rồi .

- chẳng qua là em thấy thư ký của anh cứ ra ra vào vào trong phòng anh nên ghen thui mà –

- em đã nhìn thấy cô ấy ra ra vào vào trong phòng anh sao ? –

Ặc , quả thực là nó chưa nhìn thấy , đây là lần đầu tiên nó lên đây , nhưng khi trước nó đến tìm hắn , chính là cái cô thư ký đó cản lại , khiến nó công cốc ra về , hại nó lửa giận lại càng tăng khiến hư tổn đến da mặt .

-ừ thì , em thấy người ta nói thư ký hay ra vào như thế -

Vừa nói mặt nó còn cố làm ngơ đi chỗ khác , cố không nhìn chính diện hắn .

- a , lên đến tầng 20 rồi –

Nhanh như chớp nó cướp lấy cơ hội lao thẳng ra mà không thèm xác định phương hướng .

- này , bên đó là khu vệ sinh mà –

Nghe đến câu này thì bước chân nó bỗng dừng lại, bản thân chỉ muốn biến thành không khí cho bớt ngại , nhìn cái người vừa bước ra khỏi thang máy đang nén cười khiến nó sôi máu .

- thì..em muốn đi vệ sinh mà –

NÓ tứ diện người, gì chứ lúc này vừa nói hắn bị tào tháo đuổi xong mà giờ lại tự mình chui đầu vào nhà vệ sinh , mặt mũi của nó biết đâu đi đâu bây giờ .

Hắn thấy bóng nó đã khuất liền cười một cái sảng khoái , hắn đúng là ít khi được thấy nó ngơ ngẩn thế này , vừa cười hắn vừa tiến đến văn phòng của mình .

Cô nhóc này ngày hôm nay sẽ đem cho hắn thú vị gì đây .

44. Chương 44 : Võ Quỷ Dày Có Móng Tay Nhọn

Nó cố tỏ ra gương mặt thản nhiên và dày vô độ nhất của mình chững chạc bước từ phòng vệ sinh ra .

Những bước đi của nó rất vội vàng và hướng tiến đến là căn phòng có biển hiệu là : TỔNG GIÁM ĐỐC

Nó vừa chạm được tay vào nắm đấm cửa thì đã bị một bàn tay nhỏ nhắn trắng nõn khác ngăn lại .

- Nhóc à , đây không phải chỗ có thể tùy tiện ra vào –

Nhìn thấy cô gái trước mặt mà nó hơi nhú mồm đánh giá , quả thực là rất xinh đẹp và có khí chất .

- Tôi được Tổng giám đốc mời đến –

Vừa nghe nó nói xong , cô gái nhìn nó trên xuống dưới rồi nhếch lên một nụ cười điệu cợt .

- Tôi là thư ký , giờ này tổng giám đốc không hề có cuộc hẹn nào –

Tâm trạng nó ngày càng xấu , gì chứ , chưa đến nơi đã bị “ kỳ đà cản mũi” còn bị bà già này cười điệu chứ .

Nó nở một nụ cười đều cũng không kém

- Chẳng lẽ ...hẹn hò mà cô cũng muốn quản luôn sao –

Nhìn dáng vẻ của cô thư ký , nó thừa có thể nhận ra cô ta không phải vừa .

- Xin lỗi đây là công ty và cũng đang giờ hành chính ,nếu cô muốn hẹn hò , mời đợi tan sở -

Người ta có câu , quả quỷ dày có móng tay nhọn quả là không sai , đối thủ đã xuất hiện rồi , vừa này định kêu hắn đuổi cô ta giờ đây cô ta đã nhảy ra cản đường .

- Cô chưa biết thì phải- Nó có phần hơi kéo dài từ cuối , nụ cười cũng trở lên khinh thường rồi nhẹ nhàng nói tiếp .

- Tôi và anh ấy có đính ước , chỉ gần một tháng nữa chúng tôi sẽ làm lễ đính hôn và sau đó sẽ tổ chức lễ cưới linh đình , lúc đó thìtôi cũng sẽ trở thành chủ nhân của nơi đây và một nửa công ty này cũng nằm trong tay tôi , nếu cô biết điều thì nên tránh đường –

Cô thư ký vô cùng tức tối , cô đường đường là một mỹ nhân tài sắc vẹn toàn thể mà bị một con nhỏ khinh thường lên mặt , cơn giận này cô sao nuốt trôi được .

Mà cô cũng hơi nghi ngờ , nhìn con nhỏ này chẳng có chỗ nào hợp làm phu nhân tương lai của cái công ty này cả , chẳng hề có tỷ cốt cách nào .

- Xin lỗi nhưng đây là chuyện sau này , giờ thì mời cô xuống tầng tránh làm ảnh hưởng đến công việc –

Nó cố hít hà lấy không khí , nó gặp đúng đối thủ rồi

-Chính anh ta mời tôi lên đây , chẳng lẽ muốn đuổi tôi là đuổi , mau gọi tên khốn đó ra cho tôi –

Cơn giận của nó đã tăng rồi , nhất định nó phải xử hắn , tên khốn giám để nó lại với con yêu tinh này .

- Mong cô chú ý ngôn ngữ của mình , nếu cô không đi xin lỗi tôi sẽ gọi bảo vệ -

- Hắn giám để cô ở đây để bắt nạt tôi , cô tránh ra tôi vào cho hắn một trận –

Bao nhiêu nỗi căm hận cùng uất ức nó dồn hết vào hắn

Nó xông vào đẩy cô thư ký , do không phòng ngự trước , cô thư ký mất đà liền bổ nhào sang một bên trên nền đất lạnh .

Giờ thì nó chẳng cần lịch sự gì nữa , xông vào trực tiếp cho tên khốn kia một trận .

Vừa xoay cái nắm đấm cửa thuận chân nó dùng một lực tương đối mạnh đá cửa , khiến cái cửa đập rầm một cái .

Chưa kịp xông vào nó đã nhìn thấy một gương mặt quen thuộc đang đứng trước cửa miệng vẫn còn đang lăm bắm cái gì đó , hình như là : “ 2cm” thì phải .

Nhưng 2cm thì sao chứ , liên quan gì đến chuyện nó đang tức giận đây .

- Anh giỏi lắm , giám để bồ nhỏ của mình đứng canh cửa không cho tôi vào , tôi là vợ chưa cưới của anh sao anh đối xử với tôi như thế , anh chẳng hề có chút gì gọi là tôn trọng tôi cả , tôi bị người ta bắt nạt mà anh cũng đứng đờ đẫn -

Từng câu ừng từ nó nói rót thẳng vào tai hắn , nhưng lúc này thì mặt hắn thộn ra trông đến buồn cười , có chết thì hắn cũng chẳng đoán ra được là nó sẽ dở trò này .

Phải công nhận là hắn cũng đứng nghe nó cãi nhau , nhưng sao cách một cái cửa mà nó cũng biết nhỉ , cái này hắn nên can trọng đây .

- Tổng giám đốc xin lỗi đã quấy rầy , để tôi gọi bảo vệ -

Cô thư ký chưa kịp quay đi hắn đã nhanh chóng kéo lại .

- Không cần , đây là vợ chưa cưới của tôi -

Nghe thấy câu này , nó nhìn thấy vẻ mặt cô thư ký tức thấy rõ , nó cười rồi đưa cô ta một ánh mắt đặc thẳng , cô thư ký này muốn “ trâu già gặm cỏ non” , nhìn cô thì trẻ chung thật nhưng tuổi thật thì cũng phải hơn hắn đến bốn học năm tuổi .

- Xin lỗi tổng giám đốc , do tôi không biết nên thất kính , tôi sơ suất không biết vợ [chưa cưới] của sếp lại trẻ con và thiếu học thức như vậy -

Nghe ngữ điệu này chắc chắn cô ta muốn chửi xỏ nó , còn cố tình nhấn mạnh từ chưa cưới nữa chứ , nó mà để mình bị bắt nạt à .

- Bà cô à- nó còn chưa kịp nói hết câu đã bị một người bịt miệng lại kéo vào phòng đóng cửa lại .

Cơn tức này nó nuốt không trôi , hắn muốn để nó bị bắt nạt sao , nó tức giận cắn vào tay hắn một cái thật đau .

- Sao lại cắn anh -

- Sao cắn anh à , tôi thích đấy , anh làm tôi mất mặt trước con mụ già đấy , tôi bị người ta khinh anh lại không giúp mà lại giúp người khác -

Hắn thở dài , với tình trạng này không biết hắn có làm việc được không đây , hắn chỉ đang muốn tốt cho nó thôi .

- Cô ta anh sẽ để cho em trị từ từ , nhưng giờ thì làm ơn bớt quậy đi -

Nó hùng hổ vén ống tay áo lên , hai tay trống không giống y như mấy mụ ngoài chợ đứng cãi nhau .

Anh chê tôi quậy à , thế tên chết bầm nào sáng sớm làm ồn nhà tôi lên kéo tôi ra ngoài , tên nào muốn đưa tôi đến đây trong khi tôi rất muốn về , là tôi quậy hay anh mất d-ạ -

- Được rồi , anh xin lỗi , mời em ngồi xuống hạ hỏa , căn phòng này cho em tùy ý nghịch , miễn là tránh xa bàn làm việc của anh được rồi -

Nghe hắn nói vậy nó liền bừ môi

- Tôi chả thèm vào gần cái ổ của anh -

Nói xong là nó quay ngoắt đến cái giá trước mặt , không thèm để ý đến hắn nữa .

Hắn đang tập chung xem lại vài cái hợp đồng cùng với bản thống kê hoá đơn thì liền nghe thấy những tiếng cạch ..cạch

Ngước ánh mắt lên nhìn con người đang ngồi khoanh chân trên ghế sofa và đang tập trung nghiên cứu cái gì đó , thỉnh thoảng lại phát ra những tiếng cạch ..cạch .

Hắn nhíu mày tự hỏi không biết cô nhóc đang làm gì .

Hắn đẩy ghế và đứng lên, chậm rãi tiến về phía cô nhóc đó để tìm hiểu , nó thì cứ tập trung nên không hề biết mình bị bắt quả tang .

Càng tiến gần thì việc nó làm hắn lại càng nhìn rõ , hắn tiến tới mức mọi chi tiết việc nó làm hắn có thể nhìn thấy thì

Hắn đứng hình không nhúc nhích nổi , cô nhóc này ...cư nhiên lại tìm một vật sắc nhọn đểphá khoá nhật ký của hắn .

- a ha , mở được rồi –

Tiếng nó vừa reo lên cũng là lúc hắn xông đến giằng lại , nó bị cướp trên bàn mướt , cơm đưa đến miệng rồi mà còn bị đập xuống đất , trời không thương nó chẳng .

- Giả đây , anh làm gì thế , tôi mất bao công để phá khoá vậy mà anh lại cướp , giả giả đây –

Nó nhanh chóng lo nhanh đến để cướp nhưng lại bị hắn đẩy ra rồi đem cuốn sổ dấu đi .

- Cái này là tài liệu mật của công ty , không được nghịch linh tinh –

Hắn mặt không hề biến sắc nói dối một cách trắng trợn .

- Mãi mới phá được cái khoá , mà tại anh , tài liệu mật mà cư nhiên vứt linh tinh –

Nghe câu này mà hắn thật dở khóc dở cười , hắn mà vứt linh tinh à, rõ ràng là đút sâu nhất trong giá sách rồi , bình thường có ai moi vào đấy đâu .

- Cái gì đây –

Ánh mắt của hắn bỗng dừng lại trên mấy tờ giấy đã bị cắt , chữ hắn có thể nhìn rõ nhất là : Công ty phát triển thương mại Khánh Dương , cái này không phải hợp đồng hợp tác phát triển trong vòng 10 năm tới của hai công ty sao , chẳng phải hắn đã cắt vào hộp bí mật sau giá sách sao .

- Sao ...sao cô ..cô lại lấy được mấy tờ giấy này –

Nhìn vẻ mặt phức tạp của hắn nó cũng giải thích luôn .

- Thì tôi tìm được ở một chỗ bí mật sau giá sách ý , trong đấy có mấy cái tờ giấy này , tôi thấy ghi từ năm ngoái nên nghĩ nó hết hạn liền đem đi tái chế , anh yên tâm , trong đấy có mấy chiếc chìa khoá tôi không hề đựng vào đâu , tôi nghĩ là chìa khoá két của anh -

Hắn thực sự nói không lên lời , trí thông minh của hắn chắc chẳng bao giờ có thể sử dụng được với nó , cái chỗ đấy mà nó cũng mò được ra .

Hắn thở dài não ruột , nhìn lên đồng hồ đã đến giờ ăn trưa , hợp đồng mất thì cũng mất rồi , nếu để bụng nó đói chắc hắn sống không bằng chết với nó luôn .

- thôi được rồi , đứng dậy đi ăn trưa thôi –

Nghe đến được đi ăn nó vui đến xuýt ngã ghế , lập tức thu gom lại cái giấy tờ vừa cắt tĩa làm hoa đem quăng vào thùng rác .

Hắn nhìn theo mà xót lòng , vậy là hợp đồng bị nó quăng vào sọt rác một cách không thương tiếc .

Thở dài nghĩ về chặng đường khó khăn tiếp theo khi ở bên nó , cuộc đời hắn đúng là đắm vào ngõ cụt .

45. Chương 45 : Lưu Manh

Một ngày mà hấn nghĩ sẽ vô cùng hạnh phúc và vui vẻ thì lại bị nó phá hỏng be bét , đang sung sướng trong mơ suy nghĩ được ở bên cạnh nó vui vẻ thì đột nhiên lại bị nó đập cho bốp một cái vào đầu .

Cô nhóc này đúng là trẻ con hiếu động .

- Này đừng có tẽ đôi cái menu của người ta chứ , lại muốn phá hoại à –

Nó nhìn hấn bữu môi một cái , nó mà thèm nghịch à , nó là đang tìm con mọt .

- Thôi, tha cho cái menu đi , thức ăn mang lên rùi kìa - hấn nhanh mắt kiểm một cái lý do để nó thôi hành xác cái menu chứ không thì hấn không biết chui mặt vào đâu nữa .

Nó nhìn thấy đồ ăn là mắt lại sáng nhưng tia sáng ấy vừa sáng lại liền vụt tắt Trong đầu nó lại hiện lên mấy câu nói kinh điển

“Mày mà béo thêm , đảm bảo lần cũng không đi chơi được”

“ Chì mà béo sẽ chẳng ai muốn chơi với chì nữa”

“ Con mà béo nữa đi đâu đừng nói ta là cha con”

‘ Con cứ việc ăn thoải mái nhưng ..đừng hòng có tiền tiêu”

Ặc , bị khủng bố tinh thần như vậy , nó ngoài miệng thì bữu môi bảo kệ nhưng trong lòng lại lạnh toát , nó béo nghiêm trọng đến thế sao .

Hấn nhìn đồ ăn đã bày trước mặt nó mà chẳng thấy nó xi nhê gì , chỉ ngồi nhìn chằm chằm .

-Nhìn là có thể no à -

Nghe câu nói của hấn nó lại nổi cơn điên

“Nhìn mà lo được thì nó là người ngoài hành tinh à”

- Thế anh nhìn tôi mà no à –

- Từ từ , đã nói phải gọi anh xưng em mà , sao cứ anh tôi hoài thế -

Nghe câu này nó còn điên hơn mấy câu trước

- Thế thằng nào cứ gọi cô với tôi hả , mèo chê mèo dài đuôi –

Hấn trước mặt nó đúng là mấy hết hình tượng , thông minh cả đời ngu mấy chốc , mà mấy chốc này lại toàn liên quan đến nó .

- Em sao lại tìm được chỗ bí mật của anh –

Hấn muốn đánh lảng sang truyện khác , với lại hấn cũng rất tò mò .

Riêng nó thì vừa gấp thức ăn vừa vui vẻ trả lời .

- Thì tôi..à em sờ thôi , mỗi chỗ sờ một tý –

Hấn đúng là chẳng đủ máu để tiếp chuyện với nó , nó đúng là khắc tinh của hấn rồi .

- Bình thường ở nhà bố mẹ em thường cất giấy tờ quan trọng ở đâu -

- Ở thùng rác –

Miệng hấn cứng đơ , gì vậy , nó lại muốn chọc hấn nổi điên ,nó sợ hấn sẽ đi ăn cắp giấy tờ quan trọng nhà nó sao .

- Có điên mới để giấy tờ quan trọng trong thùng rác -

- O , thế em chưa từng nói với anh ba mẹ em bị điên à –

Cầm hấn cứ phải gọi là rớt lên rớt xuống , có đứa con như này đúng là bạc phúc .

- Giấy tờ quan trọng đều để thùng rác , đó là nơi em ít sờ đến nhất , chứ mấy cái nơi bí mật còn chẳng an toàn bằng thùng rác –

Hắn không đỡ nổi , đây có được gọi là gia đình quái dị không ?

- Tại sao lại phải làm thế - Đúng là vấn đề này vô cùng mờ mịt , hắn càng nghe càng nhận thấy mình dần . Nó vẫn nhàn nhật ăn từ từ nho nhã , vừa ăn vừa giải thích cho nó .

- Anh cứ thử thử phòng của mình 5 ngày thay 5 cái khoá , giấy tờ quan trọng đều bị đem đi gấp làm máy bay , ba em đã nhận ra một điều , càng kín lại càng bị lộ ra , chỗ hờ hênh lại chẳng bao giờ ngó đến , vì vậy cửa phòng ba luôn mở rộng chào đón và thùng rác lúc nào cũng đầy –

Nghe xong hắn liền hóa đá tại chỗ , hắn có thể cầu cho cha của nó sớm tống khứ con nhỏ này đi .

- Vậy em biết giấy tờ được giấu trong thùng rác sao không lấy gấp máy bay tiếp –

Hắn hỏi đúng vào trọng tâm của vấn đề , nó biết giấy tờ được vùi ở đấy nhưng không hề động vào là vì sao .

- Không cần phức tạp vậy , gấp máy bay là giải trí còn đồ trong thùng rác chỉ cần ột cốc nước để rửa vi khuẩn thôi , căn bản đều hỏng –

Nguy hiểm , hắn thấy gần nó thực sự nguy hiểm , nó mà cho đi làm gián điệp thương mại thì hắn là đối tượng đặc biệt trong hàng ngũ quái dị .

- Thế nếu bố mẹ em dùng khoá chống trộm –

Khẽ nhếch khoé miệng lên tạo thành một đường cong tuyệt mỹ

- Đành chơi trò cướp biển vậy , gì chứ khoá mà lại không lừa chôm được à –

Hắn đã xem học bạ của nó , một cô nhóc có lực học tồi không thể tả , phải nói rằng đầu nó dường như rỗng tuếch , vậy khả năng thông minh tư duy này là sao nhỉ .

Hắn chỉ nghĩ đến một điều xảy ra , đó là nó không thích học .

- em cứ ăn uống thoải mái đi , nhìn em mà béo thêm chắc sẽ đẹp hơn ý –

Hắn thấy nó ăn ít trong lòng lại sốt ruột sợ nó đói khó chịu ,hắn thấy nó khó chịu hắn cũng khó chịu theo .

Nó ngược mắt lên nhìn thẳng vào hắn , đôi mắt khẽ chớp chớp vài cái rồi nở một nụ cười .

- Đây đây , nhìn cô gái ngồi bàn bên kia kia , cô ấy đẹp đúng không ? –

Vừa nói nó còn vừa chỉ cho hắn , hắn nhìn vẻ hưng phấn của nó thì cũng bắt đầu nhìn sang , mà hắn cũng công nhận là cô gái đó đẹp .

- ừ đẹp nhưng ...-

Chẳng để hắn nói tiếp thì nó đã chặn họng , tiếp tục thao thao bất tuyệt .

- Anh thử nói em tại sao người ta xinh như hoa hậu nhỉ -

Vừa nó nói lại còn tạo nên khuôn mặt mơ mộng và ngưỡng mộ .

- Ừ thì người ta xinh đẹp tài giỏi , đáng chuẩn –

Nó tỏ vẻ gật gù tán thành ý kiến của hắn .

- Cô ấy thu hút ánh nhìn vì đáng chuẩn từ trên xuống dưới đúng không?-

Hắn chẳng thèm nhìn cô gái bàn bên nữa mà vẫn cặm cụi trả lời những câu hỏi cô cùng vợ hắn của nó .

- Ừ , cô ta có đáng rất chuẩn nhưng ... –

Nó cười một cái thật tà ác

- vậy mà giám kêu tôi ăn nhiều sẽ xinh hơn sao ? anh là đồ đều của xã hội là tên nói dối không chớp mắt , nói phét không để lại dèp –

Giờ thì hắn hiểu rồi, hoá ra không phải nó nói linh tinh mà nó muốn đưa hắn vào bẫy của mình , từng bước dẫn hắn vào từng cái hầm nhỏ chiếu cho hắn những ánh sáng mờ mờ rồi cho hắn tiến vào nơi sâu nhất và tối tăm nhất .

Nó đúng là một thợ săn chuyên nghiệp , mỗi chết còn không biết mình chết thế nào? Mà tại sao mình chết ?

Để ngăn chặn những câu nói quái dị nhất hành tinh lọt vào tai những người yếu tinh thần hắn chỉ dùng chiếc khăn lau lau miệng rồi rút tiền đặt bàn .

Tiền thế kéo luôn nó ra khỏi nhà hàng , hắn ở đây chẳng biết mặt có thể dày thêm được mấy phân .

Hắn từ lúc quen nó có thể nhận ra một điều , muốn đi với nó thì nên luyện công phu mặt dày siêu cấp đã .

Hắn quả là muốn đến học hỏi kinh nghiệm hai vị phụ huynh làm sao nuôi dạy được một cô con gái như này trong vòng từng ấy năm .

46. Chương 46 : Cao Thủ Xuất Hiện

Ở một căn phòng lớn có một con cạp cái đang say giấc ngủ , con cạp thu mình chui sâu vào mớ chăn bông khổng lồ ấm áp .

Bầu trời bên ngoài đã sớm bình minh từ lâu nhưng con cạp nhỏ này lại chẳng chịu dậy , lười biếng mà giữ mình trong đồng chăn ấm .

Con cạp nửa tỉnh nửa mê tuy đã tỉnh ngủ nhưng bản thân lại không hề muốn dậy , rời khỏi chăn cứ như là tống nó vào tủ lạnh vậy .

Tiếng điện thoại rung liên hồi trên chiếc bàn để đèn ngủ bên cạnh giường , từng tiếng rung điện thoại lại cho nó cảm giác như từng viên đá đang đập vào đầu mình .

Lười biếng thò tay ra khỏi chăn , nó mò mò chiếc điện thoại rồi ấn nút nghe .

- alô -

- Bảo Bảo , tình yêu của em đã về , tình yêu nhớ em nhiều lắm , em có nhớ tình yêu không ? tình yêu mang cả thân này về chăm sóc cho Bảo Bảo này , tình yêu chỉ muốn ôm em vào lòng ,thơm lên má em một cái , aaaaaa...tình yêu không thể kìm được phần khích khi gặp lại em –

Nó chỉ nói một câu “ alô” gọn gọn, xúc tích mà cái người đầu dây lại xoắn nguyên một chàng như muốn khai thông màng nhĩ của nó . Sáng sớm đã phá giấc ngủ của nó rồi , gì chứ giấc ngủ là thứ quan trọng nhất với nó .

- ừ tao cũng nhớ mày , thằng điên , giờ thì biến –

Nó thô bạo cúp máy, quả thực nó chẳng muốn tốn thời gian ngủ vàng bạc của mình nói chuyện với thằng điên .

Vừa quẳng được chiếc điện thoại sang một bên thì đã thấy chiếc điện thoại lại rung lên ầm ĩ .

Một lần nữa nó lại mò mẫm chiếc điện thoại , dán đôi mắt to của mình vào màn hình điện thoại , đó vẫn là cái số vừa gọi xong đây .

- thằng dog biến ngay , mày mà còn khùng bỏ điện thoại tao nữa thì tao sẽ ghé thăm từng nhà, từng người thân mười tám đời tổ tông nhà ngươi ,biến ngay ...-

Nó vừa mắng té tát vào điện thoại thì lại phát hiện ra , hình như cái con người đang ở đầu dây điện thoại kia cười thì phải .

Tên đó rốt cuộc là đang cười gì , cười công phu mắng chửi người của nó sao .

- Bảo Bảo , mấy năm nay em vẫn đáng yêu như vậy , tình yêu thật muốn nhanh về cạnh em –

Đầu óc của nó hiện giờ đúng là tạm ngừng hoạt động , hai hàm răng nó nghiến chặt vào nhau như muốn nghiền nát tên chết tiệt đầu giây , không hiểu thằng điên nào sáng sớm đầu óc bị ầm mồm mà lải nhải cái gì thật liên thuyên .

-Bảo Bảo , đã nói đừng bao giờ nghiến răng như thế , sẽ bị rụng hết răng thành bà móm đấy –

Đầu giây bên kia nói xong thì cúp máy .

Nó hiện giờ thì vẫn đang trong tình trạng đơ toàn tập , thằng dog , thằng đó dám chọc tức nó , giám trừ ẻo nó , giám khiến nó phải chui ra khỏi chần và hấn giámtrở về nước .

Giờ thì nó đã nhận ra , cái cách chọc tức này thì chỉ là

- AAAAAA.....thằng dog Ben , bà sẽ đào mồ mả lên –

Hận hận hận hận , đây là thứ nó có thể chửi hết vào cái tên Ben đáng nguyên rửa này , một tên ăn không ngồi rồi , ầm no rững mỡ . mỡ thừa tán nó .

Ben về Việt Nam không phải phá cuộc sống của nó sao .

- cộc ..cộc ..cộc ...

-biến –

Tiếng hét từ căn phòng vọng ra khiến cái người vừa gõ cửa lại phì cười , tiếp tục đưa tay gõ tiếp .

cốc cốc ...cốc

- thằng dog tao biết là mày , biến ngay ,cút về Mỹ của mày đi –

Người ngoài cửa vẫn cười ha hả nhưng đang cố gắng dùng tiếng cười của mình trừ tức nó .

- ha ha , con cat cái , tình yêu chán Mỹ rồi , về đây kiếm cat để chơi trò dog đuổi cat nè , Bảo Bảo –

Tên này đúng là muốn làm nó tức chết , ông trời sao lại đưa khắc tinh của nó về đây chứ , sao lại để nó rơi vào tay của thằng nhóc miêng còn hôi sữa này chứ

- Ben , mày biến ngay thằng dog , tao chửi,ì mày mà mặt mày cứ trơ ra như đồng ph,â,n thế hả -

-Bảo Bảo , vì tình cảm thiêng liêng của hai chúng ta , tình yêu sẵn sàng hi sinh tất cả , vì thế thì tiếc chỉ cái mặt chứ -

Toát mồ hôi hột , “ vô sỉ , bỉ ỏn” đó là từ nó có thể miêu tả về cái người tên Ben này .

- Ben , cụ nội ngoại , kỵ nội ngoại và tổ tiên nội ngoại của mày vẫn khỏe chứ . theo tao được biết thì họ đã bắt mỗ để dạy dỗ một thằng chất chít vô sỉ như mày –

Mắng , nó phải mắng thằng nhóc đó cho hả dạ, cho chút hết giận hờn ra ngoài .

- Cảm ơn Bảo Bảo đã hỏi thăm , tổ tiên nội ngoại tình yêu rất khỏe , vừa gặp tình yêu xong liền đưa ngay chìa khoá kho báu gia tộc , còn nói rằng rảnh sẽ ghé thăm Bảo Bảo chơi –

Cười , hấn chỉ có nụ cười khi ở bên cạnh nó , chỉ có vô tư khi bên cạnh nó , chỉ là chính cậu khi được bên cạnh nó .

- Ben- cậu có thể đoán được nó đang nghiến răng nghiến lợi vì tức giận , hấn thích nhất chính là bộ dạng này của nó .

- À ,Bảo Bảo à ,giờ tình yêu không gọi là Ben nữa , mà giờ là Đấng ẹp trai -

Vừa nghe xong câu này nó không ngừng nôn thốc nôn tháo : “ ẹp troai” là thể loại gì đây , nó thấy thằng nhóc đó nên sửa thành “kẹp nơ” thì hơn .

- Thằng dog đang kẹp nơ , mày biến ngay cho chị -

Đặng vẫn cười cười hai bàn tay đan vào nhau , ngón cái của tay trái không ngừng cọ cọ vào ngón tay trở của tay phải rồi nói :

- Đùa với cọp cái quả thử rất vui –

- cút , biến , thằng Ben biến thái, thằng Đặng quái thai , chị mà có xuống âm phủ thì cũng nhất định tố cáo tội trạng khiến mày bị lôi xuống 18 tầng địa ngục –

Người bên trong thì cứ mắng liên tục , còn người đằng sau cửa lại nhàn nhã

thưởng thức âm nhạc được phát ra từ hai cái tai nghe dẹt ở tai của Đặng .

Thưởng thức âm nhạc theo kiểu đặc biệt này cũng chỉ có mình cậu mà thôi.

47. Chương 47 : Gặp Mặt

Nhìn ra ngoài trời qua khung cửa sổ mà nó lại thấy bức tức , bầu trời hôm nay đẹp thế này mà tại sao cuộc đời nó hôm nay lại như tờ giấy than vậy , ra khỏi phòng cũng chẳng giám ra này .

Nó đang vò cái đầu cho rối tung lên thì điện thoại lại một lần nữa reo , may sao lần này lại không phải tên dog đó.

- alô –

Một giọng nói đã trở thành quen thuộc với nó , một ngày không biết bao cuộc với bao nhiêu tin nhắn .

- hu hu , em đang ở nhà , em vừa bị một con dog nó cắn , đau quá , giờ còn chẳng rời được khỏi phòng -

Nó mếu mếu máo máo tố cáo , tiện đường nói xấu Đặng cho bõ tức , tức tên điên đó nó chẳng biết xả ở đâu cả , may sao lại có hắn .

Nỗi lo lắng hiện rõ trong giọng nói của hắn , nó đau hắn cũng đau .

- hức hức , cũng không nặng lắm , anh qua đây nhanh nhá –

Nó vừa nói xong đã thấy hắn đập máy nhanh chóng .

Miệng nó cười toe tốt rồi quăng chiếc điện thoại xang một bên chui vào chăn ngủ tiếp .

Vừa điện thoại cho nó xong hắn liền cuống cuống lấy áo khoác rồi lao ra khỏi phòng , chỉ để lại cho thư ký một câu : “ mọi công việc của tôi chia đều cho giám đốc kinh doanh và giám đốc thị trường” .

Vì cô người yêu tình nghịch của mình , hắn đành dựa vào hai thằng bạn , cho hai thằng bạn chịu khổ một hôm .

Giờ hắn chỉ muốn thật nhanh đến bên nó , để có thể chăm sóc cho nó .

Chiếc xe của hắn lao vút trên đường quốc lộ , trong đầu của hắn chỉ có một câu “ anh qua đây nhanh nhá”.

- Đặng , nó không chịu xuống à , con lại chọc nó phải không ? –

Thiên Linh chỉ cần nhìn là biết , từ lúc Bảo Anh sống ở Mỹ với hai bên nội ngoại , chỉ cần hai đứa đụng mặt nhau là y rằng lại ầm ĩ , ngay cả người lớn cũng chẳng bảo được .

- Mẹ à , oan cho con nha , con yêu thương Bảo Bảo không hết làm sao lại chộc Bảo Bảo được –

Vương Anh cùng Thiên Linh cười ha hả , chẳng lẽ thằng nhóc này nghĩ gì mà hai người lại không biết sao .

Anh Tú ngồi ngay gần đấy toàn thân liền nổi hết da gà , tóc tai dựng ngược , thằng oắt này quả là rất cao tay .

- Đẳng à , mày làm gì thì làm miễn tránh xa anh mày ra chút là được rồi –

Vừa nói Tú vừa xua xua cái tay ra về đuổi tránh xa .

Khoé miệng Đẳng khê nhếch lên một đường tinh quái .

- anh Tú , nếu sau này em lấy Bảo Bảo , em sẽ trở thành anh rể của anh , lúc đó thì anh lên gọi em bằng anh mới phải , bây giờ anh cũng nên gọi là vừa , sau này cũng không phải bỏ ngỡ -

Tú hận không thể nghiền tên oắt này ra làm trăm mảnh , cứ bảo làm sao mà bà quái thai nhà cậu cứ phải tránh tên đó như tránh tà , đúng là vô sỉ bỉ ổi mà .

- hừ , chuyện này anh mày sẽ là người đầu tiên phản đối , hai người không hề cân xứng -

Đẳng khê gãi gãi sau gáy nhìn Tú mỉm cười duyên một cái .

- Tình yêu không hề phân biệt tuổi tác , hướng chỉ em nhan sắc đủ cả , cao hơn Bảo Bảo , thông minh hơn Bảo Bảo và đẹp trai hơn Bảo Bảo nữa , tính tình lại nhu thuận chiều chuộng Bảo Bảo , chẳng đi đâu tìm được người tốt như em cả -

Nhìn độ vênh của Đẳng mà Tú chỉ muốn đá cho cái , tên này đúng là quá chảnh , tên nhóc này mà cũng đòi bì với anh Nguyên của cậu sao ? nằm mơ , có mà xách dép .

- hình như chú em không biết, Bảo nhà anh đã có người yêu rồi à , chú không nên mơ tưởng hoang tưởng như vậy –

Tú thấy mặt Đẳng thoáng biến sắc , ánh mắt bỗng trở lên thâm trầm đến quái dị .

- hần ta thì có cái gì hơn em , em không tin ai có điều kiện tốt hơn em ba mẹ nhỉ -

Thời cuộc này là cậu phải tìm hậu thuẫn , cậu tin không ai có thể làm hậu thuẫn mạnh hơn ba mẹ Bảo Anh .

Thiên Linh cùng Vương Anh chỉ biết đứng một bên cười , chuyện của bọn nhóc lên để chúng tự quyết , đây cũng là một thử thách mà chúng trước sau gì cũng phải qua , nên cho chúng tự lập .

Đẳng có vẻ khó chịu vì cách cư xử của hai bậc phụ huynh , đốt cuộc la họ tán thành hay không ?

Kính coong ...kính kính kính ..coong

Tiếng chuông cửa ngân vang phá vỡ không khí hừng hực này .

- Tú , ra mở cửa xem ai –

-

- Vâng –

Tú lon ton chạy ra ngoài mở cổng , vừa nhìn thấy con người đang bấm chuông ánh mắt cậu kiên sáng rực , người này đúng là thiênng , đốt hương muỗi cũng lên .

- anh , anh đến à , mau vào nhà đi , chị mong anh lắm đấy - Miệng thì nói như vậy nhưng thực chất người mong là cậu chứ đâu phải bà quái thai , thần tượng lại rất có thể làm anh rể mình còn chuyện gì vui hơn nữa chứ .

Hần nghe vậy càng cuống , chỉ vút lại chìa khoá xe cho Tú rồi lao thẳng vào nhà .

- con chào cô chú -

Thiên Linh và Vương Anh hài lòng gật đầu , thẳng con rể này hai người không nhận quả là rất phí , bảo Anh tu 10 kiếp mới vớt được thẳng rể ngon như thế này .

- cháu ngồi chơi , để cô gọi Bảo bối xuống -

Thiên Linh vừa dứt lời thì liền nhận được một ánh mắt liếc lạnh buốt cùng gương mặt phụng phịu .

- mẹ....-

Nguyên giờ mới để ý đến cậu nhóc trong phòng , quả thực cậu nhóc này đúng là cũng đẹp trai , gương mặt sáng sủa .

- chào em -

Đặng bữu môi chỉ liếc hắt một cái rồi quay ra làm lũng Thiên Linh .

- Mẹ ơi , Đặng bị dị ứng với người là , hôm nay con mới về , hay cả nhà mình tổ chức liên hoan riêng đi -

Nguyên có thể thấy rõ ý tứ trong câu nói đó , cậu ta là muốn đuổi khéo hẳn sao , nếu không có ba mẹ Bảo Anh ở đây thì hẳn đã cho cậu nhóc đó một trận rồi .

- cô , con nghe nói Bảo anh bị ch-ó cắn không xuống giường được , con có thể lên phòng thăm cô ấy một chút được không ạ -

Vừa nghe đến hai từ “ ch-ó cắn ” cả nhà không hện mà gấp cùng quay ra nhìn vào Đặng khiến cậu nhóc tức muốn phun máu .

Đúng lúc đó Tú cũng vừa bước vào cửa nghe thấy vậy liền bật cười khanh khách trêu người nhóc Đặng .

- Anh Nguyên , chị bị ch-ó cắn đau lắm anh ạ , em thấy chị khóc rưng rức cả , chị là người mạnh mẽ điều khiến phải khóc chắc là khinh khỉnh lắm , anh mau lên thăm chị đi -

Tú nhanh tay nhanh chân đẩy hẳn đến cầu thang , cậu còn quay lại nhìn ba mẹ cười cười , sống cùng Bảo Anh bao nhiêu năm cậu cũng học được không ít điều và điều bây giờ cậu đang học được đó là :

“ có thù phải trả ”

48. Chương 48 : Em Yêu Anh

Hắn bị Tú đẩy lên cầu thang một cách ú ú ở ở thấy lạ , không biết thẳng nhóc này sao hôm nay lại tích cực thấy lạ , chẳng lẽ cô âm mưu nào không?

Tuy nghi ngờ thắc mắc nhưng do lo lắng cho nó nên hắn cũng cho qua không tính toán gì nữa , giờ xem xét xem nó có bị nặng không là điều quan trọng nhất .

Cốc ..cốc ..

- con dog mày biến đi , tao đã bảo đừng làm phiền tao mà , biến cút cút về Mỹ đi -

Hắn đứng ngoài cửa khẽ nuốt khan một tiếng , chẳng lẽ nó bị chó cắn nên ngay cả tiếng gõ cửa cũng nhầm thành tiếng ch-ó xủa sao ?

- Bảo Anh là anh này -

Giờ thì đến lượt nó toát mồ hôi hột , ặc đúng là nó không ngờ hẳn đến nhanh vậy , chẳng lẽ hắn phi máy bay đến đây à .

Vỗ vỗ ngực lấy lại bình tĩnh nó bước ra mở cửa .

Nó vừa mở cửa ra đã có ai đó xông thẳng vào phòng hỏi thăm tới tấp , đã vậy còn nhìn nó từ trên xuống dưới còn sờ sờ chân nó nữa chứ .

- Này , bị thần kinh hả, nhìn gì mà ghê vậy ? –

- em nói bị ch-ó cắn mà rốt cuộc là bị cắn ở đâu ?đã bằng bó và tiêm phòng đại chưa? –

Trước sự quan tâm nhiệt tình của hần nó lại cười ha hả nghe thật đáng ghét .

Nhưng nó cười cũng phải thôi , nếu là người khác mà là nó thì chắc cũng cười bể bụng .

Quá đen cho anh chàng Đăng nhà ta , chắc Đăng phải đi tiêm phòng đại ngay .

- em chỉ bảo ch-ó cắn nha rồi em có bảo là không sao nha , vậy nên đừng nhìn em với ánh mắt ấy nha , em không có lỗi đâu nha –

Đứng trước một bài văn toàn chữ “ nha” của nó khiến hần bật cười , vừa tức vừa mừng , hần đúng là bó tay thật .

- mang quá anh ở đây , nhớ canh ch-ó cho em nhé , nó hung tợn lắm ý , đã thế lại thù rất dai , em chỉ vô tình thiên nó à nhầm thiên gấu bông của nó mà nó thù em gần 10 năm nay ,thực sự là em rất sợ , bệnh viện ch-ó hoang còn không muốn thu nhận nó nữa mà –

Nhìn dáng vẻ sợ hãi của nó mà hần có chút không quen mắt , cô bé tinh nghịch đây á , hần chẳng thể nào tưởng tượng ra cô bé long lanh nước mắt với vẻ mặt sợ sệt cùng cô bé thường ngày gân cổ cãi tay đôi mới hần là một “ chẳng lẽ xinh đôi”

Hần nhớ lại dáng vẻ không bình thường của Tú lúc nãy thì giờ mới sinh nghi , bấy , là bấy đặt cho hần nhảy vào sao ?

- Vũ Hoàng Anh Tú , tôi không thích đùa với hai chị em cậu , đừng có lôi tôi ra chơi đùa như là chong chóng –

Vừa dứt lời hần lên bị một phát đập kêu đến “ bốp” .

Nó hùng hùng hổ hổ với chiếc dép đi trong nhà trên tay , tên này đúng là loạn não nghĩ linh tinh rồi ăn nói vớ vẩn gì thế .

- đồ hâm, lắm bầm cái gì thế thích chết à –

Chính nhờ cái đập này mà hần đã nhận ra , nhìn cái vẻ mặt vừa lúc nãy meo meo máo máo mà giờ đã hùng hổ lườm hần đến cháy da mặt .

- giờ thì thực sự là Bảo Anh rồi không nhầm được –

Hần chẳng biết làm gì chỉ ngồi thừ ra đó xoa xoa chỗ đau vừa bịauajp , con gái con đứa mà cứ ưa bạo lực .

- thôi xuống ăn cơm đi , em đói lắm rồi , đợi anh đến em mới ăn đấy –

Mồm thì nó nói mạnh là đợi hần nhưng thực chất là nó không dám xuống , cả nhà nó đều về phe của Đăng , một mình cô đơn phương độc mã thì làm sao xử lý được hết .

Nhà này đúng là trả biết yêu quý người thân , thấy nó bị bắt nạt là lại xúm vào bắt nạt nó , sau những lần bị nó bắt nạt và cùng đàn áp nặng nề nên nhân cơ hội này bắt nạt lại nó là cái chắc .

Hần thấy Bảo Anh hôm nay thực sự trông rất dè dặt , bidnh thường mà nhắc đến ăn là nó phải phóng trước chỉ để lại làn khói đen xì cho hần , còn hôm nay thì sao ? vừa cười cười vừa nhường đường cho hần đi trước nữa , chẳng lẽ nó nhiễm bệnh đại rồi ?

- Nguyên , xuống ăn cơm cùng cả nhà cô chú , nhà mấy khi có khách hôm nay đông vui thế này mới có không khí gia đình –

Nghe thấy ba ba nói như vậy nó liền bấu môi, đôi tay nhỏ vẫn không ngừng lấy đũa gõ bát phản đối .

- ba lại điều nha ,rõ ràng bữa cơmnhà mình hôm nào chẳng vui như mở hội,đã có bữa nào mà cả nhà ngồi nhìn nhau nuốt cơm chưa ? rõ ràng mọi hôm cực kỳ rôm rả nha –

Vừa phát biểu xong ý kiến của mình bảo Anh liền nhận ngay cái lườm sắc bén từ bà mẹ Thiên Linh .

- cô thì hay rồi , bữa nào cũng quây tung, cô vui vẻ nhưng hai ông bà già chúng tôi thì lại đau đầu nhức óc –
-cô để cháu bé giúp – Nguyên rất nhanh tay đỡ lấy bát canh trên tay Thiên Linh ,phải biết lựa thời thế lấy điều chứ .

Thiên Linh gật đầu mỉm cười

- cảm ơn cháu –

Ánh mắt Thiên Linh nhìn Nguyên thì hiền lành như người mẹ còn khi ánh mắt đó chiếu sang nó lại hoá ngay thành con cọp cái nhìn con nai tơ .

- đấy , học tập người ta kia kìa , con gái con đứa vừa dốt vừa lười –

- mẹ , con cũng đang lau đĩa mà , lười đâu –

Phụng phà phụng phịu , có bao nhiêu người ở đây mà mẹ lại nó hết tạt xấu của cô , không cho cô chút mặt mũi gì .

- mẹ nó chí phải , không những thế lại vừa đánh đá chua ngoa , quỵ dạ xoa cũng gọi bằng cụ -

đã bị mọi người châm chọc mà thằng Túc còn nhảy vào nói liên thiên toàn chuyện tồi của nó , nó có bao nhiêu điểm tốt đó sao không nêu ra , đúng là cố ý làm mất mặt nó à .

- cô lau đĩa mà lau mỗi đĩa mình thôi mà còn giám nói –

-Tình yêu đúng là đại ngu dần –

Nó quả thực giờ rất muốn dứt dếp để ném tên khốn biến thái vô liêm xỉ đó vào bồn cầu xả nước

Nghe hai chữ tình yêu phát ra từ miệng người con trai trước mặt , trong lòng hắn thấy khó chịu cực kỳ tên này đúng là chẳng biết xấu hổ hay sao ?

Rengreng....

Điện thoại của hắn bỗng nhiên đổ chuông , ngay cả đến ăn bữa cơm mà cũng bị làm phiền .

- alô –

- coi như tăng ca , tiền lương tháng này nhân gấp đôi thế là ổn rồi chứ ? –

Dương đang hưng phấn chửi mắng hắn cho hả dạ nhưng nghe đến tăng gấp đôi lương tháng này thì tí sặc nước bọt , thằng bạn hắn hôm nay hào phóng nha .

Khoé môi hắn giật giật , đúng là bạn tốt ha .

Điện thoại hắn còn chưa kịp cất vào thì đã một lần nữa reo lên .

- alo -

Hắn đúng là chẳng muốn nhiều lời với hai cái thằng này , chả biết nghĩ đến tương lai cho anh em gì cả .

- tiền lương nhân đôi , ok –

Nghĩa khí ghê , hắn đúng là mất mùa mới chơi được với hai cái thằng bạn vì tiền bán rẻ tình nghĩa anh em mà .

- Nếu chê thì mang qua phòng thị trường đi , thằng Dương sẽ không chê đâu , cúp máy –

Thiên Minh sợ hắn cúp máy liền nhanh nhẹn cướp lấy cơ hội , giờ mà cậu làm cao nữa thì có mà húp cháo , đó là nhân đôi đấy , là nhân đôi đấy .

Hai thằng bạn này đúng là khiến hắn tức chết đi được , lần sau muốn tìm bạn thì chắc hắn phải làm một cuộc sơ tuyển như tuyển nhân viên mất thôi .

Hắn xử lý được hai thằng bạn khốn thì lại vướng vào yên khốn lúc nào cũng dính lấy nó , hắn chỉ muốn cho Đấng một cước tống ra ngoài cửa .

- Tình yêu ăn món này đi , rất tốt cho người nói nhiều , món này giúp cho cơ bắp được phát triển ...-

Mặc nó phải nói là nhẩn nhó , nó giờ cần tấn dếp , phải tấn dếp thì mới đủ làm xước được cái mặt dày vô độ của Đăng .

- mấy món này rất béo ,không hợp với em đâu -

Hắn nhanh tay gấp hết thức ăn Đăng vừa gấp cho nó sang bát mình ăn ngon lành khiến ai kia tức ói máu .

- cảm ơn anh yêu nha -

Nó nở nụ cười tinh nghịch vênh mặt lên thách thức Đăng , tuy hắn biết đó chỉ là một lời kích bác và lời nói đùa nhưng trong lòng hắn lại vui lạ thường .

Dù gì thái độ của nó cũng dần thay đổi với hắn là tốt rồi , hắn ước một ngày sẽ được nó thì thầm bên tai ba chữ : “em yêu anh” là quá hạnh phúc rồi .

49. Chương 49 : Lời Tỏ Tình ...hụt

- này , đã một tháng rồi đúng không ? -

Hắn thấy nó có vẻ hơi sững sờ ngạc nhiên , chẳng lẽ nó không tính thời gian sao , nó không thèm để ý đến thời gian sao.

Nó vô tư như thế , hồn nhiên chỉ đợi hết ba tháng , còn hắn thì sao từng ngày , cứ từng ngày ngồi nơm nớp lo sợ sao nó trôi nhanh thế , sao không kéo thật dài một ngày đó ra để rồi 3 tháng đó sẽ là vĩnh viễn .

Ba tháng để trở thành vĩnh viễn , liệu hắn có thực hiện được không? Hay tất cả chỉ là xa vời .

- Ô, trôi chậm nhỉ , cứ tưởng gần được hai tháng rồi cơ -

Nhìn vẻ mặt tỉnh bơ của nó trong lòng hắn như đại dương mênh mông mặn chát ,” trôi chậm ư” nó muốn nhanh thoát khỏi hắn sao , tất cả những gì hắn cố gắng trong một tháng này là công cốc à .

-Này , hỏi được một câu mà ngồi mặt dầm thế kia , hay tương tự thị nỏ nào rồi -

Vừa phát biểu một câu mà hắn đã quay sang lườm nó một cái sắc lẹm , khuôn mặt hắn hiện rõ lên chữ “khinh” to tướng kia .

- đồ ngốc -

Trời đang mây quang gió mát mà tự nhiên nó lại bị dội cho gáo nước sôi nóng hổi , đồ ngốc sao ?

- hừ , em mà ngốc thì Trái Đất này nên đổi tên là Trái Ngốc đi , người giàu nhất thế giới cũng nên đổi tên là Đại Ngốc là vừa -

Một chàng cười không ngớt từ nó , tự biên tự diễn đúng là không thú vị lắm nhưng cũng không thể khác được khi bên cạnh lại là một cái tủ lạnh chứ .

- Haizz , số trời đã định , kiếp này ta sẽ gặp hạn lớn -

Tâm trạng Nguyên thật là tồi tệ , ngả lưng xuống thảm cỏ , hai tay để dưới gáy , hắn vừa nhìn bầu trời xanh vừa mộng lung suy nghĩ .

Hắn giờ quả đúng là rất rối ren , trước đây có bao giờ hắn phải đau đầu suy nghĩ về một thứ khó nắm bắt thế này chứ .

Khái niệm muốn đánh bại nó chắc hắn đã thua ngay từ lần đầu ra quân rồi , giờ thì hắn biết thực sự đời này hắn chẳng bao giờ có thể thắng nó .

- gặp hạn à , ha ha thế chuẩn bị sẵn quan tài chưa ? di chúc di chiếu đã viết đầy đủ chưa đấy ? đã mua bảo hiểm nhân thọ chưa ? –

Một cảm giác ẩm ẩm mềm mềm chườn đến từ chóp mũi , một đôi tay trắng mũm mĩm đang không ngừng chọc ghẹo chóp mũi đang đỏ lên vì thời tiết lạnh .

Đôi mắt hần chùng to vì cảm giác mới lạ mà ngọt ngào , nhưng tất cả bị sụp đổ khi giọng nói ấy vang lên một cách mỉa mai trên chọc , gì chứ , nó rất mong hần chết à ?

- tránh ra , tay em bẩn lắm –

Hần gạt cái tay mềm mại ấy ra khỏi khuôn mặt mình , khuôn mặt cau có một cách khó chịu rồi quay đi chỗ khác .

Riêng nó thì bị gạt ra một cách phũ phàng thì vô cùng tức giận , hần gặp hạn thì nó chỉ gợi ý giúp hần vài điều cần làm phòng trước mà , người ta thường có câu “ phòng bệnh hơn chữa bệnh à” .

Nó làm bầm vài tiếng trong miệng rồi bữu môi vênh mặt về phía hần .

Rõ ràng là tay nó rất sạch , luôn được giữ kín trong túi áo rét chứ nó có nghịch đất cát gì đâu mà bẩn , rõ ràng là hần vu khống nó mà , nó không thể để mình chịu thiệt như thế được .

- bẩn gì chứ , em mới ngoáy mũi có vài lần –

Nguy hiểm , hần thừa biết là tay nó rất sạch , trên đường đi hần luôn nắm tay nó , giữ chặt tay nó trong túi áo cho ấm , ngồi xuống bãi cỏ này nó cũng chẳng rút tay ra đến tận khi nó nghịch chóp mũi của hần .

Chỉ vì nó làm hần ngượng và tức nên hần mới gạt tay nó ra thôi , không ngờ rằng đến chuyện này mà nó cũng giám đưa ra đối phó với hần .

Hần giờ chỉ biết thở dài nảo ruột , đối với nó hần vô phương cứu chữa .

Lặng nhìn những đám mây trôi lững lờ , nhẹ nhàng bay bổng còn trong lòng hần hiện giờ thì nặng như núi Thái sơn .

Hần thích nó , điều này hần đã phát hiện ra lâu rồi nhưng hần chưa giám hỏi nó , nếu nó không yêu hần thì sao? , nữ nó thẳng thắn từ chối hần thì sao ?

Hần bồn chồn lo lắng , đã chẳng xác định được tình yêu nó dành ình giờ đột nhiên lại xuất hiện thêm tình địch , đầu hần phải tăng công suất hoạt động rồi .

Nhưng người ta thường nói , nếu không biểu lộ thì làm sao người ta hiểu được lòng mình , hần có nên nói với nó rằng hần yêu nó không ?

Siết chặt tay lại , hần phải thử mới biết ,hần không thể sống lấp lửng thế này .

Hần vùng dậy làm nó giật mình sít thì té ngựa về phía sau .

- Tên điên , làm giật hết cả mình –

Hần chẳng thèm để ý đến câu mắng mỏ của nó , gương mặt hần đanh lại rồi quay ngoắt sang phía nó khiến nó giật thóp , không hiểu tên điên này bị trúng gió phương nào?

Nó đang trong cơn giật mình mà hần lại còn nắm hai bên bả vai khiến nó bàng hoàng .

- Trúng ..trúng...gió thường thường thì méo mồm chứ có ai trợn mắt mà phát khùng như anh đâu –

- Bảo Anh , em phải nghe rõ những lời anh nói này , điều anh nói hoàn toàn là sự thật , hãy cho anh câu trả lời nhé , Bảo Anh –

Nó bị hần siết chặt vai đến đau nhói , hần chẳng biết sao lại bị trúng gió đến mức này , nó bị hần dọa đến ngây người .

Bảo Anh nó đây trời không sợ , đất không sợ , chỉ sợ duy nhất là kẻ điên .

- Bảo Anh , thực ra anh đã-

- Ô , Bảo Bảo -

Đang trong giây phút căng thẳng thì đột nhiên có một sinh vật lạ nhảy vào đẩy hẳn ra rồi ôm chầm lấy nó .

Liền một lúc nó bị mấy tấn băng rơi trúng đầu đau muốn chết , trên đời này chẳng còn tên gì hơi nào như tên Đăng này .

- Biển -

Nó dơ thẳng chân đạp cho tên Đăng một cái , Nguyên cũng vô cùng ăn ý khi túm cổ áo Đăng quăng sang một bên .

- Bảo Bảo , hức ..hức ... sao tình yêu lại đối với Đăng như vậy ? Đăng rất đáng thương , tình yêu Đăng trao cho Bảo Bảo tròn trịa như trái tim Đăng này , đồ chót chòn chọt luôn -

Nó bấu môi một cách khinh bỉ , đúng là đồ mặt dày ,đóng kịch không biết ngượng .

Đăng chầm chầm nước mắt ngược nhìn cái vẻ cười đểu của nó .

- hức ..hức ..Bảo Bảo..khi chúng ta còn bé , tình yêu nhớ là chúng ta còn tắm chung , ngủ chung , ăn chung uống chung , cái gì của Bảo Bảo tình yêu đều biết rõ , tại sao tình yêu có ôm một cái mà Bảo bảo nở đá tình yêu ...huhu ..số tình yêu thật khổ -

Nhìn cái dáng vẻ kia thật là buồn nôn , nó phải nể về khoản mặt dày vô sỉ của Đăng .

Nguyên ngồi một bên mà nghiêng răng kèn kẹt , cũng không quên phóng đôi mắt chứa đầy lửa về hướng tên vô lại xen giữa phút giây tổ tình của hắn .

- Đăng à , da mặt em thật mịn , nhìn này , không hề có chút râu nào lại còn trắng bóng loáng nữa chứ -

Đôi tay nó vuốt vuốt gương mặt đẹp của Đăng , cậu chàng được nó khen thì xướng rên cười tủm tỉm .

- Gương mặt đẹp này chỉ có thiên sứ mới có , đây là niềm tự hào của tình yêu đó -

Được khen một câu mà tâm hồn đăng sướng bay vút lên ngọn tre còn hắn thì mặt đen như than .

- ừ , công nhận là đẹp , rất giống cái đi-t chậu -

Cậu đang từ ngọn tre đu đưa theo gió mát mà bỗng nhiên trời lại nổi bão khiến cậu té một cái đau điếng , gì chứ ,ví cái mặt đẹp này của cậu như đi-t chậu sao?

Đăng thì tức đỏ huyệt còn hắn thì cười muốn rớt răng , cao tay , hắn biết nó cao tay mà .

- Bảo Bảo ghen ăn tức ở với gương mặt này chứ gì , tình yêu biết nó rất đẹp nên bảo bảo không chọc ngoáy được đâu -

- Ấu , sao Đăng điên biên biến biết hay vậy ? mặt này của Đăng chắc phải dày cỡ cái thớt , đem ra chặt thái thì quả là thép ngàn năm -

Không hổ danh là cộp cái , chơi chữ rất tài , minh chứng chính là cái người đang cười như điên ở bên cạnh .

- Hoàng.....Hoàng My sao cậu lại đến đây ? -

Sau câu nói của nó Đăng nhanh như chớp quay về phía đằng sau theo hướng nó chỉ .

Nhanh như chớp nó quay qua nắm tay Nguyên chạy đi với nụ cười đắc thắng , tên gốc đó , thích Hoàng My mà còn lảm chuyện , mỗi lần nhắc đến Hoàng My là bao chí thông minh không cánh mà bay .

Nó phải chạy để cắt đuôi tên khốn đó, rõ ràng thích Hoàng My đến phát điên mà còn giả bồm bậm nó khiến nó khó chịu tức đến thổ huyết .

Nguyên nhìn nó , nhìn nụ cười tươi , hắn cũng mỉm cười siết chặt tay hắn hơn , đời này hắn đã xác định rõ , hắn chỉ có một người con gái trong đời mà thôi .

50. Chương 50 : Hợp Đồng Mới

Trước một cơn bão lớn trời bao giờ cũng thật quang , trời trong gió mát .

Một tháng yên ổn , không cản đường , không ngáng chân , chẳng có chuyện gì xảy ra với nó từ cái ngày Thuý Trang kiểm chuyện với nó cả .

Nhưng yên ổn đó đã kết thúc , nó vừa nhận được cuộc điện thoại của bà chị Kim Oanh .

- Mày biết chuyện tình yêu của mày lan tràn như virus từ bang của chị sang tất cả những bang có liên quan đến mày , ngay cả bang của mẹ Chi già cũng biết –

Một thông tin đối với nó như động đất , cái chuyện đáng xấu hổ như thế này tại sao lại lan nhanh như vậy , dốt cuộc là ai đã truyền tin này ra ngoài , ngay cả đến chị cả cũng biết vậy thì thế giới này còn ai chưa biết đây (truyện yêu đương mà đáng xấu hổ sao Bảo ca) .

Nó chưa xót nở một nụ cười méo xệch .

- Mày đúng là trúng mảnh nhá , của được thăng đó không khác gì vớ được núi kim cương hảo hạng , chị ghen với mày nha –

Nghe cái giọng phấn khích này là nó đoán trăm phần trăm bà này có âm mưu , lớp 12 rồi mà không chịu học hành suốt ngày ngồi đánh xỏm đánh bài cả đêm ..

- nếu chị thích em nhường , ở trong hang mới biết hang có cộp , em hối hận vì để con ranh Mai Dung lừa –

Nó thì nghiêng răng kèn kẹt còn người bên kia thì không ngừng cười phở lớ .

- Con Dung chị phải phục nó sát đất , năng lực truyền tin của nó không hổ là MP –

- là nó sao ?-

Nó cảm thấy đầu mình như có ai đó nắm tóc mà giựt , con bạn này dám bán đứng bạn bè sao ? dám đặt bẫy nó rồi tung tin đồn sao ? Nó tưởng tượng đến cảnh mình bị người của Cửu Thiên Bang kéo bên nọ dăng bên kia , hỏi han đủ vấn đề xoay quanh việc làm sao nó bị tên kia úp dọ .

Nó giờ rất muốn hét thật to : “ là tao úp dọ nó”

- con bạn này cần phải dạy bảo vì tội dám xỏ em –

- chị gọi ày là đang có việc gấp đây , chị không phải gọi để báo tên đầu xỏ tin đồn này mà là vì truyện sắp tới của mày –

Giọng của Kim Oanh thay đổi hoàn toàn , một chất giọng vang cao chứa đầy uy quyền , Kim Oanh đã nghiêm túc trở lại .

- em sao ? sao lại liên quan em , từ trước đến nay bang em không lập , không làm ăn dính dáng đến cái xã hội nhỏ đó , em là rất an phận thủ thường vô tư mà sống nha –

Đúng là kỳ lạ , bảo nó liên quan đến cái xã hội đen đó thì làm gì có , liên hệ duy nhất giữa nó và thế giới đó chính là ở 9 thủ lĩnh của Cửu Thiên Bang , nó ngoài quen biết và thân thiết với 9 bà la sát đó ra thì đâu có dính dáng gì .

- không như em nghĩ đâu , vụ việc lần này là do bọn chị phát hiện ra người đang điều tra em , cô ta hình như muốn hạ em thì phải –

- Hạ em sao ? em thì có gì mà hạ chứ , cô ta ngu vừa chứ –

- Đừng chủ quan như thế , lần này không giống những vụ lần trước đâu , con người này thực sự nguy hiểm –

Nghe giọng nói nghiêm nghị của bà chị mà khiến nó cũng lo lắng , rốt cuộc là ai chứ ?

- cô ta là ai ?-

Nó nghe thấy tiếng thở dài bên đầu giây , cô ta là ai mà Kim Oanh cũng không điều tra được sao .

- chị chỉ nhắc em cẩn thận ,có gì thì alô ấy chị ngay ,mày là em của bọn chị ,chị sẽ không trơ mắt lên nhìn mày bị hại đâu –

- cảm ơn chị -

Chín bà chị với chín tính cách , chín con người với chín suy nghĩ , điểm chung của chín người này đó chính là đều thương đứa em gái nhỏ này , nó nghịch làm mọi người vui , nó cười làm mọi người cười , nó khóc làm mọi người buồn .

Nó như có một sức hút kì lạ khiến chín bà la sát này mới gặp mà như quen biết lâu , mới nói chuyện mà như đã hiểu thấu nhau nhiều năm .

Một cô gái bí ẩn đang điều tra nó , rốt cuộc cô gái ấy là ai ? vì sao lại điều tra nó , từ giờ có lẽ nó sẽ có rất nhiều điều thú vị đây .

Mỉm cười một cái tinh quái , nó cắt điện thoại rồi lại tiếp tục vi vu trong cái hành lang để đến lớp mình học .

Từ ngày sang trường này học nó chẳng dám sang lớp 10a1 để chơi với Dung và thằng Tú , chắc vì lý do này nên Dung mới có thời gian đi phao tin thế này .

Giờ nó muốn sang đó tìm Dung cũng chẳng dám , ngộ nhờ ai tinh mắt mà phát hiện nó với Anh Tú giống hệt nhau thì không ổn , bất ngờ vẫn nên dành cho phía sau .

Điện thoại nó báo một tin nhắn .

(có trò vui rồi , con ranh Trang đang hô người để xử mày vụ chém nó , cứ yên tâm vui đùa , đã có chị mày).

Nó nhanh chóng trả lời tin nhắn , cuối cùng Thuỳ Trang cũng phát hiện ra ba mẹ nó không phải xã hội đen à .

(ok chị , miễn đừng chơi em như mấy vụ trước)

Sự việc đổ ầm trong một ngày do một con người sắp đặt , bí ẩn đứng sau một con người , một cái tên .

Nó vừa suy nghĩ vừa đi được vài bước thì quả đúng như tin nhắn của Kim Oanh , cô nàng Thuỳ Trang đã đứng trước mặt nó .

- Chào cậu , cô nàng bám đuôi –

Nhìn nụ cười diều cọt cùng tiếng cười đèm theo của một lũ ngốc khiến nó khó chịu , bọn diêm này muốn chết mà cũng không biết đường chọn giờ .

- định gây sự ngay trước hành lang này sao –

- hừ , tôi biết làm sao cậu có được anh Nguyên rồi , cậu đúng là một người giả dối , một con mặt bợm mồi chài đàn ông , gia đình thế lực sao ? ép hôn sao ? sớm chia tay sao ? cậu là một con bợm vì tiền tài của anh ấy thôi –

Chát ...

Một cái bạt tai giáng xuống gương mặt của Trang còn im hằm nắm đầu ngón tay trên má .

- một con diên đang cần càn , cút về mà xem lại mình –

Vừa bị nó tát mà vừa bị chửi Trang cùng mấy đứa bạn tức hộc máu chỉ muốn lao vào cho nó một trận .

- Trang , mày sao phải nhiều lời với con này , đập chết m-ẹ nó đi -

Mấy người phía Trang nhao nhao bổ vào nó , còn đẩy đẩy vai Trang .

- Nó tát mày, mày phải trả gấp đôi chứ Trang , đánh nó đi –

Nhờ sự ủng hộ của mấy con bạn cùng mấy thằng con trai , Trang bậm môi xông vào nó .

Vừa xông vào Trang định túm tóc nó rồi đánh nhưng rất nhanh nó lùi lại và ngửa đầu ra sau , nó không có kinh nghiệm đánh nhau với nhiều người , nhưng đánh tay đôi thì còn mơ bắt nạt được nó .

Ngay cả đến Nguyên còn trật vật khi đánh nhau với nó nữa mà .

Vừa ngửa người ra đằng sau , nó tiện chân đạp cho Trang một cái vào bụng , cái này là để trả thù dám túm tóc nó .

Cú đạp mạnh vào bụng của nó khiến Trang lùi về đằng sau , cơn đau càng làm Trang điên lên xông vào nó bất chấp hậu quả .

Nó chép miệng lắc đầu , mới đầu vốn nghĩ người đứng sau điều tra nó là cô ta nhưng giờ thì chắc chắn không phải rồi .

Tay trái nó túm lấy cổ tay phải của Trang gìm chặt , chân trái của Trang dơ lên định đạp nó , nó rất nhanh ý liền dùng chân phải của mình đá lên cản lại .

Với chỉ một cái xoay chân , nó đã khoá được chân trái của Trang , động tác của nó nhanh chuẩn xác .

Khoá được chân của Trang , nó coi đây như một cột trụ mà tạo đà nhảy lên ột gối vào đúng giữa lưng khiến cô này Á lên một tiếng đau đớn .

Nó tiện tay ném Trang về phía lũ ô hợp kia .

Rất nhiều người vây quanh xem vụ ẩu đả li lỳ hấp dẫn này .

Thấy bạn bị đánh , mấy đứa kia càng lồng lộn lên , nào thì sẵn ống tay ống chân rồi đẩy mấy thằng con trai lên .

- con dog này , hôm nay bọn tao phải dạy ày biết điều –

Mấy con điên cùng mấy thằng hâm đó đồng loạt xông vào khiến nó xúng xốt , tại sao đang đánh tay đôi mà bọn này lại chuyển sang đánh hội đồng mà không thèm hỏi ý kiến của nó gì cả là thế nào .

Mấy cô nàng xông vào như mấy con thiêu thân , hét túm chỗ nọ lại nhéo chỗ kia với số lượng lớn ,bọn này không thèm nói lý lẽ gì cả .

Chúng vừa điên cuồng vừa hung hăng khiến nó tránh chỗ này , dẫm chỗ kia , nhéo chỗ này đá chỗ nọ đến toát cả mồ hôi , bọn này đánh nhau , bài bản trả có toàn cầu véo linh tinh khiến nó bực mình cứ mặt mà chơi . ặt chúng nó biến dạng sau này không giám ra đường nữa .

Đang cố gắng chống trả , lúc nó đạp được một đứa bay xa hơn một mét thì lại phát hiện ra con người đang đứng một bên vỗ tay kia .

Tâm trạng của nó lại nổi điên , bà này giỏi , em mình bị đánh mà đứng một bên vỗ tay .

- bà la sát , mắt bà lác mà đứng không nhìn thấy con em dễ thương này bị người ta bắt nạt sao ? –

Nghe nó nói mà Kim Oanh càng cười .

- yên tâm , vẫn còn hơi mắng chị mày là mày vẫn còn hơi đánh nhau rồi , yên tâm chị cho người đi báo với bồ cưng của mày rồi , chắc tí nữa cậu ta sẽ chạy đến thôi –

Vừa chọc điên nó xong Kim Oanh liền ra lệnh cho lũ đàn em .

- chúng mày , bao vây mấy đứa đang đánh Bảo ca chúng mày lại , không để đứa nào chôn cũng không để cho đứa này bég mắng đến hiện trường ,tí nữa hội trưởng hội học sinh sẽ đến giải quyết –

Nó nghe bà la sát nói mà thổ huyết , hiện trường gì chứ , bà mong có hiện trường án mạng xảy ra hả .

Lũ người của Trang thấy mình bị bao vây lại thì ngạc nhiên rồi hoảng hốt , tất cả đều ngừng động tác không đánh nó nữa .

- Chị Oanh , sao đột nhiên chị lại đến đây , chị từ chối giúp em là vì chị quen con nhỏ này -

Một cô nàng với một vết xưng đỏ trên má do bị nó dẫm lên tiếng .

- hừ , mày không biết nó là em tao à , tao là chị mà nỡ đánh em sao ? -

Cô nàng đó bậm môi tức giận trừng nó .

- em cũng là em chị mà -

Kim Oanh nở một nụ cười nửa miệng , khoanh tay chậm rãi tiến gần đến cô nàng .

- em sao ? không phải mày chỉ nhận tao làm chị vì tao có quyền lực sao ? mày vì địa vị của tao mà làm quen , vì muốn mượn cái ô là tao để lên mặt với người khác sao ?-

Bị Kim Oanh tát thẳng vào mặt mấy lời khiến cô nàng vừa then lại càng tức giận hơn .

- Cô ta thì cũng khác gì chứ , cũng là cái loại gái mời chài cho bọn đàn ông nó chơi , cô ta cũng chỉ vì quyền lực của chị thôi -

Chát

Nó còn chưa kịp ra tay thì Kim Oanh đã giáng cho cô nàng một cái bạt tai đau điếng .

-Nể tình chị em tao đã tha không thềm đánh mày , nhưng mày lại dám xỉ nhục em tao , mày nghĩ nó giống mày sao ? nó suốt ngày mưu mô hại người như mày sao ? mày không đủ tư cách để chửi nó -

Câu nói vừa rồi khiến Kim Oanh tức giận thật sự , Bảo Anh cái người mà lần đầu tiên cô gặp đã để lại ấn tượng mạnh , lần đầu tiên gặp Bảo Anh ở quán bar , Kim Oanh đang trong tình trạng say rượu ngồi khóc rũ rượi một góc trên đồng rác bừa bộn , Bảo Anh chẳng nề hà gì mà ngồi xuống an ủi vỗ về cô , ngăn cản ý nghĩ ngu ngốc tự tử của cô .

Mới đầu cô cũng nghĩ Bảo Anh là vì muốn làm thân mà giả nhân giả nghĩa , nhưng nhiều lần tiếp xúc , nhiều lần thử thách cô đã nhận ra Bảo Anh là thực lòng , nó chẳng hề quan tâm đến bang đảng nào , cũng chẳng cần biết cô là ai , trong đầu Bảo Anh chỉ có ý nghĩ cô là chị , là chị của nó mà thôi .

Bảo Anh nghịch ngợm , tính cách lại trẻ con , thỉnh thoảng lại tỏ ra như bà cụ già nhiều suy tư , với Bảo Anh chẳng bao giờ cô có thể giận nó được lâu , vì tình chị em đã khắc sâu trong cô lâu rồi .

Điều đó khiến cô không muốn bắt cứ người nào xỉ vả vào tình cảm chị em đó , hai người chẳng phải chị em ruột nhưng tấm lòng thì hơn cả ruột thịt rồi.

- Linh Trang , Thuỳ Trang cùng một lũ điên các người , đã có tao thì đừng hòng con nào bắt nạt được em tao -

Kim Oanh tiến về phía nó cười cười hỏi thăm , khác hẳn vẻ mặt giữ tợn lúc nãy .

- thế nào, vui không ? -

Nó gãi đầu cho dối tung lên rồi lườm Oanh một cái

- vui lắm , chết nửa cái mạng rồi -

Kim Oanh bật cười ha hả , chết nửa cái mạng thì vẫn còn nửa cái , xài tốt .

- tình yêu đến rồi , để chị xem người yêu cưng giải quyết thế nào -

Mọi người nghe vậy đồng loạt nhìn con người đang hấp hỷ chạy đến , mặt mày đầm đìa mồ hôi , quần áo thì xộc xệch .

- Bảo Anh , em làm sao không ? -

Vừa đến hần đã lao thẳng về chỗ nó mà hỏi han xem xét , vừa nhận được tin trong phòng họp hần vội vã chạy đến đây , cái trường này to khiến hần chạy chật vật .

- anh vừa chui chuồng lợn ra hả mà giờ này mới đến -

Hần biết hần có lỗi nên không dám làm gì ánh mắt sắc lẹm của nó , dù gì vụ việc này cũng vì hần mà ra , lần này là nó chịu ầm ục rồi .

Mọi việc càng náo nhiệt hơn khi có thêm hai con người chạy đến nữa .

- Con kia , mày có sao không ? tao nghe nói có đánh nhau cứ tưởng mấy con điên ăn lo rửng mỡ chứ không nghĩ chúng nó đánh mày nên không chạy xem , may mà Tú đi họp về vội gọi điện báo tao –

Ngay bên cạnh Dung là Anh Tú , cậu càng cúi xuống thở hồng hộc , chạy như điên không thở mới lạ .

- anh Nguyên chạy hăng quá , đuổi mãi không kịp –

Nhìn hai con người , một là bạn thân một là em trai mà nó chán nản , trông hai người còn tàn tạ hơn nó bị đánh đấy .

Kim Oanh thấy Nguyên thì không nói gì êm thấm mà rút gọn để lại mớ hỗn loạn cho Nguyên giải quyết .

- Tú , cậu ghi hết tên mấy người chán sống này vào , từ nay họ sẽ dọn vệ sinh trong trường đến khi nào không còn học ở đây nữa –

Một hình phạt có thể làm cho nó hài lòng , ngày nào họ còn học ở đây thì đều phải dọn toilet , tưới cây , lau dọn phòng họp , phòng hội học sinh ...rất nhiều công việc đang chờ bọn họ .

Dám đánh nó thì phải lĩnh hậu quả thôi , nó đâu phải người dễ bắt nạt .

- Bảo Anh , em cũng tham gia đánh nhau nên em cũng bị phạt , an là người công tư phân minh , hình phạt lần này rất quan trọng nên em phải giữ bí mật không được cho ai biết –

Nguyên nở một nụ cười đều giả về phía khuôn mặt xám ngoét của nó .

- cái...cái gì ? là người ta gây sự em chỉ tự vệ chính đáng thôi , đừng có vô lý như thế chứ -

Nguyên không nói gì mà trực tiếp ôm nó vào lòng khiến mọi người há hốc , nó do bất ngờ phản ứng đầu tiên là dùng tay đẩy hấn ra .

Nó còn chưa đẩy được thì bên tai đã nghe tiếng thì thầm

- phạt em phải làm người yêu anh thêm một tháng –

Nguyên buông nó ra trong ánh mắt ghen tị của mọi người .

mặt nó từ trắng chuyển xang hồng rồi chuyển sang đỏ loét hừng hừng lửa giận .

Cái quái gì mà công tư phân minh , đây không phải mượn chuyện công trả thù riêng à , làm bạn gái hấn thêm một tháng thì khác bảo nó chịu ảm ức thêm một tháng nữa chứ , trời ơi nó không muốn chịu áp bức của hấn nữa đâu .

- Đồ khốn , anh đi chết đi , di mà nhảy lầu ý , lúc nào cũng muốn bắt nạt tôi , muốn ăn đám hả -

- Đây , nếu em đám anh là đi vệ sinh cùng với họ nhé , anh công tư phân minh lắm , người yêu anh cũng không bao che đâu –

Nó lại tiếp tục lườm hấn , được nó sẽ cố gắng làm cho hấn tức chết , hấn mà đến nhà nó chắc chắn nó sẽ thả con Boo cho nó xé xác hấn luôn .

- Anh Nguyên , nhiệm vụ này quan trọng quá , em thực sự không có khả năng làm được , hay anh mời người khác nhé –

Lần đầu tiên gọi hấn như thế , hấn thích nghe nó ngọt ngào như vậy chứ không phải mở miệng ra là chửi hấn hay đã xoáy hấn .

- Ngoài em ra thì làm gì có ai đảm nhiệm nổi , Tú thực thi hình phạt nhé –

- dạ -

Hừ , cái gì mà chỉ có em đảm nhận nổi , nó đâu có giỏi như thế , nó đang định đấu khẩu tiếp thì hấn lại nắm tay nó rồi kéo đi với nụ cười trên môi .

- này vụ này chưa xong đâu , anh định kéo em đi đâu –

Nguyên ra hiệu cho nó im lặng rồi nói nhỏ bên tai nó

- đi làm lại hợp đồng -

Nó có thể cảm nhận quạ đang bay đầy đầu nó , tên khốn này thừa nước đục thả câu đây mà .

- cậu vẫn theo dõi chị ấy từ xa thế này sao ? cậu nhìn chị ấy hay nhìn anh ấy -

- không phải chuyện của cậu -

Hoàng My không thèm liếc Đấng một cái mà trực tiếp bỏ đi .

Bàn tay Đấng nắm lấy cổ tay của My , nhẹ nhàng nói:

- Về Mỹ với mình đi , đừng ở đây nữa -

Hoàng My gạt tay của Đấng ra không hề nhìn Đấng , giọng nói càng lạnh lùng hơn .

- Cậu về Mỹ đi mặc kệ mình , chuyện của mình không cần cậu lo -

- cậu rốt cuộc làm sao vậy ? cậu là vì anh Vũ hay là vì người ấy -

Đấng hét lên thật lớn , cậu vì Hoàng My mà về đây , vì cô ấy mà vất vả , vì cô ấy mà đau khổ , cậu nhận được là sự lạnh lùng sao .

- Mình là vì anh Vũ -

- Cậu nói dối , cậu là vì người ấy , cậu không quên được , không từ bỏ được đúng không ? cậu dối người gạt mình -

Hoàng My vẫn quay lưng lại với Đấng , từ trước đến nay vẫn vậy , Đấng luôn là cái bóng theo sau My .

- mình không có gì để nói với cậu , mong rằng cậu đừng cản đường mình -

- không thể một lần mở lòng với mình sao ? nhờ anh ấy quên cậu không còn yêu cậu nữa thì sao ? lúc đấy mình có thể chứ -

Hoàng My không trả lời , toàn thân cô run nhẹ , từng bước đi nhẹ nhàng thanh thoát để lại Đấng đằng sau chỉ dư vang mắt nhìn.

Bóng Hoàng My đã xa nhưng cậu vẫn ở đó nhìn về phía xa chẳng còn bóng người .

Tình yêu chẳng bao giờ có thể chọn vẹn sao ? tình yêu cứ phải trông gai như thế này sao ? tình yêu luôn phải có một người đau khổ sao ?

Người con gái cậu muốn bảo vệ lại luôn đẩy cậu ra phía xa không cho lại gần , luôn tạo một bức tường bằng ngăn cản lối mòn duy nhất của cậu . Cậu phải làm sao để lấy được trái tim bằng đó ? hay là cậu không đủ ánh nắng để toả sáng cho bằng tan chảy .

51. Chương 51 : Bức Màn Che Trái Tim

Nếu một ngày anh nhận ra rằng : “ người luôn quan tâm chăm sóc ta một cách thầm lặng và nhẹ nhàng đã ra đi và để cho ta một cái hố và một lỗ hổng , anh sẽ phải làm gì để vượt qua ” .

Đó cũng chính là câu hỏi mà tối nay nó đặt ra cho hắn , một câu hỏi thật khó hiểu .

- vậy thì đổ đất lấp hố và dùng lá vá lỗ hổng , sự việc phức tạp là do chính con người cứ suy tưởng ra nhiều hướng , làm cho nó phức tạp hơn , hãy để đầu óc thoải mái , thần kinh không căng thẳng nhất định sẽ tìm ra cách đơn giản hơn -

Nghe hắn nói mà lòng nó như được mở rộng , quả là hắn nói có lý , sự việc vốn rất đơn giản nhưng lại do chính tay chúng ta làm nói dối bù lên .

- Thanks nha -

Nó cười hì hì rồi đưa tay trái tiến gần hân .

- Aaa.. , em cảm ơn thế hả , đã nói cho con ch-ó ở nhà rồi mà không chịu , nó ở đây cứ làm phiền anh , liếm ..liếm đúng là một con ch-ó vô duyên , em cho nó cút xa anh ra nếu không thì đừng thắc mắc vì sao ngày mai có món cà tơ bầy món –

- này anh quá thể nha , con ch-ó nó quý nên mới liếm để lấy lòng anh , vậy mà anh nỡ thịt nó sao ? đây là món quà sinh nhật bà tặng em , anh biết nó đắt thế nào không mà giám thịt –

Hân vừa bị con ch-ó chọc tức giờ lại bị người yêu mắng khiến hân uất ức không chịu nổi .

- anh quá đáng , em mới là người quá đáng , đây là chúng ta đi hẹn hò tại sao lại lôi ra một con ch-ó –

- thì dắt ch-ó đi dạo , nó bảo vệ an toàn ỉnh hơn mà –

Hân cứ cằn nhằn mãi về chuyện con ch-ó với nó , mấy khi mà nó dắt ch-ó đi dạo chứ .

- người anh còn giám thịt nữa là con chó –

- anh nói gì cơ , sao cứ nhí nhí trong mồm thế -

Hân mang vẻ mặt bức tức quay ra quát nó khiến nó chẳng hiểu mô tê gì .

- đi đi , vác con ch-ó tránh xa anh ra –

Nhìn thái độ của hân mà nó muốn đấm , gì chứ khinh con ch-ó của nó à ? nó lại cho ch-ó cắn chết bây giờ .

- thái độ gì thế , không muốn đi thì ta về -

Nó đang chuẩn bị dắt ch-ó quay đầu thì tay bị hân nắm lại .

Nó nhìn hân rồi nhìn xuống tay mình .

- bỏ ra để em về -

Hân thật bó tay với nó , yêu mà phải khổ thế này thì hân thề không yêu , mới chân ướt chân ráo yêu lần đầu mà hân lại vớ được bà cô này , ức không chịu nổi .

Giờ hân đã thụt chân xuống vũng bùn lầy này rồi , chẳng thể thoát nổi nữa , hân chỉ biết thở dài cho số phận mình .

- Thôi , mặc kệ con chó vậy , cho nó liếm , đừng giận nữa , ra đằng kia anh mua kem à ăn –

He he , nó biết ngay mà , hân làm sao đòi thắng được nó , người luôn luôn giải hoà trước là hân mà .

Nó cùng Boo ngồi xuống cạnh một cái cây , con Boo được chủ mình gỡ gỡ cổ thì thoải mái mà hưởng thụ , thỉnh thoảng lại sủa lên vài tiếng .

Hân trên tay cầm hai que kem ốc quế đi về chỗ nó mặt vô cùng hớn hở .

- nè , em ăn sôcôla hay vani –

Hân chìa hai que kem ra trước mặt để nó chọn , dù gì người yêu cũng là nhất mà .

Nó vui vẻ cười cười cầm luôn hai que khiến hân ngơ ngác .

- O , một que của anh mà –

Đứng trước khuôn mặt ngơ ngác của hân thì nó mở to mắt hiển nhiên trả lời .

- Thì em một que , con Boo của em một que mà –

Hân nghe vậy mặt liền tối sầm lại , hiện giờ trong đầu hân chỉ vang vọng một câu nó “ mình không bằng ch-ó , con ch-ó nó còn hơn mình” .

- ch-ó thì làm gì biết ăn kem chứ -

- ch-ó của em được em huấn luyện không những kem ăn được mà đá còn ăn được . Boo nhể -

Nó vui vẻ quay ra lượm con ch-ó , dí que kem vào mồm và hiển nhiên con ch-ó ăn rất ngon .

Riêng hần thì thực thấy sao bay đầy đầu , đúng là cả chủ lẫn ch-ó đều quái dị .

Hần thù con ch-ó đến tận xương tuỷ , buổi tối hẹn hò của hần đã đi tong do một con ch-ó .

Sự thật cho hần thấy quả thực : “ hần không bằng một con ch-ó”

^

- Không đi chơi nữa về -

Đang vui vẻ đột nhiên nó thấy hần nổi khùng đòi đi về , nó bừa bãi một cái chửi thề :

“ đúng là đồ điên , thay đổi thái độ như chong chóng”

Về thì về , nó muốn về từ vừa nãy rồi , kêu hần đi bar chơi mà cứ đòi đi công viên , đúng là đồ trẻ con .

Trên suốt đường về nhà nó hần chẳng nói câu gì , nó chững chảng thềm để ý đến hần chỉ toàn tâm toàn ý chăm sóc con Boo của mình .

- Em nhớ phải ăn chóng lớn để bảo vệ chị nhé , chị là công cụ vào em lắm đấy -

Con ch-ó bên cạnh như cũng hiểu được ý của chủ nhân liền sửa vài tiếng lấy lòng làm nó cười không ngớt .

Hần thì mặt càng ngày càng đen , thực sự một cảm giác nhỏ mới hần mà nó cũng không có sao ?

Rẽ ngộ nữa là đến nhà nó , hần cho xe chạy từ từ rồi mới vào cửa , ánh đèn ô tô soi sáng trưng cái cổng sắt màu đen .

Con ch-ó nhận ngay ra nhà mình liền sửa inh ỏi , nó cũng nhanh chóng đưa con ch-ó xuống .

Xoa xoa cổ con ch-ó rồi nó quay sang hần tạm biệt

- by...e.....-

Nó còn chưa kịp nói hết câu bye bye thì hần đã phóng xe đi để lại cho nó gương mặt cứng đờ , rốt cuộc hôm nay hần làm sao ?

- đồ điên -

Tức khí nó mắng hần rồi nhanh chóng mở cổng vào nhà , mọi người trong nhà vẫn đang xem tivi .

- con chào ba mẹ Linh Vương -

Thấy nó ba mẹ nó có vẻ ngạc nhiên rồi quay ra nhìn nhau

- sao hôm nay về sớm thế , hay hai đứa cãi nhau nên bỏ về -

- con có cãi anh ấy được câu nào đâu mẹ , chả biết sao kêu về rồi cái mặt cứ thế đen xì như bãi phân trâu ý -

Hai phụ huynh thì lạ thừa gì tính cách con gái nữa chứ , hần ta chưa tức chết là còn may đó , hai người nhìn nhau chỉ biết thở dài .

- ơ mà thằng Tú đâu rồi ạ -

Nó quanh không thấy thằng em đâu nên nó thắc mắc

- nó trên sân thượng ý , chắc có gì cần suy nghĩ -

Sân thượng sao ? lông mày nó nhíu lại , thằng nhỏ này lâu lắm rồi chưa lên đấy .

- ba mẹ con lên sân thượng đây -

- ừ - hai ông bà chỉ ậm ừ rồi lại chú tâm vào tivi .

- đang ngắm sao xem bao giờ mình chết hả -

Nó đi đâu thì chắc chắn chỗ ấy sẽ không được yên , điển hình là thêm một khuôn mặt đen nữa trong tối hôm nay .

- hà hà , chị đùa thôi , chú cứ ngắm thoải mái , bao giờ chết thì làm đám tang thôi –

- bà muốn thử cảm giác bay từ trên này xuống không ? làm tang đôi chứ không phải một -

Nhìn mặt thâm xì kia là nó biết rồi ,cậu chàng hôm nay chắc là rất phiền não đây , hiếm khi mà cậu nhóc lại tràn đầy tâm sự chứ .

- hề hề , thôi chị mày vẫn còn yêu ba mẹ lắm chưa muốn xa ,hì hì thế chú lên đây là vì lòng có tâm sự phải không ? –

Vừa hỏi nó vừa dò dò đến gần sát gương mặt của Tú hơn .

Đôi mắt nó trợn tròn vì ngạc nhiên , gì đây là nước mắt sao ? hay là nó hoa mắt nhĩ .

Tú tránh ánh mắt của nó , nhìn đi chỗ khác , bóng đèn ban công mờ mờ ảo ảo khiến nó thấy cậu nhóc quả thật đẹp .

- Mai Dung em định tính thế nào ? – Nó là rất nghiêm túc , những việc này càng ngày càng rắc rối , nếu không tỉnh táo mà gỡ chắc chắn nó sẽ trở lên rối tung như hắc đã nói .

- em rất chân trọng tình cảm đó nhưng mong chị giúp em ...-

Nó thấy nó thật có lỗi , Tú không hề trách nó đã khiến nó mừng rồi , nếu giúp được nhất định nó sẽ giúp .

- em đã quyết định , không hối hận chứ -

Lỗi là ở nó , nó cũng là người cũng có tình cảm , làm sao nó có thể đứng nhìn em mình chịu đau khổ chứ

- chỉ vì một câu nói , chị sẵn sàng từ bỏ nghệ thuật từ bỏ cái ước mơ của mình , chị có hối hận không ? -

Từ trước đến nay , cái quyết định mang tên “ từ bỏ” này chưa một lần nó nghĩ đến hai từ “ hối hận”.

- không ? sẽ không bao giờ hối hận –

-em cũng vậy ? không bao giờ hối hận –

Hai ánh mắt cương quyết nhìn nhau , đúng là chị em một nhà , ở chung một bụng , cả hai đều muốn cho đối phương biết họ có chung một suy nghĩ một con đường .

Chap 51 : bức màn che trái tim

Nếu một ngày anh nhận ra rằng : “ người luôn quan tâm chăm sóc ta một cách thầm lặng và nhẹ nhàng đã ra đi và để cho ta một cái hố và một lỗ hổng , anh sẽ phải làm gì để vượt qua” .

Đó cũng chính là câu hỏi mà tối nay nó đặt ra cho hắc , một câu hỏi thật khó hiểu .

- vậy thì đổ đất lấp hố và dùng lá vá lỗ hổng , sự việc phức tạp là do chính con người cứ suy tưởng ra nhiều hướng , làm cho nó phức tạp hơn , hãy để đầu óc thoải mái , thần kinh không căng thẳng nhất định sẽ tìm ra cách đơn giản hơn –

Nghe hắc nói mà lòng nó như được mở rộng , quả là hắc nói có lý , sự việc vốn rất đơn giản nhưng lại do chính tay chúng ta làm nó trở nên phức tạp lên .

- Thanks nha –

Nó cười hì hì rồi đưa tay trái tiến gần hắc .

- Aaa.. , em cảm ơn thế hả , đã nói cho con ch-ó ở nhà rồi mà không chịu , nó ở đây cứ làm phiền anh , liếm ..liếm đúng là một con ch-ó vô duyên , em cho nó cút xa anh ra nếu không thì đừng thắc mắc vì sao ngày mai có món cây to bầy món –

- này anh quá thể nha , con ch-ó nó quý nên mới liếm để lấy lòng anh , vậy mà anh nỡ thịt nó sao ? đây là món quà sinh nhật bà tặng em , anh biết nó đất thế nào không mà giết thịt –

Hắn vừa bị con ch-ó chọc tức giờ lại bị người yêu mắng khiến hắn uất ức không chịu nổi .

- anh quá đáng , em mới là người quá đáng , đây là chúng ta đi hẹn hò tại sao lại lòi ra một con ch-ó –

- thì dắt ch-ó đi dạo , nó bảo vệ an toàn ỉnh hơn mà –

Hắn cứ cần nhằn mãi về chuyện con ch-ó với nó , mấy khi mà nó dắt ch-ó đi dạo chứ .

- người anh còn giám thịt nữa là con chó –

- anh nói gì cơ , sao cứ nhí nhí trong mồm thế -

Hắn mang vẻ mặt bức tức quay ra quát nó khiến nó chẳng hiểu mô tê gì .

- đi đi , vác con ch-ó tránh xa anh ra –

Nhìn thái độ của hắn mà nó muốn đấm , gì chứ khinh con ch-ó của nó à ? nó lại cho ch-ó cắn chết bây giờ .

- thái độ gì thế , không muốn đi thì ta về -

Nó đang chuẩn bị dắt ch-ó quay đầu thì tay bị hắn nắm lại .

Nó nhìn hắn rồi nhìn xuống tay mình .

- bỏ ra để em về -

Hắn thật bó tay với nó , yêu mà phải khổ thế này thì hắn thề không yêu , mới chân ướt chân ráo yêu lần đầu mà hắn lại vớ được bà cô này , ức không chịu nổi .

Giờ hắn đã thụt chân xuống vũng bùn lầy này rồi , chẳng thể thoát nổi nữa , hắn chỉ biết thở dài cho số phận mình .

- Thôi , mặc kệ con chó vậy , cho nó liếm , đừng giận nữa , ra đằng kia anh mua kem à ăn –

He he , nó biết ngay mà , hắn làm sao đòi thắng được nó , người luôn luôn giải hoà trước là hắn mà .

Nó cùng Boo ngồi xuống cạnh một cái cây , con Boo được chủ mình gãi gãi cổ thì thoải mái mà hưởng thụ , thỉnh thoảng lại sủa lên vài tiếng .

Hắn trên tay cầm hai que kem ốc quế đi về chỗ nó mặt vô cùng hớn hở .

- nè , em ăn sôcôla hay vani –

Hắn chìa hai que kem ra trước mặt để nó chọn , dù gì người yêu cũng là nhất mà .

Nó vui vẻ cười cười cầm luôn hai que khiến hắn ngơ ngác .

- O , một que của anh mà –

Đứng trước khuôn mặt ngơ ngác của hắn thì nó mở to mắt hiển nhiên trả lời .

- Thì em một que , con Boo của em một que mà –

Hắn nghe vậy mặt liền tối sầm lại , hiện giờ trong đầu hắn chỉ vang vọng một câu nó “ mình không bằng ch-ó , con ch-ó nó còn hơn mình” .

- ch-ó thì làm gì biết ăn kem chứ -

- ch-ó của em được em huấn luyện không những kem ăn được mà đá còn ăn được . Boo nhể -

Nó vui vẻ quay ra lự con ch-ó , dĩ que kem vào mõm và hiển nhiên con ch-ó ăn rất ngon .

Riêng hắn thì thực thấy sao bay đầy đầu , đúng là cả chủ lẫn ch-ó đều quái dị .

Hắn thù con ch-ó đến tận xương tủy , buổi tối hẹn hò của hắn đã đi tong do một con ch-ó .

Sự thật cho hắn thấy quả thực : “ hắn không bằng một con ch-ó”

^

- Không đi chơi nữa về -

Đang vui vẻ đột nhiên nó thấy hấn nổi khủng đòi đi về , nó bữu môi một cái chữi thâm :

“ đúng là đồ điên , thay đổi thái độ như chong chóng”

Về thì về , nó muốn về từ vừa nãy rồi , kêu hấn đi bar chơi mà cứ đòi đi công viên , đúng là đồ trẻ con .

Trên suốt đường về nhà nó hấn chẳng nói câu gì , nó chũng chẳng thèm để ý đến hấn chỉ toàn tâm toàn ý chăm sóc con Boo của mình .

- Em nhớ phải hay ăn chóng lớn để bảo vệ chị nhé , chị là trông cậy vào em lắm đấy -

Con ch-ó bên cạnh như cũng hiểu được ý của chủ nhân liền sửa vài tiếng lấy lòng làm nó cười không ngớt .

Hấn thì mặt càng ngày càng đen , thực sự một cảm giác nhỏ mới hấn mà nó cũng không có sao ?

Rẽ ngõ này nữa là đến nhà nó , hấn cho xe chạy từ từ rồi mới vào cua , ánh đèn ô tô soi sáng trưng cái cổng sắt màu đen .

Con ch-ó nhận ngay ra nhà mình liền sửa inh ỏi , nó cũng nhanh chóng đưa con ch-ó xuống .

Xoa xoa cổ con ch-ó rồi nó quay sang hấn tạm biệt

- by...e.....-

Nó còn chưa kịp nói hết câu bye bye thì hấn đã phóng xe đi để lại cho nó gương mặt cứng đờ , rốt cuộc hôm nay hấn làm sao ?

- đồ điên -

Tức khí nó mắng hấn rồi nhanh chóng mở cổng vào nhà , mọi người trong nhà vẫn đang xem tivi .

- con chào ba mẹ Linh Vương -

Thấy nó ba mẹ nó có vẻ ngạc nhiên rồi quay ra nhìn nhau

- sao hôm nay về sớm thế , hay hai đứa cãi nhau nên bỏ về -

- con có cãi anh ấy được câu nào đâu mẹ , chẳng biết sao kêu về rồi cái mặt cứ thế đen xì như bãi phân trâu ý -

Hai phụ huynh thì lạ thừa gì tính cách con gái nữa chứ , hấn ta chưa tức chết là còn may đó , hai người nhìn nhau chỉ biết thở dài .

- ơ mà thằng Tú đâu rồi ạ -

Nó quanh không thấy thằng em đâu nên nó thắc mắc

- nó trên sân thượng ý , chắc có gì cần suy nghĩ -

Sân thượng sao ? lông mày nó nhíu lại , thằng nhỏ này lâu lắm rồi chưa lên đấy .

- ba mẹ con lên sân thượng đây -

- ừ - hai ông bà chỉ ậm ừ rồi lại chú tâm vào tivi .

- đang ngắm sao xem bao giờ mình chết hả -

Nó đi đâu thì chắc chắn chỗ ấy sẽ không được yên , điển hình là thêm một khuôn mặt đen nữa trong tối hôm nay .

- hà hà , chị đùa thôi , chú cứ ngắm thoải mái , bao giờ chết thì làm đám tang thôi -

- bà muốn thử cảm giác bay từ trên này xuống không ? làm tang đôi chứ không phải một -

Nhìn mặt thâm xì kia là nó biết rồi ,cậu chàng hôm nay chắc là rất phiền não đây , hiếm khi mà cậu nhóc lại tràn đầy tâm sự chứ .

- hề hề , thôi chị mày vẫn còn yêu ba mẹ lắm chưa muốn xa ,hì hì thế chú lên đây là vì lòng có tâm sự phải không ? –

Vừa hỏi nó vừa dò dò đến gần sát gương mặt của Tú hơn .

Đôi mắt nó tròn tròn vì ngạc nhiên , gì đây là nước mắt sao ? hay là nó hoa mắt nhỉ .

Tú tránh ánh mắt của nó , nhìn đi chỗ khác , bóng đèn ban công mờ mờ ảo ảo khiến nó thấy cậu nhóc quá thật đẹp .

- Mai Dung em định tính thế nào ? – Nó là rất nghiêm túc , những việc này càng ngày càng rắc rối , nếu không tỉnh táo mà gỡ chắc chắn nó sẽ trở lên rối tung như hắc đã nói .

- em rất chân trọng tình cảm đó nhưng mong chị giúp em ...-

Nó thấy nó thật có lỗi , Tú không hề trách nó đã khiến nó mừng rồi , nếu giúp được nhất định nó sẽ giúp .

- em đã quyết định , không hối hận chứ -

Lỗi là ở nó , nó cũng là người cũng có tình cảm , làm sao nó có thể đứng nhìn em mình chịu đau khổ chứ

- chỉ vì một câu nói , chị sẵn sàng từ bỏ nghệ thuật từ bỏ cái ước mơ của mình , chị có hối hận không ? -

Từ trước đến nay , cái quyết định mang tên “ từ bỏ” này chưa một lần nó nghĩ đến hai từ “ hối hận”.

- không ? sẽ không bao giờ hối hận –

-em cũng vậy ? không bao giờ hối hận –

Hai ánh mắt cương quyết nhìn nhau , đúng là chị em một nhà , ở chung một bụng , cả hai đều muốn cho đối phương biết họ có chung một suy nghĩ một con đường .

52. Chương 52 : Một Kế Hoạch Đã Bắt Đầutừ Lâu .

Một buổi trưa ấm áp với nắng mặt trời , vào mùa đông mà có mặt trời thì hẳn không còn gì xung sướng hơn .

Tuy trời lạnh nhưng nếu chen lẫn nhau trong căn tin trường thì toát mồ hôi quả là rất bình thường .

Và ở một góc khuất nhất trong căn tin này lại đang có một con Báo và một con Cọp đang ngồi mới nhau .

Người lên tiếng đầu tiên là con cọp và nó đang cười một cách vô cùng nhẵn nhỡ .

- hô , muốn ăn được bữa trưa của một thằng điên quả là khó nha , vậy nên hôm nay chắc chắn ta sẽ phải vét sạch cái căn tin này thôi –

Nó nở một nụ cười tà ám , mười đầu ngón tay gõ gõ xuống mặt bàn .

- Tình yêu chỉ mời Bảo Bảo ngồi xuống chỗ này thôi chứ có mời Bảo Bảo ăn đâu -

Thằng quỷ , hoá ra nó bị chơi xỏ , hử , thế thôi nó đi chỗ khác , làm quái gì được nó ,

- vậy thì thôi , tôi ngồi chỗ khác , ngồi chỗ người ta mời cũng ngại lắm -

Nó đẩy ghế đứng dậy đang định rời khỏi thì bỗng bị Đăng kéo lại .

- Rách việc quá , bữa nay tình yêu mời được chưa ?-

Nhìn mặt cậu nhóc kia , muốn kiếm người tâm sự chứ gì ? muốn nhờ người ta còn ra vẻ làm cao .

- hì , vậy thì đứng dậy đi mua đồ đi còn gì nữa -

Mặt nó vênh phải biết , mấy khi mà bắt nạt được cái tên khôn lỏi này chứ .

Đặng hậm hực lườm nó một cái mới chịu đi , vừa mất tiền lại còn làm osin cho nó chứ , đời này cậu chỉ muốn làm osin ột người thôi .

- ha ha -

Nó cứ ngồi một chỗ cười lắc nể , tiếng cười càng lúc càng to , quả thực là nó không nhịn nổi .

Tiếng cười của nó thực có công suất lớn , bằng chứng chính là cả cầntin cùng quay ra nhìn nó .

Bị nhìn đến thủng da mặt , tiếng cười của nó trở nên méo xệch , xấu hổ quá , xấu hổ quá .

- Ngồi mới Bảo Bảo tình yêu thấy thực xấu hổ -

Nhìn cái mặt đáng ghét của Đặng mà nó muốn đâm , nó cũng xấu hổ chết đi được chứ .

- hốc đi , ở đây mà cần nhân -

Nó với tay lấy cái bánh mì cùng bát nước sốt , có thực mới vực được đạo , các cụ nói cấm có sai .

- Bảo Bảo , nói thật cho tình yêu biết đi , rốt cuộc là cô ấy đang làm gì ? đang suy tính gì ? -

Động tác ăn của nó ngay lập tức dừng lại , hoá ra cậu nhóc muốn hỏi chuyện này .

- này , em thấy mình quá đáng không ? sao lại giám nhắc cô ấy trước mặt tình yêu của mình hả -

Nhìn khuôn mặt đen xì kia , hẳn là rất tức giận rồi .

- Bảo Bảo - Cậu nhóc nghiêng răng nghiêng lợi này , nó mà chọc nữa chắc cậu nhóc nhảy xồm lên mà bóp cổ nó mất .

- haizz, cậu biết thừa tính nó rồi , suy nghĩ của nó chẳng ai biết cũng chẳng ai đoán nổi -

- nhưng lần này cô ấy đến là vì chị mà -

Những điều xoay quanh cô gái tên Hoàng My đều khiến cậu khó hiểu , rốt cuộc là cô ấy tính toán điều gì chứ .

- chị biết nhưng chị có thể làm gì được chứ , em nghĩ một người như chị có thể độ chí với một người đã mang tên thiên tài sao ? , ngay cả em , em cũng có chiếm được tình cảm của cô ấy không ? 5 năm trước cô ấy không dùng dao đâm chị là cô ấy nhân từ rồi -

Nó cắn chặt môi trên của mình , phải , đáng nhẽ ra nó phải biến mất khỏi thế gian này 5 năm trước , cái năm mà chính tay nó đưa dao cho Hoàng My , quỳ xuống trước mặt My khóc lóc xin tha thứ , xin nhận được sự trừng phạt .

Hoàng My chỉ nhìn nó , một cái nhìn phức tạp , nó chưa bao giờ hiểu được cô nhóc muốn gì ? Hoàng My đã ném con dao về phía nó rồi nói một câu .

- từ bỏ đi , bỏ cái thứ đã hại anh tôi đi , và đó sẽ là sự trả thù bắt đầu , nhất định tôi sẽ quay lại , sẽ tặng cho chị một món quà , món quà mang tên anh tôi -

My bỏ đi , chỉ để nó lại đó với hai hàng nước mắt .

- chị giúp em đi , chỉ có chị mới giúp được em , em rất yêu cô ấy , cô ấy ở đây chỉ tràn đầy đau khổ -

- chị xin lỗi nhưng chị không thể , 5 năm trước chị đã cướp đi tất cả tình cảm của cô ấy , 5 năm sau chị mong cô ấy được hạnh phúc -

Trước nụ cười nửa miệng của Đặng , nó nhìn ra sự hoang mang lo sợ trong đôi mắt ấy .

- chị nói dối , chị là vì người ấy đúng không ?và cũng chính vì bản thân chị -

Đặng nói hoàn toàn đúng , cũng vì người ấy và cũng vì bản thân nó , nó mong nhận được sự tha thứ .

Nó chỉ biết cúi đầu , nó thực sự bất lực không thể nào giúp được Đăng .

Đăng cười nó , cười cái vẻ có lỗi của nó

- chị thật ích kỷ -

Chỉ để lại cho nó một câu rồi Đăng bỏ đi , “ích kỷ” nó lắc đầu .

Nó không hề ích kỷ , nó chỉ đang đưa sự việc về đúng quỹ đạo của nó mà thôi .

Nó chạy thật nhanh ra khỏi căn tin , nó cần chỗ nào thật yên tĩnh , cần một nơi có thể dãi bày hết sự hối hận , uất ức và cả đau đớn của nó .

Chạy thật nhanh , nó chạy đến một cái cây to , mẹ nó đã từng nói , cái cây này chính là cây định mệnh , nó đã gắn liền với cuộc đời mẹ , gắn liền với tình yêu của ba .

Gục đầu vào gốc cây nó bật khóc , cả người nó run lên bần bật , trái tim nó như bị bóp nghẹn , cuộc sống thật khó khăn , nó thật có nhiều màu .

Hắn cùng Dương và Thiên Minh nói chuyện vui vẻ , hắn định buổi trưa dẫn nó ra khỏi trường rồi đến một nhà hàng nào đó ăn trưa nhưng nó lại nói bận .

Hắn cũng rất tò mò nó bận việc gì nhưng nó chỉ nói là việc của con gái , cô nhóc này càng ngày càng khó dạy .

- Tuấn Nguyên , tớ ăn trưa về thấy cô bạn gái cậu vừa khóc vừa chạy về phía sau trường đấy , hai người lại cãi nhau à -

Vừa nghe cậu bạn đó nói cả ba người cùng ngẩn ngơ nhìn nhau , nó khóc sao ? đây có phải chuyện lạ không nhỉ .

- này , tận mắt cậu nhìn thấy à , hay cậu nhìn nhầm ai giống giống thôi , chứ con nhỏ đó mà khóc thì cũng lạ -

Dương bật cười , cậu đang nghe một chuyện thật khó tin , khóc sao ? nằm mơ à .

- mình tận mắt nhìn , không nhầm được đâu -

- chẳng lẽ đã đến lúc rồi sao ? -

Cả Nguyên và Dương cùng nhìn Minh với ánh mắt khó hiểu .

- Nguyên đi đi , lúc này là cơ hội của mày , đi an ủi nó đi -

Hắn tuy thắc mắc nhưng hắn phải biết nó có bị làm sao không ? rốt cuộc ai đã làm gì mà khiến nó phải khóc .

- Dương , mày đi đâu đấy -

Thiên Minh thấy Dương định chạy đi thì liền kéo lại .

- Xem xét gì , đừng có làm kì đà cản mũi bọn họ -

- tao đi xem cô ta bị đánh bầm dập thế nào ? tiện thể hỏi xem ai mà anh hùng thế -

Thiên Minh liếc xéo thằng bạn , nó là đang mong em gái hắn bị người ta đánh bán sống bán chết sao ?

- mày yên tâm , nó không bị xước sát chỗ nào đâu -

Dương thấy thằng bạn mình hôm nay bị điên , sao nó biết được cô ta không bị làm sao chứ , thằng này mà không điên thì cô ta cũng bị điên .

- mày dựa vào đâu mà chắc chắn vậy -

- một cô gái thông minh thì không bao giờ dùng đến vũ lực , muốn người khác đau đớn thì đánh vào chỗ yếu nhất đó là tinh thần -

Dương có thể cảm thấy được độ nguy hiểm , cô gái này chắc chắn là một người rất nguy hiểm .

Hắn chạy thật nhanh đến chỗ nó , toàn thân không còn cảm nhận được hơi lạnh của không khí mà chỉ cảm thấy sự tức nghẹn của con tim , ai dám làm nó khóc hắn sẽ không bỏ qua đâu .

Bước chân hắn dừng lại trước một cái cây to , một cô nhóc đang khóc thật to dưới gốc , nhìn lúc này cô nhóc thật nhỏ bé và yếu ớt , điều gì đã khiến nó khóc , nhất định là một đả kích rất lớn .

Hắn đưa bàn tay ra , hắn thấy tay mình thật run , hắn cũng chẳng biết làm gì lúc này , chỉ làm theo mác bảo của con tim .

Đặt tay lên vai nó vỗ nhẹ , hắn thấy nó quay lại , thấy hai hàng nước mắt dài cùng ánh mắt long lanh đỏ hoe đầy nước mắt , thấy vẻ mặt nhăn nhó khổ sở .

- anh -

Nó gọi hắn một tiếng rồi nhào vào lòng hắn ôm chặt .

Nó dựa vào vai hắn khóc thật to , hắn chỉ biết ôm nó vào lòng mà vỗ về , truyền cho nó hơi ấm của chính mình , ai cũng vậy họ luôn có một tâm hồn thật yếu mềm , họ đã cố giấu đi , giấu thật sâu để người khác không thấy .

Có thể khóc cũng là có thể dãi toả , hãy khóc , khóc thật to để trôi đi ký ức , khóc thật to để trôi đi nỗi buồn , hãy khóc để chào đón một nụ cười thật tươi của hạnh phúc .

53. Chương 53 : Anh Yêu Em ..trong Vị Máu Và Nước Mắt

Nó ôm hắn thật chặt khóc thật to cho đến khi gần cạn nước mắt , ở trong lòng hắn , nó thấy thật ấm áp , cảm giác này thật tuyệt .

Nó chưa bao giờ thử nghĩ , nếu nó được ở trong vòng tay hắn thì sẽ thế nào ? nhưng giờ thì nó đã suy nghĩ và đã chính mình tìm ra câu trả lời .

Hắn cho nó ấm áp , cho nó thấy sự che chở và cảm giác bên hắn thật an toàn .

Hơi ấm của hắn , mùi hương của hắn cho nó thấy sự nhẹ nhàng , nó tự hỏi chính mình :

Đã bao giờ nó nhìn nhận hắn thật kỹ chưa ? hắn bên nó quan tâm nó còn nó thì luôn khiến hắn tức giận .

Trong đầu nó bắt đầu hiện lên tất cả những hình ảnh về hắn .

Lần đầu tiên gặp mặt , kế hoạch của nó đã thất bại hoàn toàn , nó đã rất muốn khẩu súng đó nhưng đến giờ vẫn chưa hề lấy được .

Lần thứ hai gặp hắn , nó tỏ ra dịu dàng ngoan hiền

Tất cả cứ lần lượt hiện lên trong trí óc .

Lần sinh nhật thứ 16 , nó mải miết đuổi theo dáng Hoàng My mà chẳng thêm để ý khi gặp rồi thì nó biết nói gì ? biết bày tỏ ra sao ? hay vẫn lại là một hồi im lặng chẳng nói lên lời .

Lần đó nó đã điên , đã chạy theo chiếc ô tô như một con ngốc , cũng nhờ có hắn , không có hắn cản , không có hắn bằng vết thương có lẽ nó chẳng tưởng tượng ra mình sẽ ra sao nữa .

Ba lần bảy lượt đều đụng độ hắn một cách vô ý hay cố ý , nhưng nó đã nhận ra , hắn đã bước vào cuộc đời mình .

Hắn cảm thấy nó ôm mình thật chặt như không muốn rời , hắn chỉ mỉm cười , được ôm nó là khoảnh khắc hắn mơ ước từ lâu , hắn muốn nó chấp nhận hắn từ từ , muốn nó tập làm quen với cuộc sống có hắn .

Một lúc lâu sau nó buông hần ra , hần nhẹ nhàng lau những vệt nước còn trên khuôn mặt của nó , nhìn nó khóc hần thật sự đau lòng .

- muốn khóc nữa không ? anh Ợn vai tiếp -

Nó lườm hần một cái , môi bữu dài , hần nghĩ nó mít ướt lắm à , đây chỉ là .. là ,nó ỨC LẮM LẮM nên mới khóc thôi .

- xì , vai đều mà cũng đòi -

- ừ thì đều , thế mà cũng có người mượn gần 4 tiếng đồng hồ cơ -

- cái gì ? - Nó gần như hét ẦM LÊN , hình như hần ăn gian giờ hay sau ý , làm gì đến bốn tiếng đồng hồ cơ chứ , nó không tin đâu .

Nó lao đến giằng cái tay hần để xem đồng hồ , quả thật là gần bốn tiếng .

Nhìn khuôn mặt méo mó khó coi của nó hần chỉ cười .

- chiều rồi về thôi , tội cúp học hôm nay của em anh sẽ ghi nhé , phạt nặng đấy -

Tên khốn , dám thừa nước đục thả câu bắt nạt nó đây mà .

- anh cũng chón còn gì , thế là hoà mà -

- anh chón thì được nhưng em chón thì phạt -

Đầu nó bắt đầu bốc hoả , làm gì có truyện vô lý như thế chứ

- ở đâu ra cái luật đó , vua phạm pháp xử tội như thứ dân -

Nghe nó nói mà hần cười càng to hơn , hần chưa thấy vua phạm tội khi quân mà bị chém đầu cả .

- thôi chiều rồi về thôi , yên tâm hình phạt của em nhẹ lắm -

Tên khốn này đúng là không biết thương hoa tiếc ngọc , lúc nào cũng chỉ ngồi đĩnh mò xem nó phạm lỗi nào mà bắt để phạt , thế mà vừa nãy nó còn có cảm giác được hần bảo vệ đấy .

- về thì về , nhưng anh công em đi -

Tai hần có phải nghe nhầm không ? nó muốn hần công à .

Nghe xong đề nghị đó mặt hần sáng hần lên , nụ cười trên môi càng trở lên sáng lạng .

- nào lên đi -

Nó nỡ một nụ cười rồi nhảy phốc lên lưng hần khiến hần la oai oái .

Cô nhóc này có cần mạnh như vậy không ?

Hần công nó đi trên con đường vắng , từng bước chân nhẹ nhàng chậm rãi như đi trên mặt nước .

Cô nhóc trên lưng ôm cổ hần, còn cái chân thì không ngừng đung đưa ở đằng trước một cách vui vẻ .

Đã lâu rồi nó chưa được ai công , chưa được ôm cổ ai đó một cách ấm áp

“ Vũ à , mình đã tìm thấy rồi nhé , như cậu đã nói , một người quan tâm lo lắng khi mình ốm đau bệnh tật , một người ình một bờ vai và một cái ôm ấm áp khi buồn , một người ình cảm giác nhớ và lo lắng khi không thấy ”

Nó đã tìm được rồi , đã tìm được Vũ thứ hai , tìm được một người có thể dựa .

Hai người cứ đi trên con đường trải dài thế , im lặng để dành cho suy nghĩ , để cảm nhận hơi thở của đối phương và cảm nhận sự ấm áp nhỏ nhoi trong bầu trời lạnh giá .

- cậu hẹn tôi đến đây làm gì ? -

Đặng ngồi xuống ghế nhìn người con trai trước mặt , gương mặt này thật quá nghiêm túc .

- cậu uống gì ? -

- không cần , tôi sẽ đi ngay -

- được tôi vào thẳng vấn đề , trưa nay hai người đã nói chuyện gì mà khiến Bảo Anh phải khóc -

Vừa nghe xong câu hỏi Đặng đã nở một nụ cười

- rất yêu rồi đúng không ? mới đầu tôi đã nghĩ là giả nhưng không ngờ anh lại chui rọ sớm vậy -

Hắn rất khó chịu với cách ăn nói này , cậu nhóc này đang liên thiên cái quái gì vậy .

- Yêu hay không là việc của chúng tôi , tôi mong cậu lần sau đừng làm phiền Bảo anh nữa , đừng để cô ấy phải khóc , nếu không tôi sẽ không tha cho cậu -

Trước lời cảnh cáo đó Đặng vẫn chỉ cười , doạ sao ? còn lâu Đặng mới sợ .

- chuyện chẳng liên quan gì đến tôi , khóc cũng là một cách giải tỏa thôi , hơn 9h rồi , tôi có việc đi trước -

Nó xong Đặng đẩy ghế đứng lên đi thẳng ra ngoài để lại một mình hắn trong mớ suy nghĩ .

Hắn tính tiền rồi cũng ra về trong tình trạng thái suy tư

Vừa ra đến cửa hắn đã trông thấy một cậu nhóc chạy đến níu chân hắn .

- sao vậy nhóc -

Hắn nhíu mày khó hiểu , cậu nhóc này sao lại tìm cậu .

- anh à , có một chị rất xinh nhờ em đưa chiếc vòng này và một tờ giấy cho anh -

Hắn vừa nhận lấy đồ thì cậu nhóc đã nhanh chóng chạy đi như sợ bị tóm lại .

Đây chẳng phải chiếc vòng cổ với chiếc của hắn là một đôi sao ? linh tính của hắn cho thấy chắc chắn là nó có chuyện .

“anh hãy đến ba địa chỉ dưới đây đi lấy ba cái thẻ rồi đến bưu điện gần nhất dùng thẻ để ghép lấy địa chỉ ,chậm phút nào thì tính mạng cô ta nguy hiểm phút đó”

Không phải bắt cóc tổng tiền , vậy thì mục đích của người này là gì ? lại còn để lại địa chỉ cho hắn nữa chứ , thật là kì lạ .

Nó tỉnh dậy sau một hồi mê man vì thuốc mê , với định theo dõi hắn thì chính mình lại tạo cho người ta cơ hội bắt cóc mình , rốt cuộc ai là người đã bắt cóc nó chứ .

Nó cảm thấy thật khó chịu khi chân tay đều bị bó , miệng lại bị bịt băng dính , cả người lại bị vút một xó trong căn phòng ẩm mốc này .

Bọn này nếu muốn bắt cóc tổng tiền thì cũng nên cho nó ở trong một ngôi nhà sạch sẽ hơn chứ , ở đây bẩn thế này thì ma còn chả nhận ra nó nữa là người nhà .

Nó quan sát trong phòng chẳng hề thấy một bóng người nào , bọn này không chịu canh chừng nó à , nhờ nó tìm đường tẩu thoát thì sao ?

Nó nhìn lại mình từ trên xuống dưới rồi cười một cách méo xệch : bó thế này thì bố nó cũng chẳng thoát được .

- Tên khốn , mau đến đây cứu em , nếu không tại anh thì em đâu bị bắt , anh mà không đến em thì sẽ bắt anh công em đến chết”

Sau một hồi chạy đi lấy ba tấm thẻ , hắn đã tìm ghép được địa chỉ trong tay , với lời ghi chú : “ không được báo cảnh sát , chỉ được đi một mình”

Hắn chẳng suy nghĩ nhiều liền đến ngay cái địa chỉ đó .

Một ngôi nhà dựng lên một cách tạm bợ và ẩm ướt sau một cơn mưa .

Hắn nhanh chân tiến tới và đẩy cửa đi vào .

Quanh phòng , hắn có thể nhìn thấy có 5 đến 6 người thanh niên và một cô gái đeo mặt nạ .

- Bảo Anh đâu ? -

- không cần vội , tôi sẽ dẫn anh đi -

Cô gái ra hiệu cho bọn đàn em ở lại , một mình tiến đến phía cánh cửa đằng sau .

- vào đi , cô ta đang ở trong đó -

Hắn chẳng kịp có thời gian suy nghĩ liền lao vào ngay , hắn đã nhìn thấy nó .

Nó nằm trên nền đất lạnh dơ bẩn , toàn thân đều bị chói đến cứng ngắc .

Hắn vội vã lao đến ôm nó vào lòng .

- Bảo Anh em có sao không ? -

Nhìn thấy hắn đến , nó vô cùng ngạc nhiên , người đầu tiên đến cứu nó là hắn , là hắn , hắn đến cứu nó .

Nó bất ngờ vô cùng , Vũ đã nói : “ người yêu cậu là người sẽ đến đầu tiên khi cậu cần ”

Hắn nhanh tay tháo băng dán miệng của nó , rồi đang định tháo dây chói cho nó nhưng cô gái đeo mặt nạ đã cản lại .

- nếu anh dám cởi chói , cô ta sẽ chết -

Động tác cởi chói của hắn ngừng lại ngay lập tức , cô ta là đang có ý gì đây .

- mục đích của cô là gì ? -

- mục đích của tôi chính là anh -

Cả nó và hắn cùng trợn tròn mắt nhìn nhau ,rồi lại nhìn chăm chăm vào cô gái ấy .

Cô gái không nói gì , chỉ chăm chăm lấy ra một cái lọ nhỏ , bên trong chứa một dung dịch đen kịt .

- Đây là thuốc giải của độc cô ta đang uống , khoảng chừng 20 phút nữa thôi , nếu không được uống thuốc giải cô ta sẽ chết -

- điều kiện cô muốn tôi đổi lấy thuốc giải là gì ? -

Chỉ cần cứu được mạng của nó , bất cứ điều kiện gì của cô ta hắn đều có thể đáp ứng .

Cô ta bước lại gần hắn , dơ lọ thuốc giải đến trước mặt hắn như thách thức .

- lọ thuốc giải này còn thiếu mất một vị . một vị quan trọng nhất , mà khi thiếu vị đó lọ thuốc này hoàn toàn vô dụng -

Hắn rất sốt ruột muốn cứu nó mà cô gái này thì lại vô cùng ung dung khiến hắn nổi cáu .

- nói điều kiện của cô đi , tôi sẽ đáp ứng -

- điều kiện rất đơn giản ,tôi chính là cần mạng anh -

Nó vừa nghe thấy cô ta đòi mạng hắn liền hét lên như một phản xạ

- không được -

Cô gái cười to rồi mở nắp thuốc giải từ từ nghiêng lọ thuốc giải xuống .

- đừng , tôi đồng ý -

- không anh ! kệ em , em không sợ chết , đừng làm như thế , chỉ cần em hiểu anh quan tâm , anh lo lắng , sẵn sàng chết vì em là được rồi , đừng làm như thế , nếu anh không nghe lời em, em sẽ hận anh cả đời , nếu anh mà chết em sẽ đào mộ anh lên mà đem xương cho con Boo ăn , sẽ sôi tung nhà anh lên , đến công ty anh xé hết hợp đồng của anh ..-

Trước cơn phẫn nộ của nó hấn chỉ cười , hai bàn tay hấn ôm vào hai má của nó , đôi mắt hấn nhìn nó thật kỹ .

- Bảo Anh , anh có thể cho em tất cả , ngay cả cái mạng này , vì rất đơn giản ANH YÊU EM –

Toàn thân nó giương như cứng đờ , miệng cũng không thể nào tiếp tục chửi mắng , ba chữ anh yêu em này làm nó ngạc nhiên đến không nói lên lời , hấn yêu nó sao ? có thể yêu nó sao ?

Hấn nhanh tay lúc nó đang choáng váng vì lời tỏ tình này dùng băng dính , dính miệng nó lại , hấn không muốn nó cắn hấn , dù gì sớm muộn cũng bị nó chọc cho tức chết vậy thì hãy vì mạng sống của nó mà chết còn hơn .

- uống đi –

Cô gái đeo mặt nạ vứt cho hấn một cái lọ khác màu đỏ tươi .

Hấn chẳng chần chừ gì liền mở nắp uống liền , lọ thuốc này khi uống hấn cảm thấy vị rất quen và có chút ngai ngái thì phải .

- Đây là một chiếc bình nửa lít , anh phải lấy độc trị độc , lấy đúng chất độc trong máu mà hoà với thuốc giải này , thuốc chỉ đủ ột người vậy nên hãy suy nghĩ xem cứu ai đi –

Cô ta quẳng cho hấn một con dao rồi bỏ đi , mục đích đã đạt được thì còn ở đây làm gì .

Hấn dùng con dao rạch một đường ở chính tay mình rồi áu nhỏ xuống , bàn tay hấn truyền đến một cơn nhói buốt , hấn cắn chặt môi chẳng dám nhìn nó .

Hấn biết nó sẽ cắn hấn lại , nhưng hấn không muốn dừng , nó giờ đã là tất cả của hấn rồi .

Hấn thấy đầu hấn càng ngày càng choáng váng , máu hấn đã chạy rất nhiều , hấn sắp không chống cự được rồi , cố gắng một chút nữa thôi , chỉ cần đủ máu để hoà được với thuốc giải thì nó sẽ sống , hấn phải gắng , phải cứu được nó .

Hấn chẳng còn đủ hơi sức để bước đến gần nó , chỉ còn cách lê mà thôi .

Nhìn khuôn mặt tràn đầy nước mắt khiến tim hấn càng đau nhói , hấn cố gắng dùng bàn tay còn lại để lau đi những giọt nước mắt nóng hổi .

- đừng khóc , thuốc giải sắp có rồi, em phải uống thuốc giải , em uống máu anh chính là anh đã trở thành một phần của em, mãi mãi chúng ta không thể rời xa nhau , em chính là một nửa của anh -.

Hơi thở của hấn ngày càng yếu ớt và đứt quãng . hấn biết , hấn sắp không cự nổi rồi .

Hấn mở chiếc băng dính ra đưa ly thuốc lên miệng nó nhưng nó liên tục lắc đầu không chịu uống .

- em không uống, nhất định không uống máu của anh –

- không phải em uống máu anh mà là uống tình yêu của anh dành cho em , vì anh , hãy uống đi –

Nước mắt của nó tiếp tục chảy , miệng không ngừng nói không , cảm giác vì mình mà người ta phải chết nó đã thử qua một lần , mùi vị này nó chưa bao giờ quên vậy nên đừng bắt nó nếm chải thêm một lần nữa.

- là em ép anh –

Vừa dứt lời hấn đã uống một ngụm cái thứ tanh nồng rồi từ từ đưa xuống miệng nó , từng dòng nước màu đỏ thấm chảy từ miệng hấn sang miệng nó , nó không muốn tiếp nhận , hấn cũng bắt nó phải nuốt .

Nó nuốt đó chính là máu và nước mắt , máu của hấn hoà lẫn với nước mắt của nó .

Hấn đã giúp nó uống hết chỗ thuốc giải đó , hấn không trụ nổi rồi , hấn mệt quá .

Cả người hấn dựa vào nó mà thở hổn hển , đôi mắt của hấn nhắm nghiền .

- đừng , đừng ngủ mà ...-

Hấn chậm chạp dùng tay mình để cởi chối cho nó , hấn không thể mở mắt nữa rồi , hấn không nhìn thấy gì nữa , hấn chỉ có thể cảm nhận , cảm nhận hơi ấm của nó và thứ nước mắt nóng hổi .

Dây trói vừa được cởi , nó liền vung ra rồi ôm hấn vào lòng mà không ngừng gọi tên hấn .

- điện thoại , gọi cấp cứu.. phải gọi cấp cứu -

Đôi tay nó run run tìm điện thoại và ấn số .

- Nguyên , đừng ngủ , nhìn em này , đừng ngủ , em vẫn ở đây mà , không có trong mơ đâu vậy nên mở mắt ra nhìn em đi , đừng ngủ -

Nó cuống cuống lấy chiếc khăn quàng mà cuốn vết cắt của hấn lại , vết cắt sâu quá , nhiều máu chảy quá .

Nó nghe thấy tiếng gì đó , tiếng gì vọng lại càng ngày càng gần .

Tiếng đó .. là tiếng xe cứu thương , hấn được cứu rồi , nó vừa gọi cách đây 2 phút mà xe cứu thương đã đến rồi sao ?

Chỉ cần có xe cứu thương là hấn sẽ có cơ hội được sống mọi việc khác hãy để tính sau , nó giờ chỉ có hấn trong mắt , nó không muốn hấn chết càng không muốn hấn vì nó mà chết .

Người của đội cứu thương đưa hấn lên cáng rồi khiêng đi , nó chỉ biết khóc lóc mà chạy theo , liệu hấn có vượt qua được không ?

Vừa được chuyển lên xe cứu thương hấn đã được truyền ngay máu và xử lý vết cắt ngay lập tức .

Nó đang khóc mà cũng phải tròn mắt ra nhìn , chẳng lẽ họ toàn là người siêu nhiên làm gì cũng rất nhanh gọn .

Họ đến cũng rất nhanh , tìm ra hấn thuộc nhóm máu gì cũng rất nhanh không những thế lại còn biết vết cắt ở đâu mà nhanh chóng xử lý .

- mấy ..mấy người không sợ truyền nhầm loại máu à -

Nó hoảng hốt đến nỗi nói cũng chẳng lên lời .

Một người thanh niên trẻ tuổi rất nhiệt tình mà giải thích cho nó .

- không phải cô gọi xe cứu thương nói rõ địa chỉ , nhóm máu của anh chàng này hay sao ? -

Khuôn mặt nó khi thực cứng đờ , người này chắc chắn đâu phải nó , rốt cuộc là ai đã gọi xe cứu thương ?

Nó nhìn ra phía cửa kính đằng sau , một chiếc xe cứu thương khẩn cấp đang đi ngược chiều với chiếc xe này .

Thắc mắc trong đầu của nó : “ cô gái đó là ai ?”

54. Chương 54 : Bệnh Viện

Một bầu trời đêm không trăng cũng chẳng có sao , thế giới xung quanh là cả một mảng tối đen bao trùm .

Thấp thoáng đâu xa là những ánh điện yếu ớt như đang cố gắng trông trọi với cái u tối bao la .

Một ánh sáng nhỏ với một thế giới đen mù , cái bé nhỏ đấu với cái lớn mạnh , đó không làm cho người ta thấy sự thất vọng hay niềm sợ hãi mà đó là niềm tin , một niềm tin nhỏ không ngừng toả sáng trong lòng nó .

Ánh đèn cấp cứu vẫn đang rực màu đỏ tươi , nó cũng giống như thứ nước tanh nồng mà hấn ép nó uống .
Màu đỏ tươi như đưa ánh mắt của nó vào thế giới của máu , của sự chết chóc , đôi bàn tay nó chỉ biết cách run rẩy đến bất lực .

Từng giây từng phút nó chỉ trông mong màu kia hãy biến mất , hãy tránh thật xa tầm mắt của nó .

Đầu óc của nó giờ thật trống rỗng , chưa bao giờ nó thấy hoảng sợ tột cùng thế này , nó sợ gì chứ ? là sợ mất hấn sao ?

Nó chẳng thể động não để suy nghĩ hay tiếp nhận thêm điều gì , tràn đầy suy nghĩ nó chỉ là mong muốn hấn chẳng hề làm sao , chất độc đó chỉ là một loại bình thường thôi , chỉ là một hành động để dọa tinh thần nó thôi đúng không ?

Đèn ... là đèn xanh .

Cánh cửa phòng cấp cứu bật mở , một vị bác sĩ khá trẻ bước ra .

- chú , anh ấy thế nào rồi -

Vị bác sĩ nhìn đôi bàn tay không ngừng run rẩy của nó mà mỉm cười

- cháu yên tâm , cậu ấy không sao , chỉ là do mất máu quá nhiều mà ngất đi thôi , chỉ cần truyền máu và bồi bổ là không có việc gì nữa -

Nghe bác sĩ nói mà mặt nó ngơ ra một lúc rồi ngậy ngốc hỏi lại bác sĩ

- anh ấy không bị trúng độc ạ -

Nghe thấy nó hỏi vậy bác sĩ lại được một hồi ngạc nhiên .

- Trúng độc gì chứ , máu cậu ấy hoàn toàn bình thường -

Nghe bác sĩ nói xong mà nó càng run rẩy hơn , vậy là ... nó đã uống chính là máu hấn sao , máu hấn không hề chứa độc tố nào là để lấy độc trị độc , vậy còn lọ thuốc hấn uống và cái thứ thuốc giải nó uống thì sao ? .

- bác , cháu muốn kiểm tra xem cháu có bị trúng độc gì không ? -

- được vậy thì cháu đi theo chú -

Nó bước ra khỏi phòng xét nghiệm với một khuôn mặt đăm chiêu , kết quả xét nghiệm cho thấy nó hoàn toàn không bị trúng độc gì cả , chắc chắn đây chỉ là một trò đùa cợt .

Người đầu tiên mà nó nghi ngờ chính là Hoàng My , nhưng My chỉ cần nhắm vào nó thôi , tại sao lại phải hại hấn đến mất mạng chứ ? Nếu là My hại thì ai đã gọi xe cứu thương và nói cả địa chỉ lẫn nhóm máu chứ ? sao lại biết là hấn mất máu ?

Tất cả truyện này thật kỳ bí , nó như một ẩn số bắt nó phải giải đáp vậy .

Nó bước nhanh về phòng của hấn , thẻ tín dụng của nó, nó đã dùng hết để đóng viện phí rồi , giờ muốn mua chút đồ thì chỉ còn cách lục ví hấn thôi .

Nó nhìn qua hấn , hấn nào đã tỉnh đâu , thôi cứ dùng tạm dù gì cũng là cho hấn mà .

Nó cầm ví hấn và mở ra . ôi thôi sao nhiều tiền dữ vậy ?

Ông trời thật bất công nha , nó thì nghèo kiệt xác mà cái tên này thì giàu nứt đổ đổ vách ra .

Nó rời phòng rồi nhờ một cô y tá coi chừng hấn hộ nó , cô y tá được nó nhờ thì vui phải biết tha hồ mà ngắm trai đẹp .

Hấn cảm thấy đầu mình hơi choáng váng , cố gắng mở mắt ra để nhìn nhận cảnh vật xung quanh .

Giờ thì hấn có thể biết mình vẫn còn sống và đang ở bệnh viện .

Nhìn cô nhóc ngủ ngon lành trên ghế mà hấn mỉm cười , tương ngộ của nó không đến nỗi xấu lắm nha .

Một lúc sau thì hắn thấy nó cựa quậy rồi từ từ mở mắt , nhìn cách dậy của nó kìa , trẻ con quá .

Miệng nó còn đang ngáp dờ thì nhìn thấy cái khuôn mặt hắn , khuôn mặt nó cứng đờ như thế .

Ặc , nó xấu hổ chết đi được mà hắn vẫn ở đấy cười được à .

- tỉnh rồi à , đi du lịch địa phủ được một vòng đã của được em nào chưa ? -

Hix , nó mới nói được một câu mà mặt hắn đã đen xì thế kia rồi kìa , nó quan tâm mà hỏi thăm thì hắn có cần nhìn nó với ánh mắt “ thăm thiết” thế không chứ .

- haizz , không biết anh đã làm gì người ta mà cô gái đó lại muốn giết anh nhỉ -

- anh không biết -

Hắn nhàn nhã trả lời rồi với chai nước trên bàn mà từ từ uống .

- hay anh thay lòng đổi dạ , để lại cho cô ấy một vết thương lớn nên cô ấy trả thù -

- em đừng nên suy diễn -

- hay anh làm người ta có thai nhưng không chịu trách nhiệm nên sinh ra thù hận -

- BẢO ANH -

Nó cũng chẳng thèm để ý đến ngữ khí của hắn , vẫn vô tư mà tìm nguyên nhân tai nạn .

- hay anh làm người ta bị nhiễm HIV nên người ta đến khử anh rồi cũng tự sát -

- Vũ Hoàng Bảo Anh -

Nó thấy ngữ khí của hắn mà bữu môi , chắc nó nói đúng nên “ thẹn quá hoá giận” chứ gì .

- em biết tên em đẹp rồi , anh không cần xưng nó lên một cách hùng hồn thế đâu -

Hắn nghiêng răng kèn kẹt , hắn vừa từ quỹ môn quan về mà nó lại còn muốn làm hắn tức chết sao ?

- ôi , đã gần trưa rồi sao ? để em đi mua đồ ăn , một tý nữa chắc Tú với Dung cũng đến -

Hắn chẳng thèm trả lời nó mà chỉ nhắm mắt lại , nó nheo mũi một cái cũng bỏ ra ngoài luôn .

Haizz , cái cô nhóc này , hôm qua hắn vừa tỏ tình xong thế mà nó chẳng thèm bận tâm sao ? đừng nói là nó quên rồi nhé ! .

- cóc , cóc-

- Mời vào -

.Cạch

Cánh cửa phòng được Tú mở ra , tối qua vừa được nó nắn tin nên hôm nay rộng hai tiết cuối cả hai người cùng đến đây thăm hắn .

- Anh thế nào rồi ? có nặng lắm không ? có để lại di chứng gì không ? thấy chị bảo anh bị thương làm em lo quá -

Bạn Tú nhà ta cứ như một người vợ hiền đang quan tâm đến chồng mình vậy .

- anh không sao , chỉ nghỉ ngơi một chút là có thể xuất viện rồi , vết thương nhẹ không cần bận tâm đâu -

Hắn mỉm cười với Tú , nhìn thấy mặt cậu là hắn lại tưởng tượng đến mặt của cô nhóc Bảo Anh .

- chúc anh chóng bình phục -

Dung cầm một bó hoa và một giỏ hoa quả đặt trên bàn rồi lại ngó nghiêng xung quanh .

- mà Bảo Anh đâu rồi anh -

- cô ấy đi mua đồ ăn rồi , chắc cũng sắp về -

Nghe thấy hấn nói vậy Tú cùng Dung chọn tròn mắt

- đi mua đồ ăn -

Hấn thấy vẻ ngạc nhiên và hoảng hốt của hai người thì lấy làm lạ , việc nó đi mua đồ ăn thì đâu có việc gì đâu .

- sao vậy ? -

- à không ...không -

Cả hai người cùng cười cười rồi lấp liếm cho qua chuyện , đúng lúc đó nó cũng vừa về .

- hai người đến sớm vậy? -

- hôm nay lớp rỗng một tiết , về là em đến luôn đây -

Nó gạt đầu tỏ vẻ hiểu rồi sách hai túi đồ ăn vào .

- tao mua rất nhiều đồ ăn này , cả hai người cùng ăn đi -

Vừa nghe nó nói vậy thì cả hai cùng phi thân thật nhanh để ngó nghiêng hai túi đồ , oa....thật nhiều đồ bổ dưỡng nha .

- tất cả cái này là do tự tay chị mua à -

- ừ , tao không mua thì nhặt thùng rác về à -

Nghe đến đây hấn thực sự buồn nôn , đừng nói là nó nhặt đồ thùng rác về tắm bổ cho hấn nha .

- thế tiền cũng là do cậu trả -

- ơ hay hai người này , tiền không do tôi tự tay trả thì tôi chặt tay anh ấy xuống trả hả -

Dung cùng Tú quay ra nhìn nhau rồi lại quay ra nhìn hấn , đây đúng là chuyện lạ nha .

- từ lúc nào chị lại quan tâm anh ấy đặc biệt thế , tự bỏ tiền mua đồ cho anh ấy sao ? -

Câu hỏi vừa dứt cậu đã lĩnh ngay một cái cốc đau điếng , Dung cũng rất nhanh đến xem xét chỗ đau của cậu rồi ríu rít hỏi

- cậu có sao không ? có bị sưng hay nôm vào không ? - Bảo Anh sao cậu ác thế ? -

Nó bấu môi vênh mặt , đây chính là minh chứng điển hình cho việc trọng sắc khinh bạn nha .

- ừ thì đồ là tôi mua , tiền là tự tay tôi trả nhưng tiền trả thì lại là của anh ấy -

Biết ngay , cả hai cùng biết ngay mà , nó mà chịu bỏ tiền ra mua đồ thì người ấy được nó quan tâm thực sự đó .

- thôi mời hai người tách ra để ăn cơm , cậu cứ xoa chỗ đó nó lại càng sưng đấy Dung ạ -

- mình không sao đâu Dung -

Tú cười dịu dàng rồi cũng qua phụ nó mở đồ .

- Bảo Anh à , tay anh rất đau , rất buốt -

- ừ , em biết, thì sao ? -

Nó vừa trả lời vừa đưa chiếc còng gà lên miệng rồi ngoạm một miếng thật to .

Cả Tú và Dung cùng quay ra nhìn hấn .

- hay để em bón cho anh nhé -

Tú nhanh tay cầm một cái đùi gà rồi đưa lên miệng hấn .

Cứ tưởng rằng hấn sẽ vui mừng cơ nhưng ai dè hấn lại lườm cậu một cái .

- Bảo Anh à , anh cũng là vì em mà -

- ừ em biết , thì sao ? -

Cái câu trả lời kiểu vô trách nhiệm này của nó lại vang lên lần nữa khiến hấn sít tức chết vì thổ huyết .

- tay anh đau , em bón cho anh được không ? -

Thực sự là nó làm hấn tức chết mà , nếu không nói thẳng ra e rằng đến tết của một năm nào đó nó vẫn chưa nhận ra , chắc lúc đó hấn chết lâu rồi .

Nó nghe thấy vậy liền quay ra nhìn hấn nhưng miệng vẫn không ngừng nhai tóp tép .

- anh này , người ta không phải có câu tự túc là hạnh phúc sao ? tự mình phải biết vương lên trong khó khăn để kiếm được cái ăn chứ , cũng như con Boo nhà em phải cố gắng vượt qua vô vàn tên kẻ trộm để có cái ăn hàng ngày , anh đây đường đường được người ta mang đồ ăn tận nơi rồi , cũng nên cố gắng một chút

Nói xong một hơi dài rồi nó lại tiếp tục ăn đùi gà của mình .

Nó thì vẫn cõ thể vô tư như thế nhưng còn hai người khác kia thì không thể , cả hai cùng trợn tròn mắt nhìn nó rồi lại nín nín liếc nhìn hấn , nó dám ví hấn với con Boo quả là rất to gan .

Khói đã bốc ngùn ngụt khắp đầu hấn , nó lại hỏi con Boo nhà nó ra sao? quả thực hấn rất muốn đem con Boo nhà nó ra thịt mà đem đi nhắm rượu .

Hấn nhìn nó lườm lườm rồi lấy tay không bị thương mà giăng đùi gà của nó ăn một cách hết sức tự nhiên .

Nó bị cướp mất đùi gà thì ngẩn người ra rồi ...từ từ lấy cái đùi gà khác ăn .

Nó thềm vào cái đùi gà ăn dở nhá .

Tú cùng Dung chỉ biết ngồi cười mà lắc đầu với hai người này.

55. Chương 55 : Quân Tử Trả Thù 10 Năm Chưa Muộn .

- dậy , dậy đi , anh có thấy mình buồn cười quá không ? -

Nó nhăn mày nhăn mặt gần một tiếng đồng hồ với hấn mà bản thân hấn chẳng chịu xi nhê gì .

- chẳng gì buồn cười cả , người buồn cười nhất chính là em đó -

Nó liếc xéo hấn một cái , cái tên chết tiệt này không biết sao lại cứng đầu như vậy ?.

- cuối cùng là anh muốn rời khỏi đó không? Hay muốn cả đời này bị dính chặt ở đó -

- cả đời này ở đây cũng được -

Nó thì phải nói là tức xì ra được khói còn hấn thì vẫn nhàn nhã , đôi mắt hấn khép hờ , tư thế ngủ vô cùng ung dung .

- Nguyễn Tuấn Nguyên , anh nhất quyết không muốn xuất viện -

- không thích -

Grừ .. nó muốn điên rồi đây , không biết cái bệnh viện này có cái gì hay ho mà hấn muốn ở không chịu về , ngày một ngày hai nó còn chịu được chứ gần một tuần đến nơi thì thực sự nó mất kiên nhẫn rồi .

- Nếu anh muốn thì ở đây một mình đi , em về đây , mặc kệ cái xác chết của anh -

Nó hung hăng bỏ ra cửa thì bỗng thành linh có một cánh tay kéo nó lại .

- Định chốn à , gây hoạ xong rồi chốn , người yêu có nghĩa vụ chăm sóc người yêu mình khi họ đau ốm , em mà vi phạm hợp đồng thì sẽ bị phạt tiền đó -

Nó thật sự là rất muốn đắm tên điên này , hẳn ăn lo rừng mỡ nên mới thích ở cái xó này chứ riêng nó thì chán đến tận đỉnh đầu rồi .

Trước sự uy hiếp đó giờ nó chỉ còn nước thở dài , hẳn đúng là một nhà kinh doanh tài giỏi , rất biết tính toán .

- bỏ tay ra , em đi mua đồ ăn một lát rồi về -

Nó giằng tay hẳn ra rồi ra khỏi phòng , nó còn không quên đóng cửa cái rầm làm hẳn cười thầm .

hẳn có thể nghe rõ tiếng nghiêng răng kèn kẹt trong câu nói của nó , hẳn đại gì chứ , ở đây được nó chăm sóc từng ly từng tí thì tội gì mà xuất viện , tên nào muốn suất viện thì tên đó đích thực tên điên .(anh mời điên đó Nguyên à , mắt mặt em quá, biết thê cho anh chết luôn ở chap trước đi)

Hắn đang ung dung ngồi cười thầm thì bất thành linh có hai cái mặt dần dần đang nhìn chằm chằm vào hẳn .

- hai cái thằng điên này , vào phòng mà không biết gõ cửa hả -

Thiên Minh cùng Thanh Dương ngó người rồi nhìn nhau thật lâu , cả hai đang nhìn nhau thẩm thiết rồi lại quay ra nhìn hẳn rồi cả hai cùng ôm bụng mà cười .

- Dương Dương , đỡ tao mới , cười chết đi được , có thằng bị điên mà không hề phát hiện mình điên chứ -

-Tao , tao cũng chết mất thôi, vừa nãy nó vừa cười còn vừa cắn móng tay nữa chứ -

Nhìn hai con đười ươi trước mặt mà hẳn tức phát ói , bạn bè đến thăm hẳn bệnh hay muốn đến chọc hẳn tức chết đây , có riêng nó chọc hẳn đã là quá đủ với hẳn rồi .

- hai cái thằng đười ươi cười sét đánh không chết này , có tin tao phi cho chúng mày mỗi đứa phát dép không ? hay thích đi dọn nhà vệ sinh vài năm , giờ tao cũng đang rảnh đây , tự nhiên muốn gọi điện thoại quá -

Quả nhiên lời cảnh cáo của hẳn vô cùng hiệu nghiệm , bằng chứng ở đây chính là hai tên đười ươi đã bay ngay vào lòng hẳn mà rít rít hỏi han .

- anh Nguyên vừa đẹp trai vừa dễ mến, hai đứa em đến đây trước là thăm anh xem sắp chết chưa ? sau là khuyên anh nên xuất viện chuyển dời đến nhà xác -

Thiên Minh vừa đắm vai cho hẳn vừa hồn nhiên như con điên mà cứ liên thiên làm anh Nguyên lườm liên xiên như thằng điên .

Vừa nhận được cái chùng của thằng bạn cùng cái đập đau điếng của thằng Dương , Thiên Minh chỉ biết cười cười xinh lỗi vì đây là thói quen sinh hoạt , ngày ngày cứ đấu khẩu với nó lên suất khẩu hơi độc mồn độc miệng .

- ấy ấy , nhằm nhằm , mình là đến thăm bạn và mong bạn sớm suất viện để quản lý rất nhiều công việc ở trường và ở công ty -

Dương bóp chân cho hẳn rồi cười một cái ngọt lịm để lấy lòng .

- Nguyên này , dạo này vắng mày ở công ty tao rất tích cực hăng hái xung phong làm việc nên ...hay là ...mày ..thăng lương cho tao đi -

Hai thằng bạn này thật là tốt , sâu này nếu bạn độc giả nào mà muốn kiếm bạn thân thì nhớ lấy mẫu của hai người này mà làm chuẩn nhé .

Anh em thì đang nằm bệnh viện sức khỏe vẫn chưa hồi phục hoàn toàn mà bọn này dám đến làm loạn .

Tưởng hẳn ở đây cũng được ngồi mát ăn bát vàng à .

Hẳn còn lâu mới được nhàn như thế á , hẳn đây việc đau đầu này :

thứ nhất là nó suốt ngày lải nhải đòi hấn suất viện khiến hấn thật nhức đầu , thứ hai là suất ngày phải suy nghĩ không biết làm thế nào để nó có thể ngoan ngoãn nghe lời hấn .

Thứ ba là phải xử lý một đồng công việc ở công ty cùng với xử lý cái con người không bao giờ chịu từ bỏ ý định phá hoại hợp đồng để cắt hoa cả .

Hấn là rất mệt nha .

Đã thế giờ còn phải đối phó với hai con nhện to xác này nữa .

- tăng lương à , hai người nói cũng có lý , vậy thì hai người về viết một biên bản đi –

Vừa nghe được câu trả lời của hấn cả hai người cùng xướng như điên , còn đang định ôm nhau mà nhảy cẫng lên .

-thật á , vậy hai thằng tao về viết bản dự thảo tăng lương rồi sẽ mang đến ày duyệt , thank người anh em nhiều –

Nụ cười nở trên môi dương không ngớt , Dương cùng Thiên Minh nhìn nhau nháy mắt liên tục , thành công quá thành công .

- không ? ý là các cậu về viết bản kiểm điểm rồi nộp cho tôi –

Mụ cười của hai người đang tươi như hoa thì giờ đã động cứng lại , một âm thanh vang vọng cả bệnh viện .

- WHAT.....-

- không hiểu tiếng người à , về viết bản kiểm điểm , nếu không thích thì mai trực tiếp giảm một nửa số lương –

Trả lời câu hỏi của mấy thằng bạn xong hấn từ từ quay mặt vào trong không hề có ý định tiếp chuyện hai thằng bạn quái quỷ của mình nữa .

- ở , phòng có máy lạnh mà hai người toát mồ hôi nhiều thế này , vừa đi thi chạy về à , em nghe nói hôm nay có hội thi chạy đua của mấy em thiếu nhi đấy –

Nó nói một cách vô tư thế mà nhận lại thì lại là hai cười lờm nguýt.

- Hai đứa mày là đồ quái thai nhất trên đời –

Hai ông này chỉ để lại cho nó cùng hấn một câu như thế rồi phóng đi mất trong tình hình nó đang chẳng hiểu gì .

- hai ông ấy sao vậy ? –

Nó nhìn thấy hấn quay lưng về phía mình thì liền hỏi , anh em đến thăm đáng nhẽ ra phải vui mừng hơn hử chứ . Sao mặt hấn lại ủ rũ thế kia .

- đúng nó vừa đi cướp ngân hàng nhưng không thành ? –

- haizz , đúng là ngốc mà , đã cất công đi cướp thì cũng phải được chứ , một lũ ngu không biết tính toán –

Giờ thì hấn sock với nó thật rồi, nếu ai mà rủ nó đi cướp ngân hàng chắc nó cũng theo luôn .

- kể cũng lạ , người ta thì ghét ở viện mà tại sao anh cứ như chân mọc rễ xuống chân giường lại nhất quyết không rời đi –

- anh khuyên nên next ngay chuyện này , không thực hiện đúng nghĩa vụ pàht tiền –

Được , nể hấn đang bị bệnh , mà bệnh là vì cứu nó nên nỡ nhịn , chờ đấy nó có thù tấy sẽ báo .

- thù này sau không trả , tôi nhất quyết đổi tên –

Một ngày thực sự đẹp nhưng tâm trạng của nó thì tệ vô cùng , được rồi hấn thích ở trong này thì cứ để cho hấn ở , chắc chắn hấn sẽ không chịu được lâu đâu , nhất định nó sẽ có cơ hội trả thù mà .

Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn .

56. Chương 56 : Bắt Đầu Của Một Cơ Bão .

Trong một căn phòng tràn ngập hương hoa thơm ngát , ngoài trời với ánh ban mai nhẹ nhẹ nhảy nhót trên nan can cửa sổ , mọi thứ trong căn phòng dường như sáng bừng .

Hắn nhìn nó thật lâu và sâu ,mấy hôm nay nó chăm sóc hắn khiến hắn vui đến sít quên cả sống , tuy hắn đã khỏi hoàn toàn nhưng vẫn muốn ở đây để được nó chăm sóc , hắn thấy giờ hắn thật hạnh phúc .

- Bảo Anh , yêu-

....hắt xì

Lời của hắn còn chưa kịp nói hết thì đã bị nó cản lại bằng một cái hắt xì hơi cực kỳ vô duyên .

- Vũ Hoàng Bảo Anh , em cố ý chọc anh –

Cả họ và tên của nó lúc nào cũng được hắn xướng lên một cách đặc biệt nhất .

- có ..hắt xìcần gọi cả họhắt xìtên người ta thế không? hắt xìcó gì thì cứ nóihắt xì-

Nó xụt xà xụt xịt rồi lấy tay rat rat mũi , thời tiết lạnh thế này rất dễ bị cảm cúm .

- em là cố tình –

- cố ...tình ..hắt xì ...với ..hắt xì ...có tình cái gì ? tự nhiên ..hắt xì ...ăn nói vớ vẩn –

Hắn thấy khuôn mặt cùng cái mũi đỏ hỏn của nó thì nhú mày , chẳng lẽ nó bệnh thật .

- bệnh thật hả -

Hắn hỏi một câu mà nó muốn đập hắn vài cái , hắn nhìn nó mà phải biết chứ , sao lại còn quay sang hỏi nó nữa .

- bệnh ...bệnh gì ...hắt xìlà cúm thôi –

Nghe thấy vậy thì mặt hắn lại đỏ lên vì tức giận , ồm ồm mà không thèm nói với hắn (tg : Nguyên vô duyên)

Bàn tay ấm của hắn áp vào hai má đang đỏ lên của nó , hơi ấm từ tay truyền lên hai má khiến mai má của nó cũng đỏ theo .

-không ..hắt xì ...sao , tại sáng nay ra ...hắt xì ...ngoài trời gió quá –

Hắn nghe nhiều điệp khúc “ hắt xì ” của nó thì cũng thấy khó chịu

- đi khám thôi –

Hắn xuống giường lôi một mạch nó ra ngoài

Cả hành lang bệnh viện đều nhìn hai con người , một chàng trai mặc quần áo bệnh nhân đang nắm tay kéo một cô gái đi về hướng phòng cấp cứu .

- bỏ ra ..hắt xìdiên mà vô đây làm..hắt xì ... phiền người khác –

mặc kệ mấy câu nói vớ vẩn của nó , hắn vẫn tiếp tục kéo nó đi thật nhanh , để lâu nó lại nặng thêm thì chết , hắn không muốn mất nó đâu .

- Đã bảo ...hắt xì ...không sao mà -

Sau khi để bác sĩ khám và viết đơn thuốc thì hắn mới yên tâm .

- nằm viện –

- Cái gì ? ..hắt xì ...vẫn muốn nằm viện –

Nó muốn đi tự tử quá , tên chết bầm chuyên ăn no rừng mỡ cứ thích ở cái bệnh viện này , giờ thì bệnh viện này chính là kẻ thù số 1 của nó mất thôi .

- không , ý anh nói là em sẽ nằm viện –

-Cái gì ? –

Tiếng nó lúc này còn to hơn cái trước ,.

Nó nghĩ hấu chắc chắn tâm thần nặng rồi nên mới thích cái bệnh viện này , hấn lo y ác sĩ thiếu việc làm hay sao mà muốn nó lại nằm ở đây nữa .

- từ giờ anh sẽ chăm sóc em –

Câu này làm nó choáng nha , hấn galăng với nó từ lúc nào đấy (từ bé rồi chị ơi) ^-^

- chăm sóc -

Mặt nó dần ra thấy lạ , hấn chắc ở lâu trong bệnh viện nên ả IC là cái chắc .

Và sự thật là hấn ả IC thật , và còn một sự thật nữa là bệnh cúm của nó không những giảm mà lại còn trầm trọng hơn .

- đã nói đóng cửa sổ không được mở rồi cơ mà , cứ bảo sao bệnh nặng hơn –

Hấn vừa đi mua đồ ăn trưa về thì đã phải đi đóng cửa sổ cho nó .

Hấn thì bận bịu đóng cửa sổ còn nó thì lại lười biếng cọ quậy rồi quay ra nhìn hấn .

- có đồ ăn rồi à –

- aaaa, lại cháo á –

Nó phải phát điên với món cháo này , ngày đầu ăn cháo , ngày thứ hai ăn cháo , ngày thứ 3 ăn cháo , và giờ là ngày thứ 5 ăn cháo , chẳng lẽ đời nó gắn liền với cháo , và cái bệnh viện này chữa bệnh nhờ cháo .

- Không ăn –

Nó nổi cáu rồi quăng bát cháo ra xa hậm hực nằm xuống chồm chăn kín đầu .

Hấn thấy nó giận dỗi lên chạy đến kéo cái chăn của nó .

- ốm thì phải ăn cháo , cổ họng em vẫn còn sưng to đấy , ả linh tinh thì còn lâu mới khỏi –

- không ăn cháo là không ăn cháo ,từ giờ cả đời tôi sẽ ghét cháo –

- Vũ Hoàng Bảo Anh - Hấn vẫn điệu bộ nghiêm rắng kèn kẹt khi xưng tên nó lên

- con đó chết rồi –

Bó tay toàn tập rồi , hấn rút cuộc phải làm sao đây .

- đợi khi khỏi , em sẽ không phải ăn nữa –

- cổ chỉ hơi rát nhưng em vẫn ăn nói liếng thoắng được đây , quá ổn chẳng có chút vấn đề gì mà phải ăn cháo cả -

- đừng bướng nữa , cháo này ngon lắm –

Hấn thở dài rồi thay đổi xang chiến thuật nhẹ nhàng ,

-câu này 5 ngày hôm nay , hôm nào anh cũng nói –

Ặc , sao hấn không nhớ nhể ????

- hai chúng ta cùng ăn nhé -

Hấn đưa thìa cháo lên bón cho nó nhưng nó cũng chẳng thèm , bữu môi quay đi chỗ khác , hấn làm như nó là người sắp chết ý .

- Nguyên ,Anh biến ngay đi cho tôi nhờ có được không , nhìn thấy mặt anh tôi chán ngán lắm rồi –

Nó hậm hực chửi mắng rồi lại chồm chăn một lần nữa , chẳng thèm để ý đến hấn luôn .

Nhìn , hần nhất quyết phải nhìn , chỉ vì nó ốm , nó đang ốm nên hần sẽ nhìn , đợi đến khi nó khỏi hần nhất định sẽ tính sổ .

Hần khuôn mặt lạnh như tiền bỏ bát xuống rồi lặng lẽ ra ngoài .

Nghe được tiếng đóng cửa của hần nó mới thò đầu ra rồi nở một nụ cười chiến thắng .

57. Chương 57 : Buông Ra ! Đúng Hay Sai

Bước chân nặng nề của hần dẫm lên những chiếc lá khô trên con đường vắng vào cái giờ quá trưa này .

Hần giận nó , muốn đánh nó , muốn mắng nó , nhưng ..hần vẫn thương nó , vẫn không nỡ mắng hay trừng phạt nó khi nó đang bệnh thế này , dù gì nó bệnh cũng bởi vì phải chăm sóc hần .

Một cảm giác tội lỗi cùng ăn nằm xâm lấn toàn bộ chí óc của hần

Dừng lại trước cǎntin bệnh viện , hần tiến đến quầy bán hàng .

- cô lấy cho cháu mấy hộp đùi gà mới -

Hần chỉ vào mấy hộp đùi gà rán , nó đang bệnh , nhưng nó muốn ăn thì hần cũng phải chiều thôi.

Tuy hần chẳng vui vẻ khi phải mang thứ này lên cho nó nhưng nhìn nó chịu đói thì hần chẳng cam lòng , nhường nó một chút cũng chẳng sao , sau này hần sẽ từ từ dạy lại .

Vừa mở cửa phòng ra đập ngay vào mắt hần là cái dáng vẻ đang ngồi xoa xoa bụng đói của nó .

-này ăn đi -

Nó mở to mắt ra nhìn cái túi hần vừa đưa mà tự hỏi “ không phải vừa giận bỏ đi sao?”

Nó với tay cầm lấy túi đồ rồi mở ra , oa toàn đùi gà rán ngon tuyệt .

- mua cho em hả -

Ánh mắt của nó sáng rực lên khi nhìn thấy thứ mình thích , nó còn tưởng hần bỏ mặc nó luôn chứ .

- cảm ơn nha -

Nó cười khì khì rồi mở hộp ra ăn , hần thì chẳng thèm nói gì một mạch ngồi xuống bàn ghế bên cạnh .

Nó cắn một miếng vào chiếc đùi gà , một vị giòn thơm lừng hoà quện cùng vị ngọt nóng đang nằm trong miệng nó .

Sao giờ nó thấy hần đáng yêu nhỉ , chẳng ghét hần tí nào luôn .

Hần chẳng thèm nói năng gì , cũng chẳng thèm đánh mắt nhìn nó lấy một cái làm nó thấy từng tức muốn xông đến đập hần một trận cho bỏ ngứa mắt .

Hần lẳng lặng mở hộp cháo rồi từ từ xúc từng thìa đưa lên miệng .

Về mặt hiện lên lạnh băng chứ chẳng thể hiện nó ngon hay không ngon cả .

Nó chui ra khỏi chăn rồi nhảy xuống giường lấy chiếc áo phao to ở cuối giường tiến thẳng về phía hần .

Hần đang nhàn nhã xử lý số cháo của nó thì bỗng có chiếc áo khác lên vai .

Cánh tay đưa thìa lên của hần liền chững lại , bất ngờ ,. hần vô cùng bất ngờ về hành động của nó , đây chứng tỏ là nó quan tâm hần sao ?

Mùi hương thơm toả ra từ chiếc áo phao của nó, chiếc áo thật mềm và ấm áp .

- lạnh thì về lấy áo hoặc đi mua chứ sao lại ngồi ăn cháo mà tay thì nắm chặt vậy -

Nghe những lời nó nói mà hấn thực sự bất ngờ , nó ăn mà vẫn để ý đến hấn sao , hấn chẳng muốn rời nó nửa bước , không vì nó đói thì hấn cũng chẳng thèm đi mua đồ ăn đâu .

Nó giật nảy mình lên khi hấn đột ngột nắm chặt tay nó , tim nó đập thành thịch xen lẫn với cảm giác then thừng .

- Bảo Anh ,. đừng vòng vo mà tránh anh nữa ,lời anh muốn nói anh đã nói hết rồi , việc cần làm anh cũng làm hết , cho anh biết đi , em có yêu anh không ? –

Nó đã thực sự bối rối rồi , sao hấn lại hỏi nó , nó thật sự cũng không biết mà , yêu thì nó chưa bao giờ nghĩ tới nhưng thích thì hình như có một chút .

- em ...em không biết –

Hấn siết chặt tay nó rồi kéo nó lại gần mình hơn , nó thì cúi gầm mặt xuống , nhưng khổ nỗi càng cúi lại càng nhìn hấn rõ hơn .

- Bảo Anh suy nghĩ đi , em quan tâm đến anh , để ý hành động của anh , thấy anh bị lạnh thì liền giúp anh , em yêu anh rồi đúng không ? –

Nó không giám mở miệng nói một lời chỉ biết nhìn hấn với ánh mắt long lanh ngấn nước mà lắc đầu liên tục .

Thấy phản ứng của nó thế này hấn chỉ thở dài thườn thượt , con đường của hấn còn rất gian nan rồi .

- đồ ngốc -

Hấn kéo nó vào lòng mà ôm thật chặt , sao nó lại ngốc thế nhỉ , được người như hấn tỏ tình mà chẳng hề si nhê , nếu là người khác thì đã đồng ý tới tấp rồi .

Cánh cửa phòng được đóng lại một cách nhẹ nhàng nhất .

Một nụ cười nửa miệng được nhếch lên cùng với đôi mắt sắc lạnh .

- chàm đã nhúng phải đun nóng lên thôi –

Cô gái mặc chiếc váy xanh biếc quay lưng bước đi ngày càng xa cánh cửa .

Nó đã suất viện được hai ngày rồi nhưng đầu óc của nó thì chẳng khác chi cái lúc ở bệnh viện , cứ tưởng rằng rời khỏi cái bệnh viện quái quỷ đấy thì nó sẽ quên tất cả mà lại sống một cách chẳng phải nghĩ ngợi .

Nhưng sự thật thì hoàn toàn ngược lại , nó suất viện thì đầu óc nó lại nghĩ tới chuyện đó nhiều hơn , rốt cuộc nó thích hấn thật sao ?

...tít...tít ...

< 6h=“” tối,=“” tại=“” quán=“” mim=“” ,=“” hoàng=“” my=“”>

Đọc được tin nhắn mà tim nó lại đập mạnh hơn , nó đã bắt đầu rồi sao ? Suy nghĩ của thiên tài liệu có ai đoán được ?

5h 45 phút ...quán Mim

Nó bước đếnthì đã thấy Hoàng My ngồi đó với hai ly mixco mà hai đứa yêu thích hồi nhỏ .

- ngồi đi –

Hoàng My tay vẫn cầm chiếc thìa mà chọc xuống ly mixco lên tiếng mà không nhìn đến nó .

Nó cũng hiểu chuyện mà kéo ghế ngồi , nó biết ly mixco thứ hai này là dành cho nó .

- Mixco , còn nhớ ý nghĩa của nó không ?-

Nó nhớ chứ làm sao quên được , Mixco gắn liền với tuổi thơ của chúng nó , gắn liền với quá khứ và là một vết cắt trong cuộc đời .

- Mixco , màu của tình bạn và sự ngọt ngào của tình yêu –

Khoé môi của Hoàng My nhếch lên một chút rồi My ngẩng đầu lên nhìn nó .

Một đôi mắt sáng lấp lánh với ánh nhìn như xoáy sâu vào tâm hồn người khác , đôi mắt cùng cái đầu kia khiến người ta có cảm giác sợ hãi cùng hoang mang .

Một người mạnh mẽ như thế nào thì họ luôn luôn có một điểm yếu .

Hoàng My cầm chiếc ly lên rồi đưa ra xa bàn và ...

Choang

Tiếng ly vỡ như xé tan cái bầu không khí này , tim nó như nhảy rộn lên mà lo sợ .

-tình bạn , tình yêu và hận thù , tôi sẽ quên tất cả , nó sẽ như ly Mixco này , vỡ vụn –

-hãy trả nợ cho tôi , trả cho tôi cuộc sống -

Đã lâu rồi , chưa bao giờ nó nghe được cái giọng ngọt ngào pha một chút xót thương , đã lâu nó nhận chỉ là sự lạnh lùng của một cô bé kém tuổi nó nhưng thực sự thông minh thì hơn nó rất nhiều .

- Nhường đi , nhường anh ấy cho tôi , tôi sẽ quên tất cả , tôi chỉ cần anh ấy thôi –

Nó có thể cảm nhận được nhịp tim mình nhưng ngừng đập và hình như nó cảm thấy tim mình bị bóp nghẹt .

Hắn thuộc về người khác , nó chưa bao giờ nghĩ , cuộc sống bỗng mất đi hắn nó cũng chẳng giám nghĩ .

- cậu đâu có yêu anh ấy , cậu nhường cho tôi đi –

- mình không tin , cậu không yêu anh ấy –

Giọng nó nói dường như là muốn hét lên , nó chẳng thể kìm chế được cảm xúc của mình .

- tôi muốn anh ấy , thế thôi , tôi muốn lấy nó đi khỏi cậu , dù gì cậu cũng có yêu anh ta đâu –

Mặt nó cúi gầm xuống , hai bàn tay không ngừng xoa vào nhau mà nói không lên lời .

- chỉ cần đồng ý , cậu lại có cuộc sống tự do của mình , lại là cô bé Bảo Anh nghịch ngợm sống cuộc đời vô tư -

- tôi sẽ quên tất cả , sẽ không trả thù cậu nữa , cuộc sống cậu lại yên bình , vì anh Vũ mà nhường anh ấy cho tôi đi , tôi đã yêu anh ấy ngay từ cái nhìn đầu tiên rồi –

Miệng nó lắp bắp thực sự nói không lên lời , cảm xúc của nó , rốt cuộc nó có yêu hắn không ? hay chỉ là cảm giác thích như đối với mọi người .

- tôi chỉ cần ba tháng sẽ làm anh ấy yêu tôi , sau ba tháng nhất định anh sẽ yêu tôi thậm thiết , anh ấy sẽ quên cậu , cậu có thể đem hạnh phúc cho anh ấy hơn tôi sao –

Nó với hắn chỉ là người yêu hợp đồng , đúng rồi , nó có quyền gì chứ , mà có chắc hắn có thể yêu nó suốt đời không ? bản thân nó có yêu hắn không ? nó chẳng thể xác định rõ , đúng là nó ngờ thật .

- cậu nhất định phá nát trái tim đó sao ? lỗi là ở mình cơ mà –

- cậu chỉ trả lời , có hay không ? –

Nó cắn chặt răng , hơi thở cũng trở lên dồn dập , nó hít một cái thật sâu rồi lấy hết can đảm trả lời .

- mình-

- đồng ý với cậu -

58. Chương 58 : Kết Thúc

Bước chân nặng trĩu trên con đường tĩnh lặng , đường về nhà của nó hôm nay thật dài và xa , sao lòng nó thấy trống rỗng thế , sao tim nó lại đau đến thế , nó chấp nhận điều đó là sai sao ?

Nhưng chỉ cần My được hạnh phúc là nó sẽ hạnh phúc mà , Nó chấp nhận điều đó là giúp My hay đang đưa hạnh phúc của My đi xa .

- chị sao vậy , nhìn sắc mặt như vừa lộn cổ xuống WC thế -

Anh Tú nhíu mày nhìn bà chị của mình , cậu thấy bà này dạo gần đây rất chậm .

- Tú à , chị rất ngốc , chị rất điên , chị loạn chí rồi đúng không ? Tú à chị thật sự rất buồn , chị sai rồi , chị không nghĩ nó lại đến mức này , chị chỉ nghĩ cô ấy sẽ giận mỗi chị thôi , sẽ không quan tâm đến chị thôi , nhưng sao giờ lại vậy , chị xin lỗi , chị xin lỗi -

Tú kéo bà chị ngồi xuống ghế sofa rồi nhíu mày , bà này rốt cuộc làm sao chứ .

- chị đang nói nhăng nói quạ gì ? chị say à -

- chị không uống giọt rượu nào , nhưng chị thấy mình rất có lỗi , chị xin lỗi rất xin lỗi -

Tú chẳng biết nói gì mới bà chị , chỉ biết ôm chị mình vào lòng , cả hai là chị em ,cùng chảy chung dòng máu , cùng ở chung một nhà , và cùng ở với nhau từ khi trong bụng mẹ .

Có những gì đau khổ , hãy để cho cậu chịu đựng chung với chị của mình , chia đôi nỗi đau và cắn đôi nỗi buồn .

- không phải lỗi của chị , đó là do ông trời , không phải lỗi của chị -

- Bảo Anh -

Vừa nhìn thấy nó hấn đã nhanh nhẹn chạy đến khoác vai nó , sáng sớm nó đã hén hấn làm hấn vui quá tí thì tông đầu vào cửa .

Hấn sáng dậy nào thì nước hoa , nào thì keo bột , kem dưỡng da , nhà hấn có cái gì thì lôi ra hết để sài rồi .

Nó chỉ cười cười rồi nhẹ nhàng gạt tay hấn xuống , hình như nó chưa bao giờ nhẹ nhàng với hấn như vậy , cảm giác này bỗng nhiên làm hấn thấy sợ .

- muốn hén hò à -

Hấn dí sát khuôn mặt của mình vào khuôn mặt của nó , hấn thấy nó hôm nay thật lạ .

- giúp em một việc được không ? -

Hấn vô tư cười rồi gạt đầu đồng ý , 100 điều cũng được huống chi là một điều , chẳng lẽ hôm nay nó muốn tỏ tình với hấn .

-giúp em trả nợ nhé -

Hấn mở to mắt ra nhìn nó , có mỗi việc này mà nó cũng phải căng thẳng như thế này sao? Tiền đối với hấn đâu có quan trọng bằng nó .

- Em yên tâm , khoản nợ của em anh nhất định thay em trả , em nợ người ta bao nhiêu tiền /-

Nó nhìn gương mặt tươi cười của hấn mà chẳng giám mở miệng , hấn đang vui như thế nếu nó nói ra hấn sẽ phản ứng thế nào nhỉ ? Hấn sẽ vui hay buồn ? có thất vọng về nó không ?

- Giúp em trả nợ tình -

Nụ cười của hấn giờ thì đông cứng thật sự , hấn đâu phải thằng ngốc mà không hiểu được cái câu này , nợ tình sao ? hấn giúp nó trả như thế nào ?

- Sáng sớm mà đã bấy anh được , thôi chúng ta đi ăn đi –

Hắn nắm tay nó kéo đi , nhưng bàn tay nó sao mà lạnh thế này , sao nó lại để tay mình lạnh thế này chứ .

Hắn cảm nhận được người nó đang run rẩy , nó làm tin hắn thật sự đau buốt trong mùa đông lạnh giá .

Hắn kéo nó vào lòng mình , hắn muốn ôm nó thật chặt , che cho nó sự buốt giá , giúp nó xua tan đi sự sợ hãi và cảm giác run rẩy .

- giúp em , làm ơn giúp em chỉ lần này thôi , giúp em , em sẽ nhớ ơn anh suốt đời , giúp em đi , con đường em chọn càng ngày càng vướng mắc ,càng ngày càng lún sâu vào đau khổ , làm ơn , giúp em đi –

Hắn siết chặt vòng tay , khẽ hít hương thơm trên mái tóc của nó , hắn nhẹ nhàng mà dỗ dành .

- không sao , anh sẽ luôn ở bên em giúp em soi đường , giúp em lựa chọn chuẩn xác nhất –

Nó liên tục lắc đầu rồi đẩy hắn ra

- giúp em yêu cô ấy , chăm sóc cô ấy , chỉ cần 3 tháng , 3 tháng thôi , anh giúp em đi –

Hắn dường như chết sững , nó đang nói gì vậy , nó muốn từ bỏ hắn , nhường hắn cho đứa khác , nó nghĩ hắn là đồ chơi của nó , hắn không có cảm xúc của riêng mình sao ? Nó đang coi hắn là cái gì chứ , tình cảm hắn chao cho nó là thật lòng . hắn thật tâm toàn ý yêu nó vậy mà nó lại đối với hắn như vậy ?

Sao nó có thể nói với hắn những điều đó chứ , nó là đang muốn nói nó không yêu hắn ? không cần hắn sao ?

Nó thấy sợ , sợ cái cách mà hắn đang cười , hắn cười thật lớn thật to , tại sao hắn cười mà nó lại thấy đau , tại sao hắn cười mà nước mắt hắn lại rơi .

Hắn thật sự làm nó sợ

- Em không yêu tôi thì nói thẳng chẳng cần em phải vòng vo vậy đâu –

Hắn ném khăn quàng cổ của mình xuống đất rồi quay lưng bước đi bỏ lại một mình nó .

- Nguyên –

Bước chân hắn sững lại vì câu gọi của nó , hắn đứng lặng , hắn từ từ quay lại , hắn cũng nuối tiếc , cũng muốn nhìn nó một lần nữa .

- Giúp em , xin anh giúp em –

Đôi mắt hắn như bất động không chớp , hắn đang nhìn gì thế này , một cô bé tự cao tự đại đâu rồi ? một cô bé luôn trêu chọc người khác khiến người ta không nói được lại đâu rồi ?

Người con gái trước mặt hắn rốt cuộc là ai , hắn thật sự thấy xa lạ quá , cô bé Bảo Anh mà cũng có thể quỳ trước kẻ khác , biết khóc lóc van xin sao ?

Hắn có thể cảm thấy trái tim mình đang vỡ vụn , hắn thấy cõi lòng mình như tan nát .

- Giúp em , làm ơn giúp em –

- Được , ...anh đồng ý và em sẽ phải hối tiếc vì điều này –

Hắn đã nhận lời thì nó phải cảm thấy vui và xung sướng chứ , nhưng tại sao tim nó lại đau , lòng nó lại tê tái , sao nó lại có cảm giác mất mát chứ ?

Nó đã thật đắm vào tim hắn rồi .

59. Chương 59 : Dải Băng Của Hộp Quà

Trời cho em thông minh

Trời cho em xinh đẹp

Trời cho em giàu có

Trời cho em nhiều thứ

Nhưng lại lấy mất của em thứ quan trọng nhấtlà anh

*

* *

Tiếng nhạc du dương tạo cho người nghe một cảm giác êm ái như đang đi vào trong cõi tiên , xa xa với tiếng nước rí rách làm tăng lên sự sinh động của bản nhạc nhẹ .

Mọi vật đều có cái chính và cái phụ , cái nền và có cả cái trang điểm làm nổi bật lên cái chính .

Và cô thấy cuộc đời cô cũng vậy .

Hắn nhìn thật sâu và thật kỹ người con gái trước mặt , hắn đã nhìn thấy cô gái này vào hôm sinh nhật nó , cô gái kì bí với chiếc váy tím .

Hắn được nhìn tận mắt thì quả thực cô vô cùng xinh đẹp , dáng người nhỏ nhắn nhưng ánh mắt kia khiến hắn thấy bất an , điều mà khó thấy nhất trong tâm hồn hắn .

Cô gái này có sức mạnh gì mà có thể khiến hắn xuất hiện được cảm giác này .

Một cô gái với lý lịch chẳng có gì bí ẩn nhưng tính cách cô lại là một đường hầm kỳ quái khiến bất cứ ai muốn khám phá đều lạc đường .

- không phải muốn hỏi sao ? nếu không biết mở lời thế nào thì tôi về -

Hoàng My nở một nụ cười nửa miệng lạnh buốt như mọi khi rồi đứng dậy chuẩn bị ra về , cô không hề vội , từng cử động của cô rất nhẹ nhàng chậm rãi .

- khoan đã , cô đã biết tôi mời cô đến đây vì việc gì thì nên giải thích cho tôi hiểu chứ không phải là bỏ đi -

Hoàng My quay lại nhún vai , nụ cười đắc thắng vẫn luôn nằm trên môi cô

- tôi chẳng có nhiệm vụ gì mà phải giải thích cho anh , người thắc mắc là anh chứ không phải tôi , tôi không muốn phí thời gian ột điều chẳng hề có ý nghĩa gì cả -

- Cô có thể trả lời không ? tại sao cô làm vậy chứ , tình cảm của cô ấy với tôi đang rất tốt mà , sao cô lại muốn chen ngang phá hoại chứ , cô có thù với tôi hay là với cô ấy -

- cái vụ bắt cóc cũng chính do cô chủ mưu đúng không ? cô có phải con người không mà suốt ngày cứ thích đi hại người vậy chứ -

Hắn thật sự rất nổi giận , hắn đã kìm nén , đã cố không phát cáu thêm với nó , nó bỏ hắn , nó không cần hắn , hắn chấp nhận , hắn thả ra đi còn hơn là ở lại níu giữ nó mà nó lại chẳng thèm quan tâm hắn ,lại khinh bỉ hắn thì sao ? hắn thả là ra đi để mình tự gánh vác đau khổ còn hơn ,.

Nhưng chính tại cô gái này , chính tại cô ta mà hai người phải chia rẽ , thực sự hắn không thể đoán được chủ đích của cô ta .

- tôi thích thì làm , anh quản được sao ? -

Nhìn cái vẻ mặt thách thức của My mà máu hắn thực sự lên não , cô ta là ai mà dám lên mặt mới hắn như vậy chứ .

- cô sẽ chẳng bao giờ được như ý muốn của mình đâu -

- thật sao ? - Hoàng My bật cười khanh khách trước câu đe dọa chẳng có sát thương này , cô đã muốn thì chưa bao giờ có chữ “không được”

- cô tưởng cô nắm tất cả thế giới này trong tay à , cô chẳng là gì đâu ,đừng có mơ mà điều khiển được tôi -

Hắn chưa bao giờ mất bình tĩnh đến vậy , hắn thấy bản thân mình giờ thật ngổ và ấu trĩ , sao hắn lại như vậy chứ , vì nó mà hắn lâm vào tình trạng này sao ?

- tôi chẳng phải người nắm cả thế giới nhưng ...anhsẽ là thế giới riêng mà tôi tóm –

Tiếng giầy cao gót nện trên sàn , từng tiếng gõ đều đặn vang lên , mọi chuyện đã sắp kết thúc , cô sắp tiến tới được hạnh phúc của mình .

*

* *

Nó cố tỏ ra mình thật bình thường nhất , thật mạnh mẽ nhất để người khác không nhìn nó bằng ánh mắt quái dị hay bằng những lời quan tâm ứa máu , nó sợ hãi , nó đang chạy trốn , chạy trốn chính bản thân mình .

Nhưng nó đâu biết , nó càng tỏ ra bình thường thì người khác lại càng nhìn rõ ra sự bất thường cùng vẻ gượng gạo bối rối của nó .

Họ là những người yêu thương và quan tâm nó chẳng lẽ ngay cả cái điều nhỏ nhặt này cũng không nhận ra sao ?

Họ không nói ,không khuyên can hay động viên , vì họ biết ,nó cần khoảng lặng của riêng mình , cần sự tĩnh lặng cho tâm hồn đang sóng giạt dữ dội .

Một con người có thể chịu nổi bao lâu khi người yêu mình đứng cạnh đứa khác , ôm đứa khác và thậm chí đứng trước mặt mình mà nói những lời yêu thương ngọt ngào .

Nó thích hẳn , điều này nó đã nhận định rõ , nhưng còn yêu ? nó có yêu hẳn không ?

Nó chỉ biết chỉ cảm nhận tim mình rất đau , lồng ngực mình như bị bóp nghẹn , đôi mắt của mình như muốn tuôn trào .

Một Bảo Anh thông minh hoạt bát , một bảo anh nghịch ngợm vui tươi , một Bảo Anh hoà đồng đáng yêu .

Nhưng giờ đây hỡi còn lại một Bảo Anh trầm tư tĩnh lặng , một bảo anh đang cố gắng nở một nụ cười gượng gạo , một Bảo Anh khiến người ta đau lòng .

- Bà có thôi đi ngay không ? đừng có trưng cái bộ mặt đó ra , cô ta đi rồi thì thôi , quá tốt rồi còn gì chứ , cô ta cứ đi đi , chị càng đỡ khỏi áy láy –

Bảo Anh chẳng thể nở nổi một nụ cười nữa , nước mắt nó đang ứa ra ướt đầm gò má .

- Chị xin lỗi , tất cả là tại chị , từ chị mà ra -

Chát ..

Tú thẳng tay đánh xuống gương mặt của chị mình một cái tát chẳng nhẹ mà cũng chẳng mạnh .

Nhưng cái tát đó lại quá đủ cho nó , nó mỉm cười trong nước mắt, Tú đánh nó là phải , nó muốn Tú đánh nó chứ không muốn Tú im lặng .

- lỗi gì chứ , chị có gì mà phải xin lỗi ,.....nhưng đừng nói rằng chị rất yêu anh ta rồi đấy -

Câu hỏi này động chạm đến chỗ mềm yếu nhất của nó , đôi mắt nó chỉ biết tròn xoe mà đứng nhìn, ngay cả bản thân nó cũng không biết , cũng chẳng nhận ra nó yêu hẳn đến nhường nào .

- chị ... thật sự yêu anh ta sao? –

Nó có thể nhìn thấy sự thất thần trong đôi mắt ấy , trong cái gương mặt ấy của em trai .

- chị yêu anh ta , anh ta cũng yêu chị , vậy cô ấy là muốn phá hai người thật sao ? cô ấy đã đi quá giới hạn rồi phải không ? –

- Tú , chị xin lỗi , lỗi là của chị -

- hết rồi , hết thật rồi, chị yêu anh ta , tại sao chị lại để cho cô ấy cướp như vậy chứ -

Nó nghẹn ứ không thể nói nên lời , mỗi khi Tú giận thực sự thì nó rất sợ , Tú luôn nhường nhịn nó , luôn chăm chút cho nó , nhưng một khi đã giận thì

- Tú , em đi đâu thế , đừng đi mà , chị xin lỗi , chị-

Lời nói của nó nghẹn ứ , nó biết nói gì ngoài câu xin lỗi chứ , nó sai hoàn toàn , sai khi nhận định về My như vậy , giờ thì tất cả đã tan vỡ .

Chắc chắn Hoàng My phải vui lắm khi phá vỡ hạnh phúc của nó , khi dồn nó và em trai nó vào đường cụt của tình yêu .

Nó thấy đau đớn khi nhìn cái mặt lạnh lùng đó , nó thấy buốt giá khi nhận được nụ cười mỉa mai của cô ấy .

Vũ ơi ! mình đã thực sự nhận được món quà mang tên cậu , mình thấy nó thật cay đắng .

Nó đau khổ , nó thất vọng , nó tưởng chừng tất cả đã kết thúc

Nhưng không , món quà ấy nó chưa hề được biết , nó chỉ có thể thấy được dải băng buộc món quà đó .

Một kế hoạch đang đợi nó đi vào , một kế hoạch đã được định sẵn từ lâu ..và nó đang đi đến hồi kết

60. Chương 60 : Dù Cát Có Xoáy Anh Cũng Sẽ Vượt Qua

Trong một hộp đêm với tiếng nhạc âm ỉ , ở một góc nào đó đang có một cậu nhóc làm bạn với rượu .

Đã rất lâu , cậu chưa hề biết đi chơi bar là gì ? chưa hề nhớ đến uống rượu có cảm giác gì ?

Nhưng hôm nay tâm trạng cậu thì thực sự rất tệ , sức chịu đựng của cậu đã vượt giới hạn , cậu thấy chán ghét bản thân mình , cậu thấy bản thân mình sao mà vô dụng quá .

Lại đưa một ly rượu lên uống cạn , cậu cười một cái thật chua xót .

Từ xa , Dung nhìn Tú mà thấy lòng mình rất đau , cô vừa nghe Bảo Anh gọi liền nhanh chân vội vã mà đến đây .

Cô không muốn Tú như vậy ? Một cậu bạn ngoan ngoãn , chăm chỉ học hành sao tự nhiên lại biến thành như vậy chứ ? sao cậu lại vì chuyện của chị gái mình mà bỗng trở thành con người như vậy ?

Cậu đau lòng cô cũng rất đau lòng cơ mà .

Từ bao giờ cậu lại trở nên yếu đuối như vậy ? cô không muốn , không muốn nhìn cậu như thế này một chút nào , cô đau lắm .

- Đừng uống nữa -

Cô lao đến giằng lấy chai rượu của cậu , đủ quá rồi , ba chai rượu lăn lông lốc trên sàn là đủ rồi .

- Kệ mình , để yên mình uống , cậu về đi -

Tú vừa nấc vừa với đến để lấy lại chai rượu

- Cậu phát bệnh hả , cô ấy chỉ buồn nhất thời thôi , cô ấy chỉ rung rinh nhẹ chứ chưa yêu sâu đậm đâu ,sẽ nhất nhanh quên mà -

- cậu thì hiểu gì chứ -

Cô hoàn toàn bất lực , chưa bao giờ cô thấy cậu như vậy , cậu có phải đang biểu diễn thái quá không ? người cần uống rượu và đau khổ lúc này phải là Bảo Anh chứ đâu phải cậu .

-đừng uống nữa , sao cậu không động não mà suy nghĩ cách để kéo hắn lại về bên Bảo Anh , sao cậu ngồi đây làm một chuyện vô bổ thế này -

Nghe Dung nói mà cậu cười một cái thật nhạt nhẽo

- Cách sao ? cậu nghĩ một khi anh ta ở trong tay Hoàng My mà có thể cướp anh ta lại sao ? nếu Hoàng My không buông , chẳng ai có thể cướp được -

Nhắc đến tên Hoàng My khiến Dung nghiêng rằng kèn kẹt , Dung ghét cô ta , Dung nguyên rửa cô ta , cô ta đúng là mặt dày trơ trẽn mà .

- Cậu có đề cao cô ta quá không ? -

Anh Tú cười cười lắc đầu , đề cao sao? , cậu đâu có làm thế .

- Khinh thường trí tuệ của cô ấy là một sai lầm đấy -

- Tớ không tin cô ta giỏi như vậy , tớ nhất định giúp Bảo Anh đòi lại anh ta -

Cô thật sự muốn phát điên với Hoàng My này , cô ta có gì giỏi giang mà ai cũng khen này khen nọ chứ , cô không tin cô ta có thể điều khiển cả thế giới này .

- Hấn mà về với Bảo Anh , nhất định cô ta sẽ cô đơn mà tức ói máu -

Tú nghe được câu này của Dung thì chợt quay ra nhìn Dung với ánh mắt phức tạp .

Cô đơn sao ? giúp hai người họ đến với nhau ? đó có phải là một ý kiến không nhỉ ?

- Được , tớ sẽ giúp chị dành về anh Nguyên , chúng ta về -

Tú hăng hái cầm tay Dung mà kéo ra ngoài , dù có đâu không lại nhưng cậu cũng phải thử , cậu không thể dễ dàng bỏ cuộc như thế được .

- rốt cuộc mục đích của cô là gì -

Hấn chưa bao giờ cảm thấy ức chế đến vậy , hấn phải nắm tay cô ta đi đi lại lại trong trường rồi lại lượn lờ qua mặt nó , hấn cảm thấy mình như một con dối vậy .

-đi điều hành thôi -

Hấn hừ mạnh rồi nở một nụ cười kinh thường .

- cô nghĩ mình là ai mà lại muốn đi điều hành , tâm thần không ổn định à -

- mặc tôi -

Hoàng My rút tay mình ra khỏi cánh tay hấn rồi từ từ tiến đến chiếc ghế đá ngồi xuống nhìn trời nhìn đất .

Hấn nghi hoặc tiến đến gần cô hơn

- Cô chẳng lẽ có thể đoán được tương lai sao ? -

Hoàng My liếc hấn một cái rồi cười nhạt

- anh nghĩ vậy sao ?-

- sao cô lúc nào cũng tỏ ra bí hiểm như vậy ? có phải đầu óc cô không bình thường đúng không ?-

- bao giờ anh ném hết nỗi cô đơn thì lúc đó hãy hỏi lại tôi câu này -

Hấn ngồi xuống bên cạnh Hoàng My , hấn nhìn cô ấy thật sâu và thật kỹ , lúc nào hấn cũng thấy cô thật kiêu ngạo , hấn còn thấy cô có gì đó già trước tuổi , cô suy nghĩ sâu sắc hơn , lời nói cũng chứa bao hàm ý sâu xa mà ở cái độ tuổi này quả thực không ai có thể đạt nổi .

Hấn phải công nhận , hấn chưa đủ thông minh để đối phó với cô , thời gian hấn ở bên cô , hấn đã nhận ra được rất nhiều điều .

Cô lạnh lùng , nhưng cô vẫn quan tâm người khác theo cách riêng của mình

.

Cô là một người sống nội tâm và rất miễn cảm .

- Cô rất cô đơn sao ? chẳng lẽ ba mẹ không thể bù đắp nỗi cô đơn trong cô sao ? -

Nghe hấn hỏi vậy ,HoàngMy chỉ cười , hấn điều tra nó là điều chắc chắn rồi ,nhưng hấn tưởng hấn có thể điều tra hết được sao ? Hấn tưởng đầu óc của nó chỉ để làm cảnh sao ?

- Anh mà cũng tin vào bản báo cáo điều tra giả đó sao ? đừng bao giờ điều tra tôi và cố gắng hiểu được ý nghĩ của tôi –

Hắn ngạc nhiên đến nỗi xít ngã ghế kho nghe cô nói vậy , bản điều tra đó là giả sao ? không thể nào , hắn đã dò rất kỹ rồi mà , cô có cha có mẹ , gia đình là chủ của một công ty cũng thuộc hạng trung ở Mỹ , kết quả học tập của cô cũng đạt loại khá trở lên .

Cô có một cuộc sống như thế thì điều gì lại khiến cô cảm thấy cô đơn như vậy ? Hay cô ta bị tâm thần thật .

- Cô ganh tị với Bảo Anh nên muốn phá đám cô ấy sao ? bí mật giữa cô và cô ấy là như thế nào ? cô chỉ học chung trường với cô ấy thì sao lại có mối quan hệ sâu sắc vậy ? Cô ấy sao lại sợ cô đến vậy ? –

- biết quá nhiều cũng không tốt đâu , tôi chỉ ước gì mình chẳng biết gì cả và cũng chẳng cần quan tâm đến linh hồn của ai cả -

Bóng dáng người con gái bước đi trong làn gió lạnh , từng bước chân chậm rãi bước trên nền đá lạnh lẽo , đôi vai gầy run lên như buốt giá , bóng dáng đó thật cô đơn và nhỏ bé , liệu đó có hẳn cô gái luôn sống bằng vỏ bọc không ?

Những việc cô gái đó làm thật là kỳ quái khiến hắn cứ xoay trong các mối quan hệ , hắn nhớ nó , thật sự rất nhớ .

61. Chương 61 : Quá Khứ Của Hoàng My

Tiếng ồn ào vội vã , tiếng khóc thút thít khiến người khác đau lòng , âm thanh thật ồn ào và hỗn tạp .

Hai chàng trai nhìn nhau bằng ánh mắt chứa đầy khí thế .

- Quyết định ra đi à , sao cậu lại dễ dàng bỏ cuộc vậy ? –

Đứng trước câu hỏi của Nguyễn , Đăng chỉ biết cười gượng

- Cô ấy đã tìm và nói hết với tôi , trong bao nhiêu năm qua, đây là lần đầu tiên tôi thấy cô ấy cười tươi đến vậy ,thấy được ánh mắt hạnh phúc trong đôi mắt ấy , tôi nhận ra mãi mãi tôi chẳng bao giờ có thể đem lại hạnh phúc cho cô ấy .cô ấy không cần tôi –

Nhìn ánh mắt buồn bã của Đăng , hắn có thể nhận ra được Đăng yêu Hoàng My đến nhường nào , tại sao có một người yêu My đến vậy mà My lại từ chối để chọn cái cuộc tình đầu trông gai vất vả ?

-tại sao cô ấy lại cô đơn đến vậy ? –

Hắn thật thắc mắc bí ẩn về cô .

- Cô ấy chưa bao giờ kể về gia đình mình , cô ấy luôn tỏ ra lạnh lùng , mạnh mẽ nhưng thực chất con người của cô ấy chính là cô đơn , cuộc đời cô ấy tràn ngập nỗi cô đơn –

- tràn ngập cô đơn –

Đăng gật đầu quả quyết , cậu thực sự không biết về quá khứ của cô , tất cả chỉ được nghe qua lời kể của Bảo Anh .

- đừng bao giờ nhìn nhận cô ấy bằng sự lạnh lùng và kiêu ngạo , một đứa bé bốn tuổi phải mồ côi , hai anh em một tám một bốn sống thế nào trong cái xã hội khắc nghiệt này , với số tiền ít ỏi ba mẹ dành dụm cùng vài đồng tiền bảo hiểm bị người ta ăn chặn –

Hắn ngạc nhiên cùng thương cảm , hoá ra cô gái lạnh lùng kiêu ngạo đó lại là trẻ mồ côi ngay từ khi còn bé thơ

- có lẽ hai anh em đã được một nhà giàu nhận nuôi trong cô nhi viện –

Hắn nghĩ chắc chắn là như vậy , tuy cô phủ nhận bản điều tra thân thế của cô nhưng hắn nghĩ bản điều tra nhất định là cuộc đời sau năm bốn tuổi của cô khi nghe Đăng kể về cô .

Hắn tưởng rằng mình nói đúng nhưng khi nhận được cái lắc đầu từ Đăng thì hắn càng ngạc nhiên hơn nữa .

- Hai anh em đã chôn khi người ta đến đón về cô nhi viện , họ cô gắng chôn đi để hai anh em có thể sống cùng nhau lương tựa nhau mà sống –

- hai đứa trẻ con như thế có thể sống sót đến giờ sao ? lương tựa họ hàng ?-

Đầu óc hắn chứa đầy sự ngạc nhiên , hắn cứ đi hết từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác .

- Họ hàng , họ tranh nhau nhận nuôi cả hai anh em , người ngoài tưởng chừng như họ tốt bụng nhưng thật chất chỉ là để nuôi dưỡng người làm và bóc lột trí óc của cô bé bốn tuổi –

- chôn , hai người chỉ biết chôn để thoát khỏi những con sói , anh thương em khi hàng ngày phải ngồi trước máy tính cùng với hàng nghìn con số , nếu một ngày không tìm được cách kiếm cho họ tiền , họ sẽ bỏ đói , con đứa em thì thương anh vất vả , cô đau lòng khi anh làm đủ mọi việc nặng nhọc mà đứa trẻ tám tuổi đáng nhẽ không phải đựng đến , cuộc sống như vậy vui vẻ chẳng –

- một đứa bé bốn tuổi cùng anh trai tám tuổi của mình sống lương tựa vào nhau , người ta đã nhìn thấy hai đứa bé dắt tay nhau vào sân cỏ phiêu trong vòng một tuần –

Hắn chỉ thiếu mỗi điều ngắt đi khi nghe đến quá khứ oanh tạc của cô , hắn chưa bao giờ có thể tưởng tượng nổi ai lại có quá khứ như vậy .

-đừng nói với tôi cô ấy chơi cổ phiêu từ năm bốn tuổi –

Hắn hoàn toàn thất vọng khi nhìn thấy cái gật đầu này , sao vừa nãy cậu lắc đầu mà giờ lại gật đầu chứ .

- cô ấy đã dùng tên của một người tốt bụng để chơi cổ phiêu , chuyện này nào ai có thể tin –

- thôi , sắp đến giờ bay rồi -

- nhưng cậu chưa kể hết cho tôi biết về cô ấy mà –

Đăng nhìn hắn rồi lại nhìn đồng hồ

- anh tự tìm hiểu đi , hỏi Bảo Anh đấy , giờ tôi phải đi rồi –

- tôi....thôi đi bảo trọng –

Đăng mỉm cười rồi cắn cắn môi dưới , vẻ mặt cậu như đang chờ một điều gì đó .

- tại sao cậu đi mà chỉ nói với mỗi tôi , tôi đang là tình địch của cậu ấy –

- chỉ là kiếm một người an ủi thôi , cậu hãy cố gắng nắm chặt hạnh phúc của mình nhé , hãy yêu cô ấy suốt đời –

Đăng nói xong liền quay đi thật nhanh như không muốn bị níu lại , một người ra đi , một trái tim đã vỡ vụn .

- Nhưng tôi đâu có yêu Hoàng My –

Hắn nói thật lớn để Đăng có thể nghe thấy .

Đứng bên trong cửa kính Đăng mỉm cười và lắc đầu , đôi môi cậu nói mập mờ một câu thật nhỏ

“ Cuộc sống là một chuỗi bí mật”

- Cuộc sống là một chuỗi bí mật –

Hắn cứ lăm bắm đi lăm bắm lại một câu nói khó hiểu của Đăng , cậu ta nói vậy là có ý gì .

Đăng về Mỹ là để chôn tránh cái sự thật đau lòng mà cậu biết , chỉ sớm thôi nó sẽ xảy ra , cậu không phải là một người rộng lượng mà có thể nhìn người mình yêu ở bên một người khác và chúc phúc họ , cậu chỉ có thể chọn bỏ cuộc , kìm chặt trái tim như đang vỡ vụn .

Hai năm cậu yêu một người trong đơn phương vô vọng , hai năm cứ mãi miết để thay đổi một người .

Cậu sao chứ , nhà giàu có , đẹp trai có thông minh cũng có nhưng tại sao cô lại không chọn cậu chứ , sao cô cứ cố giữ một tình yêu đang ngày ngày cào xé tim cô chứ .

Niềm hạnh phúc trong nước mắt cô đã mãn nguyện rồi sao ?

Cậu buông tay rồi , cậu chọn rồi xa cô ấy , cậu biết chắc chắn cô sẽ chẳng bao giờ đổi ý .

Cái gì cô ấy đã muốn thì không bao giờ là không đạt được .

62. Chương 62 : Cô Nàng Dung Hành Động

Dung cảm nhận thấy đầu óc mình tràn đầy sự căm ghét , cô không thể chịu nổi khi nhìn con bạn thân của mình như thế , nhìn người mình yêu cũng đau khổ theo .

Bảo Anh bình thường tự tin như vậy , nhưng ngay đến cả việc đi cướp người mình yêu lại cũng không giám ? Anh Tú thì bắt đầu bỏ bê việc học .

Dung ghét Hoàng My , ghét cái cách kinh khinh mà cô ta nhìn người khác , ghét cái thái độ lạnh lùng kêu ngạo suốt ngày ra vẻ . Cô ghét Hoàng My vì dám biến hai người cô yêu ra nông nổi này , nếu cô không cho cô ta một trận thì đúng là nuốt không trôi cơn giận này .

Từ xa Dung đã thấy bóng dáng nhỏ nhắn của Hoàng My , đôi mắt vẫn sắc nhọn , gương mặt vẫn lạnh như một tảng băng , Dung thật sự muốn đánh cho Hoàng My rụng cái vẻ mặt kiêu căng đó .

Hoàng My tiến đến trước mặt Dung nhưng chỉ im lặng mà không lên tiếng ,My biết Dung gọi My gặp riêng ra sân sau là có ý gì , nhưng cô vẫn đi .

Chát

- Tao ghét cái ánh mắt khinh thường mọi thứ của mày -

Một cái tát mạnh từ Dung đánh xuống đôi má trắng của My , đôi lông mày My khẽ nhăn lại rồi trở lại bình thường , Hoàng My vẫn nhìn thẳng vào Dung .

Chát

Cái tát thứ hai được đánh xuống bên má còn lại

- Tao ghét cái khuôn mặt kiêu căng không biết trên dưới của mày -

Chát

- Tao ghét cái tính nết chơ chèn chuyên cướp đồ của người khác -

Chát

- Tao ghét cái dáng điệu khinh khỉnh cùng những suy nghĩ dơ bẩn của mày -

Chát

- Tao ghét cái cách mày đối xử với bạn bè tao -

Hàng chục cái tát được đánh xuống đôi má đã đỏ ửng của My ,Hoàng My nghiến chặt răng chịu đau mà không hề phản lại .

Dung tát đến nỗi Hoàng My run chân mà ngã xuống , My vẫn chẳng hề sợ hãi mà đứng dậy y như cũ .

- Nhìn cái mặt gan lì của mày khiến ta thật chướng mắt , mày hãy tránh thật xa anh Nguyên , trả Nguyên lại cho Bảo Anh và biến về Mỹ đi -

Đôi tay Hoàng My nắm vào thật chặt ,đôi má cô tê đến nỗi mất cả cảm giác.

- Cô chẳng có quyền gì cả -

- Con ranh này -

Lửa giận hun hực cháy đỏ rực trong lòng Dung , cô ta đã bị tát đến mức này mà vẫn còn chưa biết sợ ,cô ta muốn chết ở đây sao ?

Dung nhảy xổ vào túm tóc Hoàng My mà đánh , từng cú đánh mạnh đánh xuống thân người nhỏ bé của My , My chỉ cắn răng chịu đau không hề đánh lại hay chửi mắng , không một giọt nước mắt chảy ra .

Hoàng My cảm thấy người mình rất đau , rất buốt , chân tay cô rã rời .

Dung dừng lại , nhìn cái con người cổ chấp đó , nhìn những vết chày xước bầm dập mà chính cô để lại , đau đến thế mà cô ta không nói một câu , không rơi một giọt nước mắt , là cô ta lì hay là quá băng đá .

Bầu trời cứ tối dần , qua những miếng vải rách trên áo cùng những vết bầm dập , My cảm nhận được cái đông lạnh giá , những cơn gió buốt thấu xương cùng cái bụng trống rỗng .

Nhưng nỗi đau thể xác này làm sao đau bằng nỗi đau tinh thần trong 14 năm qua , 14 năm trên đời có nỗi đau nào cô chưa từng trải , vết thương ngoài da này chỉ là con mồi trong hàng vạn ổ mồi trên trái đất .

Hoàng My nhắm đầu mắt lại để chính mình bình tâm , để những nỗi đau đi vào quên lãng và biết mất trong hàng vạn nỗi đau . Cô để mặc Dung đó , để mặc sự tức giận và sự căm phẫn của Dung .

Dung thật sự không tin nổi , cô mà cũng phải bó tay với con người cô chất này sao ? Từ trước đến nay cô chưa bao giờ gặp một tình trạng như vậy , một cô gái không chịu khuất phục .

Cô ta kiên cường hay là quá cao ngạo.

Một con người bí ẩn và khó hiểu nhất trên đời .

Mồ hôi của Dung ướt đầm , đánh người cũng đau phải sướng ,và nhất là gặp phải đối thủ lì lợm này . Cô cũng chán nản mà bỏ đi nhưng cố để lại cho Hoàng My một câu đe dọa

- Cô sẽ phải hối hận , nhất định Bảo Anh sẽ cướp lại Nguyên,hãy chờ đấy –

- Tôi sẽ chờ -

Cuộc sống là những vở kịch , một con người có rất nhiều vai diễn , cuộc đời của My là một vở kịch lớn , số phận của cô là bi kịch hay là một vở hài kịch , điều đó cũng phụ thuộc vào chính cô , vừa là diễn viên vừa là một tác giả viết kịch .

Cố gắng gượng dậy với thân xác đau nhức , có nợ thì tất nhiên phải trả , cô thích sảng phẳng trong mọi mặt .

- Sẽ rất nhanh thôi , món quà sẽ đến tay của Bảo Anh –

Mọi chuyện rồi sẽ kết thúc , gánh nặng trong lòng rồi sẽ tan biến, hạnh phúc rồi sẽ đến, cô sẽ được ở bên người mình yêu để xây dựng cuộc sống , trò chơi này đã lấy đi của cô nhiều thứ rồi , cái giá cô phải trả là đã quá đủ , kết thúc thôi .

Chap 51: Cô nàng Dung hành động

Dung cảm nhận thấy đầu óc mình tràn đầy sự căm ghét , cô không thể chịu nổi khi nhìn con bạn thân của mình như thế , nhìn người mình yêu cũng đau khổ theo .

Bảo Anh bình thường tự tin như vậy , nhưng ngay đến cả việc đi cướp người mình yêu lại cũng không giám ? Anh Tú thì bắt đầu bỏ bê việc học .

Dung ghét Hoàng My , ghét cái cách kinh khỉnh mà cô ta nhìn người khác , ghét cái thái độ lạnh lùng kêu ngạo suốt ngày ra vẻ . Cô ghét Hoàng My vì dám biến hai người cô yêu ra nông nổi này , nếu cô không cho cô ta một trận thì đúng là nuốt không trôi cơn giận này .

Từ xa Dung đã thấy bóng dáng nhỏ nhắn của Hoàng My , đôi mắt vẫn sắc nhọn , gương mặt vẫn lạnh như một tảng băng , Dung thật sự muốn đánh cho Hoàng My rụng cái vẻ mặt kiêu căng đó .

Hoàng My tiến đến trước mặt Dung nhưng chỉ im lặng mà không lên tiếng ,My biết Dung gọi My gặp riêng ra sân sau là có ý gì , nhưng cô vẫn đi .

Chát

- Tao ghét cái ánh mắt khinh thường mọi thứ của mày -

Một cái tát mạnh từ Dung đánh xuống đôi má trắng của My , đôi lông mày My khẽ nhăn lại rồi trở lại bình thường , Hoàng My vẫn nhìn thẳng vào Dung .

Chát

Cái tát thứ hai được đánh xuống bên má còn lại

- Tao ghét cái khuôn mặt kiêu căng không biết trên dưới của mày -

Chát

- Tao ghét cái tính nết chơ chèn chuyên cướp đồ của người khác -

Chát

- Tao ghét cái dáng điệu khinh khỉnh cùng những suy nghĩ dơ bẩn của mày -

Chát

- Tao ghét cái cách mày đối xử với bạn bè tao -

Hàng chục cái tát được đánh xuống đôi má đã đỏ ửng của My ,Hoàng My nghiến chặt răng chịu đau mà không hề phản lại .

Dung tát đến nỗi Hoàng My run chân mà ngã xuống , My vẫn chẳng hề sợ hãi mà đứng dậy y như cũ .

- Nhìn cái mặt gan lì của mày khiến ta thật chướng mắt , mày hãy tránh thật xa anh Nguyên , trả Nguyên lại cho Bảo Anh và biến về Mỹ đi -

Đôi tay Hoàng My nắm vào thật chặt ,đôi má cô tê đến nỗi mất cả cảm giác.

- Cô chẳng có quyền gì cả -

- Con ranh này -

Lửa giận hun hục cháy đỏ rực trong lòng Dung , cô ta đã bị tát đến mức này mà vẫn còn chưa biết sợ ,cô ta muốn chết ở đây sao ?

Dung nhẩy xổ vào túm tóc Hoàng My mà đánh , từng cú đánh mạnh đánh xuống thân người nhỏ bé của My , My chỉ cắn răng chịu đau không hề đánh lại hay chửi mắng , không một giọt nước mắt chảy ra .

Hoàng My cảm thấy người mình rất đau , rất buốt , chân tay cô rã rời .

Dung dừng lại , nhìn cái con người cổ chấp đó , nhìn những vết chày xước bầm dập mà chính cô để lại , đau đến thế mà cô ta không nói một câu , không rơi một giọt nước mắt , là cô ta lì hay là quá băng đá .

Bầu trời cứ tối dần , qua những miếng vải rách trên áo cùng những vết bầm dập , My cảm nhận được cái đông lạnh giá , những cơn gió buốt thấu xương cùng cái bụng trống rỗng .

Nhưng nỗi đau thể xác này làm sao đau bằng nỗi đau tinh thần trong 14 năm qua , 14 năm trên đời có nỗi đau nào cô chưa từng trải , vết thương ngoài da này chỉ là con mồi trong hàng vạn ổ mồi trên trái đất .

Hoàng My nhắm đầu mắt lại để chính mình bình tâm , để những nỗi đau đi vào quên lãng và biết mất trong hàng vạn nỗi đau . Cô để mặc Dung đó , để mặc sự tức giận và sự căm phẫn của Dung .

Dung thật sự không tin nổi , cô mà cũng phải bó tay với cpn người cô chất này sao ? Từ trước đến nay cô chưa bao giờ gặp một tình trạng như vậy , một cô gái không chịu khuất phục .

Cô ta kiên cường hay là quá cao ngạo.

Một con người bí ẩn và khó hiểu nhất trên đời .

Mồ hôi của Dung ướt đầm , đánh người cũng đau phải sướng ,và nhất là gặp phải đối thủ lì lợm này . Cô cũng chán nản mà bỏ đi nhưng cố để lại cho Hoàng My một câu đe dọa

- Cô sẽ phải hối hận , nhất định Bảo Anh sẽ cướp lại Nguyên,hãy chờ đây –

- Tôi sẽ chờ -

Cuộc sống là những vở kịch , một con người có rất nhiều vai diễn , cuộc đời của My là một vở kịch lớn , số phận của cô là bi kịch hay là một vở hài kịch , điều đó cũng phụ thuộc vào chính cô , vừa là diễn viên vừa là một tác giả viết kịch .

Cố gắng gượng dậy với thân xác đau nhức , có nợ thì tất nhiên phải trả , cô thích sảng phẳng trong mọi mắt .

- Sẽ rất nhanh thôi , món quà sẽ đến tay của Bảo Anh –

Mọi truyện rồi sẽ kết thúc , gánh nặng trong lòng rồi sẽ tan biến, hạnh phúc rồi sẽ đến, cô sẽ được ở bên người mình yêu để xây dựng cuộc sống , trò chơi này đã lấy đi của cô nhiều thứ rồi , cái giá cô phải trả là đã quá đủ , kết thúc thôi .

63. Chương 63 : Kết Thúc

Trong phòng tràn đầy đồ đạc lổm nhổm của Bảo Anh, Anh Tú cùng với Dung đang bàn chiến lược cướp lại Nguyên trong tay cô này Hoàng My và cố nhồi nhét tất cả tư tưởng vào cái đầu của bảo Anh ,

Họ đều biết Nguyên yêu Bảo Anh thế nào ? Yêu nhiều thì sẽ hận nhiều , bị chính người mình yêu vứt bỏ chắc chắn hẳn sẽ hận Bảo Anh lắm .

Tít . .tít...tít

Cùng lúc cả ba điện thoại đều vang lên tiếng chuông điện thoại , cả ba cùng quay ra nhìn nhau với ánh mắt khó hiểu .

Cùng cầm điện thoại lên và mở tin nhắn

< hãy=“” đến=“” nhà=“” hoang=“” xxx=“” ,=“” không=“” được=“” nói=“” với=“” bắt=“” kỳ=“” ai=“” ,=“” nếu=“” không=“” hãy=“” nhận=“” xác=“” nguyên=“” đi=“”>

Cả ba con người với ba đôi mắt tròn tròn không thể tin nổi , kế hoạch của bọn họ chưa thực hiện được mà đã bị phá sản rồi sao ?

Không thể nào !!!!!!!

Ba con người cùng nhau chạy thẳng xuống nhà mà lấy xe phi đi , trên đường cái rộng thênh thang vào cái 12 giờ trưa này có một chiếc xe SH và một chiếc xe đua công thức lớn lao vút với tốc độ xé gió , tâm trạng ai cũng ngập tràn lo lắng , rốt cuộc chuyện là như thế nào ?

Nó đập tung cánh cửa lớn của ngôi nhà hoang , đi sau là Dung và Tú .

Đập vào mắt cả ba người là rất nhiều tên mặc đồ đen ới cơ bắp nổi cuồn cuộn . Ngay ở cuối phòng nó đã thấy hấn cheo lên với người be bét toàn máu , đứng ngay bên cạnh chẳng ai xa lạ mà chính là Hoàng My với con dao đầy máu trên tay .

- Tôi không ngờ cô lại trở thành con người như vậy , cô thay đổi quá nhiều rồi –

Tú nắm chặt tay thành hai nắm đấm , cậu ghét con người Hoàng My hiện tại , hận người Hoàng My gây cho người khác bao nhiêu đau khổ .

- Người sai là mình sao cậu lại làm thế mới anh ấy chứ -

Nó nói mà như hét lên , nó chẳng thể kìm nổi cảm xúc khi nhìn thấy hấn ra nông nổi này , người phải chịu là nó chứ .

Hoàng My nở một nụ cười lạnh , mái tóc xoã đã che đi đôi má sưng tím .

- Cô thấy hạnh phúc chứ , anh ta chỉ còn lại chút hơi thở thôi thóp quả là giống anh tôi lúc gần chết , anh ta không yêu tôi, cô cũng không yêu anh ta , anh ta đúng là bất hạnh mà –

- Đồ độc ác , cô đúng là không phải con người – Dung hầm hầm ới đôi mắt rực lửa , nếu sớm biết thế này thà hôm trước cô đánh chết cô ta cho rồi .

- Tôi không thích nói nhiều , lên đi –

Hoàng My ra hiệu ấy người mặc đồ đen tiến đến ba người còn cô thì cầm dao tiến về phía Nguyên với nụ cười đắc thắng .

- Yêu mà không được yêu , sự sống với cái chết , nỗi đau và niềm hạnh phúc , chết là hết , chết là quên cách yêu , không còn nỗi đau nữa , không còn cuộc sống lẫn lóc về tinh thần nữa , anh không được người mình yêu đáp lại vậy thì tôi sẽ giúp anh quên cô ta ,ha ha ha....ha ..-

Nụ cười lớn của Hoàng My khiến ba người hoảng hốt trong đồng hỗn tạp .

- Haizz.. , thật điên cô ấy thay đổi rồi –

Tú đâm một cú thật mạnh vào tên trước mặt và văng một cú đá cho tên bên trái rồi lao thẳng về phía Hoàng My .

- Vĩnh biệt –

Hoàng My nhìn hẩn với ánh mắt cười , với nụ cười tươi , vung dao sáng loáng lên thật cao và đâm xuống . Choang ..

Con dao bị Tú tung một cú đá mà rơi xuống đất , Hoàng My cũng bật ra đằng sau .

Dung nhanh như cắt lao đến cướp con dao và dí vào cổ Hoàng My và giờ thì đến lượt Dung cười tươi

- Mày chết chắc rồi con ranh ạ -

- Chúng mày đừng có lại gần không tao giết cô ta , đến lúc đó thì không ai trả tiền công cho chúng mày đâu , tao báo cảnh sát trước khi đến đây rồi , chúng mày không đi lúc cảnh sát ập vào thì tao không chịu trách nhiệm đâu đấy –

Tất cả bọn mặc đồ đen đầu run run mà chạy thật nhanh , nếu vì vài đồng lẻ mà bị cảnh sát tóm thì hỏng .

Nó thì trong mắt giờ chỉ còn hẩn , còn cái người bị treo với người đầy vết máu , gỡ hẩn xuống một cách luống cuống , nó chỉ biết ôm hẩn vào lòng mà gọi

- Nguyên , tỉnh lại đi Nguyên , tỉnh lại đi , đừng bỏ em , nhìn em đi , anh còn thở phải không ? anh còn sống đúng không ? , nói chuyện với em đi Nguyên –

Nỗi sợ hãi thực sự xâm chiếm nó , ngay cả khi Vũ ngã từ trên đỉnh núi xuống nó cũng chưa cảm thấy sợ hãi đến vậy , nó chưa thể tưởng tượng nổi nếu hẩn chết nó phải sống thế nào ? chẳng lẽ còn đau khổ hơn cả khi Vũ chết .

- hoho , Bảo Anh , Bảo Anh –

Thấy phản ứng của hẩn nó mừng rỡ đến rơi cả nước mắt , cuối cùng hẩn cũng tỉnh , hẩn cũng nhận thấy nó .

- Nguyên cố lên ,Tú gọi cấp cứu rồi , cấp cứu đến nhanh thôi , cố lên ,đừng bỏ em ,em rất sợ -

-Bảo Anh, anh biết anh không chịu được nữa rồi -

Hẩn nói với hơi ngắt quãng , giọng nói yếu ớt chẳng còn sức sống .

- không ..không ..anh không chết đâu –

- Bảo Anh nghe anh nói , em bỏ anh cho cô ta , em có thấy tiếc không ? em đã khi nào thích hay yêu anh chưa ? thực sự anh rất yêu em –

- Em..- Nó còn chưa kịp nói hẩn đã gạt đi và cười .

- Anh biết em không yêu anh , bỏ đi, anh chúc em hạnh phúc , hãy nhớ anh mãi luôn bên em dù cả khi anh ở thế giới bên kia –

Hắn từ từ nhắm mắt lại , hơi thở của hắn yếu dần

- Nguyên đừng , nghe em nói này , em rất thích anh –

- Anh không muốn nghe những lời thương hại –

- Không –

Nó lắc đầu liên tục , hai hàng nước mắt của nó chảy dài , không phải như hắn nghĩ , nó là thích hắn thật , yêu hắn thật cơ mà .

- Em thích anh lâu rồi ,cảm nhận sâu nhất chính là khi anh không tiếc tính mạng mà cứu em , em thích anh thật sự rất thích –

- Nguyên à , EM YÊU ANH , ư...ưm –

Cả ba người cùng sock trước hành động ngô cùng bất ngờ , đôi mắt nó tròn to nhìn chăm chăm vào mắt hắn .

- Nhắm mắt lại –

Theo một phản xạ tự nhiên nó nhắm tịt mắt lại mặc kệ việc môi hắn cùng môi nó đang dây dưa , không những thế hai khán giả xem phim tình cảm miễn phí ở ngoài cũng há mồm tròn mắt mà nhìn .

Tất cả cùng có một câu hỏi : “ Cái quái gì đang diễn ra thế này”

Kết thúc nụ hôn ngọt ngào nhất hành tinh này chính là hắn được nhận ngay một cái đá đau điếng .

- Không phải anh sắp chết sao ? –

Giọng nó có vẻ lớn hơn bình thường , hắn là đang lừa nó sao ?

- Anh có nói là anh sắp chết sao ? –

Hắn cười cười chống tay đứng dậy và không quên phủi quần áo , cuối cùng hắn đã biết tình cảm thật sự của nó , hắn yêu nó và giờ nó cũng đã yêu hắn rồi , hắn còn gì hạnh phúc hơn chứ .

- Hoàng My cảm ơn cô đã tác hợp cho hai chúng tôi –

- Khỏi , anh chỉ là một con tốt trong ván cờ của tôi thôi –

Hắn gãi đầu nhăn mặt , nhưng ánh mắt hắn khi nhìn thấy nó thì liền cười thật tươi .

- Tuy cô nói tôi hơi tự ái một chút nhưng không sao , tôi thừa nhận cô là một thiên tài có thể thao túng thế giới –

-Cảm ơn , không dám –

Hoàng My vẫn bị một con dao dí vào cổ mà gương mặt không hề biến sắc , sống chết đối với cô là chuyện quá bình thường .

- Cuối cùng là hai người đã đặt bẫy chúng tôi –

Dung thật sự không kìm nổi khi chính mình bị đem ra thí nghiệm , cô ghét người khác đem mình ra xoay như chong chóng .

- Không phải Bảo Anh rất thích bẫy người sao ? Tôi chỉ là lấy độc trị độc , dao giả không chết người đâu –

Hoàng My cầm lấy dao và đưa con dao ra khỏi cổ của mình , cô từ từ tiến đến phía Bảo Anh .

- Mình thật sự xin lỗi , mình đã lừa dối cậu suốt 5 năm qua , khi mình nghe thấy tin anh mình cấp cứu , lúc đó tim mình tưởng chừng như ngừng đập , mình rất sợ anh mình sẽ để mình ở lại mà ra đi , mình sợ anh đi với bố mẹ , 8 tuổi anh đã mất mẹ chẳng lẽ mình 8 tuổi anh lại để mình mất anh sao ? –

- My, mình xin lỗi - Nó cúi gầm mặt xuống , tất cả đều là do nó gây ra .

- Thực ra không phải cậu giết anh ấy mà là chính mình , chính tay mình đã giết khi anh ấy ngoi ngóp thở -

Lại một tin động trời nữa được bật mí khiến người nghe như tiếng sét giữa bầu trời nắng gắt .

- Sau khi xảy ra tai nạn đó , anh ấy đã tỉnh nhưng không thể chấp nhận tình trạng của chính mình hiện giờ nên anh đã ..tự tử -

Đôi mắt Hoàng My bắt đầu long lanh những giọt nước , nỗi đau 5 năm qua cô phải gánh , phải vượt qua giờ như tái diễn một lần nữa trước mắt , nó cứa sâu vào trái tim chẳng chịt vết sẹo của cô , nó như nắm muối được sát vào những vết thương đang chảy máu .

- Anh ấy tự tử không được như ý nguyện , bác sĩ nói anh ấy có thể sống là điều không tưởng , tình trạng đau đớn này chỉ kéo dài được nhiều nhất là hai tuần , chính mình , chính mình đã rút ống thở của anh ấy , tiền anh ấy sang thế giới có triệu vì sao -

- Mình đã hứa nhất định yêu thương , chăm sóc và bảo vệ tình yêu của cậu , mình đã tự hứa sẽ không để một Hoàng Vũ thứ hai phải yêu đơn phương trong trầm lặng -

- Mình đã cố gắng thu xếp mọi thứ để về nước khi nhận được tin cậu cố tiếp cận một anh chàng , kế hoạch mình đã phải đợi nhiều năm cũng đã đến lúc mở màn , mình sắp đặt từng bước , ngay trong bữa tiệc sinh nhật đó khi cậu và anh ta ra ngoài , mình đoán chắc cậu nhìn thấy mình cậu sẽ bị kích động và điều tự nhiên trong tính cách bốc đồng của cậu là điên cuồng đuổi theo , mới đầu mình bảo tài xế đi rất chậm để dụ cậu -

- Mình bắt đầu theo dõi mọi hành tung của cậu để đưa ra kế hoạch chi tiết và chính xác , và điều mình vui nhất chính là hai người lại nảy nở tình cảm , mình chỉ là đưa cung bậc cảm xúc của hai người lên tăng ới -

- Cả vụ bắt cóc uống thuốc độc cũng là mình tạo ra để Nguyên có thể thổ lộ rõ với cậu , một đứa ngốc như cậu thì đến bao giờ có thể nhận ra được tình cảm chân thành chứ -

- Ngày hôm qua Hoàng My đã đến tìm anh , cô ấy kể cho anh về kế hoạch , cô nói muốn giúp anh hiểu được tình cảm của em , giúp hai chúng ta về bên nhau và quên mọi thứ cô ấy đã gây ra -

Hắn mới đầu khi nghe cũng không thể tin nổi , làm gì có chuyện bà hoàng hậu độc ác bỗng nhiên lại có thể biến thành bạch tuyết , nhưng đôi mắt cương nghị đầy khiến hắn tin tưởng và quyết định thử một lần và giờ nó còn thu được kết quả ngoài mong đợi .

Những bất ngờ nối tiếp bất ngờ , những bí ẩn đã được giải đáp và tình yêu đã trở lại . Hai kẻ ngốc cùng đưa cái tôi lên à không thêm thổ lộ , hai kẻ ngốc cứ suốt ngày u ơ mà không nhận thấy tình cảm đang cắm rễ sâu vào trái tim mình .

- Mẹ em nói , cái loại nghịch ngợm nhiễm đặc thói du côn thì chỉ có thằng đầu đường xó chợ mới đam đầu yêu mày thôi , chẳng lẽ anh cũng là loại người đấy , không tiếc cái mặt mà đi lừa người khác -

Hắn biết là nó sẽ giận dữ nhưng để đổi được tình cảm của nó hắn nguyện hi sinh tất cả .

- Em có thói du côn thì anh sẽ dỡ thói côn đồ , anh chỉ cần biết đời này anh yêu nhất chính là Vũ Hoàng Bảo Anh thôi -

Tú mỉm cười nhìn bà chị của mình quay tròn trong hạnh phúc , kết cục này khiến cậu thật bất ngờ nhưng nó lại là quả bom lớn làm nổ hết toàn bộ gánh nặng trong lòng cậu .

- Dung , em phải nói với chị em thật lòng xin lỗi , nhưng em thật sự ...rất yêu anh Tú -

Dung thực sự sờ trước câu nói bất ngờ này , kết thúc như thế này cô chưa bao giờ nghĩ tới .

- em xin lỗi nhưng ngay từ khi còn nhỏ , lần đầu tiên tiếp xúc em đã thích anh ấy rồi -

Người ngạc nhiên không chỉ có Dung mà còn cả Tú , cậu không ngờ cô ấy cũng yêu cậu , vẫn còn yêu cậu .

- Anh Tú , với một con bé 14 tuổi như em nói từ yêu thật là quá xa vời nhưng thực sự lúc em bỏ đi Mỹ người em không nhớ xa nhất là anh , không rời xa anh em không thể thực hiện được kế hoạch của mình , em chỉ muốn nói , em rất yêu anh dù anh còn thích em hay không ?-

- 5 năm , anh đã đợi cậu này 5 năm trời, cô bé thông minh 8 tuổi bỗng nhiên bỏ đi khiến anh hụt hẫng , anh đã cố gắng học thật chăm để có thể vượt qua em , thông minh hơn em , nhưng giờ thì anh biết điều đó là không bao giờ , tuy vậy nhưng mà anh có bờ vai chắc có thể cho em tựa cả đời –

Cuối cùng thì cậu cũng đã đợi được , cậu đã đau khổ thế nào khi Hoàng My chọn Nguyên , suốt ngày cặp kè bên Nguyên , cậu cứ nghĩ cô đã thay đổi đã thích Nguyên và cho cậu vào quên lãng .

Giờ đây mọi việc đã kết thúc , một kết thúc thật sự êm đẹp .

- Ngày hôm đó cô để cho tôi đánh chính là nguyên do này sao ? cô đã biết chắc thế này sao ? –

Khinh thường trí óc Hoàng My , Tú đã nói đó là một sai lầm lớn và giờ cô đã được ném trái sai lầm đó khi dám coi thường trí thông minh .

Cô đã thua , thua thật rồi , cô với anh Tú chưa có bắt đầu và tất nhiên cũng chẳng có kết thúc , cô thích Tú là điều cô không phủ nhận , nhưng Tú đã tìm thấy người mình yêu và yêu mình, vậy cô còn lý do gì mà phá đám chứ .

Cô cũng có lòng tự tôn của mình , cô sẽ tìm người khác , tình cảm của cô vừa chớm nở đã lụi tàn nhưng nhất định cô sẽ tìm ra bông hoa thực sự thuộc về mình và nó nhất định sẽ nở rộ trong tim cô .

Hết chap cuối

64. Chương Ngoại Truyện 1

Sau cơn mưa trời lại sáng , bão đã tan và những tia nắng ấm áp lại chế ngự bầu trời . Cuộc sống là những chuyến phưu lưu mạo hiểm , tương lai cũng khó ai đoán trước được . Tình yêu có người hạnh phúc nhưng tất nhiên sẽ có người khác đau khổ , đó là quy luật của cuộc sống này ,chẳng gì là chọn vẹn.

Nguyên đã trở lại với Bảo Anh , sau 5 năm xa cách và yêu trong thầm lặng cuối cùng Tú cùng với Hoàng My đã trở lại với nhau .

Chỉ thật tiếc cho Dung yêu trong đơn phương , cả Tú và Hoàng My thấy thật có lỗi .

- Cậu hẹn mình để nói chuyện gì chứ , chẳng lẽ mong mình dắt tay ăn mừng tái hợp của hai người –

Tú nhìn khuôn mặt cười mĩa mai mà chưa xót của Dung cậu cũng thấy thật ân hận , đúng là cậu có lỗi , chính cậu đã không nói ra mối quan hệ mật thiết này với Hoàng My .

- Dung à , mình không nói hai chúng mình đã thích nhau từ nhỏ cũng là vì mình thấy có lỗi với Hoàng My , làm sau mình có thể vui cười trước mặt cô ấy khi mang chính khuôn mặt của người đẩy anh trai cô ấy đến cái chết –

Dung ghét khuôn mặt tỏ vẻ thành khẩn hối lỗi này của Tú , thà Tú cứ bỏ mặc cô như thế cô còn có lý do để hận nhưng giờ thì cô biết phải làm sao đây ?

-Hai người rốt cuộc đã yêu nhau như thế nào ? cô ta làm thế nào mà chiếm trọn được tình cảm của cậu –

Tú nhìn những tia nắng bên ngoài khung cửa sổ , cậu mơ màng về người con gái cậu đã quyết trao chọn đời .

-Cô ấy là một cô bé đáng thương , lên 4 tuổi đã mồ côi cả cha lẫn mẹ , điều duy nhất cô ấy có chính là người anh trai là Hoàng Vũ , năm ấy mình 6 tuổi mình phát hiện ra ngay sau ngôi biệt thự độc lập ba mẹ vừa xây của nhà mình có một ngôi nhà bằng tre rất đẹp và trong ngôi nhà đấy mình và Bảo Anh đã quen hai người bạn mới –

- Hai anh em họ thực sự rất đẹp , không những thế riêng cô em lại có một trí thông minh tuyệt đỉnh ngay cả người lớn cũng phải nể phục , hai anh em họ cứ sống nương tựa nhau qua ngày nhờ một số công việc như dịch sách , đưa báo và sữa cuối cùng chính là chơi cờ phiêu , Hoàng My rất thông minh , cô ấy không tham mà đi từng bước rất chậm , ăn từng miếng nhỏ sẽ không bị người ta để ý –

- Năm đó , ngay khi nhìn cái dáng vẻ say xưa ngồi trên ghế đá , khuôn mặt phúng phính đang căng thẳng như người lớn đã thu hút mình , nói cậu không tin nhưng giây phút đó mình đã nghiện cô ấy rồi –

- Bốn đứa mình làm thân , hàng ngày đều chơi với nhau rất vui vẻ , Bảo Anh thì thân với anh Vũ còn mình lại thân với Hoàng My , anh Vũ rất hiền , luôn nhường nhịn cái tính chọc phá đòi hỏi của Bảo Anh , còn Hoàng My rất biết ý tứ , ở bên cô ấy lúc nào mình cũng cười –

- Nhưng ông trời đổ kị người tài , đến năm Hoàng My 8 tuổi Hoàng Vũ lại xảy ra chuyện và nguyên nhân lại từ chính người chị sinh đôi của mình , khi nhận được tin dữ của anh trai , cô ấy đứng ngẩn ra một lúc rồi bật cười chính điều đó đã khiến mình phát run , mình đã tự hỏi liệu đây có đúng là cô bé 8 tuổi không ?-

- Mồ côi cha mẹ và giờ mất cả chính anh trai mình , một cô bé 8 tuổi sẽ cảm thấy thế nào ? Gia đình mình ngờ ý nhận nuôi hai anh em từ 4 năm trước nhưng họ từ chối và 4 năm sau cô ấy lại một lần nữa từ chối , cô ấy nói “ Trái đất tròn và trái tim tuần hoàn ” câu nói đó đến giờ mình đã thấm –

- Cô ấy bỏ đi Mỹ , ai có thể tưởng tượng cô bé 8 tuổi không những sống sót mà còn mở công ty lớn và làm chủ hàng trăm quỹ từ thiện , làm sao có thể tưởng tượng cô bé 8 tuổi một mình vượt qua được nỗi đau , từ ngày Hoàng My đi mình đã rất buồn và tự trách bản thân , 5 năm xa cách chính là phép thử tình cảm của mình , cô ấy đã quay lại , đã một lần nữa nắm chặt tay mình , từ giờ mình đã có thể bảo vệ cô ấy , xoá đi hết nỗi cô đơn trong suốt hành trình tuổi thơ , mình mong cậu có thể bỏ qua cho cả hai đứa mình -

Dung đã thua triệt để , cô thì có gì so sánh được Hoàng My nhỉ ? cô đã thua một cách thảm bại rồi , cô không ngờ trên đời cũng có con người như vậy ? Dung cảm thấy thương xót cho Hoàng My , cô ấy được trời phú cho sự thông minh nhưng đã lấy đi tất cả người thân bên cạnh cô ấy , đó là cái giá quá đắt rồi .

- Mình chấp nhận , hãy chăm sóc Hoàng My nhé -

Dung đứng dậy thật nhanh rồi bước đi những bước hối hả , cô thua nhưng cô cũng phải giữ lòng tự trọng của mình chứ , nhất định cô sẽ tìm được nửa kia của mình mà , cô không nên yếu đuối như vậy , Dung thầm nhủ với mình “ cố lên , mày mạnh mẽ mà ” .

Hết ngoại truyện 1

Ngoại truyện 2

Một năm sau

Dưới ánh nắng ấm áp và không khí vui nhộn của công viên , có một nam một nữ đang ngồi nói chuyện.

Ở ngoài đằng xa cũng đang có một đôi ả ả núp núp cố gắng quan sát thật kỹ hai người đang ngồi trên ghế đá .

- Hoàng My , đừng chen vào giữa hai người họ nữa , chúng ta đi chơi chỗ khác thôi –

Tú chừng ra bộ mặt nũng nịu mà làm nũng Hoàng My , cái cô này thích chen vào chuyện người khác .

- Em không có chen , em đang nghĩ cách giúp hai người đó làm nóng tình cảm hơn –

Ánh mắt quả quyết của Hoàng My thực sự khiến Tú chán nản , cậu biết Hoàng My thông minh nhưng cậu không muốn cô lại dành nhiều thời gian của mình cho người khác trong khi cậu còn đang phải tranh thủ thời gian thế này .

Hoàng My đã mất quá nhiều sức trong công việc và các quỹ từ thiện rồi , giờ lại còn đeo thêm danh hiệu “ bà mối ” nữa , cậu không muốn người cậu yêu càng ngày càng gầy , giờ đây cô đã quá nhỏ bé rồi .

- My à , tình cảm của họ vẫn đang rất tốt mà , em cứ để cho nó tự nhiên đi , đâu phải lúc nào tình cảm theo kế hoạch cũng vững bền đâu , đaqu phải ai cũng điên như bà Bảo Anh, đi thôi , đi chơi với anh đi đừng đứng ở đây phá đám nữa –

- Không giúp em thì tránh ra , em tự có thể làm –

Tú thật sự tức giận , tại sao cậu lại có người yêu quá thông minh như vậy ? thà người yêu cậu ngốc ngốc một tí cậu còn có thể bắt nạt nhưng giờ đây thì cậu mới chính là người bị bắt nạt .

- Đi theo anh -

Tú quyết tâm không thể để vợ tương lai của mình lo chuyện bao đồng nữa , cậu nhắc bổng Hoàng My lên và ôm vào lòng , khuôn mặt cậu cười tươi hơn hở bước từng bước chắc chắn mà rời khỏi đó với Hoàng My trên tay .

- Bỏ em xuống , chuyện chưa xong mà , em phải giúp Dung , phải giúp tên Dương trăng hoa ấy -

- Anh là người cần em giúp đầu tiên này -

Hoàng My trừng mắt nhìn Tú rồi véo nhẹ lên vai Tú một cái .

Cậu không thấy đau nhưng lòng thì nở hoa rầm rộ ,cảm giác yêu và được yêu khác hẳn với cảm giác cô đơn chờ đợi trong 6 năm trước .

Hai năm sau nữa

- Anh , em đỗ đại học rồi , em đỗ đại học thật rồi , nhìn này , giấy trúng tuyển đại học nhé , em sắp thành sinh viên rồi , ha anh nhớ giữ lời hứa của mình nha -

Nó mừng rỡ khi nhận được giấy báo trúng tuyển của trường đại học Ngoại Ngữ Đại Học Quốc Gia Hà Nội , sau khi nhận được giấy báo nó liền phi ngay đến công ty hẳn báo tin mừng , nhưng thử nhìn xem , hẳn cứ cặm cụi vào đóng giấy tờ mà bơ nó chứ .

- Nguyễn Tuấn Nguyên -

- Dạ -

Nguyên giật bắn mình khi nghe thấy tên mình được sướng lên , hẳn theo phải xạ tự nhiên mà dạ . Riêng nó thì cười rất tươi khi nghe thấy tiếng trả lời của hẳn , đầu phải ai gọi hẳn cũng dạ đầu .

- EM ĐỖ ĐẠI HỌC RỒI - Nó nói to rõ ràng từng chữ để hẳn có thể tiếp thu hết .

- Ừ , anh biết rồi -

Một câu trả lời ngoài sự mong đợi của nó , nó nghĩ hẳn sẽ mừng rỡ mà chúc mừng nó nhưng câu trả lời chỉ có “ừ , anh biết rồi”.

- Câu này ý là sao ? anh muốn ăn đòn không hả -

Nhìn thái độ tức giận của nó hẳn lại thấy vui vui , nó coi trọng hẳn nên mới tức giận khi hẳn không quan tâm . Nhìn thái độ đáng yêu này sao hẳn yêu thể chứ .

- Bảo Anh, lại gần đây anh bảo -

Nó nhăn mày nghi ngờ , hẳn vừa thờ ơ với nó nhưng sao giờ đã đổi ngay thành cái giọng ngọt hơn cả đường , hẳn có ý gì đây ? Nó mân mê lại gần nhưng vẫn không quên phòng vệ , phòng bệnh hơn chữa bệnh mà .

Hẳn phải bật cười với cái dáng điệu của nó , hẳn là người yêu nó chứ có phải con cọp đâu . Hẳn nhanh như chớp túm lấy tay nó rồi kéo thật mạnh về phá mình , mục tiêu của hẳn chính là thơm vào má của nó coi như là khen thưởng .

Kế hoạch của hẳn thành công nhưng hẳn lại thấy đau nhức phần bụng của mình , thơm má nó một cái mà phải trả giá ngang bằng thế này sao ?

- Em định giết chồng à -

- Hừ , nếu muốn giết anh thì em phải lấy được cái giấy đăng ký kết hôn đã , lúc đó tiền anh mới chính thức chui vào túi của em -

Hẳn thực là hết chỗ nói , đến hẳn nó cũng đem ra tính toán .

- Em giờ đã biết kinh doanh rồi , thôi chúng ta đi ăn cơm chúc mừng em đỗ đại học -

Hạnh phúc chỉ đơn giản là được ở bên nhau , cùng nhau sống vui vẻ , hân nhin nó vui hân cũng vui . Hân sẽ mãi mãi là người che chở bảo vệ nó , từng bước đi của nó sẽ luôn có hân ở bên .

Hết ngoại truyện 2

Ngoại truyện 3

Tiếng ồn ào vội vã khiến cho không khí trở lên ngột ngạt .

Ở ngay đằng xa đã thấy thấp thoáng bóng dáng của hai anh chàng một lớn một nhỏ đang đứng cãi nhau .

- Cái đồ đã già còn dê , năm nay đã 32 tuổi còn gì nữa , thế mà bà chị 25 tuổi của tôi cũng không tha –

Cậu chàng mặc quần bò áo sơ mi nhìn người đàn ông mặc bộ vest đen với ánh nhìn khinh bỉ .

- Thôi cái giọng đó đi Đăng , chị cậu là một nhà ngoại giao tốt và tôi cũng là một ông vua tốt , tôi sẽ chăm sóc chị cậu cẩn thận –

Zin vừa nói còn vừa xoa đầu Đăng khiến mặt Đăng đen như cục than .

- Ông là cậu của hai cái con người vô lương tâm thì đối xử tốt được mới ai , nên nhớ đừng có tỏ vẻ mà xoa đầu tôi , năm nay tôi tròn 18 rồi đấy –

- Đừng có thù dai thế chứ , hai đứa nó một người đáng yêu, một người ngoan ngoãn mà –

Zin nhìn người con gái đứng bên cạnh với ánh mắt tràn đầy yêu thương , cuối cùng cậu cũng tìm được người con gái thuộc về cậu .

- Trái đất thật tròn và mình lại đâm đầu vào ngõ cụt –

Cậu dường như muốn điên lên khi biết người yêu chị mình là Cậu của cặp song sinh đáng nguyên rủa kia .

- Thôi nào Ben , em sẽ kiếm được người con gái yêu mình và hi sinh ình thật nhiều mà , một người vợ thông minh quá cũng không tốt đâu –

- Thế chắc chị sẽ là một người vợ không tốt -

Thực sự cô bó tay với thằng em bất trị , lời lẽ của Đăng nói ra như truyền cho người nghe chất độc chết người . Cậu nhóc này mở miệng là nói ghét cặp song sinh nhà Linh Vương và cô bé đã quăng trái tim cậu vào thùng rác , miệng thì nói không thèm quan tâm nhưng lại tìm đủ mọi lý do để cùng về Việt Nam .

Zin cùng cô vợ Lisa xinh đẹp của mình đi thẳng ra cửa bỏ lại Đăng một mình mà tức ói máu .

- Ông bà này , đợi đã chứ , tài khoản của em vừa bị mama đóng rồi , còn chút tiền lẻ phải để lót ví chứ ,đợi em ...-

Chiếc ô tô đen bóng từ từ đỗ trước biệt thự nhà Linh Vương , ba còn người mang ba tâm trạng khác nhau cùng hướng về ngôi biệt thự sang trọng .

- Hừ , nhìn biệt thự mà như nhà hoang ý –

Zin cùng Lisa nhìn cậu em với ánh mắt chán nản , thằng nhóc này là chúa thù dai mà . Hai người mỉm cười nhìn nhau rồi cùng bước vào nhà .

- Ấy da , cậu vừa đi cướp hoa hậu thế giới về đúng không ? xinh y như cháu vậy –

Vừa vào đến cửa cậu đã gặp ngay được cô cháu gái đến thổ địa cũng chạy xa trăm mét , đúng là lâu không về , cậu được chào đón rất nồng nhiệt . Cậu đánh mắt sang cô bạn gái bên cạnh , nhìn hai má đỏ thề kia thì cậu thừa hiểu cô bạn gái không biết bay đi phương nào rồi .

- Em chào anh chị -

- Em chào anh chị -

Lisa rất nhanh nhẹn chào hỏi khi Zin mở đầu , dù gì cũng sắp trở thành người một nhà nên ai cũng thoải mái hơn .

- Chú năm nay là rất tiến bộ đấy , không chỉ dẫn xác về mà còn dẫn cả vợ xinh như này về nữa –

Vương Anh ngồi ghế cười mà chêu chọc , còn không quên ngó sang nháy mắt với cô vợ có ánh mắt sắc như dao .

- Hôm nay cả nhà chào đón em rất đông đủ nha , Nguyên cậu đã đi đổ bê tông thần kinh rồi đúng không ? còn cô nhóc trời đánh này nữa , càng lớn càng xinh chắc là xiên được mũi của thằng Tú bảo thủ này rồi đúng không ? Bọn nhóc đúng là không thể xem thường –

- Xin phép , cháu lên phòng khách ở tầng ba nghỉ ngơi trước –

Đặng chẳng thèm để ý đến sắc mặt của ai mà cứ lao thẳng lên trên tầng với tốc độ chóng mặt , ngay cả câu gọi với lại của Bảo Anh cũng không kịp nói.

- Chết rồi , cháu chưa kịp bảo với thằng Đăng , em gái la sát của chị Oanh đang ở phòng đó –

Bảo Anh nhìn mọi người trong ánh mắt thân thương và chẳng ngoài dự đoán , tiếng hét với công suất lớn được truyền từ trên tầng ba xuống ngay cả con kiến cũng lẫn ra xiu .

- TÊN CHẾT TIỆT NÀO DÁM VÀO PHÒNG BÀ , BIẾN NGAY KHÔNG BÀ PHANG CẢ TỔ , BÊ CẢ GỐC , LÔI CẢ RỄ NHÀ MÀY RA BÂY GIỜ -

HẾT

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/co-be-du-con-cua-toi-phan-hai>